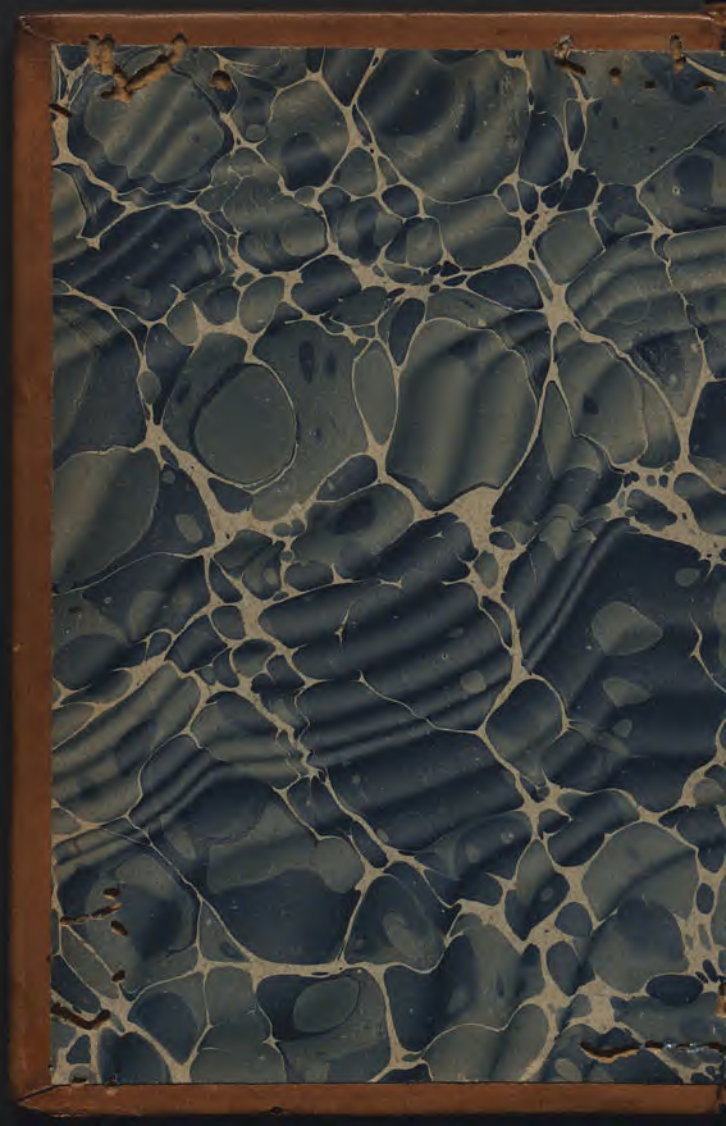


PARIS



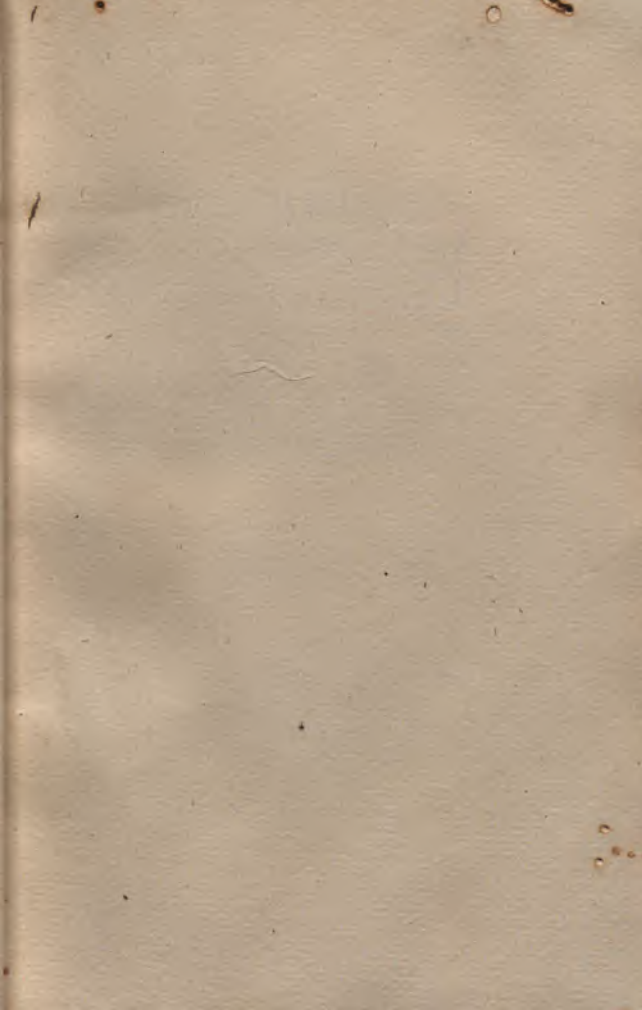


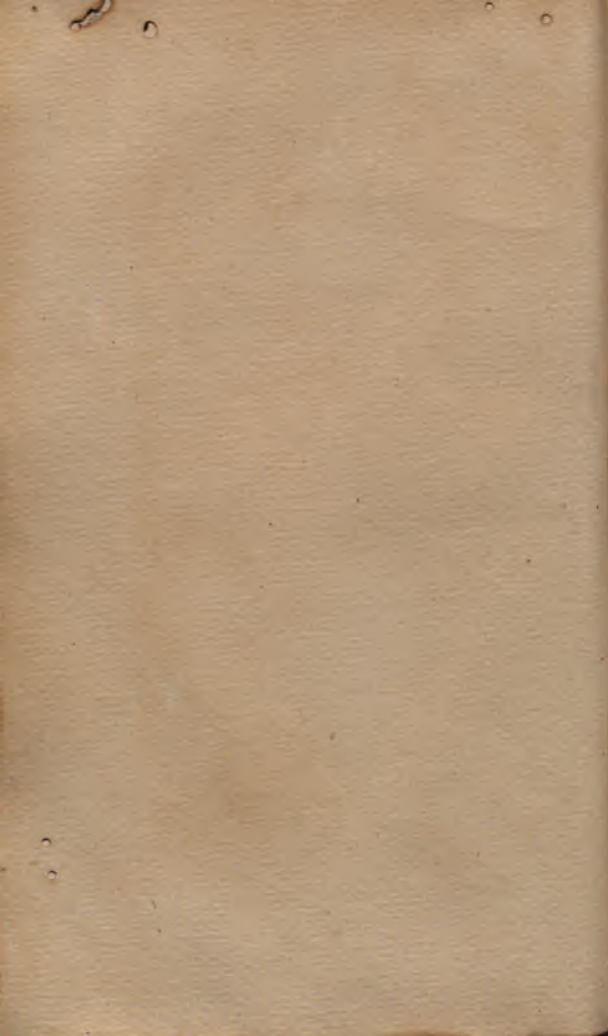
no.

350

Inc

414





3507

(1.º)

Stimulus.

Diuini amoris deuotissim^o. à sancto
Iohāne bonauēture editus cordiū
oīm i amore christi ihesu i flāmatiū^o
post eiusdē varias impressioēs i cor
rectas vltiāte emēdat^o z correctus
p eximium sacre pagine professorem
Magistrum Iohānem quēt in cano
nicum z penitētariū piēsiensem.

A. i.

Inc

HA 4

15



Incipit Prolog^o seu epi
stola domi bona/
uētute in libro qui dicitur stimu^o amoris.

Dte domine

leuauī aīam meam deus meus
inte confido nō erubescā. Lō
fil^o de tua liberalissīa pietate. allectus mira
suauissīmi amoris ⁊ odoris tui suauitate. a/
tract^o īstrīgibilivīclo tue ardētissīe caritatē
Ad te qui habitas ī cel' leuauī oculos me
os. splēdore solis iustitie illustrat^o. clarita
tis tue lumīe prouocatus / auīdissīme requi
rens speciosissīmū decorē amatissīmi vult^o
tui. Solīcitatē me intīma que tibi ī me pla/
cita habeas. Quid autē mihī indigno suo
acceptabili^o. q̄z scire qualiter tāto domino
valeam famulari. Ad tuū īgīt amorē erect^o
amīci prece īduct^o. zelo īterno coact^o. qua
liter quisq̄z te studiose q̄rere debeat. qualr
īuenire valeat. qualr possit ad te accedere.
⁊ strictē tenere amplexib^o quibusdā medita
tōib^o declamare p̄sumā. Inqui b^o ⁊ si diuer
se corde tāgunf ad vnū redacte puris auri
bus fatiūt melodiam. Quāuis cū diuerse

et plime materie ī diuersis capitul' describāt
tamē inde nihil resonat nisi pfectō aīmi ad
diuinū amorē. Si qđ aliud iueneris pie lec/
tor. legitte corrigas. z n̄ rodas. qz malitia
nō est in causa s; simplicitas. diuersū nāq;
modū iueies ī eis vt diuersitate modi et ma/
terie. lectoris fastidiū tēperet. rei⁹ aīa ad ce/
lestia cauti⁹ eleuet. varijs illustrata radijs. ci/
bis refecta diuersis mltipliciq; varietate al/
lecta. Tu autē mi frater ioānes. de ordie frim
mīoz q̄ eucharisti⁹ appellas. accipe munus/
culū qđ a me ī digno sepe tua hūilitas postu/
lauit. nec irideas meā īgratiā. s; poti⁹ mihi
puulo balbutiēti. z ī fatilibz artubz gestiēti
sic pia mater aride. Scio nāq; qđ simplicitatē
diligas z fercula etiā rusticana sapide qđā
famelico appetitu degustes. Insatiabile ē enī
desideriū tuū z auide apphēdis oblata. Ape/
ri ḡ os tuū z tibi quīs rudia ī corpora īfrasci/
pta. Ipa enī p̄suatia sūt z p̄suatia hūidi ra/
dicalis qz ea deligno vite suscepi. Laue ḡ ne/
lignū scie z trahat ab h̄ esu z nud⁹ appezeve/
rearis corā deo. ī sipidaq; tibi sapida. z sapida
tibi ī sipida videat. Hic p̄ modū oradi uiuē/
di z meditādi iueiet vir deuot⁹. In istius⁹
ab īsimis eripit ad itia tollit ad sūma erigit
cū dulcor. Qui ḡ voluit vsq; ad p̄fctm crescere
legat z īpleat q̄ scribā grā crucifixi īrigate.

3

Incipit liber ^{qui dicitur}
^{stimulus}
amoris quem composuit sanctus frater bonaventura de ordine fratrum minorum.

Liber iste qui ^{stimulus}
^{amoris} in dulcissimum et purissimum iesu saluatorem nostrum non in cogitacione potest dici. In tres diuiditur partes.

Prima pars.

In qua prima de christi gloriosissima passione agit. videlicet quomodo homo in passione meditari debet. et quomodo sit utilis eius meditatio. Et qualiter et quomodo libenter homo conuerti debet ad conuersionem domini iesu crucifixo et alia plura que circa ipsam passionem considerari possunt.

Secunda pars.

In secunda vero parte de his que ad contemplationem disposita sunt tractatur. videlicet qualiter homo possit amplius proficere et magis deo placere. qualiterque ordinarum esse debeat ad deum ad se et ad proximum et alia plura que ad ipsam contemplationem dispositiua et inductiua sunt.

Tertia pars.

Tertia vero et ultima parte de ipsa contemplationis quiete prosequitur. videlicet

que sūt que iducunt hoīez ad cōtemplatōis
quietē z q̄ gloriōsū sit se mutare ī deū. q̄ līter
q̄ homo mutet ī deū. z alīa plura que ad īpī
cōtemplatōis quietē puenire volentibz per
vtīlia ac necessaria sunt.

¶ Qui vult habere sapore amoris ī his que
sequūt debz cum humilitate z amore maiesta-
tē z dignitatē dei admirari. quātā huilitatē
z passiōez ppter caritatē p nobis moriēdo
in cruce sustinuit meditari. z ruminare cum
amore z cū ardētissimo desiderio petītōes q̄
ībi cōtinēt sibi petere. Et pcerto pficere in
christi amore.

¶ Sequūt capitula p̄ime ptis.

Quomodo homo debz libēter christi passiōez
meditari et q̄ sit vtīlis ei⁹ meditatio.

¶ Capitulū primum.

Qualr debz hō niti ad spatiēdū xp̄o cruci-
firo.

¶ Caplm secundum.

Meditatio in parascene de dolore quē tunc
beata vīrgo maria habuit.

¶ Capitulum tertium.

Quod circa passiōez domi sex sūt p̄siderāda.

¶ Capitulum quartum.

Quod passio domi adaptat̄ q̄tuor affectibz
anīmi.

¶ Capitulū quintum.

Quōd passio dñi adaptat̄ virtutibz et p̄o fidei

et p^o de alijs.

¶ Caplm vi.

De quatuor virtutibus cardinalibus. ¶ Ca. viij

De septuplici ascensu contemplationis in passione
secundum septiformem gratiam spiritus sancti. ¶ Ca. viij

Quod Christus in sua passione beatitudines octo perfecte
habuit. ¶ Capitulum nonum.

Quod in cruce apparet xij. fructus spiritus sancti enu-
merat apostolus ad galatas. ¶ Caplm. x.

Quod in cruce spectari possunt plures rursus excep-
lar decem mandatorum decalogi. ¶ Cap. xi.

Quod a passione omnia sacramenta ecclesiastica tra-
hant virtutem et quod sine ea impossibile est intelligere
sacra scripturas. ¶ Caplm. xij.

Quomodo in beata domini passione relucet omnia a-
ngelicarum hierarchiarum officium. ¶ Cap. xij.

Quomodo etiam in hi relucet summa dei potentia su-
ma eius sapientia et sua clementia et circa hec quedam
excitativa vel exercitia. ¶ Capitulum. xiiij.

Quomodo in passione domini excitet et inflammet
cor hominis ad septem opera misericordie.

¶ Capitulum. xv.

Oratio valde deuota circa passionem domini

¶ Capitulum. xvi.

¶ Sequuntur capitula secunde partis.

Qualiter homo possit apostolice proficere et magis deo pla-
cere. ¶ Capitulum. primum.

Qualr hō ad amorē dei se debz excitare et
q̄tū pōt cor suū vnire vl' ignire. ¶ Cap. ij.
Qualr hō debz deo libēter dare cor suum.

¶ Capitulū tertium.

Qualr hō ordinet cogitatōes suas itaq̄ deū
semp habeat ī corde. ¶ Capitulū q̄rtū.

Qualr hō ad operādū pl' in deo ferueat.

¶ Capitulū quintū.

Qualr hō se p̄fēe odiat vt deū p̄fēe dilīgat.

¶ Capitulū sextū.

Qualr hō debz ī omni actōe frui' p̄tēplacōe.

¶ Capitulū septimū.

Quoddam delectabile et allectiuū.

¶ Capitulū octauū.

Q̄ sit hō bene ordinat' ī cōgitatōe. locutōe
et opatōe. ¶ Capitulū nonū.

De ordiatōe ad p̄rīm. ¶ Capitulū decimū.

Qualr zelator aīarū se ordiare z hrē debz.

¶ Capitulū vndecimū.

Q̄ anīa debet affici tātū amore christi ter
renorum vilitate contempta.

¶ Capitulū duodecimū.

Descriptio beatitudinis.

¶ Capitulū tredecimū.

Oratio valde deuota. ¶ Capitulū xiiij.

Quedā notabilia. ¶ Capitulū xv.

5
Quedā alia notabilia ¶ Caplm. xvi.
Qual' se debeat habere sacerdos cū ad cor
pus christi venit. ¶ Caplm. xvij.

Petitio ad exercitiū iamorē dulcissimi iesu.
¶ Capitulū. Decimū octauū.

¶ Sequuntur capitula tertie partis.
Que sūt que iducūt hoiez ad p̄tēplatiōis
quietem. ¶ Capitulū. primum.

Quam gloriosum sit se mutare in deum.
¶ Capitulū. secundum.

Q̄ mirabile est gustare semel deū posse ab
eo apli⁹ separi. ¶ Capitulū. tertium.

Q̄ homo in breui potest esse p̄fectus.
¶ Capitulū. quartum.

Quomodo anima iebriat in p̄tēplatione
a creatore suo. ¶ Capitulū. quicum.

Q̄ hō ante raptū diueriū mode iebriatur.
¶ Capitulū. sextum.

Q̄ p̄tēplatiū⁹ debz gaudere de bonis p̄xi
mi. q̄ si nō fecerit tria mala committet.

¶ Capitulū. septimum.

Q̄ p̄tēplatiū⁹ n̄ iudiciz alios p̄pter defectū
in ip̄is apparētes. ¶ Caplm. viij.

Q̄ p̄tēplatiū⁹ nō reputet alios impares sibi
¶ Capitulū. nonum.

Cōtra supbos ⁊ de se p̄sumētes. ¶ Ca. x.
De paucitate bene obediētū. ¶ Ca. xi.

Quod vtilis sint interpretaciones suis dei. ¶ Ca. xii
 Quod interpretaciones de predestinacione reipm dnt. Ca. xiii
 Questio carnis ad deum p rez de xpo. Ca. xiiii
 Et patris responsio. ¶ Capitulum. xv.
 Meditatio sup Ave maria. ¶ Ca. xvi
 Meditatio huil' ac expositio sup orationem
 dominicam. ¶ Capitulum. xvij.
 Sequuntur alie due breues expoes sup oroes
 dominicam. ¶ Capitulum. xvij.
 Meditatio sup salve regina. ¶ Ca. xix
 De statu broz icelesti ihrlm. ¶ Ca. xx.

Incipit liber primus

Et primo. Quomodo debet homo libenter
 xpi passioez meditari. ¶ Capitulum. pmu.

Vrute gentes

c vndiqz z miremini erga vos caritatem
 dei. z erga ipsu cecitate et malitiavraz.
 Si eni dei filius voluit inseparabilz
 coiungi nature huane quanto magz amio
 vestra deberet sibi inseparabilr copulari.
 Si eni dei fili' voluit tato caritatis feruore sic
 vilissimos cineres sibi vnire. quanto auidius
 deberet vnusquisqz ad recipiedu ipsu de

6
notissime cor suū recipere. ¶ Que vesania ani-
me. q̄ hoc negligit ⁊ potius vult stercozibus ad-
herere. ¶ Nō enī assūpsit fili⁹ dei carnem
vt homo carni adhaereat. sicut ip̄e ī carne
existēs. carnē affixit ⁊ carnalia contempsit. ⁊ anīa
ei⁹ semp̄ deo patri adhesit. sic homo carnē
mortificet ⁊ seip̄ se erigat ad diuīā. O mira-
bilis cecitas homīis qui cū ex anīa et carne
cōsistat. ⁊ aīa sine cōparatōe melior sit ⁊ no-
bilior ip̄a carne totū temp⁹ expēdit in pro-
uisione carnis siue in his que caro requirit
⁊ anīa suā negligit ac si nihil esset. nec ip̄a
pascere nec ipsā nutrire nec in summo quietare
studet creatore. cū tamē hoc leuius suauius
delectabili⁹ seu oportuni⁹ sine cōparatione
valeat impetrari. ¶ Ubiq; se enī offert ho-
mini deus. ⁊ sui ipsius. nisi mortem filiū sui
pretiū nō requirit. Corpalia autē semp̄ fu-
giūt. nec etiā cū omni sollicitudine ⁊ labore
ac anxietate possūt plene ab aliquo posside-
ri ī hoc mūdo. nisi forte dicam⁹ q̄ plene oīa
contemnit. Sed quod mirabile est hoc sibi
facit anima a carne aliquantulum inclina-
ta non tamen coacta. ¶ Nam voluntarie
subdit se carni. et carnis beneplacita ni-
titur ad implere. et deo suo subdere cū om-
ni exhortatione. beneficiozū collatione in h

terna inspiratōe contēnit. zī p̄po bono idē
ppria vtilitate. non vult dei volūtātē fa-
cere. **L**erte si anīa nō esset peior omī aīali. deū
suis ē deberet sup omīa diligeze z de ceteris
nō curare. Si ergo aīma carnē diligat nllā
carnē nisi carnē xp̄i amet. **H**ec enī p̄
extotū hūmāni generis salute ē sup arā crucis
oblata. **C**uius passioēs ī corde ruminēs co-
tidie. **H**uius enī passioīs xp̄i meditatio cō-
tinua mentē eleuabit. quid agēdū quid m-
ditādū quidq; sciendū z sentiendū sit in-
dicabit. te demū ad ardua inflāmabit. te vi-
ficari z p̄tēni z affligi fatiet affectare. te
cogitatioē q̄m locutione ac etiā operatio
regulabit. **O** passio desiderabilis mors
mirabilis. **Q**uid mirabili q̄ q̄ mors vni-
ficet. vulnera sanent. sāguis album fatiat
mūdet intima. nīmī dolor nīmīū dulcor
inducat. apertio lateris. cor cordi coniun-
gat. **S**ed ad huc mirari nō cesses quia si
obscurat plus solito illuiat. ignis extinguit
magis inflāmat. passio ignominiosa glori-
cat. **S**ed vere mirabile est q̄ christus in
cruce sitiat inebriat. nudus existens virt-
tum vestimentis ornat sed et eius manu

ligno conclauate nos soluit. pedes confos-
 si nos currere fatiunt. emittens spiritum
 vita inspirat. in ligno decedens ad celestia
 vocat. **D** passio mirabilis. que suum medi-
 tatorem alienat. et non solum reddit ange-
 licum sed diuinum. **N**am per meditationem
 commorans in christi tormentis etiam se ipsum
 non videt semper intuetur dominum suum
 passum vult secum crucem baiulare. et pro
 ipso leuissime omne bonum et malum vult por-
 rare. et ipse in corde portat celum et terram
 pugillo tenentem. **V**ult secum spinis coro-
 nari. et ipse spe glorie coronatur. **V**ult
 secum in ligno sine vestimentis frigescere
 et nimio amoris ardore accenditur. **V**ult
 secum acetum gustare et vino in enarrabi-
 lis dulcedinis potatur. **V**ult secum in cruce
 existens sibi illudi. et ipse ab angelis honora-
 tur et a beata virgine in filium adoptatur.
 secum volens tritari letatur. secum volens
 affligi consolatur. et nimium iocundatur.
Cum christo vult in cruce pendere et eum
 dulcissime christi amplecti. **S**ecum vult fa-
 cie mortis pavore pulsa inclinare. et eius ca-
 put christus eleuas suavissime osculat. **D** mors
 amabilis. **D** mors dilectabilis. **D** cur crucis illi?

loco nō fuit. vt christ⁹ fuisset maib⁹ meis ⁊
pedib⁹ cōclauar⁹. Certe illi ioseph ab ar-
mathia dixisse. nō auferas iesū a me sꝫ me
secū sepelias i seplchro. Nō enī volo āpli⁹
ab ipō separi. Sed si hoc modo facere nō
possū corpore. saltē hoc volo mēte. Bonū ē
enī secū esse ⁊ in ipso volo tria tabernacula
facē. vnū in maib⁹. vnū in pedib⁹. sꝫ aliud
cōtinuū i latere. ibi volo quiescere. dormi-
re. videre. bibere. cōmedere. legē. adozarē
⁊ oīa mea negotia ptractare. Ibi loquor ad
cor ei⁹ ⁊ ab ipō qđ voluero ipetrabo. Sic
faties dulcissime matris vestigia se quas cui⁹
aīaz passionis filij gladi⁹ pertrāsuit. secure
de cetero ipsaalloquar vulneratus. ⁊ ipsa
ad quod voluero inclinabo. Et non solū ap-
parebo cum filio suo crucifix⁹ sed ad p̄sepe-
rediens ibi cū eo iacebo paruulus vt ibi dē
cum suo filio suis vberib⁹ merear ablactari.
Discebo igitur lac matris cū sanguine filij
⁊ mihi faciā vnā dulcissimā potōez. Quā
tissima vulnera domī nostrī iesu christi. Nā
cum ī ea quadā vice oculis sub intrazē opt-
ipsi oculi sanguine sūt repleti. sicqꝫ nihil ali-
ud videns cepi ingredi. manu palpans. ⁊
nec peneni ad intīma viscera caritatis sue

quibus post vndiq; circūplex⁹ reūti nequi
 ui. Ideoq; ibi in habito. et quibus vescitur
 cibis vescor ac ibi inebrior suo potu. Ibi
 tāta habūdo dulcedine vt tibi nō valeam
 enarrare: Et qui p̄us fuerat p̄ peccatoribz
 in vtero virgiali nūc dignat̄ me serūū suū
 intraviscera sua cōportare. S; multū timeo
 ne veiat part⁹ ei⁹ z ab ill' deliciis excidar
 q̄bz fruor. Sed certe z si me pepit debebit
 sic mater me lactare vberibz leuare maibus
 portare brachijs. osculari labijs. foueri gre
 mijs. Aut certe quid faciā scio. Quātūcūq;
 me pariat. scio q; sēp sua vulnera sūt aperta
 z p̄ ea ī ei⁹ vterz itez introibo. z hoc toties
 replicabo quousq; ero sibi īsepablit̄er cōglo
 bat⁹. Decitas filioz ate qui p̄ hec vulnera
 ī christo nesciūt introire. Supra suas vires
 laborāt ī vanū. z apta sūt hostia ad quietē.
 An ignorat̄ q; xp̄s est gaudiū beatorz. Cur
 ḡ tardat̄ p̄ sui corporis foramiā ī illud gau
 diū introire. Quomō īsanit̄z qz beatitudo ā
 geloz patet z circūstantia z partes ei⁹ cōfra
 cta est. z vos introire negligit̄. An forsā ex
 pectat̄ q; pri⁹ resoluat̄ corp⁹ vestz nō credē
 tes q; ī christo ī presenti animā valeat quietā
 ri. S; crede mihi o homo qz si ī ipm p̄ hec

angustia foramina intrare cōtēderis. nō so-
anima s3 etiā quietē ac dulcediēz mirabili-
ī veniet corp⁹ tuū: 7 quod carnale ē 7 ad ca-
nalia tēdit. ex illo vulnerū itroitu fiet ad
spūale vt ceteras p̄ter eas q̄s ibi sētīt deli-
cias reputz esse nihil. imo fortasse aliqñ
p̄pter aliq̄s obdiētā v̄l vtilitatē dictabit
recedēdū 7 caro alecta illa dulcediē dicitur
eē ī morādū. Et si ita accidit de corpe. q̄
credis aiāz frui dulcediē q̄ p̄ illa forami-
nū gīt cordi xp̄i? Lerte exp̄mere tibi neq̄
exp̄ire 7 scito. Ecce apta est apoteca oīb⁹
matib⁹ plēa 7 medicinalib⁹ opulēta. p̄ vulne-
ergo fenestras itra 7 accipe medicīāz san-
uā. restauratiāz. p̄fuatiāz. 7 psuatiāz. Ibi
cūq̄ volueris spesies accipe. Ibi q̄cūq̄ deli-
cata appetieris electuaria sume. ¶ Si et
suauitatis vnguentis volueris deliniri. p̄
illa intrare vulnera nō post ponas. Ecce
ta est ianua paradisi 7 p̄ lanceā militis gl-
dius versatilis est ā motus. Ecce lignū v-
tam in ramis quā ī stipite perforatum. ī
q̄b⁹ forātib⁹ nisi pedes id est affect⁹ p̄-
sueris. nō poteris carpere fruct⁹ eius. Ec-
apt⁹ ē thesaur⁹ diuīe sapiētiēz 7 caritatz etc.

ne. Intra g^o p vulnerū ap^oaz: z cū cognitōe
 delicias obtinebis. **Q**uā brā lācea et beati
 clau. qui ap^otonē hui^o mōi facere meruerūt
Q si fuissē loco illi^o lācee. exire de christi la-
 tere noluisse: s^o dixisse Hec requies mea ī se-
 culū scli. hic hītabo qm̄ elegerā. **Q** stulti z
 tardi corde. qui ad possidēdū aliqd vanū p
 īcerta foramina ītroit. z ite etiā exire mlto
 tiēs nō potest. s^o ad possidēdū dei filiū sū-
 mū bonū. cādorez z splendorez eternū p ap-
 tas vulnez ianuas n̄ ītroit. **D**ania ad yma-
 gīez dei facta qm̄ potes āpli^o cōtinerē **E**cce
 spōs^o tu^o dulcissim^o p te vulnerat^o. iā fact^o
 glōs^o te cupit āplecti z tibi dulcissima elargi
 ri oscula. z ad ipm̄ negligis festinare. **N**ā p
 nimio amor aperuit sibi lat^o vt tibi tribuat
 cor suū. sibi etiā voluit pedes z man^o pfo-
 rarī vt cū ad ipm̄ puener^o sic tue man^o ītrēt
 ī suas ac pedes tui ī suos vt sibi īsepabilz
 cōiūgaris. **O**bsecro scdm̄ aplm̄ omīa pba
 hoc experiri coner^o z si bonū tibi videt ī te
 āpli^o ne discedas. z nō dubito q^o si fuer^o exp-
 tus oīa pter ipm̄ amaritudīez reputabis.
Velles libēter tunc tibi illa vulnez hostia
 postq^o intrauer^o obserari vt īde exire āpli^o n̄
 valezes. z admiraber^o sup tuā z alioz sup b
 Bi.

habirā cecitatē. Gaudeb nichilomin⁹ de tāta
 dulcedine quā tu series: et ī tātū etiā īflāma
 bīf cor tuū vt q̄si nitens aīa de corpore exire
 velit et naturaliter ī xpī vulnerib⁹ habitare
 Et iēbriabit aīa a tāta dulcedine ⁊ feruore
 et vix poteris eā ad aliud īclinare. **D** vul-
 nera corda saxeā vulnerātia: et mētes ⁊ ge-
 latas īflāmātia et pectora adamātia liq̄fa-
 ciētia p̄ amore. **Q** certe vita dulcedo et spes
 nra. **S**i tñ p̄ meditationē īstī⁹ passionis ad
 illā puenēris dulcedinē de q̄ dixi vlt̄ etiā ad
 maiorē. attēde ne velis ipsā passionē medi-
 tari p̄pter aliquē dulcedinē tēporalē: s; vt
 tui creatoris bñficiū recognoscēs ī ei⁹ accē-
 daris amore. Et hec dz semp esse tua con-
 tinua oratio. **O**ratio deuotissima.

Omine sc̄tē p̄ oī potēs et me
 de⁹ p̄p̄ tuā largita
 tē ⁊ filij tui q̄ p̄ me sustinuit passionē ⁊ mor-
 tē ⁊ matris ei⁹ excellētissimā sc̄tītātē atq; bñ-
 francisci et oīm sc̄tōz merita: ꝓcede michi
 p̄ctōri ⁊ oī tuo bñficio īdī gno: vt te solū di-
 ligā: tuo amore sēp sitia. bñficiū passiōis cō-
 tinue ī corde habeā. meā miserā recognosca
 ⁊ ab oīb⁹ ꝓculcarī et ꝓtēni cupiā: nichil me
 ꝓtristet nisi culpa. am. **Q**ualit̄ dz hō niti

ad spaciēdū xpo crucifixo. **C**apitulū. ij.

D spaciēdū dño iesu xpo crucifixo. Prio studeas q̄tū potes te vnire illi p̄ feruētē amorē. Nā q̄tō feruētī⁹ diliges eū tāto magis sue spaciēz passioni z q̄tō pl⁹ ei spaciāz. tāto pl⁹ erga eū tu⁹ ac cēdet effect⁹. **U**nde sit mutuo se augebūt dilectio et spaciō donec venias ad p̄fectū nisi h̄ remāserit p̄pt̄ aliq̄ tuā miserā. Et p̄cipue studeas abijcere oēm p̄sūptionē diffidētīā et negligētīā. Delat enī hō tānobile op⁹ a z gredi hūilit̄: p̄fidēt̄. z iustat̄: et cū q̄ta p̄t̄ mūdicia cordis. Et q̄uis hō videat̄ sibi idign⁹ et neq̄ nichilomin⁹ nō resistat qz ipse p̄ p̄ctōrib⁹ crucifix⁹ ē. **I**nstru⁹. i. spaci. dño **P**rio igit̄ sic sibi vniāz amore. vt cor tuū iā sibi nō tibi videat̄ iūctū. Quo⁹ enī tunc nō sēt̄ies ei⁹ vlnera. aut q̄s passiōes hēbit. q̄ nō p̄fūdāt cor tuū. **S**tudeas ḡ q̄tū potes vt cor tuū itret̄ ipsū totalit̄. et te extra ipm̄ reputes esse nichil: et de te extra ipsū tāq̄ te nichil curab. Tota cura tua p̄tat̄ ad p̄ns circa dñm tuū passū. Nā ei⁹ es q̄cqd es nec deb̄es alteri de te q̄cqd exhibere. Si ḡ trāslat⁹ in ipsū sic fueris nō possū credere quin ei⁹ vulneribus vulnereris: et p̄fundaris eius

cōtumelijs illusionib⁹ et opprobrijs. Tūc
quātā iocūditatē ⁊ dulcedinē affe q̄ris. dñs
p suā mīam te faciat experiri. Male enī sci
rem h̄ tibi calamo declarare. Et si hec tibi ni
mīa alt a vident. nec ad hec bene ptingere po
tes sicut velles potes te adhuc exercei mō
alio grossiori sbseqnti. **I**nstructio scda.
Debes enī cogitare q̄tā passionē sustine
res si excoziareres sicut beatus bartholeme⁹
vel affareris vt beat⁹ laurēcius aut vsq; ad
ossa carnes tue dētib⁹ ferreis lacerarentur
alias etiā cogita penas q̄s voluer⁹ ⁊ passio
nes. Et cū ita ista cogitando sup te ꝓceperis
quēdā horrozē nimie passionis. tūc cogita q̄
dñs noster iesus xps pro te vllissimo pctōre
multo grauiores ⁊ tollerabiliōres sustinuit
in cruce dolozes q̄ tu sustineres in passiōib⁹
supdict⁹. Tūc ergo rumīs in corde tuo q̄tā
sustinuit angustia ⁊ afflictionē ⁊ quāt⁹ amor
ad h̄ ipsū iduxit. ⁊ sic meditādo afficiat cor
tuū illis dolorib⁹ quātū p̄t ⁊ q̄si illos susti
neres amarissimis lacrimis pfundaris. nec
dubiū quī in dulcedinē maximā p̄uertatur

Instructio tertia.

Et si adhuc h̄ tibi nō valet meli⁹ experire
facias tibi vnū bonū flagellū multū affli
ctiuū ⁊ nō nimis lesiuū. ⁊ in abscondito ⁊ ꝓ

gie te flagella. nō p̄cēs corpori donec fuerit
 bñ p̄fusū dolore. Et tūc cū illos senties do-
 lores ad xpm̄ passum dirige cogitatū tuū z
 meditare q̄ dulcis dilect⁹ sp̄s⁹ tu⁹: amor
 tu⁹. desideriu aīe tue: āgelozū solaciū. btōz
 p̄miū. dñs iesus xps̄ p̄ te vīllissimo stercore
 voluit ī suo corpore q̄si sine op̄atiōe sustiere
 multo intēsiōres dolores. Et nō dubites q̄
 vltimū istud remediū mltū valet. q̄ p̄ passi-
 ones addicit hō op̄ati paciētī. Ad hec oīa
 addas orationē. vt q̄si p̄tinue rep̄ceris dñm
 iesū xpm̄ vt suis vlnerib⁹ mētē tuā vulneret
 Et vt p̄ ip̄as passiōes z vulnera a sua largi-
 tate īpetres qd̄ itēdis. ¶ Instructio q̄rta.
 ¶ Et si hec oīa nō valent tibi p̄pter duriciē
 cordis tui. te tāq̄ sterc⁹ abhorres plores a-
 mare z dicas. Usq̄q̄ cordis mei neq̄cia p̄us
 lebit aduersus iesū dñm meū passū. Cuius
 vulnera vicerūt diaboli potestātē supauerūt
 p̄mi parētes veneficia. p̄fegerūt portas īfer-
 ni z aperuerūt portas paradisi. z itantū abū-
 dat malicia cordis mei: vt nō deuincant a tā
 excellētissima bonitate. Quid ḡ me neq̄us et
 qd̄ mai⁹ malicia cordis mei? Heu michi qd̄
 faciā. q̄ nimīū īfirm⁹ a passione dñi mei iesu
 xpi neq̄o recipere medicinā. Nō cessēt oclī
 mei a ploratu. donec lacrimaz abūdātia de-

molliat duriciã cordis mei. Heu heu quo
ibo a spũ tuo. Quid faciã ex q̄ aie mee vitã
nescio i. neirez erga me sumã diffusiõne dñe
clemẽtie: nõ valeo degustare. Sedebõ ister/
q̄linio z met̄ mee saniẽ testa radã: affligã me
de cetero. nec aliq̄tenº michi pctã donec in
afflictioẽ iueniã dñm meũ afflictũ. Mirũ
est certe. q̄mº hõ h3 patiẽtiã i seipso. videns
tãtã neq̄ciã cordis sui. et nõ doleat. O cor
pessimũ imo diabolicũ vsq̄q̄ resistes largi//
tati imẽse. Quare maḡ telectar̄ i vulnerib3
pcti q̄ i vulnerib3 iesu xp̄i. Quare maḡ p̄pa
teris p̄ue p̄ucture pedis tui. q̄ ḡuissie morti
dñi tui z irẽtissimo dolori capiti sui vite aie
tue xp̄i. Ubi maior i becillitas z insania. O
hõ nõne tibi videt q̄ illũ plº diligis cui plº cõ
pater̄ i dolore. Et nõ qd̄ ḡ plº diligis pedẽ
tuũ q̄ dñm tuũ: qz scz isti pedi plº p̄pater̄ i
pania afflictioẽ: z i illũ q̄ si cor tuũ tẽdis q̄
illi scz dño deo tuo i max̄ia agustia z dolore z
paz aut nichl' icliãt cor tuũ ad ipsũ. O ceci
tas imẽsa. O sp̄ctib3 deteriores q̄ia afflictioẽ
p̄patiẽdo capiti. totũ corpº suũ exponũt fla//
gello. Sz certe videt q̄ taq̄ mẽbra putrida
iã sumus excisa a capite nro iesu xp̄o. qz ipso
vulnerato eiº vulnera nõ sentimº. Heu heu
dñem i q̄re me fecisti. si nõ debeo tibi eẽ piũ//

et aut si tibi sū pūct⁹ : q̄re nō sū tecū parit̄
 vulnerat⁹ . Pro me dñe p me vulnerat⁹ es
 nō p te . 7 tu vulnera portas nō ego . Quid ē
 h⁹ . Ego debw eē sbiectū vulnez . 7 n̄ tu . q̄ ego
 sū q̄ peccauī ego q̄ iniq̄ egi s̄ tu q̄ es innocēs o
 uis qd fecisti . Uertat̄ obsec⁹ vlnera hec ī me
 7 ī domū p̄is mei . Redde nob dñe redde vlne
 ra n̄ra . ne tu q̄ innocēs es . nocēs appeas . reti
 nēs vulnera aliena . aut saltē tecū vlnera cor
 da n̄ra . En mori volo nisi vlneres mētē meā
 Ab horreo videre cor meū nō vlneratū . cū vi
 deā te saluatore sic p me vilissio cruci affixū .
 Aut ḡ dñe iesu me tecū p vulnera . aut ēte
 da michi licētīā trāsūberādī me ipsū māiali
 gladio . Nolo enī dñe sine vlnerē viuere . qz
 te video vlneratū . Si hec oīa nō voluerint
 tibi . tā nobilissio bñficio es idign⁹ : 7 de ce
 tero nō reputes te hoīez s̄ bestia 7 cū fer̄ sit
 hīta⁹ aīa . qz idign⁹ es p̄sor⁹ alioz . forte tñ si
 ml̄tū te hūiliauer̄ . ille q̄ respexit hūilitatē aī
 cille sue . r̄spiciet hūilitatē aīe tue : 7 dabit ti
 bi cor nouū . vt cognoscas dñz deū tuū passū
 S̄ qñ dñe iesu : qñ hoc erit . Differre dñe
 mors michi ē . Et si ml̄tū expectaueris forte
 desiderio liquefiā . et postmodum in liquido
 vulnera permanentia imprimi nō valēbūt
 Nam anima mea dñe incipitiam languere

z q̄si ad nichilū redigor. desiderās tuīs vul-
nerib⁹ solari. O dñe iesu: vbi est sapientia
tua? An ignoras q̄ meli⁹ est te habere crea-
turā tuam vulneratā q̄ ad nichilū redactā?
Nō ḡ me q̄so differas vulnerare: ne multa
dilatōe amittas quē tuo p̄cioso sanguine re-
demisti. Curre curre dñe iesu curre z me vl-
nera qz fortasse nichil te me iuenies si expe-
ctas. Sz heu michi q̄ vilis fact⁹ sū. qz videt
etiā qd̄ q̄ iūmicos diligit me odiat. Nūqd
ḡ plus q̄ iūmic⁹ fact⁹ sū. Nāvt iūmicos redi-
meret voluit letaliter vulnerari: z ego defici-
cio: z nō videt curare. Nō enī peto vt p̄ me
āpli⁹ vulneret: sz vt michi q̄si iā mortuo ap-
plicet sua vlnera: z reuiuā. Dñe iesu ferrū
(tuā creaturā insensibilē) voluisti tuū corp⁹
vulnerādo intrare: z me tuā creaturā rōnalē
itrare p̄ iā facta vlnera nō p̄mitti. Quid est
h⁹? Nūqd cor meū est durū z vilē oī ferro?
An cogitas qd̄ crudeli⁹ est? Sz mea crudeli-
tas nō tibi oberit si itrauero: cū amodo sis
ipassibil. Quātū cūqz enī intrē p̄ tuā vlnera
z discurrā z tuas carnes comedā pre amore
sep̄ ipassibil p̄maneb z me⁹ faciabit appetit⁹
ita tñ q̄ āpli⁹ icēdat. Sz qd̄ vociferabor ā-
pli⁹? Tardas z nō venis: z iā lassat⁹ deside-

rio incipio insanire. Amor regit et non ratio: et
 curro cum impetu quocumque me volueris inclinare.
 Nam qui me videt derident: et quod tuo amore sim
 ebrius non cognoscunt. Dicunt enim quod iste insanus
 vociferatur in plateis. Et quantum sit desiderium non
 adherunt. Ignorant quod amor tuus in te ipsum impedit
 versus: et quod qui te feruenter querit seipsum et omnia
 derelinquit: et qui te querit puro corde sic parum de
 extrinsecis curat: ut etiam quod faciat multociens
 aduertat. Veni domine bone iesu: et noli amplius
 tardare: ne penultimo desiderio fias simpliciter
 sine sensu. Sed forsitan hoc requiris: ut cum ab
 omnibus fuero abstractus: purus in te per tua vulnera
 gloriosa quibus tunc plenarie vulneres amantem
 Tunc clamabo et dicam heu heu michi domine mi
 iesu quomodo te video crudeliter vulneratum: quanto
 dolore te video aggravatum? Quis michi hoc
 tribuat ut per te moriar dulcissime domine iesu:
 Te videre viuere in tanto dolore sustinere non
 possum: te aspicere horreo supra modum.
 Te etiam liberari mors michi esset: et ideo
 angustie sunt michi undique et quod eligam ignoro:
 nisi tecum pater crucifigi. Tuas angustias con
 sideras in me ipso deficio et iam exanimis efficio:
 pro dolore et ira. quod pro me sustines tanta mala. Quid
 fecisti domine: quare pro me villissimo ascendisti in cru

cē. Et qđ sū egovillissim⁹ iūmis: putredo de
testabilis. p̄ qđ tu dñs oīm debeas sic affligi
cū tu sis sapiētia patris. Quare talē p̄mu-
tationē fecisti vt dares vitā p̄ morte: verita-
tē p̄ vanitate. gratiā p̄ malicia. gloriā p̄ mi-
seriā. Quis. q̄re hoc tu potēs feceris. pote-
rit cogitare vlt̄ idicare. Nīmīa fuit dilectio
tua: z̄ i hoc apparuit abissus tue scilicet im-
mēsitās pietatis. Nō enī in te video causas
mort̄. nisi sup̄abūdantiā caritat̄. Nōne me-
lius erat bone iesu. vt nō esse. q̄ vt fact⁹ te
occiderē. Et cur carnes meas nō lacero p̄
dolore aut q̄m dome oīs creatura nō occidit
qđ fui occasio tue mort̄. Nōne mirabile videt̄
me cogitar̄ te tā nobilissimū z̄ benignissimū
dñm p̄ me tā vilissimū mortuū. et nō statim
deficere p̄ nimia tristitia. Et q̄ modo (si nō
esset tue cōtrariū volūtati) me materiali gla-
dio nō occido p̄ dolore. qđ fuit occasio tue mor-
t̄. Cū pugna ḡ maḡ me debes sustinere sicut
sustinerē aliquē iūmicū meū corā ocl̄is meis
cū video quē toto corde occidere affectarē
q̄uis nō auderē aliq̄ ratiōe. Nōne z̄ hoc me-
q̄ssimū est qđ post tā admirabile et fructuosū
tue passiōis bñficiū nō cesso peccare in cō-
spectu ocl̄oz tuoz: ac si tua passio nichl̄ esset

Te michi dedisti et te remio: tñbras effugasti
 et ipsas incurro. mūdū abieciſti. et ipſū eli go
 vlt eli gi. An non vides patiētiffime dñe iefu
 qd ſp nitor facere tue otrariū volūtati et i fa//
 cie tibi reſiſto apte. Si dicis nolo vt h fa//
 cias: dico volo: ſi dicis volo vt h fiat dico no
 lo. ¶ Scio te dñm meū ſummū bonū eſſe et
 nichil ego ſū et ad te ac ſi nichil eſſes nō aſpi
 cio: ſz uerto cordis et corporis mei faciē ad
 ea q̄ vana ſūt. et aliqn̄ ad q̄ icōgruū eſt noiār
 et ſic eis cor meū amori ſvīcō colligat. vt ad
 te cui⁹ eſt neq̄at eleuari: et h̄ cte deteſtabilis
 abuſio eſt. Sz nūq̄d bone dñe iefu voluiffi
 p me fruſtra mori. q̄ quē ſic care emiſti pre ni
 chil opdi diſti. Ne te cū occidas et pariter
 trāſfigas: ne a te valeā āpli⁹ ſeparari: et tecū
 poſſū viuere ieternū. amē. ¶ O rō deuotiſſia

Quine iefu xpe cor meū tuīs vul//
 nerib⁹ ſucia et tuo ſignē iebra
 mētē meā vt q̄cūq; vertā ſēp te videā cru//
 cifixū. et q̄cqd aſpexero in tuo ſāguīe michi
 appareat rubricatū vt ſic in te tot⁹ tendēs
 nichil preter te valeā inuenire. nichil niſi
 tua vulnera valeam intueri. Hec michi con
 ſolatio tecum mi dñe vulnerari. hec intima
 ſit michi affectio ſub te aliquid meditari.

Nō q̄scat cor meū bone iesu donec iueiat te
cētrū suū: Ibi cubet ibi suū termiet appetitū
amē. **M**edita^o passiuas ī pasceue dolorū
quē tūc habuit brā v̄go maria. **C**aplin. iij.

S **Stabat** iuxta crucē iesu mater
cius. **O** dñā mea vbi
stabas? Nūq̄d rātū iux crucē? Immo
certe ī cruce cū filio: ibi crucifixa eras secū
S; h̄ distat qz ipse ī corpore tu autē ī corde
Nec nō z ei^o vulnera p corp^o ei^o disp̄sa sūt p̄
tuo corde vnita. Ibi dñā laceatū est cor tuū
ibi spinis coronatū: ibi illū exp̄obratū:
z tumelijs plenū acetoz felle potatū **O** dñā
cur iuisti imolari p nobis? Nūq̄d sufficiebat
filij passio nob: nisi crucifigeret z maret?
cor amoris: cur p̄uersū es in globū doloris?
Aspicio dñā cor tuū: z id nō cor sed mirrā
z absintiū z fel video. **Q**uero matrē dei
ecce iuenio sputa flagella z vulnera: qz tota
p̄uersa es ī istis. **O** amaritudine plena: qd
fecisti? **C**ur vas scitāt? fecisti vas penalitatis?
O dñā q̄renōes solitaria ī camera tua
Quare iuisti ad caluarie locū. **N**ō est tua cō
suetudo dñā ad talia spectacula properare
Cur te nō retinuit pudor mulieris: cur te nō
retinuit horror? facinorū? **C**ur te nō retinuit

verecūdia h̄gitat. Cur te nō retinuit loci
 sp̄itudo: multitudo vulgi: detestatio mali.
 Cur te nō retinuit clamoris vehemētia: stul
 toꝝ vesania: demoniacoz caterua. Hec nō
 p̄siderasti d̄na: qz cor tuū alienatū totū pre
 dolore nō erat ī te: s̄z ī afflictioe filij: z ī vul
 nerib⁹ vnici: z ī morte dilecti. Nō p̄sidera
 bat cor tuū vulg⁹: s̄z vuln⁹. nō p̄surā: s̄z fixu
 rā. nō clamorē: s̄z liuorē. nō horrozē: s̄z dolorē
 Reūtere d̄na ad locū p̄stinū: ne cū p̄cussioe
 pastoris te etiā amittamus vt non vna hora
 vtriusqz p̄uamur regimie. Nō est p̄suetudo
 d̄na: mulieres. tali morte p̄dēnari: nec etiā z
 p̄tra te d̄na sentētia ē puulgata. S̄z vt puto
 audire hec nō potes: qz amaritudie repleta
 es: totū cor tuū h̄sū ē d̄na circa filij tui pas
 sionē. **Q**uomodo est h̄ qz p̄rinēs sit ī p̄tēro
 D homovlnera cor tuū: si vis h̄ac itelligere
 q̄stionē. Aperi cor tuū clauis z lācea: z vita
 subittabit. Nō enī itrabit sol iusticie ī cor
 clausū. S̄z o vulnerata d̄na vulnera corda
 n̄ra: z in cordib⁹ n̄ris tuā et filij tui renoua
 passionē. Cor tuū vlneratū p̄iūge cordi n̄ro:
 vt tecū tuis vulnerib⁹ pariter vulneremur

Cur hoc tuū cor saltē dñā nō habeo. vt quol
cūq; pergā: sēp tuo filio videā te cōfixā. D
dñā si nō vis michi dare tuū filiū crucifixū
nec cor tuū vulneratū. saltē q̄so michi tribue
filij tui vulnera. & tumētiāsq; et illūsiōes ac
opprobria. & illa q̄ i te sētis. Que enī mater
ē. q̄ si possz & a se & a suo filio n̄ auferret passi
ones. et i suo poneret suo. Aut si sic iebrie
tas es istis q̄ nec cauis a tuo corde nec a tuo
filio separare. saltē dñā illis ignominijs et
vulnerib; idignissimū me p̄iuge. vt tibi & fi
lio tuo solatiū sit habere sociū penaz. Dñs
beat; esse si possē vobis saltē in vulnerib; so
ciari. Nā qd est maius hodie dñā. q̄ habere
cor iunctū cordi tuo et filij tui corpori pfo
rato. Nōne cor tuū plenū est gratie illi;. Et
si apertū est gratia illa nō decurrit i cor sibi
iunctū. Et fili; tuus gloria btōz quomodo
si pforatū est corp; eius nō emanat illi; dul
cedo glorie in cor sibi iunctū. Nō enī i telli
go aliter posse esse sed timeo ne simus aliqñ
lōge: et credam; esse ppe. O dñā q̄re michi
qd peto nō tribuis;. Si te offendi pro iusti
cia cor meū vulnera. Si tibi serui: nūc p
mercede peto vulnera. Et vbi est dñā. vbi ē
pietas tua. vbi est imēsa clemētia tua. Quat

facta es michi crudelis. que semper fuisti be-
 nigna? Quare facta es michi amara. que sp-
 fuisti dulcis et pia? Quare facta es michi
 atara. que semper fuisti liberalis et larga?
 Non peto a te dña solē neq; sidera. sed pe-
 to vulnera. Quid est hoc si de istis vulneri-
 bus es auara? Aut a me dña vitam auferas
 corporalē: aut cor meū vulnera. Verecundū
 enī et opprobriosum est michi videre dñm
 meū iesum vulneratū et te cōvulneratā do-
 minā n: et me seruū vilissimum pertransire
 illesum. Certe scio quid faciam. vel tibi sine
 cessatione vel intermissione cū clamore ⁊ la-
 crimis tuis pedibus prouolutus postulabo
 proclamabo et ero nimīū inportunus. Aut
 hec michi tribues: aut si me percusseris vt
 recedā tamen stabo et tua sustinebo flagella
 donec ero vndiq; vulneratus nec aliud a te
 nisi vulnera peto. Si autē sine percussione
 blandiri volueris perseuerabo constans et
 tua recipiam blandimenta. ⁊ ipse blandicie
 cor meum vulnerabunt amore. Si autem
 nec quicq; dixeris tunc cor meum vulnera-
 bitur tristitia et dolore et sic sine dolore nō
 recedam.

Circa passionem domini
 sex sunt consideranda:

Capitulum quartum.

Circa passionē dñi iesu sic
test hō se habere vt
teret eā. Primo ad imitādū. Scdo ad
tiēdū. Tertio ad admirādū. Quarto ad
tādū. Quinto ad resoluādū. Sexto ad
dū. ¶ Primo igit̃ eā cōsideret ad imitādū
hec enī est sūma z pfectissima xp̃iani imitatio
Hec est sūma z pfectissima vita imitatio
Hec ē sūma z pfecta religio z religiosa p
ctio. Hec est regula z exēplar pfectionis
vite z p̃rur̃: scz xp̃m imitari ī passioē z mo
Sit ḡ regula n̄ra viuēdi passio saluatoris
tato apli⁹ si h̄ cōsolemur quāto apli⁹ xp̃o
memur z tato apli⁹ cōsolemur quāto ab h̄ exē
ri z reglā apli⁹ elōgamur. Sēp ḡ q̃tū ī
ēvelim⁹ ab oīb⁹ cōclari. deicij vilipēdi illi
pseq̃ flagellari: et ī diuīs obseq̃is ab oīb⁹
pbrari. Sim⁹ nudī cū eo nudo et nichil
nit⁹ cupiamus habere: imo habere aliqd
nob̄ grauissima pena et dolor imēsus nō
autē habere plena exl̄tatio. Abhorream
dulcia et delectabilia degustare: et poti⁹
lim⁹ vilib⁹ et amarīs cibari. et desiderem
q̃libet cibaria felleū nob̄ poti⁹ q̃ melleū
rāt sapore. qz ipse xp̃s felle z aceto fuit p

tus. Et vt breuiter dicā considerem⁹ q̄ p nobis
sustinuit q̄liter i passiōib⁹ se habuit. ⁊ nos p
modulo n̄ro q̄tū possum⁹ conformem⁹ eidem.
Secūdo deberet eā hō considerare ad p̄patiēdū.
Debem⁹ enī considerare ipsi⁹ flagella. illu
siones ⁊ opprobria. ⁊ in corde n̄ro rumiare ⁊
ymaginari q̄ta ibi fuit reiectio ⁊ tēpt⁹ erga
dñz n̄r̄m iesū xpm̄ q̄t⁹ dolor q̄ta ve afflictio
ī corde ⁊ corpore. Sic ⁊ ratioe passiōis ⁊ p̄
passiōis p̄ pctis n̄ris fuit. Considerem⁹ ḡ q̄ta
tūc amaritudie replet⁹ erat āgeloz dulcedo
q̄tūq; aggrauabat eū nō tantū pene illatio
⁊ n̄ra gratitudo. s; ⁊ assistēt̄i matris afflictio
q̄ sic diligebat. ⁊ q̄si deficere p̄re p̄passiōis
dolore videbat. Ibi fili⁹ crucifigebat̄ cū ma
tre ⁊ p̄p̄t̄ mutua et itēsam dilectionē ex cō/
passione mutua erat nimia afflictio vtriusq;
⁊ marie cū p̄ iūicē paterent̄. Sciebat mater
q̄ fili⁹ patiebat̄ p̄ ipsa sicut p̄ reliq; redimē
dis. sciebat fili⁹ ⁊ certissime scrutabat̄ q̄ suus
gladi⁹ ex p̄passiōe matris aīaz p̄trāsibat. Un̄
passio fili⁹ erat passio matris. *Eya ḡ xp̄iane*
hec verte et auerte in corde tuo. et totū cor
tuū reple cōuicijs illis et penis. vidēs dñz
tuū et sponsū tuū pro te talia sustinere. Si
enim ei per amorē bene vnitus fueris. tunc

cōpatteris eidē. Si autē nō sentī dolorē
pitris. q̄modo es vnū cū ipso. Et sicut plu
p̄p̄tiedū est capiti q̄z ceterī mēbris. sic ma
gis sine p̄paratiōe sibi p̄paritebem⁹ plus
q̄tūcūq; dilecto filio vel amico. imo plus
tibi ipsi si oīa p̄dicta patereris. Nunc ḡ ca
rissimi felle et absintio atq; mirra iebriam
et solū ei⁹ vulnera sentiam⁹ trāsfīgāt cordi
nri ītima ei⁹ iuicia flagella et vulnera. ne
in nob̄ sit qd̄ nō p̄fundat p̄passiōis dolorē
affligat itēse. ¶ Tertio cōsiderem⁹ eā ad
mirādū. Si enī cōsideremus q̄s. q̄. p̄ qui
passus est. multū mirari debem⁹. Quis. sc̄
fili⁹ dei ver⁹. sūme potēs. sapiēs. et bon⁹.
simpliciter q̄cqd̄. nobilitatē ei attribuerit
nichil est adhuc respectu magnitudinis su
Dia q̄tūcūq; bona sint et magna. sunt sicut
qdā fauilla imo quedā vnitas ī p̄paratiōe
ipsi⁹. S; q̄ p̄grinationē fugā. sitim. famē
calorē. frīg⁹. tētatiōes. horrores p̄secutiōis
obfusiōes. sputa. opprobria. vīcula. flagel
la. illusiones et dolores. plagas et vulnera
Lōspuit enī alia. cōdēpnat iusticia. iud ex
dicat. inoffēsus īculpāt. īnocēs īfamat. detur
blaphemat. xp̄s cōculcatur. occidit vita ob
scuratur sol. luna denigrat sidera disp̄gunt

& hec omnia tollerat patienter vt agnus cū
 solo nutu omnem creaturam demergere pos
 set in profundum inferni. Sed pro quibus
 hec patitur? Pro nequissimis mancipijs:
 pro celeratissimis inimicis. ymmo pro dyab
 bolicis viris et per imitationem dyaboli
 filijs. pro contemptoribus diuine maiesta
 tis. et diuine bonitatis ingratis. Ergo ta
 lis et tantus talia et tanta pro tam vilissi
 mis et abiectissimis passus est. Sed a qui
 bus? a specialiter pre dilectis et alijs pre
 electis quibus omnem benignitatem osten
 dit. a vilissimis maximus. a stultis. sapien
 tissimus quis dei verbum et dei sapientia
 ab impijs summe pius. a sanie fetidissime
 splendor eternus. In hys ergo omnibus
 i diuine benignitatis et largitatis admi
 rationem eleuatur: **¶** Quarto con
 sideremus eam ad exultandum. Exultare
 in ea debemus de redemptione humana.
 restauratione angelica et diuina clementia.
 De redemptione humana sine dubio. nimis
 gaudere debemus facta per christi passio
 nem et mortem. Quis queso non exultet et
 gaudeat cum cernit seipsum per hanc.

beatissimā passionē liberatū a dānatione et
terna. a culpe ignominia a potestate diabo-
lica. Sed q̄s nō ex̄tet in imēsūm cū certū
deū. ipsū in tantū diligere vt tate vilitati
penalitati subiecerit semetipsū p̄ eo. Non
q̄ gaudeat de ei⁹ vilitate et passione dico se-
de ei⁹ effectu. affectusq; et amoris manifesta-
tiōe. Quis p̄iceps in regno vlt̄ ip̄erio alicui⁹
ius ip̄eratois vel regis cernēsq; tantū a re-
ge vlt̄ ip̄eratore diligi vt parat⁹ esset mori
ip̄so nō gauderet et ex̄taret. Quātomagis
nos viliissimi hoīes et nephādissimi pctōres
et sui gaudere debem⁹ et ex̄tare cū videmus
regē regū et dñm dominatiū et creatorē n̄m
Iesum nos ita otinue diligere vt imolauerit
seipsū pro nob̄ in tā turpi et viliissima morte.
Debem⁹ etiā sup̄ extollī imēsa exultatione.
Plus enī sine op̄paratiōe me diligit q̄ ego
me ipsum. Gaudem⁹ etiā et exultem⁹ q̄ p̄ xpi
passionē restaurata est angelica ruina. Magis
iocūditas debet nob̄ esse cū videm⁹ p̄ xpi
mortē tā nobile collegiū reparari de nob̄: vt
fiat vnū ouille et vn⁹ pastor et sim⁹ vnū i vno.
In h̄ enī debet tota celestis curia et etiā mili-
tāris eccl̄ia gratulari. Quod certe amabilis et
venerabilis passio saluatoris q̄ sic disiūcta

diuq̄is . et tā seq̄strata ꝓglutinas et vn̄is fir
 missime ī siml̄ str̄igisq̄ v̄ic̄lo ꝓsumati amoris
 et felicitate gaudij seꝓiterni . Precipue aut̄
 gaudere ꝛ exltare debem⁹ cernētes ī sup̄di /
 ctis oīb⁹ sūmā clemētiā dñi deiq̄ nostri iesu
 xpi . Nec puto sūmā esse gloriā bonoz tā hoīz
 q̄ etiā āgeloz : q̄sto itim⁹ et ꝓfundius ꝓtē /
 plant̄ clemētiā et beniuolētiā dei et īmensi /
 tatē bonitatis ei⁹ . et h̄ debet esse cuiuslibet
 ꝓtēplantj exltatio medullaris . Sꝛ vbi q̄so
 magis apparet diffusio bonitatis diuine ꝛ
 benignissime clemēcie dulcissimi ꝛ amātissi /
 mi patris et dñi nr̄i iesu xpi : q̄ ī passione
 sua . vbi talia . tāta . tā turpia et ḡuis sustiner̄
 voluit ꝓ inimico suo liberādo et glorificādo
 ꝓvanitate q̄dā digna morte et̄na . In istud
 gaudiū itret hō . et reficiat̄ magnificētia be /
 nignitatj diuine . Accedat hō ad cor altū : ꝛ
 ī corde suo exalteꝛ excellētissimā ꝛ enarrabil̄
 clemētia xpi passi . ꝛc̄ . ¶ Quīto etiā ꝓsidere /
 mus bt̄issimā xpi passiōē ad cordiū nostro /
 rū resolutionē et etiā ꝓfectā trāsformationē
 ī ipsū . qd̄ fit quādo hō nō solū imitat̄ . ꝓpatit̄
 admirat̄ et exultat : sꝛ etiā totus hō ꝓuertit̄
 in eū scilicet dñm nostrū iesū xpm crucifixū
 vtiā q̄si vbiq̄ ꝛ semp crucifix⁹ sibi occurrat

imo tūc ille vere in ipsū resoluit hō. quando
eruens ex se et suppositus vniuersis imo sup
se abstract⁹ ab oīb⁹. tot⁹ est puerus in dñi
suū passū. vt nichil videat aut sentiat intra
seipsū: nisi xpm crucifixū illū exprobratū
et passū p nobis. ¶ Sexto considerem⁹ eādē
vilissimā xpi passionē ad quietā dulcoris in
terni. qđ fit qñ resoluit⁹ homo vt dixi sitibi
dus eādē passionē rumiare nō cessat. et ita
scđm posse suū illū passiōis thesaurū humi
liter et deuote. liq̄scit amore deuoto. et feru
da deuotione v^l dilectiōe deficit a se. et re
quiescit in xpo crucifixo. Sed quāto ei plus
iheret et appodiat. tāto āplius deuotissimū
amore ī se deficit et liq̄scit. et q̄to plus deficit
a se amore et deuotiōe tāto āplius eīdē dilec
ctio p se mortuo iheret: et pl⁹ req̄scit in eo.
Et sic mutuo se augēt adhesio amoris et deuo
tio. donec tota spōsa absorbeat ab illo camio
amoris passiōis dilecti. Sic ī āplexib⁹ spōs
soporata q̄scit. q̄ clamat et dicit. Adiu
uos filiē hierusalē. ne euigiletis neq; suscitāt
faciatis dilectā: donec ipsa velit. et cetera.
¶ Sic ergo circa passionē dñi debet esse
imitatio. ad purgationē mētis et dilectionē
p passio ad vniōnē et amorē admiratio ad mē

tis elevationē. gaudiū z exultatio ad cordis
 dilatationē. resolutio ad pfectā pformatio //
 nē. q̄es z pausatio ad deuotiōis ppositionē.
¶ Qualiter passio domini adaptatur qua //
 tuoz affectibus animi.

Ed necdū ruminare cessem⁹ xp̄i
 gloriosissimā passionē: vt per
 eā dirigamur in omī bona affectiōe
 p̄tate. sapiētia. cogitatiōe. locutiōe z opera //
 tiōe. Sz p̄mo de quatuor affectib⁹ animi videā //
 mus. q̄ sūt gaudiū. dolor. spes. et timor. In
 hac autē beatissimā passione dat nobilissimī
 gaudiū materia. z vehemēs exultatio: Ibi ē
 etiā omīs iūtilis et nociui gaudiū resecatio.
 Ubi est maior materia gaudiū et exultatio //
 nis. q̄ circa xp̄i passionē. qua ab omni po //
 testate dyaboli liberamur. a culpa. et pena
 absoluiamur. in dei filios adoptamur. et xp̄o
 in matrimoniū iungimur. qua etiam gratia
 largitur. celum aperitur. gloria offertur et
 datur. Ubi maior est et excellentior gaudiū
 materia q̄ vt videamus nos a deo in tan //
 tum diligi. vt talia voluerit pati pro nobis.
 Est etiam ibi inūtilis et nociui gaudiū re //
 secatio. Considera domini nostri passio //
 nem vilissimā. et videbis quomodo

rescādaē oīs solatio corporal' z oē gaudii
corporale. et oīs laus hūana. Est etiā in hac
vilissima passiōe materia imensi doloris. In
dolore enī dñi nrī iesu xpī. debem⁹ itime sibi
dolere z pati. Debem⁹ etiā ei cōdolere
multū dolere q̄ pctā nrā fuerūt sibi occasio
tāte abiectiōis et tā imēse afflictōis. Est in
sup̄ ibi materia spei. Qui enī pprio filio suo
nō peccit. s; p nobis oīb⁹ tradidit illū. quo
modo etiā cū illo nō oīa nob⁹ donauit? Est etiā
ibi vehemētis materia timoris. si enī sic pro
delictis nrīs passus est hō de⁹ i quo nō potuit
esse pctm̄ q̄tō magis punientē pctōres. Si
enī sic actū est i viridi. qd fiet i arido? Inui
cē aut cōiunge scz gaudiū et dolorē. spēs ac
timorē ne desperationē i curras vl' p̄sūptionē
Et si aliq̄liter adaptatio de q̄tuor animi effe
ctib⁹ patet. ¶ Quo⁹ passio dñi adaptat vir
tutib⁹ z p̄mo fidei et post de alijs. ¶ Ca. vi.

Hinc aliq̄tulū de virtutibus
videam⁹ diuinis. Quid
dicem⁹ de fide? Dico q̄ hec ē robur z fūda
mētū toti⁹ xpīane fidei vl' religionis. Peto
an de⁹ erat iste qui passus est: an nō. Si sic
habeo ppositū. qz ip̄a passio verā hūanitate de
mōstrat patet ipsū esse verū deū et hōiem.

Si autē dubitas: oñdo tibi ex ipa passiōe
 ipsū fuisse deū. Nā si nō erat de⁹ ⁊ dicebat
 se deū esse. erat supbissim⁹ hoīm imo ⁊ demo
 nū. q: lucifer nūq; dixit se esse deū: licz q̄tū
 ad aliud voluerit esse similis altissimo. Sz
 sic supbū i possibile est tantā deiectiōne; illu
 sionē. passiōe. ⁊ ignominiosā mortē sbire tā
 volūtariē tā hūiliter tā pacifice ⁊ velle cum
 pctōrib⁹ reputari. Qd̄ xps se deū ostēdere
 voluit p̄ multotiens occultauit. Si enī non
 erat de⁹ ⁊ volebat se ostēdere deū: qui quid
 fuisset vilitat; fragilitat; ⁊ deiectiōis occul
 tasset p̄ posse. Itēq; nec famē. nec sitim. nec
 laborē. nec fatigationē: nec lacrimationē nec
 timorē nec vllū dolorē ostendisset. sed si ha//
 buisset libēter occultasset. Nec enī multum
 curasset se ostēdere hoīm et maxime passi bi
 lē et mortālē sed q̄ videret esse apparentie
 sublimitatis et magnificēcie: vt posset ali//
 qliter credi de⁹. Suffecisset superbo credi
 deus nō multū curasset reputari homo. Lū
 hec simul credere sit difficillimū et parū ad
 elationē supbi faceret reputari homo mor//
 talis. quomodo obsecro dixisset. tristis est
 aīa mea vsq; ad mortē. Quomodo se dixisset
 filiū hoīs. Si dicas q̄ non voluntarie sed

inuitē passus est hoc stare nō potest: qz ipse
dixerat. Ecce ascēdim⁹ hīerosolimā. et fili⁹
hoīs tradet. vt crucifigat⁹ z cetera. Unde p̄
dixit oīa. Si dicas qz hec ad receptionē fe-
cit. h̄ nichil est. qz sc̄z aliq̄s se velit morti tra-
dere p̄pter aliquā deceptionē. Si dicas qz
videbat⁹ mori. sed nō moriebat⁹. Ad h̄ dico:
qz n̄ l'omodo hō q̄tūcūqz malitiosus seu etiā
dyabolic⁹. nec etiā diabol⁹ h̄ fecisset. qz nō
erat ista via tradēda ad credendū saliquē nō
deū esse deū: sed poti⁹ p̄trahebat⁹. Qd̄ patet
qz discipuli ei⁹ relicto eo abierūt. et vt dicit⁹
in sola p̄gine remāsit fides ecclesie. Stul-
tissimū enī z incredibile est nec etiā licet di-
cere nec etiā cogitare qz hō q̄tūcūqz diabo-
lic⁹ p̄curaret se ab oīb⁹ p̄ deo colī. tā igno-
miniosa morte z vilissīa reiectiōe. sed potius
ecōtrario. cū passio xp̄i sit iudeis scādalu. gē-
tib⁹ autē stulticia. Ex q̄ gloriosissima passiōe
arguit⁹ iesū xp̄m non esse tm̄ vez hoīem sed
etiā vez deū z oīm dñm. Itē si solā humanā
laudē q̄reret et appeteret. nōne descēdisset
de cruce. quādo iudei dixerūt descēdat nūc
de cruce. z credim⁹ ei⁹. Hec enī via passionis
ignominiose z si nō esset expediēs hoī decipe-
re volētī vt ostēsū est tamē p̄gruētissima fuit

deo saluare cupiēti ratiōe sue bonitatis potē-
tētie et sapiētie q̄ nō pcurabat nisi nostrā re-
dēptionē et salutē. obediendo patri vsq; ad
mortē. ¶ De spe et caritate.

It autem hec gloriosissima
passio nō solū fidei fundamentū sed ⁊
spei erectio. Ubi se ipsum donauit. et caritatē
inflāmatio. vbi se pro nobis immolauit. Et
hec sufficiant de theologiacis virtutibus et
etiam de cardinalibus. De quibus tamen
latius tam in precedentibus q̄ etiam in se-
quentibus patet.

¶ De quatuor virtutibus cardinalibus.

¶ Capitulum septimū.

It nichilominus
exēplū et ratio pfectissime prudentie. tēpe-
ratiē fortitudinis et iusticie. sicut intelligē-
tibus apparet manifestissime. ¶ De septēpli-
ci ascēsu cōtēplatiōis in passione scđm sep-
tiformē gratiā spūs sancti.

¶ Capitulum octauum.

Et hac etiam
gloriosissima passione gloriosissime relucet

speculū sapiētiē et intellectus consilij et fortitudinis. sciētiē et pietatē ex timoris. Sed quāliter ibi sit et apparet sūma sapiēcia et sensus consummatus cogitare de ea. et quā sapiētissimus hō fiat in illa et de alijs donis per tractatū re per singula nimis est plerū. Adhuc tamen carissime frater potes in p̄clarissima passiōe quā noiare sū indignus septē ascensus siue gradus contemplationis euidentissime speculari scdm septiformē gratiā spūs sancti donū scilicet sapientie et intellectus. etc. ¶ Ascensus primus siue gradus per donū sapientie.

¶ Nam in illa vilissima passiōe crucifixus cum xp̄o ad acūm contemplatiōis ascendit per sapiētiē donū hoc modo. ¶ Consideratio sapiēcialis est in hac vilissima passiōe quā hō considerat potētissimū per nobis cōculcari: sapiētissimū ad modū stulti illudi. optimū amaritudine repleti. et tanquā pessimū turpissima morte danari. Et ex hoc surgit mēs in quadā admiratione tate dignatiōis diuine et tate erga ganos benignitatē indignos. Et tūc cum manifestat illā passiōē dñi sui iesu diligēter admirās in ea excellētissimā. benignitatē dñi dei nr̄i iesu xp̄i. erga nos seruos suos. Inclipit mētē desiderij et amoris ardo: erga dñm

nrm iesu xpm itedit et qda auditate hanc
 excellētissimā passionē z imēsa saluatoris cle
 mentiā ruminas. ¶ Incipit ei⁹ gust⁹ animi
 quodāmodo ineffabili dulcorari amaritudine
 appetit⁹ refici. z tor⁹ hō iterior alienari a se
 z detari i xpo. Mira z a scelis res i audita.
 In ineffabili amaritudine. dulcor indicibilis
 reperit. z in hoc pficit⁹ cōtemplatio specularis
 qz sūmā z inenarrabile dulcoris suauitatē qz
 sētit i cōsideratiōe illi⁹ sūme clemētiē q̄ di
 gnat⁹ est p nob mori iūgit cū amaritudine
 iestimabili quā sētit cōpatiēdo dolorib⁹ dñi
 nri iesu xpi passi. Amaritudo enī cōpassiōis
 animū recolligit z vnit admiratio diuine cle
 mētiē i eadē passiōe animū iā vnitū eleuat. z
 totū i deū diffundit: Mira passio ineffabil po
 tatio. o cōfectio i pciabil cōmixtio ineffabilis.
 Intim⁹ dolor in terne cōpassiōis cū imensa
 exultatiōe diuine bonitatis. Et qz ibi inenarra
 bilis amaritudo cū inenarrabili dulcedine
 reperit. i teo i ter vtrūqz cōtemplat⁹ anim⁹ oblige
 scit z qsi ebrī⁹ corruit tot⁹ in deū. In cōpassi
 one illi⁹ amaritudinis fit qsi auz in fornace
 aia purissima. In cōsideratione vero illi⁹ cle
 mētiē z benignitatis fit aia ab illo sole iusticie
 splēdidissima. fit quidē illa amaritudine hō

inocētissim⁹: sit illa benignitate deuotissim⁹ sit
hō interior illa amaritudine abstractissim⁹: et sit
illa clemēcie imēsiate dimissim⁹. Quid dicā?
Extatic⁹ sit aspect⁹ interior et ab illa ineffabili
clemētia absorbet. et tūc req̄escit spōsa cū spō
so. et mira suauitate sopit. ¶ Sc̄d's q̄d per
donū intellectus. ¶ Est et a ascēsus in p̄
amabili passiōe p̄ donū intellect⁹ h̄ modo. Eo
enī q̄ hō cogitat q̄ fili⁹ dei voluit p̄ ipso re
dimēdo talia sustinere. recognoscit q̄te nobi
lilitatē sit aīa sua. p̄ q̄ redimēda voluit fili⁹
dei mori. et h̄ ipso ad nobilioza aīa. Et quia
illū p̄ciosissimū sāguinē p̄ aīa sua dealbāda
eff. sū esse agnoscit dedignat se vilitatibus
vitiōz inq̄nari. Qz coḡscit etiā p̄ illā bt̄ssim̄
mā passiōē ruina ā glōz de hoīb⁹ repari. iteo
reuocat ad ā glīce viuēdū et ī celestib⁹ cūfari
Et qz videt xp̄m in cruce totū p̄ nob̄ expositū
tribulatiōi. i. ā sibi oīa leuia vident̄ dū tamē
possit illi soli viuere et placere. Recogitat
q̄modo ab ipso xp̄o dilect⁹ est quē p̄ se sic vi
det ignomiose et acerbē tractatū. et amor̄ ip̄i⁹
accēsus illud lat⁹ bt̄ssimū p̄ suo modulo ni
tū itroire qd̄ p̄ se ac sibi dignoscit cē aptū.
Ardescit q̄si ignis anim⁹ ei⁹. et cū xp̄o toto
corde desiderat crucifigi. Suspirat: ahe lat et

ariat totalit illa passiōe pfūdi. z plenarie in
 suū dñm crucifixū trāsformari. In fuitute
 et miseria se reputat esse. nisi p̄suet̄ i sāguie
 redēptoris. Nō se reputat hoīem. s; bestia. z
 peius q̄ bestia nisi sit vestit⁹ dñica passione.
 Abhorret negligere tā nobilissimū dei be
 neficiū z ideo sēp vel q̄si vult meditari de
 ipsa passiōe. Sicut enī vult sp̄ redēpt⁹ ma
 nere. sic sp̄ vult redēptiōis p̄ciū i corde por
 tare. Suā vitā z suas delicias reputat xpm
 passū: z ideo sp̄ cūlat cū illo. Quis doloꝝ. q̄
 taq; tristitia si videat cor suū ad aliud incli
 nari. Inebriat se xpi cruore. z iā redignat p̄
 frui alia re. Nā sanguis xpi ornat genas ei⁹
 vt xpi formis sit pura xpi spōsa. Aḡscit enī
 q̄ aptōe lateri ei⁹ copulata eī iungitū ei⁹. Et
 ideo sp̄ vlt stare ad lat⁹ ei⁹. Palpat z tractat
 spōsū suū vln̄ratū. z totū vln̄rat cor ei⁹ Ap
 plicat cor suū vln̄ib⁹ spōsi. p̄ligat z siḡt i dis
 solub̄. v̄ic̄lo caritat̄. z sic colligat vln̄erata
 spōsa cū vln̄rato spōso z vln̄ vln̄eri copulat
 Emanat spōsi sāguis i vln̄era spōse. z ipsa de
 ficat doloꝝ. amore liquefcit. ibiq; requiescit
¶ Teri⁹ grad⁹ p̄ donū cōsilij. **¶** Teri⁹ ascē
 sus eī illa bt̄ssima passiōe p̄ donū cōsilij hoc
 mō. Recognitat anī p̄ tēplāt̄ q̄ dñs nr̄ iesus
 xps crucifixus vsq; ad crucis mortem fuit

obediēs p̄i. oī vilitati. abiectiōi et derisio
subiect⁹ p̄ nob. paternū cū sua deiectione re
q̄rēs honorē. vt sic q̄tū expte nra erat. pcti
nris ihonoraueram⁹ eū. sic seipsū ihonora
ret ignominiose moriēdo p̄ nob. Recogita
etiā q̄ si xps sp fuerit paup. i cruce tñ paup
rim⁹ fuit. cū expoliat⁹ nudus remāsit p̄ dē
in ligno. Recogitat etiā q̄ i cruce fuit am
ritudine z dolorib⁹ plen⁹. q̄ āgeloz dulced
z solatiū erat. Elōgata enī fuit ab eo oīs re
lectatio z solatio tēporalis. Ex his ḡ
git anim⁹ ad similia faciēda. z iā se abstra
here cupit ab oī appetitu honoris. z ab om
rez passioe. ac ab oī corporali solatioe. P
mo ḡitūēs xpm dñm suū abiectū z vilificat
tū nō iā tēporalē honorē appetit. s̄z toto co
de desiderat cū dño suo oēm vilitatē abie
ctionē z derisionē sbire. i q̄b⁹ possit dño suo
aliq̄liter z formari. honores tanq̄ vilissim
ster⁹ abhorret. Jā nō desiderat placere hoīb
sed potius q̄tū in se est oīb⁹ displicere z ab
oīb⁹ abhorri. sēpt̄n ad dei honorē. Et etiā
si i differenter esset vtrūq̄. vituperiū potius
appeteret q̄ honorē. Sūt enī ei feti dissim
lanies. laudes sui id est de seipso. vnde soli
diuinas laudes req̄rit. ibiq̄ totus affluit

resoluū. ⁊ siti in extīguibili īestimabiliter ī
 oīb⁹ solū diuinū honorē req̄rit. Jā nō ad se
 reflex⁹ nec ad alia obliq̄t⁹ sed cor⁹ rectissime
 tendēs ī deū. Tūc marie letat⁹ ei⁹ anim⁹ q̄n
 vituperio suo honorificat deū. qz ad vtrūqz
 ābelat cor ei⁹ ⁊ vtrūqz respicit. in xp̄o cruci //
 fixo fuisse. S3 qd dicā de paup̄tate. Sēp
 vellet eē nud⁹ cū nudo ī cruce dolor enī sibi
 ē itim⁹ aliqd habere: gaudiū maximū nō h̄re
 siue in p̄po. siue ī omuni siue q̄stū ad dñū si
 ue q̄stū ad vsū. Usus enī paup̄tat⁹ marie ei
 placz. S3 qz necessitas āt spūal⁹ vtilitas nō
 pmittit eū aliqz vsib⁹ īdigere. iteo sm qz ad
 honorē dei videt esse: tenet ea: s3 tamen q̄si
 gladiū acutū in corde. Et ideo pauciorib⁹
 utit⁹ q̄b⁹ potest. alleuiās se āplū q̄ potest. nec
 delectat⁹ ī mltiplicādo. s3 gaudet ī abijcēdo
 Sed qd de corporeis psolatiōib⁹ ⁊ deliciis
 dicā? Ab oī breuiter psolatiōe q̄ nō est a deo
 vel scdm deū vel in deo se abstrahit quātū
 pōt. Sēp desiderat amaritudine ⁊ afflictōe
 cū xp̄o repleri. q̄cqd placet suo corpori aut
 corporis sui oblectationi corde abhorret.
 Nō pōt gaudere. nō potest letari. nisi vi //
 deat se illis vilissimis vulnerib⁹ psformari.
 horret in psolatiōib⁹ ī amaritudinib⁹ ⁊ do //

loribus gaudet. Sic igitur egregius contemplator per
donum consilij in passione christi se ab omnibus abstrahens
totus in deum tendens. super omnia eleuatur a seipso ab
stractus solum in dei honore: in christi vilificatione et
afflictione. cor suum et sua meditatio uersatur.
Iam solum cum solo uersatur et circa diuinos hono-
res. circa eternas diuitias circa immensas
dei delicias negociatur. in predicta passione anima deli-
cata. Ibi habitat. ibi requiescit. in domino deo suo
dulcoratur cor. liquescit peccatum mens super se eleuatur.
inebriatur anima spiritualibus delicijs et in eis sepelitur.

¶ Quartus gradus per donum fortitudinis.

¶ Quartus ascensus est per donum fortitudinis
per hunc modum. in predicta passione. Nam anima diligenter
illam passionem domini sui ruminans. considerat
christi fortitudinem. aggrediendo. tollerando. subi-
ugando. In aggrediendo tam uoluntarie. tam opor-
tunose certamina. offerendo se ad tam uilia
et acerbissima proferenda pro nobis ydolatris et ini-
micissimis suis. In tollerando tam acerba et ui-
lia a creatura sua quam in momento destruere pos-
set quasi mansuetissimus agnus imo sine preparatione
mansuetus in tollerando. In subiugando se in cruce
diabolum dominus superauit: et mortem moriendo de-
struxit. Sic et fortis christi miles et imitator domini
sui quanto res difficilius quantoque ignominiosius

tãto feruētī et ardētī atq; libētī aggreditī
 eā dū nō sit ad dei honorē et laudē aut aliorū
 salutē vel pprie aīe utilitatē qđ totū ad ho-
 norē diuinū est. Nā nichil ei difficile esse vī
 ignominiosū videt dū p eo facit qđ ipso in-
 digno. talia est aggressus. imo oīa dulcīa. oīa
 amabilia. oīa laudabilia et desiderata iudicat
 Quātomagis assimilāt illi ignomīose passiōi
 illa libētī abstringit. āplectit auidī Hec
 qrit. hec recogitat. hec sciētī aīo adimplere re-
 siderat. Nō dicit qre michi īpositū est h vel
 illud onus. s; dicit qre nō subeo hoc et illud
 guissimū et utilissimū op. Ex hoc nitit etiā
 imitari dñm suū iesū in tollerātia passionū.
 fit enī agn et corā se tōdētib; irridētib; et
 flagellātib; obmutescit penit. imo in oībus
 his arridet cor ei. vidēs se dño suo et forma-
 ri et p merit; digna pati. et eo ipso dñm hono-
 ran. Imitat etiā dñm ī fortitudine dñandi
 Subiugat enī sibi oēm anī sui appetitū. vt
 ad nihil nociuū nichil supnacuū et inutile ex-
 tēdat. Quasi castrū fortissimū cor suū custo-
 dit: vt nō solū nociua. s; nec etiā ociosa vel
 īfructuosa pmittat ibi rogari. Dī custodia
 custodit cor suū. et semp vult diuina vel ad
 deū suū tendentiā ruminare. Et quia dum

in hac vita sum⁹ sēp vel q̄si sēp tritico palea
admiscēt⁹ adeo sēp vētilaz tenet in manu:
ad cōtinue p̄fandū z purgandū areā suā. In
hostio cordis sui ipsius statuit versatilē gla/
diū: vt ipsū q̄si dei paradisu custodiat dili/
gēter. Quisq; cogitat⁹ in corde suo vescivo/
luerit lignovite. hūc diligēter fouet z nutrit
q̄ vero ad lignū vētitū solū aspectū direxerit:
illū statū a corde suo abscidit. ¶ Nō ibi
introit⁹ colubri tortuosi. nec muliebris cogi/
tatio reperitur. Et si iueniat cū vituperio z
q̄dā ipetu remouet. solūq; ibi virilia nutriūt
Hic vere p̄t diuine cōtemplationi adherere. q̄
purgato corde z mūdo corpore icedit. Nō ei
leuat oculos ad vana. aures ad iutilia vl' no/
cua. nō nares ad odorifera. nō gustū ad dul/
cia. nō tactū ad mollia. s; totaliter interi⁹ z ex/
teri⁹ cū oī diligentia se custodit. z dñant⁹ sui
plenarie scdm q̄ potest assequi in hac vita.
Sicq; p̄pter sui puritatē aptissimus fit ad
susceptionē diuinaz irradiationū. Libēter
in tā puro habitaculo habitat sol iusticie et
fulget ī q̄buslibet āgulis ei⁹. In ītimis ei⁹
resplēdet claritas hui⁹ solis. qz nec īpediēs
suenit nec resistēs Esplēdet z resplēdet donec
illd cor purū absorbeat⁹ diuina claritate.

Tūc aīa sup se eleuata diuina caliginā intrat
 tūc clamat ⁊ dicit. Et nox illuminatio mea ī
 delicijs meis. ¶ Quit^o grad^o p^o donū sciētie.
 ¶ Quit^o p^o donū sciētie ascēsus est in vilissīa
 passiōe dñi nrī iesu xpi. Et si velis accipere
 donū sciētie ī medio natiōis prauē ⁊ puerse
 prudēter uersari. Prio clarissimū speculū
 de h̄ iuētes ī hac vilissīma passiōe. Possu-
 mus tamē pfatu donū sciētie accipere put
 est īferioꝝ cognitio. put ipsa sūt auxiliātia ⁊
 iducētia ad spiritualia. ⁊ supcelestia p̄tēplā-
 da. ⁊ h̄ ī passiōe dñi nrī iesu xpi inire poterī
 mus maxie p̄siderātes correspōdētia figu-
 raz. Et reperies ibi mirabilē thesaurū sub
 illis figuris absconditū in q̄ mira deuotiōis
 suauitas ⁊ aīaz satietas fodiētī cū diligētia
 elargit̄. ¶ Videas ergo q̄liter figure ⁊ diuina
 scriptural dñi passiōe clarescūt: ⁊ inde post
 modū altius eleuare ad admirādā sapiētā
 ⁊ clemētā dei patris nrī: qui sic ad utilita-
 tē nrām oīa tā diligēter ordinauit. Dīa ergo
 inq̄tū possum^o ad xpm crucifixū reducam^o
 Dicam^o igif. In p̄cipio creauit de^o celū et
 terrā id est ī filio sic crucifixo āgelicā ⁊ hu-
 manā naturā restaurauit: humanā redimēdo
 āgelicā de hoīb^o reparādo. Dixit de^o. fiat

lux: Ipse in cruce lux est expellens omnes peccatorum
tenebras. per sui presentiam faciens diem: et per absen-
tiam noctem. fecit etiam firmamentum in medio
aquarum in cruce diuidens consolationes temporalis-
les ab eternis vel diuidens aquas sapientie hu-
mane ab aquas sapientie diuine vel diuidens
aquas vitiorum ab aquas gratiarum vel aquas tribula-
tionum ab aquas dignarum seu diuinarum consolationi-
um. Item in christo existente in cruce congregatae sunt
aque quae sub celo erant: quia deus posuit in eo omnes
iniquitates nostras id est penas pro nostris iniquita-
tibus debitas. In eo vero facta est congregatio
aerarum. quia in eo fuerit diluuium passionum amari-
tudinum et opprobriorum. et ideo gratia sui terra
appuit arida. Qui enim pro peccatis nostris digni-
eramur in uindicta omnis pene. liberati sumus merito
passionis suae. Unde uere ipse fuit mare
magnum et spaciosum nimis et profundum. Et sic
discurre per scripturas secundum quod dominus tibi dabit
quia quasi infinita inuenies ibi: quae pulcherrime do-
minicam passionem designant. Nec tamen si multo
plus sine comparatione essent. sufficeret ad ipsam
plenarie declarandam. Et si quis bene et diligenter
eas scripturas recolligeret. et uideret in
quibus ista et illa christi passionem ostendunt. uideret in
his eis mirabilem correspondentiam et audiret ibi

mirabilē melodīā: q̄ miro modo dulcoraret
 cor suū: z faceret eū īgredi in sāctuariū dñi
 Accipe vnū q̄tūcunq; vis alienā figurā de
 passiōe dñi nr̄i iesu xp̄i z videbis q̄ta est ībi
 dulcedo. si bene cū diligētis ruminet. Uite
 obsecro illā abrahe figurā de vitulo quē tribus
 āgelis ad vescēdū dedit q̄tā dulcedinē cō//
 tinet p̄tēplatiōis. q̄ tamē in apparētia parū
 v̄l parua apparet. Quātā ḡ p̄tinet dulcedi//
 nē: q̄ in ipsō p̄mo aspectu ipsā mētē dulcorat
 sicut ē illa lignivite in mediō paradisi id ē xp̄i
 in cruce in mediō ecclesie siue in corde p̄gis
 q̄ erat sicut paradisius z de fōte egrediēte de
 loco voluptat̄. id ē de latere xp̄i. zc. Quid est
 obsecro abrahā vitulū tenerrimū de armēto
 dare ad vescēdū tribus viris. nisi deū patrē
 suū filiū vnigenitū inocētissimū imo gratie
 erveritat̄ plenū pro nr̄is iniq̄tatib; tradere
 morti crucis. Et q̄d est tres viros vitulo ve
 sci. nisi ex illa passiōe toti satisfieri trinitati
 q̄ erat p̄ nr̄is iniq̄tatib; ad iusticiā famelica
 In hoc apparet illius figure dulcedo q̄ per
 abrahā intelligitur deus pater: et per vi//
 tulum filiū et per illos tres viros ipsa
 trinitas cum tamen non distingantur pa//
 ter et filiū ab ipsa trinitate nisi quia

sūt de tribus psonis due. In h̄ dico apparet
ineffabil̄ mirat̄ estimabilis dulcedo cordi cō/
teplatis. qz deo ad iusticiā famescēte. i teipso
ppter nimia benignitatē suā iudiciū flexit.
Alioquin deuorasset nos iusticie fames. qz
nō erat q̄ satisfacere posset illi appetui. nisi
iste vitulus tenerrim⁹. De⁹ ḡ p̄ tradidit fi/
liū suū oī afflictioī z derisui ad satisfaciendū
sibi et filio. et spū̄i sc̄to pro iniuria eis illata a
nob. Quid est h̄? Nunqd qz offēdim⁹ eū re/
buit seipsū iudicare. Nōne alit̄ potuit vin/
dicare se nisi adiret penā offense. Ipse x̄ps
erat offēsus a nob. et itez iudicat⁹ fuit a nob
et i nob et p nob. z h̄ sc̄dm̄ diuersas naturas
tñ eadē psona fuit offēsa z iudicata. Comere
ḡ z tu frater dulcissime de vitulo abrahe: si
vis mirabilē refectionē habere. Attēde etiā
qcqd̄ in figura sequit̄. Fili⁹ abrahe pmitit̄
de sarrapost̄ vituli comestione. cū tñ esset abo
senes puecteqz etat̄. Quid h̄ est? Nūquid
post mortē x̄pi nascit̄ venno x̄ps q̄ p̄ ysaac in/
ielligit̄. Sic certe in cordibz nr̄is. Nā iste
abraa senex est de⁹ p̄ q̄ atiqu⁹ diez i dani ele
vocat̄ ppter p̄cipalitatē auctoritat̄ q̄ residere
suevit apud senes. Nō enī in eo est dura/
tioīs successio. Nā z si ppter imēsitatē sit ei⁹

duratio in mirabilis vite possessio. tñ p p̄t n̄m̄ā
 simplicitatē ē tota siml. Iste p̄t ātīqu⁹ de sarra
 ātīq̄ postvitali comestione genuit ysaac. id ē
 vnicū filiū quē genuit et generat ab eterno
 id ē postq̄ p nobī cruce imolat⁹ est: in mētes
 n̄ras oī malicia ātīq̄tas misit nō p loci muta
 tionē. sed p mentū n̄rā irradiatiōes. ⁊ tūc
 ridere vere potuim⁹. qz dulce lumē et dele/
 crabile oclis solē iusticie ītueri potuim⁹. Et
 ideo vere ysaac dicit r̄sus noster. S3 nūq̄d
 dño mirabile fuit. q̄ ātīqu⁹ de ātīq̄ genera/
 ret⁹. Ita oī admiratiōe dignū. ⁊ gr̄az actiōe
 q̄ ille q̄ est sūme maiestatis ⁊ ātīqu⁹ p̄t aucto
 ritatis p̄cipalitātē vilissimāz aīaz ⁊ ydo/
 latraz oīqz malicia ātīq̄z voluerit recordari.
 Sed h̄ maxie mīz videt⁹: qz post mortē virtu
 li. id est filij qz eo ipso digni eram⁹ carentia
 ei⁹ qz ipsū occideram⁹. fecit ergo benignissi
 mus dñs ātīq̄to tēpore. et ātīq̄ta malicia no
 bis bene. qz fecim⁹ ei male. occidim⁹ filium
 suū. et illa morte nobī ipsum danauit. Uide
 et attēde mirabilia dei. Sed nōne āriaris
 in corde ī nouissimis diebz. iam sene sarra.
 Quid si sarra mortua esset. qd si paululū ex/
 pectasset q̄ tāto distulit tpe. Nōne defecisse
 mus in iniquitatibz n̄ris nisi esset ysaac. apli⁹

rius noster. Sed quare plus modo quam prius
Nōne quia habundauerunt iniquitates nostrae pre
ceteris? Gr̄as tibi dñe iesu gr̄as agim⁹ quia
recordat⁹ es nostri repugnantibus meritis nostris
Totū ergo me tibi debeo. imo in infinitū plusquam
totū si possē. quia non solū me fecisti totū: sed
immensa etiā benignitate tuam me refecisti.
Accedā ergo et attendā ad te tot⁹. et tibi tota
liter adherebo. Ibi requiescat cor meū. et de
cetero per deuia non discurrat. Sic ergo in
predicta passione mēs eleuari debet per sciē
tiā figurarū cor respondentium et pfigurantium
ipsā vilissimā passionē. Debet enim eas cum
summa diligentia ruminare. et in illos diuine
bonitatis et benignitatis thesauros per ipsarū
considerationē introire. donec in tantū eleuet⁹
ut tota mens in xpm suū dñm vulneratum
totaliter pfundatur et eius amore absorbeat⁹
cor eius. Hoc tñ donū dei est. totūque ab ipso et
recognoscere debet faciat tamen quod in se est.

Sext⁹ gradus per donū pietatis.

Sextus est etiā ibi ascēsus per donū pie
tatis. Cū enim homo considerat illa intima pie
tatis viscera dñi nostri iesu xpi. que super nos
effudit in cruce taliter moriendo pro nobis
mouetur et aperitur cor eius erga proximū

suū vt libēter pro solute sua se totū ei īpen-
 dat pro quo videt suū dñm crucifixū. Di-
 latatur cor eius ad sanguinē xpī redemptos
 et sicut toto corde compatitur dño suo i esu
 xpō in cruce pendenti. ita intime et quasi sē
 bimetipsi condolet primo suo ab ipsis vul-
 neribus recedenti imo istū sanguinē concul-
 canti. Ideo vulneratur cor eius propter cō-
 temptum sui domini vulnerati. et propter
 compassionē scilicet proximi beatam vitā
 in eternam mortē voluntarie cōminutantis.
 Dei videt contemptum. mortem christi filij
 dei vni geniti contemptam eiusq; preciosis-
 simum sanguinem conculcatum. nobilissi-
 mam creaturam dei ymagine in signitam vo-
 luntarie ire ad inferni suspendium. Et si-
 cut malis condolet: ita bonis congaudet. vi-
 dens eos recipientes effectum vulnerum
 iesu christi. Cum omnibus intrat vulnera
 illa. et fit vnum cum illis. Cum gaudenti-
 bus de bono gaudet. et cum tristantibus de
 malo tristatur. Quemlibet proximum repu-
 tat seipsū. videns se et proximū esse ab eodē
 creatos. Simili ymagine insignitos. eodem
 sanguine redēptos: et ad idē p̄miū ordinatos

Et ex h̄ p̄cipue ad primū cor suū aderit. qz
videt dñm suū p̄ oīb; crucifixū. et ideo ip̄m
in oīb; req̄rit. in oīb; p̄siderat. et in oīb; pro
suo modulo intuet̄ scz xpm suū p̄tēplās. totū
tusq; est primi. qz totū est crucifixi. Q̄ntum
cordis gaudiū q̄tūq; tripudiū cū videt p̄
ximū suū dñm bonis opib; honorare. Nō
inuidet nō emulat̄ nō detrahīt. nō retrahīt
nō ipedit. nō retardat signis dictis aut factis
causaliter seu occasionaliter s; totaliter sitit
primi p̄fectū et detestat̄ defectū. vtrūq; re
putans suū et h̄ maxime placet dño n̄ro iesu
xpo crucifixo: qz p̄ aīaz salute et paterno a
more est ipse affixus in cruce. Aīarū salute ho
nor diuinū p̄passio primi et inflāmatiō sui sūt
p̄prie attendenda in vulnerib; xpi. et p̄ illud
pietatis donū modomirabili aīa eleuati deū
suū. Qñ enī hō in q̄tū potest se nitit̄ p̄for
mare illi diuini pietati q̄ erga nos manife
stauit in cruce. tunc aīa p̄cipue cōplacet ipsi
xpo. Et ideo sibi p̄formatā. sibi dilectā. pie
tate aptā. ad suos āplex̄ tanq; sp̄sā electā
adduxit. Hāc amat. Hāc diligit Hāc strigit
q̄ videt secū idē sentire sibi cōpatiēdo. idē
sapere deū honorādo. idē zelare aīas sitit̄
in seipsū trāformari nimio amore ardendo

Ideo pietas ad oia utilis est. que et diuinu
honorē appetit. et dolores ab aīa expellit
et aīaz fruct⁹ sitit. et xpī sanguinē in aīa sua
requirit. et amorē erga deū z primū erigit
et ignit. zc. Attēdam⁹ g̃ carissimi qz p certo
credo q̃ istud donū iter oīa et forte pre alijs
īmo firmūter credo q̃ p alijs placet dño deo
nro iesu xpo. faciam⁹ g̃ obsecro beneplaci//
tū ei⁹. z pietatē suā hauriam⁹ de latere eius
Sim⁹ oēs vnū ī dño nro crucifixo. z nichil
nisi iesū ī primo req̃ram⁹ : z sic ī primū tēda
m⁹ vt sp̃ in xpī vulneribz recurram⁹ cū ipso.
Nō primū nrm aspiciam⁹ vt pulcrū. aut hu
iusmodi q̃ aīam retrahere a xpī vel ei⁹ amore
pnt. s̃ vt xpī morte redēptūllāguē xpī pfusū
Aīa primū cū sāguine xpī itret in cor nostrū
nichil nob̃ sit difficile. nichl vīteat vile. etiā
īgmīosa morte mori p illo. p q̃ dñs nr̃ est cū
tata īgmīnia. crucifix⁹ : imo omēs sitiamus
p aīaz salute oēm afflictionē. oēm īgmīniā. z
mortē etiā turpissimā sustinere. Sit vnus//
quisqz prim⁹ sicut cor ur̃m p q̃ fuit cor vl' cor
pus dñi nr̃i iesu xpī tot doloribz agguatū.
Mltiplicem⁹ pdicatioēs exercitatioēs. bo//
na exēpla. oīones. ieiunia. genu flexioēs vi//
gilias z vilificatioēs p aīaz salute. Hoc sit

officiū nostrū. hec gloria z solatio nra. sp p
aiabz aliqd deo offerre. Nō cesset lacrimaz
fons ab oculis nris p nris z p primoz pctis.
Sufficiat nob carissimi his doloribz i hac
valle miserie satiare. Sēp proximoz pctā z
nra pendeāt i oculis nris imo itret z penetrēt
itima cordis nri. z semp vbiq; zin oibz dñs
nri iesus pro pctis nris crucifixus occurrat.
Nec pietat; ascēsiō totū emollit cor et dilata-
tat. et iter xpi āplexus collocat et quietat.

Septim⁹ gō p donū timoris. zc.

Septim⁹ gradus ac vltim⁹ ascēsus est p
donū timoris a quo ois pfectio actiōis z cō
tēplatiōis obfua; vl' pserua; dūtaxat vt ser
uitus excludat. Et est iste ascēsus per hunc
modū in passiōe dñi nri iesu xpi. Quādo em̄
hō videt q fil⁹ dei dñs de⁹ suus natura hu-
mana assupta tāta p pctis nostris sustinuit
z tā grauissime pctm nrm in se iudice ino cē
tissimo imo deo nro pñssimo vindicauit p si-
derat qzta pena qzti; opozobrijs atq; illusi-
onibz et flagellis dign⁹ est ipse q ipsa nequi-
tiā ppetrauit. Lognoscit etiā ex hoc quātum
pctm suū sūme maiestati displicuit et qz tum
ipsū abhorruit dū ad ipsū abluendū suū fi-
liū tradidit morti crucis. Sicut enī deo

displicet filiū p̄ceptus ⁊ occasio. sic suo modo
 ei nostrū displicet peccatū pro quo facta est
 illa traditio. imo tantū peccatū nostrū ab h
 horruit. vt pot̄ mortē filiū q̄ peccatū susti
 net. magis sibi placuit filiū tradere cruci q̄
 dedecus pcti sustinere. Videat ergo homo
 ⁊ cōsideret q̄tū illā maiestātē offenderit: dū
 ipsū deū etiā post tale iudiciū p̄tēpsit. rur
 sue quantū in se est dei filiū crucifigens.
 Mirū est quomodo homo nimio timore nō
 continue tremat corā deo quē offendit sicut
 tremuit populēū foliū cū a magno vento mo
 uetur et deberet quasi in cinere et terra pre
 timore resolui. Recurrā ergo carissimī ad
 vanitatē et nequiciā nostrā ⁊ diuinā offensā
 ⁊ corā ip̄o nos humiliem⁹ q̄tūcūq̄ poterim⁹
 q̄ adhuc modicū est sc̄dm q̄ congrueret ne
 quicie nostre et maiestati sue: Paueamus
 atq̄ vereamur oculos nostros ad celum le
 uare et tondamus pectora more publicani
 vt nobis ipsis peccatorib⁹ misereatur. Di
 camus. Magnū est si indignabitur aspice
 re nos qui pro vilissimo stercore p̄tēpsimus
 ipsum. Timore reuerētie illius sūme maie
 statis in nichilū put possumus redigamur: ⁊
 de cetero de nobis nō nisi vilia sentiamus.

Contra nr̄az prauā nequiciā aiemur ⁊ nos ip̄i
nr̄ iudices sum⁹. vindicem⁹ in nob̄ iūriam
dñi nr̄i ⁊ q̄tū possum⁹ nos cōculcem⁹ dicē //
tes vniūsq; in tra se. Si p̄ pctis meis dñs
me⁹ ita vilificat⁹ est ⁊ afflic⁹ q̄modo mee vi
litati ⁊ afflictioni parcere potero q̄ peccavi
Abst̄ a me vt de cetero p̄sumā de me nisi te
restabile vilissimū ⁊ abhoīabile stercus cui⁹
fetoze ego ip̄se sustinere nō possū. Ego ip̄se
qui ⁊ tēpsi dñm deū ⁊ p̄ quo mortu⁹ est dñs
me⁹ iesus. Jā horrēt me vestimētameaz mīz
videt̄ q̄modo me nō detestat̄ oīs creatura.
qz oīm creatorē ⁊ tēpsi. Sic tamē timere de
bemus vt semp de dei īfinita clemētia p̄si //
dam⁹. qz certe in īfinitū sua bonitas excel
lit maliciā nr̄am. Et iste supradict⁹ timor et
humilitatis ⁊ reuerētie est mire ascensionis
ocasio qz tunc p̄cipue ducitur homo ad sup
abundantiā gratie. Sed ne tibi displiceat
carissime frater si hui⁹ timoris occasiōe ali //
quā disgressionē fecero a dñica passione. In
tendo enī tandē reuerū ad illā. Ut plenius
ergo hui⁹ timoris ⁊ ceptū tibi expr̄imere va
leā. Jā michi videt̄ vt tota hui⁹ mūdi machi
na post me. et ⁊ tra me nephandū p̄clamet et
dicat. Iste est ille qui dñm deū nostrū con //

tēpsit et p̄tēnit. Iste est ille vanissimus et ne/
 quissimus qui plus vanitatem quam dominum dilexit. Iste
 est ille pessimus et ingratus qui plus diabolicis
 figmentis quam diuinis beneficiis est tractus. plus
 sibi placuit diabolica nequam quam diuina be/
 niuolentia. magis elegit esse suus diaboli. quam fi/
 lius dei. Iste est qui in presentia dei ei iniuriari
 non timuit. Iste trahi non potuit diuinis bla/
 dicis nec terreri diuinis iudiciis. Iste cer/
 te est qui diuinam potentiam diuinam scientiam. diuinam
 sapientiam. diuinamque bonitatem suis maleficiis
 contempsit. et quantum in se fuit irrisit. Plus timuit
 vni infirmissimo viro iniuriari quam summe potentie
 dei. Plus verecundabatur coram aliquo vilissimo
 rustico aliquo turpia peragere quam coram summe sa/
 pientie deo nephandissima perpetrare. plus ap/
 pleus est stercus fetidissimum quam summe bonum et su/
 me suauissimum. cum tamen id esset in prohibitione
 istud in precepto et exhortatione. Iste est qui reum
 pro nichilo reputauit et non pro deo adorauit et
 vanitatem super deum dilexit. conuertebat se ad ab/
 horribilissimam sanie et dorsum conuertebat ad diuinam
 maiestatem. Quid dicam. Quia abhorribilia
 non timuit in dei presentia perpetrare. Nec veri/
 tus est creatorem suum. Clamant suo modo crea/
 ture et dicunt. Iste est qui nobis abusus est et qui de

buit in beneplacito creatoris nos ordinare
fecit nos ad diaboli volū seruire. dū nos su
pra deū amauit magnā nobis iūriam fecit.
Iste est nephandissim^o homo qui nos ad ho
norē dei factas in iūriā dei pūertit debuit
nobis in beneplacito dei vti: et voluit pol
tius nob in diabolica seruitute abuti. Erat
aīa eius ad ymaginē dei facta. et ipsā detur
pans voluit oīm nostrum ymagīne insigniri.
Terrenior enī fuit terra fluxibilior aq. va
nior aere. plus ardescēs. vl' ardentior. igne
pūpiscētie. durior saxi. ptra se crudelior
brutis: contra malos venenosior basilicis.
Quid dicā? Nec deū timuit nec hoīes re
uerit^o est. suū venenū q̄tū in se fuit in ml'tos
diffudit. nūc oculis. nūc cogitationibz. nunc
p̄bis. nūc gestibz et factis. Non suffecit ei
deo iūriari in se sed ⁊ alios ad dei iūriam
q̄si i q̄tū potuit pūocauit. Quid dicā? Se
ipsū q̄si aliqd magnū. nō oīporentē deū exi
stimauit. dū nec dei voluntate nec aliq̄ lege
voluit regulari. sed p libito deū et put sibi
placuit sua voluntate vagari: se p suo posse
sup deū erexit. Si de^o suū nō adimpleuit be
neplacitū ⁊ aliq̄ aduersa itulit vl' nō sēp sue
felicitati puidit cōtra ipsū dñm deū suū q̄si

Stra vnū suū famulū turbabat. Nō deū di-
 lexit ppter deū. s; ppter seipsū. z deū ordinās
 ad se tanq; ad finē. In sua ppa voluntate. oīa
 ad se tanq; finē. et deū et finē vltimū put po-
 tuit ordinauit. Et si dimisit aliqñ peccare
 non dimisit propter odium z detestationem
 mali et delectationē sūmi boni. sed qz aliqñ
 timuit sue pelli. Un sp erat ad se reflex^o siue
 i dimittēdo siue i faciēdo. z oīa ppter se vel di-
 misit vl' fecit. Tā de bonis q; de malis voluit
 pmedari ac si de^o esset a q; cūcta q; sūt bona z
 mala ordinātr i bonū. Quid vltra discurrā
 Supbior fuit lucifero. psūptuosior adā eie-
 cto de paradiso: qz illi claritati pleni. habue-
 rūt allectiuū aliqd' imo maximū ad psūmē-
 dū. Iste aut plen^o feridissio stercoz tñ brosi-
 tate z misia n̄ habuit nisi retrahētia. Lamāt
 g; me idignissimū dignissime oēs vl' vniūse
 create z dicūt. Ueite z dispdam^o eū q; tot^o
 fuit dedit^o iurie di nri. Un suo mō clamat z
 dicit tra. Quare tā neq;ssimū sustineo. Aq;
 dic. Quare eū nō suffoco. Dic aer. Quare n̄
 des^o. Ignis aut. Quare eū nō pburo. Lapis
 Quare eū n̄ lapido. Infern^o q; eū n̄ deuoro z
 crucio. Heu heu miser qd faciās. Quo ibo. qz
 oīa contra me sunt armata. Ad quē recurram

1
Quo diuertā? Cōtra oīa feci. deū p̄tēpsi. an-
gelos irritaui. sc̄tōs ih̄onorauī hoīes uiato-
res mltipliciter offēdi abusus sū ceteris cre-
aturis. Quid tm̄ discuro? Hoc ipso q̄ deo
creatori oīm iūriat̄ sū cū ipso siml' oēm cre-
aturā offēdi. Nescio ḡ miser quome p̄uertā
q̄ oīm me p̄stitū inimicū. nec superius vel
ifeni' āte vel retro a dextris v'l a sinistris de-
clinare possū. īmo nec īteri' nec extri'. Cō-
sciētia enī mea p̄tra me pugnat. ⁊ totū diuī-
sum est cor meū. Eui ḡlabo ego miser. ⁊ oclis
sine fine plorabo: dū sū in hac valle miserie
Si forte me dignet̄ respicere p̄ssimus p̄-
scio qd̄ faciā v'l facere disposui. Proiciā me
in cōspectu dñi dei mei et dicā ei. Eya vere
dñe. ego sū ille tu' pessim' inimic' neq̄ssim'
fuius nephādissima creatura q̄ feci detestabi-
lissia in p̄sentia tua. Nō sū dign' dñe crea-
tura tua esse. etiā in q̄stacūq; pena p̄stitutus
Si enī ego solus haberē illā penā īfernālē
quā oēs demones ⁊ oēs hoīes dānati habe-
būt non sufficēter sc̄dm̄ pctā mea punirer
Expāde dñe sup̄ hunc miserū palliū īmense
clemētie tue. et vincat nequiciā meā īmensa
bonitas tua. Recognosce in me ymaginē tuā
q̄uis det̄ patā. ⁊ deduc me ouē q̄uis errantē

ad te piū pastore. Gratuleſt dulciſſim⁹ pater
 de redeūte pdigo filio. pastor bon⁹ de iuenta
 oue. ⁊ piūſſima mater de dragma reperta. **Q**
 ſ felix erit dies ⁊ hora. quādo ſup collū meū
 corruēs. ⁊ oscula exhibebis. Et vt te quidē
 poſſim placare ſcio qd faciā. **C**ōtra me ipſuz
 ego ipſe armabor: et ero p̄ ceteris crudelior
 michi ⁊ ſeueriſſim⁹ iudex. Afficiā me vndiqz
 penalitatibz et āguſtijs. et me tāqz lutū feti/
 diſſimū ꝓculcabo. ⁊ abhoīabor me ſic ſter/
 cus et itollerabilis ero michi metipſi. **I**n
 mea ꝓuſſione et deiectione et ꝓculcatiōe ſiue
 a me ſiue ab alijs illata letabor et exl'tabo: cū
 apparuerit ignominia mea. Et qz nō ſufficio
 me deteſtari. ꝓtra me vniuerſū cetū creatu/
 raz cōgregabo. et a q̄libet ꝓfundī et puniri
 deſiderabo: qz eaz ꝓtēpſi creatorē. **N**ic erit
 michi theſaur⁹ deſiderabilis ſup me penas ⁊
 opprobria aggregare ⁊ eos itimo corde dili/
 gere q̄ me audiuerint in h̄ fctō. **D**em ꝓſola
 tionē et honorē vite ꝓſentis horrebo. et ve/
 lut valde hoſtes blādiētes habebo. **C**redo
 firmi t̄ qz ſi ſic fecero vniuerſa q̄nis a me of/
 ſenſa ad michi ꝓpatiēdū poti⁹ q̄ ad vindi/
 cādū ieli nabo: ⁊ q̄ prius ꝓ me clamabāt. nūc
 ſuo mō ꝓ me ceratori ſuo i tercedēt. **A**periet

sup me indignū z miserrimū diuine pietat̄
thesaurus sed et illustrabor in eū vel gloria
sua. Eruar vestimētis viduitat̄ nimie. z cla-
ra veste fulgebo. Et cert⁹ sū q̄ si sic me deie-
cero sicut dixi. q̄ nunc sū oībz creaturis ab-
hoīabilis z malo dignissim⁹ ppter nimīā cle-
mentīā dei mei ornabor monilibz. et in eius
spōsam assumar. Introibo secū in cubiculū
ei⁹ et tandē secū matrimoniū sūmabo. Re-
soluar in ipsū et fiā vn⁹ spūs cū eo. z q̄ pu-
erā demoniac⁹ ero diuin⁹. Omira z ienarra-
bilis imutatio. dextre tue dñe de⁹ me⁹. Ad
qd̄ ḡ retardabo adīplere q̄ dixi. Quomodo
capiēt sonū oculi mei. aut quietā cor meū
conueniā ad diu desideratū spōsū meū z dñz
meū iesū. Currāt ḡ vn̄ diqz opprobria z fla-
gella. z me neq̄ssimū iroducat ad benignissi-
mū dñm meū iesū. Omne honorificū z dele-
ctabile sit pcul a me. nec audiat ī finib⁹ me-
is. Solus honor diuin⁹ in oībz nob̄ req̄rat̄
z abiectiō nr̄a. Scio etiam quid faciam. dñi
mei iesu vulnera i troibo. z in ei⁹ dolores et
opprobria q̄tū potero trāsibo vl' trāsforma-
bor. et ei⁹ opprobriosissimā passiōē induaz
tanq̄ vestimētū regale et nichil requirā nisi
que sunt p̄formioza huic passiōi. Ceteraqz

abijciã sicut stercus. Que creaturaz. aude//
 bit de cetero post me proclamare? Si fuero
 hac veste idut? Já xpi passio p me put ne//
 cessarie fuerit ð oia militabit. Non erit q ð
 me militare ardeat. si xpi stigmatibz fuero ð
 signat. Ubiz et sp habitabo in illis. vt sim
 qñ in castro securus ab oī ipulsu maligno. Et
 ipossibile erit carissime frater q si fuero be//
 ne in xpm crucifixū transformat quin sim illi
 pformis. z coheres in regno vbi in illi sunt
 dilectissimi dei qui sūt crucifixi cū xpo. Nō
 enī potest se de negare sanguine xpi pfulso.
 Ornabo g̃ genas meas xpi cruore. z ero ama//
 bilis mirabil mūdo. laudabil p̃solatio brōz.
 clamabūt z dicēt. Quis est iste formosus in
 stola sua. quis est iste qui sic gloriose incedit
 laureatus in sanguine xpi? Lerte oēs predi//
 cabunt me beatū qui oculū habebunt aptū.
 Unde nō dubites frater carissime q hoc est
 summū refugiū ad omne malū vitandū. z ad
 omne bonū assequendum. Hic deliciarum
 paradus de cuius lateris medio habun//
 dantia omnis dulcoris et suauitatis ema//
 nat. Ibi inebriatur homo dulcedine indi//
 cibili: et mira amenitate alienatur a se. et
 super excedenti deuotione reparatur et

supferit in xpo. Ibiq; requiescit inter amplexus
dilecti. ¶ Hec autē oīa carissime frater re-
digam⁹ ad tria ad q̄ sp̄ tenemur v' conemur
scz ad honorē dei passionē xp̄i et p̄mi et
reiectionē nr̄i. Et h̄ toto corde z nichil aliud
sitiām⁹. Qd̄ nob̄ cedat q̄ viuit z regnat in
sc̄la sc̄loꝝ. Amē. ¶ Qd̄ xp̄s in sua passiōe
bitudines octo p̄fecte habuit. ¶ Caplm. ix.

Castitudinum

septē refulget clarissim⁹ splēdor
in hac vilissimā passiōe dñi nr̄i iesu xp̄i. imo
pprie hic est fōs z origo eaz et etiā allectiuū
z directiuū exēplar. Quis enī paup̄ sp̄i. nisi
xp̄s in cruce nudus? Quis mit̄. nisi q̄ tanq̄
ouis ad occisionē duct⁹ est. z corā rondēte se
nō apperuit os suū? Quis lugēs nisi qui cū
clamore valido z lacrimis p̄ces supplicatio
nesq; offerēs p̄ suis crucifixorib⁹ z nob̄ pctō
rib⁹ suisq; inimicissimis q̄s excusabat apud
deū patrē intercedēdo dicebat. p̄i ignosce illis
qz nesciūt qd̄ faciūt. Ipse enī plus pctā nr̄a
lugebat q̄ p̄nā suā. plus xp̄atiēdo nob̄is q̄s
sibi. Quis vero esuriuit z sitiuit iusticia. nisi
xp̄s in cruce p̄ pctis nr̄is satisfaciēdo iūrie
patris esuriēs z sitiēs n̄az salutē? In cui⁹

rei signū dicebat. **Sic**io? Quis vero miseri
 cors nisi hic samaritan^o q̄ trāseūte sacerdotē
 et leuita ifundēs vinū et oleū vulnerato al/
 ligauit vulnera z iposuit iumēto suo scz cor //
 pori pprio. n̄ras infirmitates assumens pro
 nostris pct̄is. Quis patiēs. nisi q̄ iustissim^o
 z inocētissim^o p pct̄is z iusticijs nostris cru
 cifix^o vi amoris z ardore caritat̄ iniquitates
 nostras portauit sup lignū. Ubi relucet mū
 diciā cordis nisi in eo q̄ inocēs imolat. z ipe
 corda nostra suo sanguie p̄cioso mūdauit et
 lauit. Quis vero pacificus nisi ille q̄ est par
 n̄ra. q̄ fecit vtrāq; vnū et passiōe sua pacifi
 cauit nos deo i sanguie suo. Quis vero pse
 cutionē passus ē pp̄t iusticiā q̄ habebat facie
 bat p̄dicabat z sitiebat. nisi ille q̄ est a iudeis
 crucifixus. Vere hic est vere beat^o. cui ma
 ledixerūt hoīes aduersus eū mētiētes. Hee
 sūt btitudines q̄s habere ipse x̄ps docuit
 z in seipso q̄l̄ter sint adimplēde suo exēplo
 mōstrauit. **Q**uod i cruce apparēt duodeci
 fructus spūs quos enarrat apostolus ad ga
 lathas. **C**apitulum. x.

Hac etiam crucis arbore
 sunt illi suauissimi
 fruct^o q̄s enarrat ap̄lus ad galathas

capitulo quinto dicens. Fructus autem spiritus sunt
caritas / gaudium / pax / patientia / longanimitas
bonitas / benignitas / mansuetudo / fides / quia
ibi est fundamentum fidei et fulcrum et verum
oblectamentum in ratione sui obiecti et non sub-
iecti: quia in christo non fuit fides. Sequitur morte //
stia. continentia et castitas. Hec omnia manifestissime
me relucet in passione christi in cruce: Et ideo com-
uenientissime subit apostolus ibidem. Qui autem
sunt christi carne sua crucifixerunt cum vicibus et com-
cupiscentiis scilicet ut manifestissime ostendat hos
fructus petere in arbore sancte crucis quos capere
possunt conformantes se ei affligentes seipsum cru-
ci. ¶ Quot in cruce speculari possumus plerumque
rimum exemplar. x. mandatorum decalogi. ¶ La. xi

It etiam in hac vilissima
passione regula et
exemplar et executione mandatorum dei. ut
sicut ipse fuit deo patri obediens usque ad mortem
sic et tu obedias usque ad mortem diuinis man-
datis: Possumus autem ibi speculari exemplar pul-
cherrimum omnium mandatorum. ¶ Quatum enim ad pri-
mum mandatum. in quantum ipse homo sumus dei cul-
tor fuit. offerens se deo patri in ara crucis sa-
crificium medullatum oblationem et hostiam paci-
ficam pro peccato. ¶ Quatum ad secundum mandatum non

assumpsit nomen dei in vanū nec falsū iurauit
 sed i passiōe crucis vilissima q̄ patrib⁹ iura-
 uerat adimpleuit. ¶ Quātū ad tertīū māda-
 tū sabbato in sepulcro q̄ruit. et ibidē etiam
 nos debem⁹ celebrare sabbata n̄ra: nō in tru-
 stis vanitatib⁹ et discursib⁹ sed in quiete cū
 gratiaz actiōe. ¶ Quātū ad primū p̄ceptū
 secūde tabule p̄i sūmā reuerentiā in cruce
 exhibuit dū se ei⁹q̄ ad mortē crucis humi-
 liauit vt debitū honorē p̄tra iūriā a nob̄ illa-
 tā i penderet ei. Exhibuit etiā debitā reue-
 rentiā matri sue cui nō solūmodo fuit subie-
 ctus: imo in cruce p̄dens cū magno diligē-
 tia dilecto discipulo eā p̄mēdauit. ¶ Quātū
 ad sc̄d̄m nō solū mortuos nō occidit. s; etiā
 sua vilissima passiōe et morte mortē occidit
 et mortuos viuificauit. ¶ Quātū ad tertīū
 ad tertīū p̄tra mechā detestabilē sibi in ma-
 trimoniū copulauit ecclesiā sponsus castissi-
 mus sponsā castissimā eligēdo. nō habentem
 maculā neq; rugam. ¶ Quātū ad quartū
 non rapinam arbitratus est esse se equalem
 deo. sed exinaniuit semetipsum formā ser-
 uī accipiens. Vel dicimus q; furtum non
 fecit. sed furtum recuperauit per mortem.
 Descendit enim ad inferos et spoliavit

infernū et quos furtiua man^o diaboli de bo-
nis iuste rapuerat et iuste detinebat merito
sue passionis redemit captiuāq; ducēs cap-
tiuitatē. dedit donaboib;. ¶ Quātū ad quī-
tū. nō solū falsū testimoniū non dixit sed p
veritate q̄ dicebat et faciebat contra se falsos
testes habuit dicētes contra eū blasphemīā et
neq̄ciā ppter qd etiā adiudicatus est morti.
¶ Quātū ad sextū et septimū nō solum nō
aliena ꝑcupiuit. sed etiā semetipsū ꝑrimis
in cruce donauit. Sici gīt manifestissime ap-
paret q̄liter mādatoꝝ obsuātia relucet in
passione gloriosa dñi nostri iesu christi.
¶ Qd a passiōe dñi oīa sacramēta ecclīasti-
ca trahūt virtutē et q̄ sine ea īpossibile est in-
telligere sacra scripturā. ¶ Capitulū. xij.

H hac etiam
sacratissima passiōe oīa sacramēta
ecclesiastica trahūt virtutē q̄ sunt nob̄ cōtra
oēm morbū spiritalē saluberrima medicīa
Hec etiā vilissima passio est nob̄ diuinarum
scripturaz danitica clauis. q̄ appit et nemo
claudit claudit et nemo apperit. Sine hac
enī īpossibile est itelligere sacra scripturā. et
hac bene ī mēte īpressa: oīa ī luce clarescūt.

Incipias ab adā. q̄modo eua de latere eius
formata est. ⁊ de ligno vite ī medio paradisi
deimolatione abelet morte ei⁹. Et sic p̄ totā
scripturā discurre si vis videre q̄modo ve-
ritas eius resplendet in speculo passionis.

Quomodo in brā dñi passiōe relucēt oīs
āglīcaꝝ iherarchiaꝝ officia. ¶ Capitul. xiiij

e **I** **predictis** manifestis /
sime appa /
ret q̄modo a passiōe xp̄i emanat oīs
p̄fectio ⁊ in ea relucet oīs pulcritudo eccle-
siastice vel euāgelice iherarchie. ¶ Simili
modo ī ea resp̄lēt ⁊ relucet oīs p̄fectio pl̄-
cristudo ⁊ decōr āgelice iherarchie. ¶ Nā ī
ea primo ⁊ p̄ncipaliter refulget ille sera-
phic⁹ ardor amoris. q̄ maiorē caritatē nemo
habet vt aiā suā ponat q̄s pro amicis suis.
¶ Nō credo q̄ oīs āglī de paradiso possent
suis ītelligētis capere hāc vehemētā cari-
tatis qua dñs noster iesus voluit talia pati
p̄ nobis vilissimis suis īmo. neq̄ssimis īni-
micis ei⁹. ¶ Refulget etiā cherubica specu-
latio ⁊ ītelligētia veritatis. Nichil enī scio
ī h̄ mūdo qd̄ tātū veritatē scripture elucideret
tātū ad celestia p̄tēplāda eleuet. tātū ad deū
sapiēdū illuminet sicut passiō iesu xp̄i. Dic

vere inuenitur sciētie plenitudo. ¶ Hic etiā
maxīe splēdet erga maiestātē eternā throni //
ca reuerētia et veneratio. Sicut enī illi ce //
lestes spūs throni dicūtur qz in ipsis dicit //
de⁹ tanqz in suo throno q̄scere pp̄t nīmīa ve //
nerationē et reuerētia qz erga diuinā maie //
statē habēt. qz ipse q̄scit sup̄ humiles et ti //
mentes ei⁹ sermones. sic et in hac vilissima //
passiōe dñi nr̄i iesu xp̄i dicit dñs de⁹ tanqz //
in suo throno q̄scere qz ibi fuit excellēs hu //
militas reuerētia z veneratio sūma erga ma //
iestatē eternā. Nullāqz credo āgeloz reuerē //
tia huic posse p̄parari. Et ideo vt p̄ atropo //
paros loqr̄ spūs dei pct̄is nostris irritatus //
z inq̄etat⁹ i hac bt̄issima passiōe pacificatus //
fuit et q̄euit. Naturaliter enī dei thron⁹ po //
test appellari passio qz i ea id est i signis ei⁹ //
iudicatur⁹ est mūdū. Un̄ etiā firmit̄ credo qz //
sed mūdū iudicādū de neq̄cia sua appebit ibi //
lācea. corona spinea. clauī spōgia et hui⁹ mōi //
et dñs iesus cū stigmatibz suis q̄ clamabit //
dicēs. Videte q̄lia a vob. in vobz z p̄ vobis //
passus sū z tamē in gr̄i oīa p̄tēp̄stis. et pro //
nichilo penā et ignominia meā duristis. Itē //
ergo maledicti in ignē eternū. zc. Et sic pa //
tet de prima iherarchia. ¶ In hac etiā beo //

tissima passiōe relucet dñationū p̄cellentiā.
 Humiliauit enī semetipsū fact⁹ obediēs vsqz
 ad mortē. mortē autē crucis. Propriē qđ et
 de⁹ exaltauit illū. et dedit illi nomē qđ ē sup
 oē nomē. ¶ Ibi etiā relucet v̄l resp̄lētet po
 testatū resistētia. qz illā diabolicā potestatē
 de qua dicit q nō est potestas sup terrā que
 cōparetur ei. ipse iesus victoriosissime sibi
 subiugauit p̄ pati bulū crucis et mortē mo
 niendo destruxit. Refulget etiā ibi virtutū
 efficac̄ operatio. et precipue ibi fuit virtus
 cordiū penetratiua et attractiua. Unde il
 lud est. Cū exaltatus fuero a terra. oīa trahā
 ad me ipsū. Unde q nos credamus aut dili
 gamus eū nullomodo nobis ipsis attribua
 mus. qz nemo venit nisi tractus. In quo no
 tatur motus non volūtarius ex parte nostra
 sed potius violentus et sic patet de secūda
 iherarchia. ¶ Clarescit etiā in hac beatissi
 ma passione principatū regimen. qz factus
 est principatus super humerū eius. ¶ Ibi
 etiam virescit archangelorū reuolutio quā
 per hanc gloriosissimam passionem fit suffi
 ciens leuatio ab omni culpa et ab omni pe
 na. ¶ Ibi etiam lucescit angelorum re
 uelatiā qua occulta scripture abdita vel

abscondita. et diuinorum secretorum misteria ap-
duntur per apertione lateris christi et ideo merito
eius morte veluti templi scissum est ut apparerent que
erant in sanctis scripturis occulta. et sic patet ter-
tia hierarchia. ¶ Ex his ergo omnibus patet mani-
festissime quomodo non solum ecclesiastica sed etiam
angelica hierarchia in passione domini refulget. Et
sicut est angelorum purgare illuminare et perficere
sic imo multo magis in passione christi reperitur aperte
¶ Per has igitur conformitates que christi passio
ordinibus angelorum habet convenientissimum fuit non
solum redimere animas. sed etiam ad reparationem
angelice ruine. convenientissime disponere et or-
dinare. ¶ Propter enim nimiam caritatem que re-
splendat in cruce. incensum amoris erga deum
et proximum in hominibus accedebat. Et sic reddeba-
tur et adhuc redduntur apti ad supereminentem
seraphicum ordinem. ¶ Per veritatem etiam in hac
bitissima passione expressam illuminantur homines
et replantent ipsam ad diuine veritatis cogni-
tionem et ideo apti sunt ad cognitionem et restau-
rationem cherubin. ¶ Et per magnam humilitatem
et reuerentiam et venerationem erga dei ma-
iestatem que fuit in illa passione. prouocant homines
ad conformem pro suo modulo humiliationem et
venerationem ac reuerentiam et honorem et sic apti

fiūt ad thronoz reparatiōē ¶ Exēplo etiā
 illius excellentissime dñationis diuine per
 passiōē habite de q̄ dictū s̄. ppter qd̄ z de
 exaltauit illū. zc. hoies puocatur vt macera
 tionibz et afflictioibz corporalibz nitantur
 vicijs z concupiscētijs dñari. z oēs sibi animi
 appetitū subūigare. vt nichil ociosum nichl
 iordinatū psumat in ratiōe hois dñari sed
 oia recto iudicio ratiōis huiusmodi appeti
 tū genua flectant. et sic apti fiāt ad repara
 tiōē ordinis dñationū. ¶ Et vt breuiter
 transeā sic p reliqs ordines discurre siue p
 ordinū pfectiōes scdm q̄ de istis dictū est.
 vt scz p resistētiā ptra diabolicā tēptatiōē
 et fraudē ad potestates. ¶ Per virtuosas
 opatiōes z versatiōes ad p̄tutes. ¶ Per
 diligēs regimē oīm sensuū suoz z motuū in
 ternoz z etiā alioz hoim si ad ipsū spectat
 ad principatū. ¶ Per reuelatiōē necessi
 tatū z diligētiāz proximoz ad archāgelos.
 ¶ Per p̄dicatiōē z doctrinā ad angelos.
 ¶ Vel si vis dicē q̄ archāgeloz est maiora ā
 geloz minora docere: sic doctores ad archā
 gelos p̄dicatores ad āgelos ordina. Et hec
 oia ad passiōē xpi ordina sicut de seraphico
 z alijs dictū est. ¶ Potes etiā aliā breuem

F.ii

assignare rationē q̄re passio xp̄i fuit ydonea
ad reparationē angeloz qz sicut illi p̄ sumā
p̄sumptionē z supbiā ceciderūt. Itap̄ sumā
exinanitionē z humiliationē xp̄i crucifixi ve
ri dei et hoīs . debuerūt p̄dicti ordines ex
hoīb̄ in suis oculis abiectis z humilib̄ re
parari. vt qd̄ superi⁹ dictū est particulariter
p̄ restorationē thronoz hoc p̄ oīb̄ vniuersa
liter restaurandis ordinib̄ sumam⁹. ¶ His
autē eisdē rationib̄ q̄b̄ videm⁹ q̄liter age
loz decor z p̄fectio in xp̄o crucifixo refulget
possum⁹ videre q̄modo in eadē passiōe reful
get gloria hoīm btōz. qz illi dare veritati q̄
est in illa passione bt̄issima sicut sup̄ dictum
est correspondet apta visio patrie q̄tū ad col
lignationē rationalis. ¶ Illi p̄fundissime hu
militati et reuerētie q̄ passio dñi thron⁹ di
cebat̄ superi⁹ . correspondet firma itētio q̄tū
ad irascibilē qz sup̄ quē req̄scent spūs meus
nisi sup̄ humilē. zc. ¶ Illi etiā superexcellen
tissime caritati dñice passionis correspondet
in patria ipsius cōcupiscibilis dilectio ve
re cōsummata. Illi dñationi de qua dictum
est p̄pter qd̄ et de⁹ exaltauit illū. zc. corre
spondet agilitas. qz subest̄ei cū voluerit posse
¶ Illi resistentie potestatis qua moriendo

mortē destruxit. correspondet impassibilitas.

Ulli virtuositati qua exaltat⁹ a terra oīa
 traxit ad se ipsum correspondet subtilitas
 tanq̄ penetratiua virtus. **U**lli claritati et
 nobilitati p̄ncipat⁹ de quo dicitur factus
 est p̄ncipat⁹ eius sup humer⁹ ei⁹. 7c. et de q̄
 claritate potest illud adduci. pater clarifica
 me. 7c. corūdet vos claritatis. **O**fficio
 aut archāglor⁹ z āglor⁹ qd̄ bñ rep̄sētati illa
 passiōe vt p̄mōstratū est correspondet in hoībo
 beatīs decor aureole q̄ debetur doctorib⁹ z
 p̄dicatorib⁹. **E**t sic patet q̄liter in hac be
 atissima passiōe refulget tanq̄ in speculo p̄/
 clarissimo et mūdissimo oīs gratie et glorie
 plenitudo. Glorie dico quantū ad p̄miū
 substantiale vt dotes. et aīe quantū ad p̄miū
 cōsubstantialē vt dotes corporis. et
 quantū ad p̄miū accidentale vt decor au/
 reole que debetur predicatoribus siue do/
 ctoribus. martyrib⁹ et virginibus. Nam
 in cathedra sancte crucis docuit et marty/
 rum caput fuit. et virgo virginum virginem
 virgini commendauit. Non solum autem
 ipsorum sanctorum plenitudo glorie reful/
 get in hac beatissima passiōe. sed etiam ab
 ipsa meritorie emanat. Et vt magis

appropate loqmur. p apcionē lateris mittit
sc̄tis visionē apertā: per pedū et manū con-
clauationē intētionē firmā. per gustationem
aceti ⁊ fellis iebriationē amoris: et hoc erat
qd̄ sitiebar. p coartationē ligaminū meruit
nob̄ agilitatē. p illusionē sputoz solis clari-
tatē. p mortē i passibilitatē. p iclusionē in se-
pulcro subtilitatē. p coronā spineā nō solū
auree. sed etiā aureole venustatē. sc̄z illis tri-
bus generibz hoīm videlicet virginū mar-
tium et doctoz. ¶ Et q̄cqd̄ dicam⁹ credo q̄
in hac beatissima passione est materia excel-
lentissime glorie et imensū gaudij tā āgeloz
q̄ hoīm beotoz. Et hoc est q̄ credo firmiter
⁊ nō dubito q̄ tā angeli q̄ hoies b̄ri totali-
ter in deū tendūt et totaliter ⁊ totis mētibz
inc̄ime deū diligūt. Ita q̄ plus sine cōpa-
ratioe deū diligūt q̄ se ipsos n̄mo nō credo
q̄ se ipsos diligant nisi ppter deū. Et ideo
sine comparatioe plus exultāt ⁊ gaudēt de dei
magnificētia q̄ de p̄pa glia. Cū ḡ i xp̄i passioe
sit excellētissima maifesta⁹ sūme potētie sūme
sapiētie. sūme clemētie dei. sicut postea ali-
qualiter declarabo: ideo p̄dicta passio est eis
materia excellētissimi gaudij et exultatiois
imense. Unde q̄uis gaudeat hoies vidētes

se pillā passionē redēptos ⁊ āgeli vidētes se
 peandē reparatos ⁊ sic quodam modo ad se
 ipsos reflectantur quāis hoc semp videant ⁊
 referāt in deū. tamē credo q sine reparatiōe
 plus exultent ⁊ gaudeant ⁊ totaliter in deū
 excedāt cognoscētes in ea tā potentiāq; sa/
 piētā et iestimabilē et imensā clemētiā dei
 sui. Unde sicut apparet hīc sūma et imensa
 diffusio diuine bonitatis ita credo q in ea
 sit excellētissima plenissima ⁊ totaliter me/
 dullaris diffusio mentiū in deū ob nimiam
 iocunditatē. ⁊ gaudiū. Sic ergo manifeste
 apparet q passio xpi fons grē ⁊ glie reperit
 ⁊ q in ea refulget decor ⁊ pfectio subcelesti
 iherarchie ⁊ etiā celestis. **Q**uod sūma potē
 tia sapiētia et clemētia sūma ibi relucēt et
 etiā circa hec qdā excitatiua v' exercitatus.

Capitulum. xiiij.

Hinc deo fauē
 te videre restat qliū supcelestis ihe/
 rarchia q de^o est i cruce splēdet. vt sez aliqliū
 videam^o qliū i ea refulget sūma potētia sūma
 sapiētia sūma clemētia dei. Et qz ifirmū de
 potētia. stultū de sapiētia. prauū de bonitate
 loqui p̄sūptuosū est. ideo nichil velle s̄bitia

z q̄ supra vires meas sūt iuestigare nō licet
Attamen ad maiore p̄dictoȳ itelligentiā et
solationē nostrā aliqua cōmuniā videamus.
Manifestat autē in illa beatissima passione
diuina potētia z beniuolētia i tolerādo. i libe
rādo i gr̄ificādo. in iustificādo. in iuscitādo. in
magnificādo. ¶ Dico p̄mo q̄ manifestat i hac
beatissima passione ei⁹ fortitudo z clemētia
in tolerādo. Qd̄ autē ille q̄ est de⁹ oīm. et oīa
p̄seruat sine cui⁹ manu oīa redigūtur in ni
chilū sustineret patiēter effugari qui vbiq̄
erat. ligari qui imensus erat. flagellari q̄ glo
riosus exitebat. alapari qui mundū plasma
uerat. p̄spui splendor etern⁹ et speculū sine
macula. plaphemari pater imense bonitatis
dijudicare iudex imense potestatis. crucifigi
dñs imense libertatis. aceto et felle potari
fons imense suauitatis. gaudiū ā geloȳ affligi
vita viuētū occidi. spinis coronari gl̄ie co
rona. lat⁹ aperiri agn⁹ imense clemētie. in la
pide sepeliri soli iusticie. Hec oīa a neq̄ssimo
hoīe pro eo patienter sustinere. imo pro eis
orare fuit potestatis imense tolerātie bona
tis z clemētie. Sic ḡ patet potestas seu po
tētia z bonitas xp̄i in tolerādo. Signū etiā
fuit huius imense bonitatis z potētie in libe

rado. Quod enim xps crucifixus potentissimū li-
 garet mortē moriēdo destrueret et occideret et
 sepult⁹ infernū spoliaret fuit in mēse potētie
 signū. Sed etiā h̄ fuit imēse et excessiue cle-
 mētie signū. q̄ pro suis neq̄ssimis īmicis a
 morte liberādis dignat⁹ est mori. Hoc em̄ ī
 excogitabile est q̄ morte q̄ sibi inferebat li-
 beraret īferētes a morte cū ppter h̄ debuisset
 forti⁹ vl' poti⁹ scdm̄ humanū iudiciū nos oēs
 eterna morte p̄dēnare. hoc ipso q̄ a nob̄ et oc-
 casione nr̄i fuisset tā vili et crudeli morte oc-
 cīsus. ¶ Nec credo q̄ āgeli de paradiso po-
 tuissent hanc summā clementiā cogitasse an-
 teq̄ fuerit eis reuelatum. ¶ Fuit autem im-
 mense potētie et beniuolētie signum in
 iustificando. Si enim maius est iustificare
 impiū quam celum et terram creare prop-
 ter repugnantiam voluntatis. quante ergo
 clementie quanteq̄ fuit potētie saluare et
 iustificare impiū summam impietatem
 perpetrantem et saluatorem et iustificato-
 rem occidentem? Et ideo illud immen-
 se clementie fuit. q̄ effectū illius summe im-
 pietatis voluerit nos ab omni impietate
 iustificare. cum secundum humanum iudic-
 ium debuisset si nunq̄ alia interuenisset

culpa nos penit⁹ reliq̄sse ⁊ ad nichilū rede/
gisse. qđ idē est. qz si penit⁹ nos relinq̄ret in
nichilū redigeremur aut illā nequiciā nō in
iustificationē. sed in penā ordinasse eternā.
Hoc ḡ sūme potētie et clementie fuit qđ nos
iustificauit merito sue passiōis q̄ p̄creata est
a neq̄cia n̄ra et merito neq̄cie n̄re. Hec oīa
īaudita ⁊ mirabilia sūt diligēter rumināda
et oī admiratiōe digna ⁊ deficit ibi oīs ra/
tio ⁊ itellect⁹ et nō modicū succēdit affectus
¶ Apparuit etiā ibi sūma potētia ī resurgē
do. Planū ē enī qđ a mortuis resurgere ⁊ ma
rie p̄ sevl̄ mortuū resuscitār vtrūq̄ ē īfinite
potētie ⁊ vtrūq̄ ibi fuit qz ⁊ resurrexit ⁊ aliq̄s
secū suscitauit q̄ uenerūt ī sc̄taz ciuitatē ⁊ ap/
paruerūt mlt̄. S; ⁊ h̄ fuit īmēse clementie
qđ dīgr̄ ē nō statī resurgere s; p̄ fide n̄ra ali/
quātulū differre ⁊ p̄ nob mortu⁹ p̄manere vt
ipsū fuisse verū hoīem crederem⁹ fideliter.
Nec nimis distulit vt ⁊ ipsū esse deū verum
credam⁹ ⁊ alios suscitauit vt ei redderēt te/
stimoniū. Et ipsemet p̄ q̄draginta dies ad/
huc apparēs ī mlt̄ argumēt̄ vt ei crederem⁹
distulit ad celū ascēdere cū oī dignatione ⁊
feruētī dilectione nostrā salutē operās ⁊ pro
curans. Nō enī suffecit ei mortalis ⁊ passi/

bilis pueruari nobiscū: s; z gloriofus z imor-
 talis p qdraginta dies manifestissime appa-
 rere apostolis et eos de regno dei docere. Q
 amor qrtū deū nr̄m iesū signasti nobiscū qui
 nō videt posse separari a nobis . et nos vi-
 lissimā sanie dignat cū tāta ac tali diligētia
 sibi p fidē et amorē vnire . Manifestata est
 etiā ibi sūma potētia in magnificādo. Ma-
 gnificauit enī eū in p̄spectu regum et prin-
 cipū . q̄ tamē in p̄spectu dei fuit sp̄ magn⁹ . z
 istud scz xp̄m crucifixū in p̄spectu hoīm ma-
 gnificare et omībz super extolleie fuit sūme
 potētie. Quare? Quia fuit p̄tra sapientiam
 grecoꝝ . p̄tra scādalu iudeoꝝ : p̄tra ydolatriā
 romanoꝝ . p̄tra seuciā tyranōꝝ . p̄tra omnem
 astuciā demonioꝝ . supra oēm rationē et itel-
 lectū scz credere hoīem crucifixū esse deum
 Et istud fuit summe clemētie eius . q̄ nos fe-
 cerit sibi credere . imo etiā eū credere deum
 p̄tra oēm duriciā z nequitia nr̄am nos ad se
 sua itimavirtute trabēdo: et ideo sūmas gra-
 tes et gratias ei debem⁹ qz nō fuit currētis
 neq; volētis s; dei miserētis . Quid enī sibi
 fecim⁹ q̄ nos in eū plusq; reliqui crederem⁹
 fideliter ergo et cū omni timore et honore
 senuiam⁹ ei perfecto corde et aīo volenti . et

iubilemus ei cū totis p̄cordijs nostris quis
nob̄ idignis luxit cū iocūditate ammirabile
lumē ei⁹ ⁊ dulcissima suauissima ⁊ amabilis-
sima claritas ei⁹ irradiat i t̄māmet̄. ⁊ tene-
bras p̄uertit in lucē. eleuat p̄iūgit deificat
⁊ resoluit. Ex his ḡ manifeste apparet q̄ sū-
ma potētia ⁊ sūma clemētia dei refulget in
passiōe dñi nr̄i iesu xp̄i. ¶ Nūc restat videri
re q̄liter sūma sapiētia relucet ibidē. Et q̄-
uis non sufficiam⁹ neq̄ sciam⁹ oīa enarrare.
tamē aliq̄ de multis ad p̄solationē nostrā di-
cam⁹. Sapiētia ei⁹ sūma in hac passiōe ap-
paret in ḡtissima correspōdētia in oīb̄ mi-
sterijs redēptionis a culpa. Nā sicut prima
mulier de virginea carne sūpra et facta se-
ducta est: sic xp̄s de virgine nat⁹ crucifixus
est. Et sicut illa accepit de ligno vetito et
dedit viro suo de q̄ facta erat. sic xp̄s i ligno
crucis est passus volūtariē et hāc passiōem
matri sue de qua natus fuerat p̄municauit.
cui⁹ aiām doloris gladius p̄trāsuiuit. Usq̄ enī
hodie ignorauī q̄re dñs noster iesus xp̄s vo-
luerit illā dulcissimā matrē suā sibi assistere
et secū tā imenso dolore affligi: cū bene nob̄
sufficeret sua passiō. Sed vt video h̄ sūma
clemētia et sūma ei⁹ sapiētia exiēbat: q̄uis

essemus indigni. Et sicut eua seducta est vol
 lendo esse sicut de^s ita passus est homo deus
 Et sicut illa de latere viri facta fuit princi
 piū nostre dānationis q^z virū sibi p^sentire
 fecit. sic x^ps latus aperuit vnde virtus sa
 cramentoz emanauit. Et sicut illa vidit li
 gnū q^d erat pulcrū visui z ad vescēdū suaue
 sic x^ps cōsputus est in vultu z amaritudine
 fellis gustatus. Et sicut illius petes currūt
 ad lignū et man^o extenduntur ad fructū. sic
 x^ps pedibz et manibz est in cruce affixus.
 Illa abiciosa. iste humilim^o. Illa vero inob
 edientissima. iste vsq^z ad mortem obediē
 tissimus. Contra appetitum scientie: dei sa
 pientia condemnatur. Illi erant ambo nu
 di cum peccauerunt. christum vero nudum
 crucifixerunt. Ibi homines post culpam se
 absconderunt a facie dei h^c christus do
 minus deus noster post mortem. in sepul
 chro absconditur a facie hominum. Illi de
 scenderunt ad ymū ad laborandum. h^c de
 scendit ad infernum spoliandum. Sic ap
 paret aperte z manifeste qualiter in hac bea
 tissima passione gloriosissima summa dei sa
 pientia claret. ¶ Et in oibz istis non solum
 dei sapientia. sed etiā summa dei dignatio z

clemētia demōstrat q̄ ipse voluerit p̄ come-
stione illi⁹ ligni lignū crucis ascēdere et pro
extēsis ad fructū maib⁹ man⁹ suas eleuari ī
cruce. ⁊ huius modi q̄ superi⁹ dicta sūt. Hoc
enim fuit sūme et inefabilis sue clementie.
Nec credo q̄ tāta dignatio possit a creatu-
ra aliq̄ prehēdi. sed credo q̄ in ipsa āgeli ⁊
secti vere excedūt et sup̄ effūdunt ab illis
īmensitate clementie. vt pote sicut piscis in
mari et si nō sit similitudo p̄fecta. Acceda-
mus ḡ carissimi ad cor altū. et in illa p̄fūdi-
tate benignitati īmēse totaliter īmergamur
Accedam⁹ cū fiducia ad xp̄i lat⁹ et ītremus
ipsū. Accedam⁹ carissimi. accedam⁹ et mori-
riamur cū ipso. Accedam⁹ obsecro. acceda-
mus qz ad aplex⁹. ei⁹ brachia sunt extēsa. Q̄
bone iesu qd̄ fecisti. q̄ me tm̄ amasti. Quare
dñe āre. Quare dñe iesu. Quid sum ego.
Nō sū dign⁹ vt ī tres sub tectū meū. q̄stoma-
gis vt moriaris. p̄pter pctm̄ meū: sed tantū
dic̄ s̄bo. et sanabit̄ aīa mea. Quare ad ipsā
sanandā vis emittēre aīam tuam. Sufficit
dñe sufficit verbū tuū. Quare tā ignomiōsa
⁊ crudeli morte offēdis sanguinē tuū. Solo
s̄bo āgelos celos et totū hūc mūdū creasti.
Quare tot dolorib⁹ tā dura ⁊ crudeli morte

me nequissimū suū redemisti. Sonet obsecro
 carissimi fratres in auribus vris vox illa dñi
 nri iesu xpi. imo sonet in intimis cordis vri.
 Attendite et videte si ē dolor sicut dolor me⁹
 penetrēt carissimi etiā isti dolores inima nra
 et corda nra istis doloribus gladietur. Accedam
 is ad lat⁹ ei⁹ et sugam⁹ sanguinē ei⁹ qz
 hoc beneplacitū ei⁹ est. Nō faciam⁹ ipsū ta//
 lia frustra paratū. nō pmittam⁹ hūc sanguinē
 effluere sup terrā. fiat ḡ corda nra recepta
 cula et vasa sanguis dñi nostri iesu xpi: et ei⁹
 iebriati doloribus dicam⁹. Nobis autē absit
 gloriari nisi in cruce dñi nri iesu xpi crucif
 fixi. Qd nob̄ cedat q̄ viuit et regnat. zc.

¶ Qd in passione dñi excite et inflāmetur
 cor hoīs ad septē opamie. ¶ Capitulum. xv.

¶ In tamen per

ea q̄ dicta sūt in passione dñi nri iesu
 xpi multipliciter possit nra cōtemplatio reglari
 et p̄fici. nūc q̄liter in eadē ad actionē excite
 mur et dirigamur restat aliq̄liter intueri. Et
 qz actiue vite siue iter alia opera mie et pie//
 tatis. āpli⁹ eloq̄a sacra p̄mendant. et etiā qz
 de illa actione q̄ ad verā afflictionē et deie//
 ctionē spectat satis est superius tractatum.

• **I**uxta ad presens alijs pretermissis vitæam⁹
qualiter in illa passiõe dñica est: excitatio in
flāmatio exēplar et speculū illoꝝ mīe operū
de quibus in **Mat.** dñs noster dicit se in
iudicio disceptaturū .et pro illis eternum
premiū largiturū siue redditurū. Venite
inquiens benedicti patris mei. 2c. Esuriui
2c. Abstergamus ergo carissimi caliginē ab
oculis cordis nostri .et intueamur diligen-
tissime illam beatissimā passiōē et videbi-
mus clare qualiter in ipsa predicta [opera
elegantē relucēt. Sed primo videamus
qualiter ab ipsa cōplenda allicimur postea
videre poterimus qualiter per ipsā in eisdē
operibus regulamur. ¶ **S**i enī considera-
mus qualiter dñs noster esuriuit et sitiuit
multū pro nobis .multū moueri debemus vt
esurientes et sitiētes pascamus .vt sibi in
suis mēbris subueniamus . Et vt oīa redu-
camus ad passiōē christi audiamus in euā-
gelio ipsū iesū clamantē in cruce: sitio. Nā
si beati sunt qui esuriunt et sitiunt iusticiam
cū ipse fuerit plenus omni gratia et perfe-
ctione .ipse maxime in hac beatissima passio-
ne nostram iusticiam esuriuit et sitiuit: quia
quando moriebatur non pro ea solum esuriē

et sitim spirituale habuit ipse in cruce. sed et
 tiam valde probabiliter credo quod corporales
 fame et sitim ibi habuit: quod nocte precedenti
 multum laborauerat et vigilauerat in ora-
 tione: et postmodum in capture anxietate et
 demum diuersis flagellis et laboribus sati-
 gatus circa horam sextam quando appeti-
 tus solet incitari et intendi vel excitari et
 incendi. fuit cruci affixus et usque ad nonam
 ieiunauit ibidem et dixit sitio. Et ipsi ei pro-
 pinauerunt acetum. quod cum accepisset incli-
 nato capite emisit spiritum. Nec est multum
 credibile quod tunc virtute diuinitatis resis-
 terit alicui necessitati et indigentie corpo-
 rali. sicut cum quadraginta diebus ieiunauit
 quod ipsi passioni exposuerat se plene pro nobis
 in cruce. Sic ergo quod dominus noster iesus christus
 esuriuit et sitiuit pro nobis. multum alicui de-
 bemus ad ipsum pascendum in membris suis.
Peregrinus etiam fuit dominus noster. quod dixit
 imminente illa morte beatissima. Regnum meum
 non est de hoc mundo. Etiam in cruce maxime pe-
 regrinus fuit et alienus reputatus pro nobis quod
 amici et proximi eius tunc longe recesserunt
 ab eo. et tanquam peregrinus extraneusque factus
 est fratribus suis. Hunc ergo peregrinum

fratres carissimi p nobis factū recolligam⁹
in mēbris ei⁹. ¶ Nudus etiā fuit dñs no-
ster in cruce p nobis ipsū obsecro induam⁹
in mēbris ei⁹. ¶ Ibi etiā apparuit vere in-
firm⁹. dolorib⁹ et ā gustijs plen⁹ p nob ipsū
visitem⁹ in mēbris ei⁹. ¶ Captus est p nob
z captiuus ad crucē duct⁹ in ea suspēsus z
p clauat⁹ ad mēbra sua captiuus et ī carcera-
ta eam⁹. Sic ḡ apparet q̄liter in prehābita
passiōe fuit tāq̄ vez abiectū allectū z exerci-
tatiuū ad p̄dicta opera minime cōplenda in
mēbris ei⁹. ¶ Nūc vidēam⁹ q̄liter ī p̄dicta
passiōe fuit exēplarmotiūū et directiūū in
operib⁹ sup̄dictis. Ipse enī eadē opera exer-
cuit. Ipse enī lat⁹ suū aperuit z sanguine suū
fudit ad sitiētes potādos Carnem suā in ara
crucis igne ardoris nimij amoris crema-
uit ad esuriētes pascendos. Et ideo in cena
p̄cedēti sacramētū altaris ordinauit ad nos
reficiēdū: qđ quidē sacramētū est memoriale
dñice passiōis. Nā caro sua vere est cibus z
sāguis ei⁹ vere est pot⁹. sicut dñs ipse testat⁹
Si ḡ de seipso dñs noster iesus fecit cibū
nobis et potū. qđ tomagis nos alere debem⁹
esuriētes z scitiētes nō solū de supfluis sed
etiā de necessarijs nr̄is. ¶ Si enī dñs noster

dedit nobis carnē suā in cibū. q̄to magis nos
 debem⁹ dare ei in mēbro suo carnes bestiarū
 nostrarū. Si enī seipsū panē viuū q̄ de celo
 descēdit dedit nob ad māducādū q̄to magis
 dare ei debem⁹ in mēbris ei⁹ panē mortuū q̄
 de terra exiit. Si nob dedit cibū spūalem
 panē scz āgeloz q̄ nos sibi vnit et p̄uertit in
 seipsū. q̄to magis nos ei in mēbris ei⁹ dare
 debem⁹ vtrem vini vllactis. vermiū scz nu-
 trimētū. Sim⁹ ḡ carissimi fratres solliciti
 ad alēdos pauperes xp̄i. imo ad alēdū xp̄z
 in pauperib⁹ suis. **O**pus etiā hospitalita-
 tis exercuit in ipsa cruce. Nā ibi erat q̄dā
 peregrin⁹ q̄ iuerat viā lōginqz. et a xp̄o hospi-
 ciū petēs ait. Memēto mei dñe dū ueneris
 in regnū tuū. Quasi diceret. Digneris dñe
 iesu xp̄e peregrinū recognoscere z in illo re-
 gni tui palatio recolligere. Mirū de dei cle-
 mētia. iā oblit⁹ esse videt qd̄ alias dixit. illi
 q̄ de ei⁹ hospicio iterrogabat eū. Vulpes fo-
 ueas habēt z volucres celi nidos. fili⁹ autē
 hoīs nō habet vbi caput suū reclinet. Sed
 qd̄. Nō tantū nō tardat ipsū hospicio. re-
 cipere. nō sub porticu nō in stabalo. sed in se
 ipso. nō cras. nō post cras. sed hodie mecum
 eris in paradiso. **O** misera hoīm neq̄cia do-

minus noster latronē recepit in hospicio et
in seipso. et nos ī terrenis ⁊ lutosis domibz
etiā bonos recipere nolum⁹ sed excusamus
nos et dicim⁹ forte ipsi sunt latrones. Me-
mento miser homo q̄ latronē dñs ipse rece-
pit. Et si forte nō potes q̄ et tu pauper es
recolligere ī materialī domo. recollige saltē
eū in corde tuo. ei cōpatiēdo. Denudauit
etiā se dñs noster iesus xp̄s ad nostra veren-
da operiēda et nudus pepēdit in cruce q̄ro
magis perticas nostras nudare debem⁹ ad
operiēdū eū in pauperibz suis. aut (vt de
nob loquar) cellaz aut lectoz angulos a sup-
fluis tunicis pro xp̄i pauperibz euacuare de-
bemus. o quantū gaudiū nobis esse teberet
cū nos exuere possem⁹ pro xp̄o vt nō solū su-
perflua sed etiā nobis necessaria pauperibz
largiremur. Ipse enī pro me nudatus est: et
ego pro ipso nolo indigētā illā pati. Absit
a nobis hoc fratres carissimi. nō solū nostra
sed nos pximis nostris. imo xp̄o in proximo
largiamur q̄ ipse se totū nobis dedit. Nā
et ipse nos infirmos visitauit ⁊ in cruce infir-
mitates nostras ⁊ cūctaz infirmitatū nr̄az
āgustias et dolores super se portauit. Sic
carissimi fratres infirmos eius sollicitate visi-

temus et eorum infirmitates in nos cōpatien-
do in simul recipiamus siue transformemus
vt dicamus cū apostolo paulo. Quis infir-
matur et ego nō infirmor. Ipse etiam dñs
noster iesus in illo triduo captiuos inferni
adijt. Quomodo ergo erit sic terribil⁹ et p-
fundissimus carcer. quā ibi visitemus ca-
ptiuos. imo in captiuis dñm nostrū iesum.
Totū enim reputat dñs noster sibi fieri qd
amore ipsius facimus mēbris eius. Omniū
autē istarū pietatū in dño nro p-
ulsiva et confortatiua fuit illa pietas q̄ p suis
crucifixoribz exorauit. Sic et nos nostram
pietatem et misericordiam erga proximum
conseruare debemus in hoc vt non solum
nos offendentibus parcamus et erga illos
tranquillū animū habeamus verū etiā pro
ipsis affectuosissimas ad deū preces fun-
damus. Quod nobis cōcedat qui in trini-
tate. zc. **¶** Oratio valde deuota circa
passionem domini.

¶ Capitulum. xvi.

Domine iesu

chrisste. o vere amice. o amatissi-

me spōse fac lutū ex spūto. z lini oculos meos.

S. ij

vt qui cecus sū videre valeā vulnere tua In-
troduc me dñe iesu q̄uis idignissimū famu-
lū tuū in gazophilatiū veri tēpli vt intueri
valeā qd q̄tūq; obtuleris patri p nob. For-
tassis aīa mea q̄uis ad te vero sponso multū
iniq̄tatib; viduata sit offeret tibi duominuta
Recipe me q̄uis filiū pdigū ad comedendū
tecū vitulū saginatū assatū in cruce. **O** bone
et vere magister doce me thezauros sapiētie
vilissime mort; tue. **I**te; atq; ite; dñe iesu
aperire digneris lat⁹ tuū michi neq̄ssimo fa-
mulo tuo. vt oculi mei q̄ dep̄dati sunt aīam
meā in tuo latere iueniāt predā meā. **O** bone
iesu nimis sareū est cor meū nisi emolliatur
sāguine tuo nimis distractū est cor meū nisi
recolligat in latere tuo. **O** bone pastor ego
sū illa ouis q̄ periit et errauit pro q̄ in cruce
posuisti aīam tuā. Ecce ego sū agnosce eam;
introduc me caulas vulnez tuoz. Tu autem
dñe iesu rpe in tua passione me custodias di-
ligēter. Nā sine tua morte morior. sine tuis
vulnerib; vlneroz. sine tuis iudicijs iudicioz
sine tuis flagellis virga nō eq̄tat; s; iniq̄tat;
flagelloz. **S**z qz nesciui pseuerare in tua vi-
lissima passione sū q̄si in nichilū iā redact⁹.
qz ignominia cruc; dimisi ignominiosus fa-

etus sū. qz stulticiā crucis reliq̄. stultissim⁹ et
 vanissim⁹ fact⁹ sū. qz īfirmatē tue passiōis
 neglexi īfirm⁹ fact⁹ sū. qz a dolorib⁹ a culeoz
 tuoz recessi spinis ꝓcupiscētiaz ꝓfixus sū.
 Quid didicā. Nisi cor meū dolorib⁹ tuis a
 periat nefadissimis vitijis aperit. Nisi sciat
 latitare invulnerib⁹ tuis. a latronib⁹ plagis
 īpositis spoliat. Nā ꝓtra supuaciā ꝓvanam
 gloriā. auariciā et īuidia odiū siue irā. et ac/
 cidia. gulā ꝓ luxuriā. ꝓfectissima medicina.
 imo sine q̄ nulla alia medicina est passio tua.
 Cōtra supbiā ei⁹ humilitas. vanā gloriā ei⁹
 vilitas. auariciā ei⁹ nimia largitas ꝓ sic te a/
 lijs. Ipsa est q̄ sepit aures ne audiā vana vl'
 praua. oculos claudit ne aspiciā mortifera vl'
 nociua. os obstruit ne loq̄la vl' gustu offendā
 Nares obturat ne circa odorifera offendā:
 man⁹ ligno affigit ne extēdanť ad tactus vel
 opera viciosa. pedes ꝓclauat cruci ne iūtūlū
 vel nociue discurrāt. Ipsa fouet mutuā dī/
 lectionē. auget īternā deuotionē. eleuat ad
 supnā ꝓtēplationē. Hanc ḡ dñe acerbissimā
 passionē ꝓ ignominiosā da michi ī sponsā et
 idiuisibili ꝓ ī dissolubili vīculo ipam michi
 ꝓiūge. supoēs mulieres id est delicias ꝓ so
 lationes tēporales adamaui eā: ꝓ tñ sepe alia

sup̄ iducta repudiā ut eā. nūc modo venio et
req̄ro eā. ne q̄sio mecū a gas iuris rigore. sed
tue clemētie dispēsatione. Hāc ergo da mi-
chi dñe iesu qz hāc amaui. Hāc dilexi. Hāc
totis visceribz ꝓcupiui. Ipsa sola michi suf-
ficit. ipsa sola me medullis nutrit et reficit
in hac vita. Ipsa est vita mea ꝓsolatio mea z
delicie mee. ipsa lux z sapiētia mea. ipsa re-
ducit et deducit. sine ipsa deuiō z erro. sine
ipsa a portu salutis declino. **Q**uod bone iesu
nichil a te peto in hac vita. nisi vt ꝓfecte sim
tecū crucifixus in cruce. Lerte dilectissime
dñe iesu nolo viuere nisi moriar tecū. aut q̄
da michi mortē tēporalem aut in corde meo
in ꝓme tuā mortē. Heu michi q̄re nat⁹ sum
nisi dñm meū iesū āplectar in cruce. z req̄e-
scā in vulneribz ei⁹. Magis eligo ad ꝓsens
tecū crucifigi q̄z tecū delicijs affluere. hanc
tuā vilissimā passiouē volo. hāc peto. hāc tot⁹
īternis ꝓcupisco medullis. oībz ꝓro ipsa ab-
renūtio z etiā meipsū relinq̄. ipsa sit michi
aiā mea z corp⁹ meū z oīs ꝓsolatio mea. Nā
sanguis tu⁹ inebriat me z dolores tui sciderūt
cor meū. Dñe iesu ꝓ me fecisti celū: z solem.
lunā. z stellas. ignē. ac rē. aquā z terrā. aues.
z ꝓisces. bestias. z reptilia. arbores z flores

herbas et olera: auz et argētū: vniuersa me-
 talla. colores diuersos et lapides preciosos
 Sz q̄s de manib; tuis q̄sunt hec? Sine pe-
 titione sine instātia hec oīa nob; redisti. et tota
 die affligo aīam meā petēdo ignominiosam
 mortē tuā et vix possū aliquā guttulā īpetrār
 Scias dñe iesu qz oīa visibilia michi vile //
 scūt. p ipsa tibi vniuersa restituo. et da michi
 vulnera tua. Nec sup celū abilitāt cor meū
 sup sidera refulgēt: et illumināt īlectū meū
 sup ignē accendūt affectū meū. sup aerē fec-
 cundant sermonē meū. sup aquā emolliunt
 animū meū: sup terrā stabiliūt et fecundant
 affectū meū. Nec auib; bestijs et piscibus
 vtiliora fructibus suauiora. arboribus et flo-
 ribus ameniora argento auro. et lapidibus
 preciosis preciosiora. imo certe hec oīa non
 nisi vanitas est vel sunt respectu tue passiōis
 vilissime. hanc volo dñe iesu. hanc volo. hanc
 tribue michi in vxorem. Non peto pulcritu- //
 dīnem celi. sed ignominiam tuā: non mundi
 delicias sed tuas angustias. Cito michi do-
 mine iesu tribue eam nolo secum domine ie-
 su sponsalia facere: sed matrimonium con-
 sūmare. Consentiat in me domine iesu. quia
 consensio in eam: et est matrimoniū ratum.

Intrēt cor meū vulnera tua. ⁊ ipsa intrēt aīam
meā: et erit matrimonū ꝑsumatū. ¶ Sed
q̄s sū ego dñe mi iesu. vt a te in spōsam illā
audeā petere quā solā tuis ītimis amicis ⁊
maximis pro omnibꝫ amicitijs tuis ꝑiūgis.
Sꝫ ꝫuis nichl nisi vanitas ⁊ detestāda sanī //
es sūm. ꝑsumo tñ de īmensa clemētia tua. ⁊ si
nō habeā puritatē ⁊ sactitatē matris tue vt
digne tibi ꝑpatiar. latronis tamē prauitatē
habeo vt secū ad latꝫ tuū crucifigi debeam
Magis in hac vita desidero dñe iesu cū la //
trone tecū in cruce ascēdere: q̄ cū petro ia //
cobo ⁊ iohāne in montē trāsfiguratiōis tue
ascēdere. Magis placet ad ꝑsēns oclomē //
ris videre te ꝑspitū q̄ trāsfiguratū. et si nō
sū tāqꝫ velū nobilissimū in tēplo. vt in morte
tua scindar. sū tamē fetidissimū monumētū
vt ad apertionē tuā lateris aperiri debeat. Quid
in me q̄ris dulcissime dñe iesu. Si ī morte
petre. scisse sūt. ego tñ durior sū petra. Si
eni tra mora est: ⁊ ego terrenissimꝫ sū. Quid
q̄ inīqtatꝫ deest in me: vt nō īdigēā tua morte
Et si celestꝫ nō sim. ī tibi ꝑpatiēdo: nec queā
cū sole obscurari: tñ īfernalis ꝑuersatiōis
sū. vt in h̄ triduo mortꝫ tue a te debeat visitari
Nō q̄ dñe iesu te retrahat inīqtas mea. quī

michi hęc nobilissimā spōsam ignominiosam
 scilicet mortē tuā in separabiliter michi ei us
 desiderio estuātū iungas. Ipsa enī est pul/
 cherrima oīm mulierū id est excellentissima
 oīm gratiaz. In ea fuit sūm^o cult^o dei. sūma
 dei dignatio. sūma dei ad nos diffusio. Ipa
 sūma dei sapiētia et prudētia percussit supbū
 sua potētia. aīas de inferno trāstulit ī celū sua
 potestate. placauit imo ⁊ donauit deū cuius
 violēū colorē āplectunt̄ humiles ⁊ p̄fessores
 lilij cādorē inocētes ⁊ virgines. roseū rubo
 rē āplectunt̄ martires in caritate feruentes
 qz in ea fuit sūma humilitas inocentissima
 virginitas et excellētissima ⁊ excessiua cari/
 tas. Eius purpureū et coccineū colorē ad/
 mirant̄ āgeli. ac ei^o fragratissimū odorē sen/
 tiūt et suscitant̄ mortui. Ad ei^o suauissimū
 tactū roborant̄ īfirmi: ad ei^o dulcissimū gu/
 stū reficiunt̄ et p̄suant̄ p̄fecti. Talis est filij
 hierusalē et filie spōsa mea et amica mea. de/
 sideriū aīe mee. Ipsa inimicū meū diabolū
 superat in me. a mūdo me alienat: carnē meā
 bene castigat. Michi ḡ absit gloriari nisi in
 cruce dñi nr̄i iesu xp̄i p̄ quem michi mūdus
 crucifixus. ⁊c. Est ḡ michi ḡppe mi dñe iesu
 maḡ gloriatio q̄ p̄ me celū ⁊ sidera et alias

inferiores creaturas fecisti. **S**z multo sine
comparatiōe maior michi gloriatio q̄ p̄ me dī
gnat⁹ es mortalis fieri. **M**aḡ q̄ p̄ gloriatio
q̄ me fecisti ad imaginē et similitudinē tuā
sz sine comparatiōe maior michi gloriatio q̄ p̄ me
formā serui accipiēs fact⁹ est similis michi.
Maḡ michi gloriatio q̄ tot bñficijs me gub
ernas z nutris. **S**z sine comparatiōe maior
michi gloriatio q̄ p̄ me. esuristi: sitiisti. z fatiga
tus sup fontē sedisti: z mltā incōmoda susti
nuisti. **M**aḡ michi gloriatio q̄ cūctis aīalib⁹
me p̄posuisti. sed sine comparatiōe maior q̄ p̄
me te dīm oīm vni puelle z fabro subdidisti.
Magna michi gloriatio q̄ me si amic⁹ tuus
fuero honorificatur⁹ es in celo tuo. sed sine
comparatiōe maior michi gloriatio q̄ p̄ me ad
huc pessimo iūmico tuo quiciat⁹ disput⁹ z mlti
ticipliciti illusus es ī medio t̄re. **M**aḡ michi
gloriatio q̄ me si iust⁹ fuero ditatus es in
regno. sz mltō maḡ est michi maḡ gloriatio
q̄ p̄ me pctōre ī extrema paup̄tate. fuisti in li
gno. q̄ q̄tū ad gustū cū sitires sel habuisti
z acetū. q̄tū ad operimentū corpus habuisti
nudū. q̄tū ad reclinatoriū nō habuisti vbi
reclinares caput tuū. imo corona spinea su

it puluinar tuū. Magnū michi gloriatio q̄ si
 gratiam vsq; ad finem habuero me delecta
 tione es impleturus vniuersarum delicia
 rum paradisi. sed multo michi maior glori
 atio q̄ pro me tuo contemptore ⁊ pleno om
 ni abhominabili sanie . impletus es inesti
 mabilibus angustijs et doloribus et morte
 turpissima condemnatus in caluarie loco .

Magnū michi gloriatio q̄ si angelice vite
 ro in terris angelis es me sociaturus in cel
 lis. sed multo maior michi gloriatio q̄ pro
 me dyabolicam vitam ducente cum latro
 nibus es crucifixus in terris. cum impijs
 et iniquis associatus et deputatus. Michi
 ergo absit nisi in cruce iesu christi gloriari.
 In quo debeo gloriari . nisi in summo dei
 mei honore. in summa dei mei erga me gra
 tia sine dilectione et dignatione. Hec au
 tem sunt plene in cruce. Michi ergo ab
 sit gloriari. et cetera.

C Si enim
 preciosa est in conspectu domini mors san
 ctorum eius quia patiuntur et moriuntur
 pro ipso quanto magis debet esse glorio
 sa in conspectu nostro mors domini no
 stri iesu christi: cum ipse patiatur ⁊ moriatur

pro nob. Igit̄ gloriari nos oportet in cruce
dñi nr̄i iesu xpi. Sed heu heu audi itez cla
mantē iesū z dicētē. lōge fecisti notos meos
a me posuerūt me abhōiationē sibi. Elōgasti
a me amicū z pximū z notos meos a miseria
q̄ videbāt me foras fugerūt a me: perijt fuga
a me z nō est q̄ req̄rat aiām meā. Extrane^o fa
ctus sū fratribz meis et peregrin^o filijs ma
tris mee. Sustinui q̄ similis tristare^z z nō
fuit q̄ solare^z z nō inueni. Nolite fratres
km̄i nolite fuger̄: nolite crucifixū ī medio la
tronū solū relinq̄re. Redite obsecro z eam^o
z moriamur cū illo. oēs fugerūt. sola dñā mā
remāsit cū eo. Eam^o cū iohāne. et associem^o
dñā nostrā et stem^o iuxta crucē cū ea. Si
enī maria cleohpe z maria magdalene associ
ant^o v̄gini nr̄i: bene possum^o nos associari ma
tri et disciplo. Credo fumi^z q̄ cū iohāne di
cet̄ nob. Ecce mā^z v̄ra de dñā nostra. z ei di
cet̄/ ecce fili^z i^z tui. Sim^o carissimi cū matre si
volum^o filiū cū matre lucrari: Nō enī potest
vn^o sine altero ipetrari. Ascēdam^o cū eis in
palmā. z apprehēdam^o fructū ei^o nā ī ea cor
virginis cū filio pēdet. Nullus se excuset ī
quocūqz sit natu: qz nullus est q̄ nō inueniat ī
hac arbore suauissimi fructū et sufficētissimi

mū nutrimentū. Nā si pctōres illā acerbis/
 simā z ignominiosā passionē cōsidera ad de/
 testatōdū pctm̄ z horrendū. qz ipse p pctis
 nr̄is mortu⁹ est. Si incipiēs z penitēs es cōsi/
 dera illā passionē ad exēplū penitētie et sa/
 tisfactionē habendā. Si es pficiēs cōsidera
 illā passionē ad ei⁹ effect⁹ rimādū z ruminādū
 in quomultū pficit homo. Si es pfect⁹
 cōsidera illā passionē ad xpm̄ z matrem ei⁹ itime
 cōpatiendū z totū te in illā passionē trāsfor/
 mādū. Si tu es in iusticia cōsumat⁹. cōsidera
 illā passionē ad dei dilectionē z dignationē
 erga nos admirandū. Nullus ergo se excu/
 set quin hic inueniat suū pabulum. quin hic
 inueniat portū domiciliū et centrum suum.
 Nos igitur quinqz status quinqz domini no/
 stri plagas cum estuanti desiderio appre/
 hendite in curam z sollicitudinē continuā
 cordis vestri. Quod nobis concedat Jesus
 xps crucifixus benedictus in secula. Amē.

Explicite prima

pars huius libriq̄ specialiter tractat de xpi
 passione gloriosissima.

Incipit secunda

pars q̄ specialiter tractat de p̄fectu hominis et
p̄tēplatiōe de hīs videlicet q̄ ad p̄tēplati-
onem dispositiua sunt. Et primo. Qualiter
homo possit āplius proficere et magis deo
placere.

Capitulum primum.

¶ Homo pos-

v sit āplius p̄ficere et magis deo
placere: ista decē q̄ sequūtur in
se studeat habere. ¶ Primo studeat q̄liter
possit vel quantū potest se vilissimū reputare
et indignū oī beneficio dei. Sibi displice-
at solū deo placere cupiat. Ab alijs vel ut vi-
lis nō humilis reputari. Et ex hoc sūmā dei
clementiā recognoscat q̄ cū ster⁹ sit vilissi-
mū in oīb; infidelissimū ad imēse maiestatis
iūriā: tā p̄ōptissimū. dignat̄ in seruum sibi
assumere. et qd̄ mai⁹ est adoptare ī filiū. Nō
enī reputes magnū q̄ deo fuīs. s; reputa ma-
ximū q̄ ipse dignat̄ habere sic in sufficiētē et
miserū suū. ¶ Secdo vt de nichilo de pctō vl-
ad pctm̄ i ducēre et a bono retrahēte voleat

Imo de quacumque tribulatione iniuria et afflictione
 gaudeat. Inferretes intime diligat. Specialē
 orationē pro eis faciat. deo iude copiosas lau-
 des referat et ad regratiandū ei de tanto be-
 neficio insufficientē se recognoscat quod quē di-
 ligat deus corripit et castigat. et ipse tribula-
 tiones ad deū nos ire appellūt. ¶ Tertio ut
 paupertate et oēm penuriā propter xpm diligat.
 de temporalibus nisi stricte ad necessitatē suā nō
 requirat aut quacumque modo appetat. sed xpo capiti
 in paupertate et in oīs solatiōis corporalis de-
 iectione se studeat conformare. Et hoc debet
 maximū reputare quod rex regū et dñs domi-
 natiū xps sic suū vilissimū suis dignatū due-
 re ornamentis vel vestimentis et sibi lutū feti-
 dissimū simillare. Ideoque quanto videt se dicitiorē
 et in pluribus corporis solationibus abundare
 tāto debet irimius et pfundius tristari. cer-
 nens se eo magis xpi similitudine elongatū
 ¶ Quarto ut in bonis. et in indifferentibus
 alterius potius quā suā studeat adimplere vo-
 luntatē. immo semper suam in exterioribus
 actibus studeat abnegare. aliorum benepla-
 cita affectans cum omni vigilantia in licitis
 adimplere. Et si hoc circa omnes facere de-
 beat. iuorū tamen superiorū debet precipue

obedire beneplacitis et ea totis viribus
scribere aplexari quicumque dixerint honesta esse
aut velle fieri. Si ergo aliquis intimauerit. debet
proposse suo cum magno desiderio effectui man-
cipare. ¶ Quinto ut nullum quantumcumque miserum
despiciat. sed potius erga omnes materno moueat
affectu. et sic omnibus intime compatias sicut mater
unico filio suo predilecto. omnes eorum miseras re-
putat esse suas. Et sic sibi metipsum. debet omnibus
si tamen potest subuenire. Et quis erga omnes in
compatiendo et ministrando debeat maternaliter
se habere. debet tamen omnes tanquam patres et dominos
reuereri. ¶ Sexto ut nullum iudicet de peccato
cum ignoret quod diuina gratia in anima operetur.
Sed si aliquem per signa aliquam manifesta operentur
peccatores. plus de peccato doleat. quam si vulnus
proprio corpori milesies inferret. Recogitet
etiam quod preciosior est anima quam sic letaliter vulnerat
quam omnia corpora vniuersi sed tamen hominum quam celorum
in quantum corpora. Et ideo sicut corpus meum
amare vel custodire velle. sic imo multo magis
deberem proximum cum omni diligentia custodire et a
peccato retrahere. oratione. exhortatione. et exemplo.
¶ Septimo ut bonum proximi sicut suum diligat
et sicut mater in bonis filium iocundat sic in bo-
nis omnium viuentium debet iocundari et maxime de

his q̄ spūalia sunt et ad spūalia īductiua: z
 sic ac si sua essent debet alioꝝ bona ꝑcurare
 et ꝑcurata sollicitē ꝑmouere et semp̄ debet
 plura z maiora de ꝑoximo credere q̄ valeat
 ītueri. debet nichilomin⁹ de bonis tēpora//
 libꝝ ꝑximī nō modicū cōgaudere. ¶ Octauo
 vt nichil ꝑter deū diligat sꝫ ꝑure ꝑꝑter deū
 vt in oībꝝ solus de⁹ sinceriter diligat sine so
 cione nec aliciat quāta cūqꝫ scītias alicui⁹ aut
 bñficiōꝝ īmensitas. nec aliquē amore dili//
 gat singulari. sꝫ amore ꝑmuni. vt scꝫ carita//
 te oēs in deū referēs magis diligat melioꝝē
 ¶ Potest tñ bñficia ꝑ bñficijs repēdere. z
 ꝑ bñfactoribꝝ et ꝑꝑinꝫs et ꝑꝑꝫue ꝑꝑꝫtibꝝ
 orationē deo ad salutē aīaz effūdere specialē.
 ¶ Non vt q̄cqd faciat z q̄buscūqꝫ negocijs
 īꝑliceꝫ deū tamē sp̄ actu in corde habeat z
 nichil aliud: q̄ honorē suū in oībꝝ actualiter
 seu habitualiter ītendat. ac od h̄ ꝑꝑꝫue ni//
 tatur vt sic sp̄ ꝑsentē deū ītelligat. ac si ipsū
 q̄ vbiqꝫ est ꝑsens in sua videret substātia et
 essentia sicqꝫ eū timeat et reuerēat z īmensō
 amore in ipsū feratur coꝫꝫ ꝑꝫ potest in via
 fruā z in ipso z nō in alio req̄lescat. ¶ De//
 cimo vt si ꝑdicta asseꝫ potest esse magna dei
 bñficia recognoscat. Debet tamē z ceteroꝝ

beneficiorum innumerabilium secundum quod potest re-
minisci. et precipue quod sua eum voluit ymaginem
signari. eiusque naturam assumere. et se pro ipso
morti tradere. In via sibi in cibum. in gloria in
premiu[m] tribuere semetipsum. Et quod non dum asse-
cutus est eum in premi[u]m tandem in via aspiciat eum in
paribulo. sicque sibi propatiet ac si omnia eius vulne-
ra in suo corde sustineret. Et de hoc precipue
dolare debet: quod tot viperet frustrari beneficio tam
immenso. Lernet eum denique in altari exhibitu[m]
sibi in cibum et potum omnis saporis suauitatem ha-
bentem. et in ipso toto affectu delectatus clamet
et dicat. Domine iesu xpe qui es panis vite. ita me
de te satiare dignare ut nichil propter te esuriam.
ita me de te iebriare digneris ut nichil propter
te sitiam. Tene domine mentem meam ne interueniente
umbra terre a te vero sole iusticie separetur.
Matri autem christi omnem quam poterit reuerentiam
exhibeat et dicat. Dilectissime domine iesu di-
gnare me infirmum peccatorem matri tue reue-
rentiam debitam exhibere. Et tu clementissima
domina impetra michi ut sue et tue semper deditus
sim seruituti et tibi omni tempore obsequar
puramente. et corde et corpore deuotis parti-
cipue tue benignitati assistam. Amen.

Qualiter homo se amore vel ad amore[m] dei

se debet incitare vel excitare ⁊ q̄tū potest
cor suū vnire vl ignire. ¶ Capitulū. ij.

¶ **W**ia cor cōtem

plantis nō cessat siue cessare. nō de-
bet inuestigare quomodo sui creatoris amo-
re āplius inardescat propositū balbutiēs ad
hoc inducere aliquod in ductiū. ¶ Primū
ergo agnosce o homo q̄ nichil est qd ad eius
amorē tantū te inflāmet sicut beneficiorū ei⁹
immensa donatio. Hoc enim ipso q̄ ipsū ad
largiendū tibi ineffabilia liberū vel libera-
lem recogitas ipsum te diligere nimīū re-
cogitare conuinceris. Quid est hodie quod
magis incitet vel excitet ad amorem q̄ di-
ligi et amari. Hoc enim faciunt quantum-
cunq; crudeles homines. quia diligentes se
diligunt q̄uis hoc erga suum creatorem in-
stigante antiquo serpente negligent adim-
plere. Cogita quicquid velis. et inde crea-
torem tuum habebis non modicam mate-
riam diligendi. Accede ergo ad ipsum per
hunc modum. Debes non fictē sed veraci-
ter recogitare te assistere corā dño tuo. ¶ Ita
enim est vbi es sicut est in celo ēpyreō et te
esse suum ⁊ non tuū cogita. Et non dubites

¶ Hoij

quod ab eo quicquid ad salutem pertinet non ad tuum vanum
nunc petieris: impetrabis. Hec certe omnia sunt in
certum amoris. Quomodo diligis eum cuius es
et quod parat est omnia tibi dare. Nonne multum di-
ligis eum quicquid tibi tribuit. Nonne ergo magis
eum diligis quod omnia. imo etiam tibi tribuit semet-
ipsum. Si ergo te diligis. quomodo ipsum quod te fecit
non diligis. Tu te destruxisti et adhuc de-
struis et te amas et ipsum quod te destruxit et restru-
xit et conseruat non amas. Dic ergo domino. domine crea-
tura tua sum. et michi te ipsum negare non potes
Sed antequam precedas. hec quae dixisti meditare et
inflamare amore. Quis enim apostolus se continere po-
test qui statim omnibus oblitus in deum se totum proiecit
non pro parte. dum cogitat dominum suum summum bonum
nunc. delicias angelorum. premium beatorum. homini infirmo
et corruptibili cuius miseriam nemo posset expri-
mere semetipsum negare non posse. et quantum cuius
sit infirmus seu miserimus et peccator si ad ipsum se
puerterit et ipsum petierit obtinebit et hoc nos
desiderat petere et largiri cum dicit petite et
accipietis. Nescio quid apostolus laboramus. cur
cotidie nos affligimus circa nichil cum posside-
re creatorem omnium valeamus. Quid ergo apostolus labo-
ramus et querimus. Si enim omne bonum sic leuiter
habere valeo. cur nitamur plena miseriam possi-

dere. **Q** dñe de^o me^o qd tibi nisi iurā feci-
 mus. q te nobis tribuis sic libenter. **S**i te
 habeam^o nichil tibi ofert. z tamē sic nos di-
 ligis q te nobiscū esse. delicias tuas dicis.
Quare nos tantū diligis: vt libenti^o teipsū
 nobis tribuas q̄ aliqd aliud qd petamus.
Et certe nec ego volo de cetero aliud possi-
 dere: ex q̄ debita petitione valeo possidere
 deū meū. **Q**uoniam me monilibz. et ipsū in-
 troducā in thalamū cordis mei: et ibi secum
 de cetero req̄scā. **B**ene scio q nichil aliud
 petit et q̄rit ipse aīam meā visitare et intrare
 desiderat. et diu est q̄ pulsauit. doleo tamen
 q tantū et tādū carui tanto bono. **D**ic ḡ ei.
Scio q plus q̄ egome diligis. de me i ḡitur
 apli^o nō curabo. sed solū tuis delicijs inhe-
 rebo et tu mei curā habeto. **N**ō possū intē-
 dere michi z tibi. **E**t ideo p̄mutati tu intēte
 michi et mee infirmitati vt ipsā subleues. et
 ego itendā tue bonitati vt in ipsa delecter.
Et q̄uis ego tecū lucrer nimis. et tu mecum
 nichil. scio tamē q̄ libenti^o mecū es et me cō-
 seruas et p̄moues: q̄ ego tecū vt tua p̄ruar
 bonitate. **U**nde hoc^o certe nisi q̄ ego me odi
 z tu me diligis. **S**i autē dñe vellē discut-
 rere p̄ oīa tue dilectiōis siḡ. deficere qz nec

bona nature: nec bona fortune. nec bona gr̃e
nec bona glorie. si hoim̃ ⁊ āgeloz linguīs lo
q̃rer exprumere possē. Et ideo hīs tacitis in
tuū filiū pater eterne respirabo. Quanta
fuit erga hoim̃ de⁹ me⁹ tua dilectio. q̃ eū tm̃
dilexisti vt velles hoim̃ esse deū. ⁊ deū hoiez
appellari. Quid dicā de sexu fragili? Ipsū
tuū filiū de ipso nasci voluisti. et q̃ erat tuus
vnigenit⁹ ⁊ p̃p̃ri⁹ voluisti filiū virginis no
minari ⁊ esse. Multū quidē dñe scdm̃ vtrū
q̃ sexū exaltasti gen⁹ humanū. q̃ tibi equa
lem filiū voluisti hoim̃ esse ⁊ filiū mulieris
Nō hoc dilectiōis signū voluisti circa āge
los demonstrari. Nō enī āgelos sed semen
abrahe apprehēdit. Mirū est certe q̃ modo
pre tuo amore corda fideiū vel filioz hoim̃
nō scindūtur. Quid habuit de⁹ aliud facere
q̃ cū peccauim⁹ in īferni pfundū nos deū cer
⁹ ⁊ aliā nobilioz creaturā si voluisset in īstati
creare? Quanta fuit ista dei dilectio. q̃ post
lapsū dignat⁹ est nos q̃rere tā benigne. ⁊ post
ei⁹ offensā nos āpli⁹ q̃ p̃ri⁹ exaltare? Quid
fuit istud? Nunq̃d exl̃tationē metuit culpa
nostra. Certe nō: sed ne ad te fugerem⁹ āpli⁹
humanā naturā tibi īseparabiliter vnire vol
luisti. Mirā vide f̃ tua dilectio de⁹ me⁹: q̃ te

odientes diligis et exaltas. Si ergo nos qui
 nichil sumus tamen diligis qui es sumus. quomodo
 nos miserum te non diligimus qui es omne bonum
 nunc. **D** cor meditatiis: quomodo in tanta excellenti
 dilectionis affectu non deficiis pro amore?
 Quid in hoc deus voluit. nisi ut suo nos inebri
 aret amore. Quanta est hec creatoris nostri
 dignatio. quos tantum desiderat sibi per di
 lectionis vinculum colligari. Quomodo potest
 cor hominis aliud cogitare. Ut sic ergo nos exal
 tares deus nostrum voluisti parvulum nasci: ut nos
 bestiales pro peccatum celestes faceres voluisti
 iter bestias in presepio collocari et reclinari. **D**
 mira bonitatis divine diffusio. **D** detestabi
 lis nostrorum excecacio oculorum. **D** glacies. non
 cor. cur non liquefcis ad hunc calorem. **D** Ne mi
 chi nescio per quam viam deus amplius nos requirat
 ex quo per hanc nos non habet. Sed quid dicam
 Christum qui est receptaculum expulsoꝝ voluit
 fugere in egiptum. Numquid domine iesu qui ubique
 eras fugere non indigebas? Non certe quia
 omnes inimicos tuos in tua potestate tenebas
 Sed hoc facere voluisti ut pro me patiens
 tuum michi manifestares amorem et ad te fugerem
 persecutus. **D** deus me bene video quia totus es
 me. et me vis totaliter possidere. ¶ Sed quod

plura? Taceo vite tue p̄cessū q̄ tot⁹ es dilectiōne plenus. ⁊ venio ad alapas et p̄sp̄ta. Lerte h̄ dilectiōis signū cor hoīs nō sufficit cogitare. Si enī nichil āpli⁹ michi vnq̄ fecisses nec etiā factur⁹ esses. nisi q̄ de⁹ eter⁹ nus in mea natura sustinere voluisti hec op̄ probria. deberē totaliter tuo igniri amore. Quid enī mai⁹ deo: et q̄d vilius pctōre. Et tū tu de⁹ p̄ pctōrib⁹ voluisti a pctōrib⁹ p̄sp̄ et illudi. Q̄ de⁹ me⁹ q̄d fuit istud qm̄ a creatura tua q̄ in momēto delere poteras sic vilia tolerasti et dicētib⁹ te esse demoniacū benigne respōdebas. O sūma tue manifestatio caritatis q̄ talia p̄ nob̄ a demoniacis audiebas. Quid tibi tantū cure erat de nob̄ q̄ te oī opprobrio supponebas. S̄ tua nimia dilectiōe h̄ sustinere voluisti placere. O cor plusq̄ lapideū. o cor nō cor: cur nō accēderis ex amore. Lapis calore solutus in es p̄rit. ⁊ tu ad tantū calorē imutabilis pseueras. Utināq̄ lapideū esses nō carneū. Et q̄d veromirabili⁹. q̄ q̄ caro cordis lapide durior ⁊ insensibilior iuenit. S̄ nōne dicit dñs q̄ auferet a nob̄s cor lapideū. ⁊ dabit nob̄ cor carneū. Immo ex q̄ lapis citius imutatur q̄ cor carneū det lapideū. cor carneū aufe-

rento. Ad verecūdiā nostrā dico. O cor ne/
 q̄ssimū. o cor ināssimū. o cor ifidelissimū cur
 te sic odīs. Cur te sic laceras z consumis. Cur
 te sic fortiter diligētē nō diligis. O cor cru
 delissimū cur mortē plus q̄ vitā diligis. cur
 te q̄rentē nō recipis. O lapides et creature
 insensibiles. flete vesaniā cordis mei. Certe
 dñe iesu etiā si me odires ex q̄ de⁹ me⁹ es et
 refugiū meū. sol⁹ p̄tector et gubernator me⁹
 te diligere deberē. q̄sto magis cū me tantū
 diligas. z me seq̄ris tuis bñficijs fugientē
 Nā tm̄ me diligis: vt te p̄ me odire videaris
 Nōne tu iudex oīm voluisti p̄ me iudicari z
 mortē turpissimā et grauissimā sustinere. O
 de⁹ me⁹ qd̄ michi apli⁹ facere debuisti. Certe
 si h̄ michi fecisset minim⁹ rustic⁹: ipsū deberē
 diligere ieternū. z ego nō te diligā deū meū
 Nō dico q̄ sāguinis effusio q̄ tota fuit plena
 caritate s̄z plane solus tu⁹ a spect⁹ me iebria//
 re deberet. q̄sto magis q̄ tua passio ḡuissima
 z ignominia plena. Certe me totū voluisti. q̄
 michi te totū tribuisti. Et q̄s req̄rebat h̄ de
 manu tua dñe mi⁹. Cur tibi cure fuit de tā vi
 lissima creatura. Certe nichil aliud nisi tua
 maxima bonitas z imēsa dilectio h̄ exegit. Nā
 si nō redimere volebas aliter facere potui//

sti. sed sic facere dignatus es. vt nos tuo ap-
tus inflamas amore. **D**amor et desiderium
cordis. o dulcedo et suauitas mentis. o ardor
et inflammatio pectoris. o lux et claritas oculorum
o aurium pulchra symphonia. o hostia deo patri
odorifera. o melliflua gustatio fluxus sanguinis
o amantissima palpatio lateris. o anima mea. o
vita mea. o viscera cordis mei. o medulla ossium.
vegetatio carnis sensificatio organorum.
intellectus inspiratio et exultatio mea. **C**ur ego
non sum puerus totus in tuum amorem? **Q**uare
aliquid est in me nisi amor? **Q**uomodo possum
aliquid aliud cogitare vel meditari? **E**t quid aliud
amore tuo dulcius? **Q**uid amplius cupio? **C**ur ergo
non sum illo illaquantur et captus? **U**ndique circumdat
me amor tuus. et nescio quid sit amor. **S**ed heu
michi cur sic insensibilis maneo sine causa? **C**ur
vanitas plusquam tu quae es veritas me allexit et
allicit? **C**ur iniquitas plusquam saluatoris mei be-
nignitas me attraxit? **C**ur stercore odium plusquam
mei creatoris et redemptoris amorem nimium
adamaui. **Q**uotum dilexisti homines deus meus.
Non solum in cruce pro ipso pati voluisti. sed etiam
apud inferos ipsum visitasti. et tecum ad superos
reduxisti. **N**one potuisti domine iesu pro ipso mit-
tere aliquem angelorum: nisi ipsum extraheres pro te

ipsū. Cur vis hoīes ubiq; sociare? Cur in oī
 loco vis cū hoīe habitare. Quid habet nisi
 vltia ⁊ mala ipse homo? Cur ipsū diligis sic
 imēse. Postq; etiā surrexisti voluisti adhuc
 q̄draginta dieb; hoī apparere. s; ⁊ cū glorifi
 car^o esses velsi voluisti. pacē donasti. et te ei
 palpabilē tribuisti. S; dñe iesu nōne suffi h
 diebat hoī q; p ipso fueras crucifix^o nisi ipsū
 teiferni pfūdo ⁊ ifūmo lacu extraheres? U
 det q; tm hoīem dilixeris: vt ab ipso nolue
 ris abstinere. An ignorabas q; de tā excellē
 ti passiōis beneficia fueram^o i grati. Etiā q; s
 speciales habueras increduli extiterunt.

Quomō g nos potuisti apli^o itueri. **Q**
 q̄mirabilis est tua dilectio dulcissime dñe
 iesu. cū non possis ab hominibus separari.
 Nonne qui ascensurus eras ad dexteram
 patris tui: potestatē homini dimisisti. vt te
 cū velit habeat in altari: hanc potestatē ei
 anteq; mori inciperes dimisisti: ne amittere
 te timeret. Sed cur hoc facere voluisti cū
 missurus esses spiritum sanctum? Cur sem
 per cum homine vis morari. Sed tuo cor
 poris incorporare nos totaliter voluisti ⁊ tuo
 nos potare sanguine. vt sic tuo inebriari a
 more tecum vnum cor et vnam animā habe

remus? Quid enī aliud est tuū sanguinē bi-
bere q̄ sedes est aīe. q̄ nostrā aīam tue aīe in-
separabiliter colligare? Hoc est certe quod
vis. h̄ certe est qd̄ desideras de me? . hoc est
redēptor. z dñe mi qd̄ tanto tēpore pcurasti.
Pro hoc enī ab infantia tua laborasti. Hoc
nob̄ cēdas q̄ ieternū viuis z regnas. Amē
Qualiter homo debet libēter deo dare cor
suū. Capitulum tertium.

Domine mi iesu. tu
te michi dediti z a me cor meū petisti:
sz q̄tū est h̄ dñe mi q̄ ita excellēs es. Si em̄
haberē cor vnū qd̄ solū mai⁹ esset q̄ si simul
essēt oīa corda filiōz hoīm z oēs āgeloz esse-
ctus. et vt materialiter loqr̄ mai⁹ esset. et q̄
plura spūalia z corporalia siml̄ actu z tineret
vl̄ t̄tinere posset q̄ celū ep̄ireū. ipsū totū et
totaliter tibi tribuere deberē. z adhuc tāto
dño minusculū parū imo q̄si nichil̄ esset. q̄
to magis q̄ illā parūā scintillā cordis q̄ ha-
beo tibi dabo z totaliter in te ponā. Hoc em̄
p̄ maximū ē michi: q̄ cor meū habere digno-
ris. Nōne q̄ stult⁹ essem si illud applicarē de
cetero alicui creature cū de⁹ meus illud velit
habere? Etiam in meipso nolo q̄ remaneat

ā modo. sed volūt totaliter req̄escat in te q̄
 creasti illud ad laudandū te. Meli⁹ est q̄ cor
 meū maneat in eterna iocūditate in diuina
 maiestate z īmensa bonitate q̄ in mea fragi
 litate. in tua sc̄z veritate q̄ in mea iūqtate. Si
 h̄ haberes z cōtemplatiue cupis. mltū corde te
 sideres z mltū ore postules. z desiderū aīe
 tue tribuet tibi de⁹ z volūtate tua nō frau
 daberis. s̄z mentē tuā eleuās in bñdiciōibz
 dulcedinis te p̄ueniet z tāq̄ corona lapidis
 p̄ciosi semetipso mentē tuā circūdabit. Re
 gula Null⁹ enī potest p̄fecte iuenire deū: q̄
 se p̄fecte nō odit. Qualiter hō ordinet
 cogitatiōes suas ad deū ita q̄ deū sp̄ habe
 at in corde.

Capitulū quartū.

Homo vis coḡscere

q̄ modo ad deū tuū dirigas cogitātū.

Sēp cogitare debes te esse in p̄sētia dei tui
 z ipsū sēp habere in tuo cogitatu. Sup̄ r̄ p̄z
 autē p̄ te grauissime vulneratū q̄ si sēp diri
 gas cogitātū z q̄ ipse sit de⁹ tu⁹ q̄ pro te talis
 passus est cogitabis. Sepe etiā ad matrem
 xp̄i reuerēter q̄ est multoz solatiū festinabis
 et q̄ ciēs cūq̄ ad ipsā tuū dirigas cogitatum
 ipsam cogita matrē dei: vt sic q̄cunq̄ dirigas

cogitātū deū tuū sēp habeas in corde. ⁊ sp
corā ipso existēs suāq; admirās magnitudi
nē et tuā miserā recognoscēs quātū poteris
resilies in te ipsū. admirās nō modicū q; di
gnat rem tā fetidā corā suis oculis p̄sentare
⁊ te ad momētū patit̄ in sua p̄sentia p̄morari
Hec sic faciēs. de hoc dono et de oīb; alijs
referas deo gratias. Et q; etiā cū regratiari
possis cogita magnū donū. Et hoc donū
scilicet q; in p̄sentia sua valeas p̄morari sēp
et alia q; tibi p̄cesserit dñs debes cū omni
vigilātia custodire. sēp cū magna audivitate
ibias ad maiora. Et si p̄pter tuā miserā aut
aliquā occupationē exteriorē cogitātū tuū a
sua p̄sentia absētare pp̄deris vel respicias
īpeditū cū magna anxietate reuerti studeas
ubi eras scz ad p̄sentia dei. Et hoc faciens
qualē p̄cessū habere debeas vnctio te doce
bit. Hoc tñ p̄ certo in te habeas q; q̄cqd sit
de alijs. sēp debes te ad nichiluz redigere
quātū potes: et oīm pctōz te īsimū reputa
re. et t̄p te q; pro alijs a deo tuo tibi p̄sente
cū omni humilitate veniā postulare. ⁊ tuā cō
siderationē sup hoc dirigere poteris p̄ hunc
modū. Nunq; considerare vel cogitare deb
bes q; alij peccatores taliter a deo sint clōi

gati. quin ipsi sepe et si non semper ap dñm
 se cōuertant in corde: et quin dñm suū tunc
 iūmīus recogitent q̄ tu. et clariū cognō
 scant. et quin reuerentiā maiori coram ipso
 assistant. et maiore suozū habeant confusio
 nē peccatorū. et humilius se ei presentent.
 quin etiā maiori et ardentiori moueantur
 affectu in presentia tanti boni. Et si hoc ple
 no corde non poteris cogitare: hoc ipso de
 beres te superbissimum reputare. Nec de
 congruo deberes huic tue superbie prepon
 derare conscientias aliorum. cum a sapien
 tibus sentiatur q̄ sicut contingit de bono
 ita et de malo. q̄ aliquē defectum est in quo
 libet reperire. quem in alijs tam excellen
 ter non possumus inuenire. debes tunc fir
 missime credere q̄ superbia sit illud vitium
 in quo singulariter tu excedis ex quo non
 potes tuam respicere prauitatem. Et certe
 si hoc est verum satis potes te infimum om
 nium reputare. Sed forsā tua superba co
 gitatio dicet tibi. quomodo hoc de infide
 libus cogitare possum scilicet q̄ sim eius in
 finus. qui nec deum etiā cognoscunt.
 Sed audi ceca superbia. An ignoras q̄
 si deum recognoctis. ipsumq̄ te redemisse

credis suo sanguine precioso. et contra eum eleua-
ris insubriam q̄ graui⁹ peccas q̄si hec omnia
ignorasses. Nonne ubi cum peccato maior est cog-
nitione maior est contemptus. Et nonne ubi ma-
ior est contemptus. maior est peccatum. Nullum ergo ex-
cipias omnia: sed pleno corde te humilians
tuam misericordiam recognosce. Et si tibi tunc subre-
pat cogitatio: quod tu a deo reprobat⁹. hanc quod
cic⁹ excludere debes: nec permittere aliquo
modo tecum commorari. ¶ Timere tamen debes
non modicum et altissimi dei super extollere pie-
tatem et confidere in christi vulneribus. et in clemencia
matris eius. Immensa est enim misericordia dei nostri. Et si
essent in te solo omnia peccata que unquam facta sunt vel
etiam possent de cetero perpetrari. in infinitum super
excellit eius misericordia. et tibi hec omnia si ad se recur-
reres propter suam pietatem largissimam condonaret.
Si etiam tunc tibi subrepat cogitatio utrum sis
in caritate an non. timere procul dubio debes
sed caue ne determinate in partem aliquam inclineris
fideliter tamen age et de diuina misericordia spera. Si
enim hoc egeris. et tui consideratione reputaueris
te ipsum peccatore nocte undique obrutum. ac de tanta
tibi proficitate in te se dolens ad fontem pietatis hu-
militer conuerteris mentem tuam. orietur in tibi
illis lux tua. et eleuaberis dei nostri dulcissima

pietate ad celestia contēplanda. et tibi delictis
 habundabis et dices cum propheta. Et nox illumi
 natio mea in delictis meis. Quid nobis prestare
 dignetur. etc. ¶ Qualiter homo opere multo
 ad operandum plus in deo ferueat. ¶ Capitulum. v

Attenderes o

homo qualiter deus ad ymaginem suam te cre
 are et formare voluit. et pro te tot et tam nobiles
 creaturas contulit. et tuam assumens naturam tam
 care te redemit. et non solum ut ipsum habeamus in
 cibum in presenti. sed etiam seipsum in futurum tibi in
 premium repromisit. nunc naturam preseruat. gratiam
 infundit. et hec omnia ad suum facit honorem. Si
 etiam in ipsum contēderes ut deberes. et eius honorem
 appeteres. ut quasi tui oblitus pro nichilo te sup
 poneres. quicquid honoris consolatiois aut tri
 bulatiois siue iniurie tibi contingeret. ac si ni
 hil accideret reputares: totum in laudem et glo
 riam referes creatoris. Et quantumcumque et quando
 cumque aliquid faceres ad dei honorem. aut eius salu
 tatem. vtrum difficile esset non iudicare deberes: sed
 cum impetu mentis. imo amore feruenti deberes stu
 dere effectui mancipare. Si enim bene creato
 ris tui esses succensus amore. o homo nichil
 pro ipso iniuriosum nichil difficile reputas

res. oīa tibi leuia amabilia. oīa dīcīa z sua-
uia apparēt. et tā libēter hec oīa adīpleres
et cū oīa p̄fecisses. te tamē quasi nichil pro
ip̄so fecisse crederes. imo poti⁹ defecisse. teq;
ex hoc tantū exosū haberes. vt teipsum vix
posses aliquaten⁹ tolerare. et cogitares sol-
licite q̄modo posses maiora facere aut saltē
p̄fectius eadē adīplere. p̄ponereq; in corde
tuo de factis z defectib; tuis grauiter fla-
gellari. Nā erubesceres nō modicū z dole-
res. tā altissimo dño tuo sic miserrime mini-
strare. Quid plura dicā? Quāto plus p̄fice-
res. tāto plus te deficere cogitares. z apl⁹
erubesceres et dolezes. et maiori succensus
ardore semp̄ maiora reīncipere conareris.
Nūq; enī de his que ad honorē dei cerne-
res tuus posset refici appetit⁹. Sēp enī fa-
melic⁹ appareres. Q̄ mirabilis calor amoris
qui sic cito dīgeri facis. ac tandē uertis in
p̄miū sine fine. Nō dubito quin tunc nimio
feruore ebulliret cor tuum somnūq; haberes
exosum. z quicquid ad momentū te sub tra-
heret a seruitio dei tui. Sēp tamen videre-
ris tibi ad seruiendū deo tuo piger. alijq;
serui dei respectu tui viderētur tibi p̄optimi-
mi. z feruētissimi apparerēt. z eoz̄ pronitas

seu prōptitas tibi esset in magnū gaudiū. s; tuus pigr̃tia in merorē verteretur. Accede ḡ ad cor altum. ⁊ in tuis actibus exaltabitur deus tuus. Si enī habueris cor infirmū et terrenū. minima seruitia maxima reputabis. et que quasi nichil erunt tibi difficilia apparebunt. ⁊ illa que pro te aut pro vno amico tuovilissimo libenter faceres pro deo tuo altissimo facere grana veris vltra medū dulcia et amabilia reputabis amara: ⁊ amarissima dulcia iudicabis. Oculus infirmus: irradiationes veri solis iusticie abhorrebit et ābulare in tenebris affectabit. De spiritalibus viris triūphabis. ⁊ de te triūphari a demonibus ignorabis. Sed heu ⁊ ve tibi quis iam bestijs non potes cōparari. Utinā iūmētis similis factus esses que subeūt onera dominorū. Non poteris ea de culpa alios arguere. et te tuis intimis nequicijis adimplere. Si ergo sic ad seruiendū deo tuo habes manus ligatas et pedes: non restat tibi nisi vt in exteriores tenebras proijciaris. A quo nos ipse custodiat cuius misericordia rotus est plenus orbis. Amen.

Qualiter homo se pfecte odiat vt deum pfecte diligat.

¶ Capitulum. vi.

J ij

9 Boniani ad di

lectionē dei habēdā ipedit dilectio
sui. et quō vna intēdit altera remittit. Ideo
vt pfecte possim⁹ deū diligere: debem⁹ nos
pfecte odire. Tūc autē pfecte te odis. cum
appetis ab hoīb⁹ pleno corde cōculcari. vi-
lissimū reputari. flagellari. deri. et q̄si ad ni-
chilū redigi. et hec omnia reputas esse pauca.
Intuis iurys delectari et i tuis tribulatiōi-
bus solari. Et nō solū vis tibi hec ab oīb⁹
iferri sed etiā cupis eos credere te istis iu-
rys et tribulationib⁹ esse dignus. Hoc dico
ideo qz multi appetūt sustinere aduersari-
eoz tolerantiā ab hoīb⁹ amēdent. Tales autē
nō se odiūt s; diligūt. et mercedē suā. pch-
dolor. iā recipiūt in hoc mūdo. Tūc etiā
pfecte te odis qm̄ nō solū vis ab hoīb⁹ cul-
cari. s; etiā teipsū tm̄ abhorres vt vix teipm̄
vileas tolerare. et es tibi abhoīabil' nimis.
et velles etiā a creaturis irrationabilib⁹ et in-
sensibilib⁹ i pugnari. Et cū aliqd ppter tuā
necessitatē licet nō extra deū delectabile tamē
aut non afflictiuū recipis. et temetipsū tur-
baris: solū deū quis et oīa renūis extra ipsū
Ad b̄ dōnū p maximū puenire valebis: si cō-

fidēter z ex corde sepe perieris h̄ a deo. Ex
 parte tamē tua possūt esse aliq̄ iductiua z di
 spositiua ad donū istud. Primo cōsiderare
 debes q̄ nat⁹ es in pctō z ex q̄ ab illo lauacro
 regenerat⁹ es z purgat⁹ z lor⁹ pos. q̄ vsū li
 beri arbitrij habuisti vsq; ad hac hor. a q̄si cō
 tinue in memor ablutiōis patrie q̄ diriuauit
 a latere xp̄i iesu z diuinā nō timēs nec reue
 rēs maiestatē in cui⁹ psētia existeras temet/
 ipsū offēderis plusq; aliq̄s crudelissim⁹ iūmic⁹
 Quomodo si hec cogitaueris te non odibis.
 Et qd̄ odim⁹ nisi mala p̄traria et nociua. Et
 qd̄ pei⁹ q̄ se opponere sūmo bono. Quid cō
 trari⁹ q̄ sanguinis xp̄i euomere medicinā.
 Quid est nociui⁹ q̄ sue aīe occisio. Et tu ti/
 bi talis fuisti etiam plusq; valeas cogitare.
 Debes etiā cogitare q̄ q̄to ab extrīccis ā/
 pli⁹ molestariis tantomagis tibi p̄cludit via
 ne vageris p̄ deuia. z affectū āplifices crea
 ture s̄vt in solo deo altissimo req̄escas. Quis
 ḡ non odibit illi⁹ ap̄tionē clausure vnde pōt
 exire a deo. Certe tūc aperit cū p̄pa tribu
 latio nō amat. s̄ ab aīo effugat poti⁹ volēdo
 req̄escere in stercore q̄ i deo. Logita ḡ q̄ solū
 deo debet reuerētia z honor. z ipse in se z in
 suis creaturis sol⁹ est diligendus. Et ideo si

vere deū diligis. debes te honorari et diligi
ab oīb; abhorrere. Quo^o nō abhorrebo mihi
attribui qd est dei. Immo oppositū poti^o affe
ctabo: ne si mediū tenere vellē icurrerē in ex
tremū. Qu^o vtilēs sūt iste afflictioēs exteri
sece. Certe per ipsas ad cognitionē miserie
nrē venim^o et p hāc cognitionē nrī. pueni
mus ad cognitionē dei. Nā q̄to q̄s magis
est sue vilitat; cognitōr. tāto magis est diuine
maiestatis inspectōr. Quid ḡ vtili^o. q̄s p hoc
humiliari. et ad celestia. exaltari. Quis ergo
renuet se odire: et ab oīb; calcari. Certe ne
scio nisi stult^o. Si ḡ times o hō q̄ ab hoīb;
iferūtur. q̄to magis timere deberes q̄ a deo
ifligunt^o. S; si illa times certe ista diliges
et amabis. Nā iste afflictioēs sūt vie ad pa
triā et materia magni boni. Cōsolatioēs ve
ro sūt vie ad penas et materia magni casus
Iste sc; cōsolatioēs aīam interficiūt et detur
pāt. Hec aut aīam lauāt a macul. et purgant
a scoria pctōr vt sic dealbata et mūdatur vi
deat deū suū. ¶ Q de^o q̄s nō appetit h hab
bere. nisi q̄ nō appetit te videre aut qui nō
appetit euolare. Et q̄modo pbabit aliq̄s esse
tu^o ver^o amic^o. nisi q̄ p te aduersa voluerit
sustinere. Nāqd vera amicitia pbat in cōsol

latroibz et honoribz hui⁹ mūdi. Certe si sic.
 pauci iuenirent mali. qz pauci sūt et vix aliq̄
 q̄ nō appetāt solari. S3 certe illi filij tui
 p̄cernūtur q̄s corrigere nō desinis. nā semp
 cū talibz amozaris. Nō q̄ hoc renuat s3 di-
 ligat. nisi q̄ mō vult tanq̄ specialis amicus
 imo tanq̄ carissim⁹ fili⁹ cū dñō habitare Et
 hec nos semp stimulat et faciūt currere ad
 maiora. faciūq̄ discēdere ad mōtana et ad ce-
 lestia p̄tēplanda. Hec sūt certe q̄ ceteris pa-
 ciētibz mēbris p̄pati iūstruūt. Duo⁹ enī p̄rio
 iūrias passiōes ei dāna paciēti p̄patiar. qui
 ea nūq̄ p̄bauit. Propterea dicit apostol⁹ ad
 hebreos. Nō enī habem⁹ p̄otificē q̄ nō possit
 p̄pati infirmitatibz n̄ris. Et hoc est qz in suo
 corpore fuit eas expt⁹ sicut ibidē inuit. Et
 si nūc alijs nō p̄patimur q̄moto cū illo cōre-
 gnabim⁹. aut si mēbra mortua z iūsensibilia su-
 mus qd̄ restat nisi vt de corpore excidamur.
 Aut dicitō michi q̄modo tuo capiti xp̄o pro
 te mortuo scies compati. qui non pateris.
 aut si non compateris. quomodo poteris si-
 bi conformari. Sed certe si nichil aliud te
 monezet hoc solum deberet te facere auidū
 passionum. Quid peius aut magis mortifex
 aut pestiferum q̄ passionibus christi non

cōpati aut tāti bñficij ī grat^o existere. Aut
qd fructuosū aut suau^o q̄ illi^o passionis ex
corde & passionē plenā gerere. Qd bene nul
lus potest facere nisi q̄ iūrias passus vl' expe
t^o est. Aut dic michi qd nobili^o ē q̄ assimila
ri filio dei. Quomōsi nūc ei dissimiles fue
rim^o p̄ solatiōes & honores erim^o sibi p̄fra
tres in regno dei. Minime. Quid enī abho
minabili^o q̄ videre p̄ me vilissimo stercore:
dei filiū in assumpta humanitate iūrias & op
probria sustinere. mortē turpissimā & gūstū
mā tollerare. & ego velim abhoib^o honorari &
delicijs affluere. O homo sterc^o & plus q̄ ster
cus. p̄ iūria q̄ sibi feceras ipse semetipsum
ad talia iudicauit ipse scz actor & iudex sup
se reflexit iudicium amarissimū. & tu adhuc
corā eo. q̄ sibi iūriarū vis p̄trāsire īmunis.
Saltē corā oculis sic p̄ te afflicti p̄tēdo mero
rē & corde te offer ad p̄similia paciēda et cer
te nō dubites q̄ ex q̄ est sufficiēter punit^o si
h̄ itez sustinere volueris & toto appetier^o cor
de. nō sustineb^o h̄: qz nō vult. vt p̄ eadē iūria
bis passio īferat. S3 qd credis iūrias esse
in honorē uertet. & qd credis tribulationē
esse in solatiōib^o mutari videbis: & vbi cre
dis esse dānū reperiēs fructū mltū. Et q̄to

iruria maior tato honorabilior eris et quanto
 tribulatio et afflictio intensior tato magis consolaberis. et si oia propter spiritum amiseris certe
 ipsum quod est oia possidebis. Si autem honorem
 appetieris deperderis. si consolationes tribulaberis: si temporalia pauper eris. Qui enim aliud propter
 deum appetierit se affliget imo etiam si se debite dilexit se occidet. Si autem se odies. deum
 dilexerit ipsum plenarie possidebit. Unde qui
 deum diligit ipsum tunc habet deum: ita quod si solus
 deum dilexit ipsum plenarie possidebit. Un-
 quanto perfectius deum diligit tanto perfectius ipsum
 habet. O stultissimi homines quomodo hic oculos
 vestros non ponitis si vultis vos et oia abhorre-
 re. Certe cum videritis vos possidere creatorem omnium
 et membra vestra in ipso quiescere fuerit: oia mundanum
 vanitatem reputabitis et corpora vestra dum adhuc
 sunt mortalia tanquam stercore erunt vobis abhorribilia
 et sicut quod auferret stercore vel aliquid abhorribile
 ab oculis vestris: sic quod vos usque ad mortem af-
 fliget. Et sicut quod detestare quod abhorre-
 mini gaudere: sic quod vos detestando iniurias et
 opprobria vobis dixerint et fecerint exultabitis.
 Nam nichil poterit vobis evenire ad usum quod consolationes et honores non poterint vos decipere:
 eo quod de ipsis non curatis sed eorum contrarium appetitis.

tis. Aduersitates etiã nō p̄dēt̄ vos decipere
q̄z ipsas affectatis. imo q̄z to maior erit tribu-
lacio tãto maior erit consolatio. q̄z magis in
h̄ casu adimplebit̄ desiderũ vestrũ. Nō certe
sic deberet esse. Quis enĩ nō deberet gau-
dere si separaret̄ a vanitate z coniungeret̄ veri-
tati? Nōne hec oĩa sũt vanitas? Et quid est
veritas. Nichil nisi de⁹. Et ideo oĩa p̄ter
deũ. aut q̄ in ipsũ tendũt abhorreda sũt. Si
enĩ sic esses o homo q̄ in solo deo velles affici
z suũ sitires honore. z te vt dictũ est nō di-
ligeres. s; odires. z ab alijs appeteres p̄cul-
cari. viã diabolo obstrueres vl' obstruxisses:
vt ad te penit⁹ intrare nō posset. In h̄ enĩ cõ-
cordat̄ doctores: q̄ oĩs malicie causa ē timor
vel amor. imo etiã causa ipsi⁹ timoris ē amor
sui. Quomō ḡ ex timore peccare poteris. q̄ te
desiderabis affligi z p̄tēni z abhoĩb; p̄cul-
cari? Et q̄modo amore tui peccare poteris. q̄
te p̄fecte odis. z creatorẽ tuũ diligis? Nec
certe si habueris a feditate separaberis. z ad
p̄fectã inocētiã z sc̄titatẽ p̄sumationẽ p̄tuges
z q̄ aliquãdo fuisti su⁹ diaboli. eris p̄ maxim⁹
in regno dei. Quid ḡ asseq̄ ista tardas? Qua-
re negligim⁹ hãc mentis p̄fectionẽ habere?
Nunq̄d h̄ donũ excellētissimũ negabit nob

te si ab ipso illud postulare voluerim. **L**er
 te nō. De h̄ te certifico. sicut possu: imo libe/
 tissime h̄ tibi dabit. Nō dico q̄ tibi dabit
 pati. q̄ nō oib̄ cedit h̄: s̄z tribuet tibi velle
 pati. Et forte si dign̄ fueris: etiā istud da/
 bit tibi. Et si dicis nō possu t̄m laborare. vt
 ad tantā sc̄ritatē venirē vt solū deū diligerē
 z me sup oīa abhorrerē. z ab alijs vilipendi
 appeterē. Et ego dico tibi q̄ ad h̄ nō requir̄
 iste labor extrinsec̄ aut corporis valitudo:
 s̄z pot̄ sollicitudo cordis. et corporis q̄es.
 labor cordis z q̄es mētis. Nō requir̄ dico
 multus labor extrinsecus. quia per illū de/
 strueretur vel distraheretur homo interior.
 Labor tamē pietatis et humilitatis ad hoc
 et ad omīa vtilis est. dū tamē quietē mentis
 homo custodiat. Nec requir̄ valitudo cor/
 poris. quia repugnat valitudini spiritus.
 Requiritur autē labor cordis in surgendo.
 z totaliter se euellendo ab istis infimis. et
 ad celestia ascendendo. Et dū ascenderis.
 requiritur quies mētis. Multū enī abhor/
 ret deus cum quis eum degustat. et ibi non
 quiescit. sed potius tanq̄ deus non esset ei
 sufficiens: redit ad amplexanda stercoza. et
 sic inquinatus iterum vult dñm amplexari.

sed h̄ vni rustico facere non auderes. Ergo
ipsū deū pl̄ oī rustico vilipēdim⁹. Et nichilo
min⁹ volum⁹ q̄ in oīb⁹ satisfaciāt voluntari
nr̄e: s; nō est ita. S; si īpetrar̄ volueris sine
repulsa h̄ rā p̄cellēs donū q̄s alia ad ipsū re-
uerēter p̄scēdas. ibiq; q̄scas ⁊ sollicite ro-
ga eū vt āpli⁹ nō te p̄mittat redire ad vomitū.
Et si sic feceris nō dubito q̄ ab illo splē-
dore eterno illuminatus tuas misērias reco-
gnosces. ⁊ sup oīa te odibis. diuinā experis
bonitatē ⁊ oīa tāq; stercoza reputabis ⁊ cō-
iūgeris amoris viculo soli deo. Qd̄ ipse no-
bis p̄cedat q̄ est b̄ndict⁹ in secula seclor̄. Amē
¶ Qualiter homo debet in omni actione
frui p̄replatione. ¶ Capitulū. viij.

Homo bene
rebrat⁹ amore sui creatoris esset
nichil in oīb⁹ q̄reret nisi q̄ modo suo creato-
ri posset diligēt⁹ ⁊ p̄fect⁹ deseruire. ⁊ p̄p̄riā
penit⁹ q̄tū posset volūtātē abscindēs solum
q̄ magis crederet deo placere cū īpetu animi
asseq; conaret. ⁊ sic in oīb⁹ ⁊ p̄ oīa nō q̄ sua sūt
q̄reret. sed q̄ iesu xp̄i. obliuisceret q̄d̄ amodo
sui. soli⁹ memor dei. Sic talis ⁊ tā⁹ p̄fect⁹
uore et amoris magnitudine vl̄ imēsitare nō

multū vt credo distingueret iter gradum et
 gradū. vitā z vitā. statū et statū. psonā z pso/
 nā. tēpus et tēpus. locū et locū. sed quocūq;
 modo et quocūq; hora discernere posset quid
 apli^o suo creatori placeret statim pficere col/
 naret: toto animi affectu tēdēs in deū. Quā
 to enī creature ad deū min^o reducūtur tāto
 sibi vel sese mutuo apli^o vniunt. Omnino ḡ
 p̄municās id est ad vnū p̄mune oīa reducēs
 qd̄ facit quis cū nichil requirit in oīb; nisi
 honorificentā dei ad quā facta sunt oīa et
 ad hoc vniuersa ordinata. et in vno creatore
 p̄iungens. quod verū est cū vniuersa in deo
 collocat et solū deū in oīb; intuet oīa p̄mu/
 nicans et in vno creatore p̄iungens. nichil in
 oīb; nisi deū videret: semp̄ suspirās. sēp̄ ahe/
 lansz ad seruiēdū deo suo in oīb; totus accē/
 sus. tot^o ignit^o nō p̄sideraret quid sibi sua/
 mi^o. quid dulcius esset. sed in omnib; quid
 deo suo amabilius. O felix talis qui cū acti/
 ua contēplatiuā haberet quia sic dño mini/
 straret. vt martha vt tamen a pedibus dñi
 non discederet cū maria. sic se angelicis spi/
 ritib; niteretur p̄formare. qui nobis mini/
 strando a diuina contemplatione non vacāt
 Quid enim est hoc (scilicet dño ministrare)

aliud nisi cū ministrat sano. cū visitat infirmū
vel seruit infirmo. semp in eis dñm inturi. et
frui deo in primo. Assistendo seruit. manū
porrigit primū. et cor ad deū. Proximo ser
uit nō vt hoī: sed vt in hoīe deo. Totū sēp
refert ad iesū qui dicit. Qd vni ex minimis
meis fecistis michi fecistis. Et ideo cum in
lecto videt proximū infirmū sibi videtur qd
videat xpm suū ac p hoc nichil sibi difficile
nichil sibi abhoīabile. nichil ignominiosum
estimat facere pro infirmis. ac pro alijs deso/
latis. sed oīa dulcia. oīa suauis. oīa amabilia
iudicabit. cū sic in proximo ministrat xpo.
Credo sine p̄iudicio q̄ qui sic vt dictū est fer
uēter et diligēter xpo. in primo ministraret
pure ppter xpm. tēdēs in xpm q̄ plus mere
retur z virtuosius moreret z a deo amplius
approbaret q̄ si ppo corpori xpi ministraret
Et hoc sic patere potest. Unus enī pessimus
homo. si videret xpm esse in vno lecto. z bene
cognosceret eū. nō est dubiū q̄ sibi feruēter
z diligēter ministraret sed sibi id est xpo in
primo cū tāto feruore z diligētia ministrare
nō posset nisi p̄fectus vt credo. imo vt ita lo/
quar. et plus q̄ perfectus. Et ideo cum toto
animi conamine hanc gratiam habere conē/
/

mur. Quis de cetero abhorrebit leprosum
 declinabit infirmum. negliget desolatum.
 cum in eis intuemur christum et plus ibi pos-
 sumus mereri et deo placere. vt probatum
 est q̄ si etiam ministraremus ipsi christo. In-
 dicabo tibi sponsa: quem diligit anima tua
 Lerte in infirmaria iacet. ibi angustiatur.
 ibi dolore grauatur vel torquetur. Surre. ⁊
 sibi ministra. sibiq; comparere infirmanti.
 Cur instas sponsa cotidie vt sponsi osculo
 osculeris? Accede ad leprosum et osculare
 eum: quia ibi iacet. Cur sponsa misera pre
 sponsi amore languere te dicis et ipsum co-
 tidie nudum: discalciatum et afflictum an-
 te te vides transire. et negligis et etiam nō
 compateris ei? Et si non possumus fratres
 omnibus prestare obsequia. quia multi sunt
 indigentes saltem omnibus compassionem
 donemus et in omnibus consideremus chri-
 stum. Credo firmiter q̄ si christum neglexe-
 rimus in sceno vel in terra: q̄ ipsum non ha-
 bebimus in celo. Audi quid ipse dicit. In-
 firmus eram: et nō visitastis me. ⁊c. Ite ma-
 ledicti. ⁊c. Et bene nostis q̄ non sunt hec
 verba mea. sed ineffabilis veritatis. Time-
 am? ergo fratres hanc sententiā. qui tocies

neglexim⁹ eū. Nō interrogem⁹ eū de cetero.
nec dicam⁹ ei. vbi iaces. vbi cubas in meridie.
qz iā nouim⁹ locū. Scim⁹ em̄ eū in ifir
maria iacere. Nō autē restat nisi p̄stare obsequiū.
¶ Audite obsecro cōsiliū meū z non aspiciat⁹
ad factū meū. Quid enī vult vt dī xi cū
actiua p̄tēplatiuā vitā habere. vt suū dñm
in oīb⁹ p̄tēplect. videt michi qd hec via sit
breuis z bona. videlicet vt se totū recolli
gēs i t̄ret ad cor suū z in i t̄ima cordis i gre
diēs se resoluat in deū. vt nichil nec videat
nec sentiat nisi deū z tūc aliq̄modo sic transfu
catus z trāsformat⁹ in deū ad qd cūqz se ver
tet nichil nisi deū p̄siderabit. et quid operis
faciat nō homini. sed solī deo facere existimabit.
Et dū hāc formā habebit vel tenebit in oīb⁹
deū videbit. et in labore actiuo. cōtēplatiua
fruet⁹. Et si cōtingat. imo qz contiget ab hac
nobili forma discedere ad ipsā statim itat⁹
homo redire et hoc toties faciat qd q̄si in
habitū ducat. et hoc magis honore et diuina
largitate. q̄ aliq̄ industria i petrare se credat.
Et si hec oīa nimis difficilia tibi vident⁹
saltē ad hoc conare vt sēp et in oīb⁹ q̄ras
facere qd sit magis honorificū deo. con
forme xp̄o. vtile tibi z p̄rio. afflictiuū z igno

miniosū corpori pprio. Qd ipse nobis ꝓcel/
dat. q̄ est benedict⁹ in secula seculoz. Amen
Quoddā delectable ⁊ alectiuū **Ca. viij**

Aīa mea

liq̄facta

est. vt dilect⁹ locut⁹ est. zc. **D**mira et
inestimabilis virtus amoris. Deū inclinat
ad terrā. mentē eleuat ad patriā. et deū et
oīaz. vñ hoīem simul ꝓglutinat ad gloriā. deū
facit hoīem. et hoīem facit deū tēporalē sa/
cit eternū. imortale occidit. mortale imor/
tale facit. et ymū excelsū constituit. inimicū
facit amicū. seruū facit filiū. et abhominabi
le facit gloriosū. frigida facit ignea: obscura
facit clara. dura facit liquida. **N**ā aīa mea
liquefacta est. zc. **D** ꝓbū admirabile o ꝓbū
nimiū delectabile. **E**gouilissim⁹ ⁊ nequissi/
mus suus tuus dñe de⁹ me⁹ qui etiā nō sum
dign⁹ aliqua tua creatura vocari nec esse q̄/
modo sū tibi tante caritatis vinculo colliga
tus. vt ad verbū tuū ꝓ amore fuerī lique
factus. **O**rdor amoris q̄ intima mentis in
deū infundis. **N**ā adamantina erat aīa mea
⁊ eius intima nimiū solidata. nūc amore li/
quescit. nūc extra se exit. ⁊ in deū tota iter
se diffundit ppriū locū relinquīt ⁊ in deum

currit. absorbet a deo et obliuiscit sui. **Q**
amor qd tibi tribua q me fecisti diuinum.
Uiuo ego. ia no ego. uiuit autē in me xps
Inenarrabilis est virt⁹ tua: o amor qui lutū
in deū trāfigurās. Quid ergo te potēt⁹ qd
dulci⁹. qd iocundius. qd z nobili⁹ obsecro?
Bone amor q terrena ponis in celū. deficio
tui memor. z facio me vniri dilecto. **D** felix
amor q nos facis lāguēdos. z spōsi nrī āplexi
bus sustētari. **D** desiderabilis amor q sumis
delicijs replet egētes. **S**z si liqfacta es ad
verbū ei⁹. o aīa mea qmodo sustines āplex⁹
ei⁹. qmodo nō es cōsūpta ad oscula ei⁹. **S**i
liqfacta es ad affatū ei⁹ qmodo nō es absorp
ta cū itras p vulnera et p venas ad cor ei⁹?
Sz o mira dulcedo z mira iocunditas. vt qd
nō meremur noiare possum⁹ masticare. Non
mereor esse acilla. z facta sū in delicijs carissi
ma. **Q**uis sufficit. tāti amoris etiā scintillā
modicā itueri. **Q**uid est hoc? **N**escio. capere
neqō iquit: sz obstupesco admiratiōe. iocū
cūdo: relectatiōe in ebrūor exlratōe. **S**z qd
merui qd feci vt tāta michi bñficia exhiber⁹
Te psecut⁹ sū: z i te collocat⁹ sū. tu ā faciē cō
spui. z tu oscula michi tribuisti te vulneraui
gladio z tu me a morte liberasti. **T**e repleui

dolore et tu me gaudio et solatio. Occidi te
 deum meum. et michi te felicem vitam tribuisti. O
 mira mutatio dextre tue. Non ergo mirum si
 ad verbum tuum liquescit cor meum. imo de cetero
 totus accendat et totaliter liquefiat. ut in te
 totaliter sum effusus nichil propter te vitam. nec
 in aliud cogitata dicta vel facta transierit villo
 modo. imo mirum videtur quomodo non sumus sic
 intenti ad te: quod ignorem omnia propter te. Si enim
 habemus te. quod apostolus volumus. In te ergo dulcissimi
 me domine iesu quiescat mens nostra. et a te nec ad
 modicum separet. Stultissimum quidem est tam no-
 bilissimum et iocundissimum locum exire.
 Quomodo audemus nisi dulcissimum spon-
 sum inspicere: ne subtrahat a nobis. Quid
 queso nos mouet aliud intueri? **N**onne
 terrena sunt stercoza: hoc est summum bonum.
 Quomodo omnia non desipiunt et despici-
 untur. quomodo omnia non fetent ad presen-
 tiam tanti boni. **D.** o. o. stulticia hominum im-
 piorum: redite preuaricatores ad cor. In
 vobis est regnum dei: et vos pro sanie fe-
 tidissima in sanitis: et diabolicam seruitutem
 subitis. In vobis est certe deus noster: con-
 uertimini super eum: et fruamini ipso. Et
 que prius contempsistis: nunc et de cetero con-

tenti sitis. & hec sit portio vestra. Quod nobis concedat. qui uiuit et regnat. Amen.

¶ Quod sit homo bene ordinatus in cogitatione locutione & operatione. ¶ Capitulum. ix.

r Eruus dei nun

quod deberet. nec aliud nec aliter cogitare loqui & operari: quod si deum facie ad faciem uideret. Nec enim dubium est quod sic est nobis presens deus et sic nos uidet sicut si essemus in celo epyreo in sede beate uirginis: quous non sic influat hic sicut ibi. Et ideo quous cum non uideamus ex quo scimus eum esse iuxta nos: et etiam in intimis cordis nostri: non propter hoc debemus plus uel minus uel aliter loqui aut facere quod si sepe uideremus eum. Tantum enim timeret suus imperatoris. si sciret quod imperator esset iuxta eum & uideret eum. & ipse imperatorem uidere nequirit quantum timeret si imperatorem uideret: imo forsitan magis. Nullus enim suus est qui non timeat proprie quod uideatur a domino suo. Unde si sciret suus pro certe quod dominus suus non posset eum uidere. nec etiam scire posset quod suus faceret non timeret tunc dominum ut credo. Sed si sciret se uideri a domino & dominum tamen uidere non posset tunc multum timeret. Quato ergo magis dominum non

strū tūmebim⁹. q̄ nobiscū et in nobis est et
 oia intuet. debem⁹ semp moueri timore reue
 rentia deuotione amore ⁊ erubescētia pctōz
 Mirū est certe quomodo tā modica scitilla
 sicut est cor meum non absorbet totaliter ab
 imensa bonitate diuina ⁊ q̄modo fuus dei
 amore dñi sui nō sp̄iebrat⁹ cedit. Hoc cre
 do fieri si illi bonitati imense uellet appli
 care cor suū. Unde de hoc nō dubitet aliq̄s
 q̄ q̄tomagis illi bonitati diuine uellet ap
 plicare cor suū. tanto melior ⁊ p̄fectior esset
 ⁊ q̄ in sūmo bono cor applicare posset. ut pe
 nit⁹ oblit⁹ oīm p̄ter ipsū toto animi conami
 ne in ipsū intēderet ibiq̄ q̄sceret nō statim
 a tanto bono resiliēs. tūc credo q̄ absorpt⁹
 dulcedine cōsumaret⁹ in statu. Tūc enī inter
 solationes ⁊ tribulationes vituperia ⁊ ho
 nores. blādimenta ⁊ opprobria īseparabilis
 p̄trāsiret nichil sitiēs nisi deū suū ⁊ solū ei⁹
 affectās honorē. Tūc p̄prehēsor dici posset
 potius q̄ viator. beat⁹ nō miser. āgelus non
 homo. nō pctōr sed sāct⁹. ¶ Et si ad hoc p
 tingere cupis o homo hāc breuē regulāte
 ne. Quicūq̄ uult esse cōsumat⁹ in statu. debet
 de suauirtute totaliter desperare ⁊ plenarie
 se p̄uertēs et cōmittens in manib⁹ pietatis

immēse toto corde confidat de ipsa. nichilq;
quantū in se est omittens de ptingētibus fide
liter agat q̄tq̄d potest cernere ad sui p̄tinere
honore. Sed et hoc in p̄fata regula scriptū
est donū dei p̄ maximū. Et quisquis hoc ha
buerit nō a se sed a deo fideliter habuisse re
cognoscat. sciēs pro certo q̄ ad hoc p̄ se est
īpossibilis sed p̄nus pot̄ ad digna tormēta
mort̄ eterne. a qua morte nos custodiat ille
qui est benedictus in secula seculoz. Amē.
¶ De ordinatiōe ad primū. ¶ Capitulu. p.

E proximo accipe hāc
doctrinā. Unū quēq; hoīem te mūdo
reputa teipsū. Et si b̄ bene feceris. et in cor
te tuo bene ip̄resseris. nō est dubiū quā bō
nū suū sicut tuū diliges. et q̄d ad salutē suā
spectare videris. sicut p̄ te sollicitē p̄cura
bis oratiōe exhortatiōe et auxilio. et quocūq;
modo poteris. Et cū ipsū videris bona di
cere vel facere repleberis gaudio. sicut si tu
diceres aut faceres. Si autē sciueris ipsū
esse in pctō aut ī aliquo specialivel spiritali
delicto vel defectu nimīū adolebis. et ipsū
provt poteris a malo reuocabis et induces
ad bonū. De miserijs autē corporis sic cō

patieris sibi. ac si illas in proprio corpore ha-
 beres et sic libenter ac diligenter fuies ei sicut
 faceres tibi. et etiam quod te debes odire. illum
 autem diligere. Et ideo si te offenderit dicto
 vel facto non plus curabis quam si tu ipse hoc fe-
 cisses vel dixisses et eo amplius tibi placebit quod
 tibi est maior mercedi materia. Et si quod fece-
 ris boni vel dixeris. non plus eleuaberis. quam
 si alius fecisset vel dixisset. Et si aliquem defe-
 ctum non culpabilem feceris coram eis non plus cu-
 rabis quam si in priuato ubi nullus vidisset fe-
 cisses. Inde etiam sequitur quod si vnum quicquam repu-
 taueris reipsum quod nullum speciale habebis. et
 quod omnes tibi singulares erunt. nullum plus alte-
 ro diliges nisi quantum noueris ipsum meliorem
 esse non quia tibi plus familiaris vel notus.
 Nec etiam circa quantum quicquam bonum debemus
 affici. sed solummodo circa deum siue in se ab-
 solute. siue etiam in quantum illi vel isti tanta
 dona largitur. Possumus tamen plus ora-
 re pro illis quibus sumus magis obligati.
 Nec tamen sic orandum est pro illis ut alios
 dimittamus. Hoc autem solum appropri-
 bis tibi scilicet tuam culpam et defectus tuos
 et quod te vilior omnibus reputes. et non solum
 tua: sed etiam aliena peccata reputes esse

tua et pro ipsis veniam postulabis sicut et pro
tuis. Et si dicas quomodo possunt omnes homines estima-
re me ipsum. Hoc te docet facere perfecta caritas
quae te eis coniungens unum cum eis facit. Hoc tamen
clarior intuetur et ad hoc faciendum facilius mouet
quod cor suum in honorem dei totaliter radicans
nichil aliud nec in se nec in alijs querens.

¶ Unum hec est via optima quae quae vult deum et pro-
ximum diligere solum dei honorem sitiat. et cum
magna aueritate quae gratia nichil aliud intencens
in omnibus. Quod nobis concedat deus eternum. Amen.

¶ Qualiter zelator animarum se ordinare et habere
debet.

¶ Capitulum. xxi.

Ic debet esse

modus et forma preparandi et dispo-
nendi ut possit quod fructificare in

primo sine sui detrimento. quod contingit aut con-
tingere aliquando potest quod in procuranda aliarum salu-
tate propria negligit imo propria suffocat. Cum ergo vis
pro primo orare. ei predicare. lectionem legere
vel eius confessionem audire. aut aliquid talia facere.
Primo faciem mentis ad eternum lumen conuertere
et ad eius splendorem. Confortare spiritum ut non preua-
leat caro. Abstine ab exteriori homine quantum
potes. ut solum sis interior ad interiora uertis

Tunc eundē interiorē hoīem in p̄rio cōsidera
 de ei⁹ exteriori nisi i q̄tū ad interiorē ordinat
 nō curās. Tūc interior tuus hō ad interiorē
 primi uertat. ⁊ utriusq; exterior in supradī
 ctis actib; tanq̄ vanitas negligat ne p̄ exte
 riori interior ad vana trahat. Ipsū ḡ exte
 riō p̄mi hoīem tanq̄ sacculū stercoꝝ relin/
 quēs cōsidera interiorē ad ymaginē dei factū
 sanguine xp̄i redēptū. locū sp̄sscti. habitac/
 ulū xp̄i dei virtutis ⁊ sapiētie sedem et ad
 eternā beatitudinē possibīlē. Tūc honoris
 dñi tui sitibū dus īgemisce ⁊ plora. qz eius
 ymaginē vides denigrari. p̄ciosissimū san/
 guinē cūculari sp̄sscti habitaculū pollui
 sp̄sam xp̄i p̄stitui. ei⁹ sedē dei ci. et totā suā
 beatitudinē provilissimis stercoꝝ p̄tēni.
 Mirū certe vidē q̄modo iusti oculi possunt
 a ploratu cessare videntes tantā vesaniā in
 primo. imo etiā fuisse aliquādo in seipso et
 tantā iuriā deo suo fieri. Quis michi queso
 dabit vt cū mardocheo iudic⁹ sacco p̄ tāta
 populi nece. non iminēte vt illa iudeoꝝ. sed
 iam facta cotidie plorē imo cōtinue vsq; ad fo
 res palacij vlulando incedens. Si enī ille
 pro. corporali morte iudeoꝝ tantū dolorē ⁊
 tristitiā propter nimīā plenitudinē caritat;

publice pretendebat. quomodo ego miser la-
crimis impono quietē. qui infinitā stragem
video aīaz et deū meū pro nichilo reputari.
Ani metur hīs aīa viri iusti et dei sui con-
temptū nō sustinens animaz mortē ab hor-
rens conetur modis oībz quibz potest aīas
peccatis liberare. Quomō potest dicere se
deū diligere et ei⁹ amorē appetere qui eius
ymaginē videt iacere in sterquilino et nō cu-
rat. Aut q̄modo si cogitat q̄ fili⁹ dei p̄ aīabz
redimēdis mortu⁹ est. q̄modo et ipse p̄ aīabz
mori nō cupit. Et maxime cū videt xp̄i san-
guinē pedibz cōculcari. q̄modo queso potest
hanc sui dñi iniuriā sustinere. Quomodo se
totū nō fundit in oratiōe. cotidie clamat in
p̄dicatiōe. aut p̄ximos instruit lectiōe vl' eos
audit in p̄fessione vt hunc sui dñi sanguinē
recolligere possit. aīas recolligēdo et cōuer-
tendo. Quid plura dicā. Credis ne te esse
habitaclū spū sancti qui vides ei⁹ rēplū la-
trinā fieri et nō clamas sed dissimulas. qui
solū tuā quietē requiris. Absit. Quomodo
ergo credis te spōsi amicitia habere qui ei⁹
sponsā ab adulterio nō custodis. aut adulte-
rantē nō reprehēdis cū facultas non desit.
aut eā festināter ad sponsū nō reducis. Aut

q̄modo poteris eternaliter sūmo bono frui
 qđ vides a deo p̄cepti. vt pro vilissima sanie
 p̄mutet̄ aut negligat̄ imo poti⁹ blasphemet̄.
 et tamen ab hoc contēptu negligis animas
 remouere et ad eius amorē p̄uerrere? His
 auditis scindatur obsecro corda nostra. et
 nullomodo tantā dei iniuriā paciamur. fal-
 teor (vt vos ad animarū zelū alliciā) in corde
 meo iacere. qđ si certissim⁹ esse qđ nunq̄ de //
 berē perfrui deo meo nichilomin⁹ ad hono-
 rē suū vellē libētissime pro qualibet anima
 peccatrice semel mori. ita qđ tot mortes ī pre-
 senti sustinerē. quot sunt in mūdo aīe pecca-
 trices. vt ipse cōsequerent̄ gratiā in p̄senti
 ⁊ gloriā in futuro: quāto magis si secū debe-
 rē postmodū gloriari? Ista carissimi scz diui //
 nus p̄cept⁹ ⁊ aīaz iterit⁹ sunt q̄ deberēt nos
 inflāmare ad p̄dicatiōes. p̄fessiōes. oratiōes
 et ad bonorū exēploꝝ exhibitiōes. nō vana
 gloria. nō cordis iactātia nō p̄placentia hu-
 mana. nō aliqua utilitas mūdana. Solū ab
 aīabus iesum xp̄m crucifixū queramus. ēpre-
 enim sunt precio magnō vt aut precium red-
 dant aut in emptiōne permaneant Inebri-
 mus eas sanguine non curiositate: vt sic do-
 minum nostrum crucifixum concupiscant.

Dicat quilibet nostrum eis. nichil iudicavi me
scire inter vos nisi dominum iesum et hunc crucifi-
xum. non certe aristotelis vel platonis philoso-
phiam. Illud enim reputo hoc solum verbum dice-
re posse. quod nichil a primo nisi passionem christi re-
quirit et in quolibet primo sibi videtur quod vide-
at iesum christum passum. Unde signanter dicit iter-
vos nichil me iudicavi scire. etc. Quid dicas
Non solum vestra non volo aut vobis placere au-
pio. sed nec etiam vos ipsos aut aliquid aliud
cognoscere me iudico. sed in omnibus solum dominum
iesum et hunc crucifixum. Et bene dicit non iudica-
vi quia et si alia habitualiter sciam sic tamen ad
hoc scilicet ad christi passionem sum totaliter intentus ut
meum iudicium ad aliud non flectat. Posset autem
illud verbum aliter ad aliam consolationem expo-
ni id est tantum sum in hac passione in deum inebria-
tus ut quicquid aliud offerat michi. aut visui vel
gustui seu auditui siue alij sensui. et quicquid sit
propter istud totum reputo esse nichil. quia iam non de-
lector. iam non glorior. iam non moror nisi in san-
guine christi. Ad hunc enim totaliter sum conversus
Non sunt oculi mei pleni adulterio sed christi totum
meto. Non os meum plenum est detractioe sed
christi passione. Et sic de alijs persequere sensibus
quicquid es quod hoc dicere potes quia longe est a me

verbū istud. Et si in vobis istis non fuit hec
intētio pauli. sit tamē intētionra. qz nō i tēdo
hic intētionē pauli exponere. s; nostrā deuo//
tionē excitare. Qd nob; pcedat. qui est bene
dictus in secula seculorum. Amen.

Qd aia debet affici tantū amore xpī ter//
renoz vilitate ptepta. ¶ Capitulū. xij.

nima rationalis

ad ymaginē diuinā pcreata iter deū
z irracionales creaturas media pstituta. nō
ad ifima per amorē se deberet iclinare. sed
solū se erigere ad deū. ei⁹ iebriata amore i fe
roz vilitate ptepta. Et si ad aliquā ptinge//
ret se vertere creaturā etiā equalē vt pote
aliū hoīm aut agloz. statī reteret oīa ad amo
rē dilecti referre. solū ad suū sponsū vnicuz
medullit⁹ z i pteptualiter tērens nichil iueniēs
colūbina spōia in q; nisi in spōso reqescat pes
ei⁹ nec etiā appodiet⁹ aut adhereat vllō mo//
do. Nescit castissima spōsa viuere nisi cū spō
so. sicut nec piscis nisi in aq; vli fra aquā. Ibi
vacat vli natat aia delicata. ibi delectat⁹ i bi re
fici⁹ i enarrabilī z suauissimo nutrīmēto. Si
q; modo exit statī i cū pit palpitare statimq; ad
igneū flumē seu flumiū rapidūq; redit extra

ipsū oīa suspicās mortē esse tota liquescit ⁊
resoluit in dilectū. **D** amor qđ facis Quid
hoc amore nobili⁹ qđ vtilius qđ suau⁹ ⁊ Et
tamē oēs aut q̄si oēs negligūt hūc amorem.
Nūc hīc dici pōt. Qui manet in caritate in
deo manet et de⁹ in eo. **Qđ** nob. zc. **C** De
scriptio beatitudinis. **C** Capitulū. xij.

a Ecce carissime

frater sane verba q̄ de beatitudine di
cā indign⁹. Nō sic puto eā posse describi. tu
tamē corrige. **B**titudo est plena ⁊ itima in
deū resolutio. **B**eatitudo est sūma exultatio
de honorificētia dei. **B**eatitudo est castissim⁹
⁊ eternis āplexib⁹ spōsi cū spōsa vl' spō
se cū spōso matrimonij p̄sumatio. **B**titudo
est diuine dīcedinis iebriatio sine fine. **B**e
atitudo ē solis iusticie splēdor etern⁹. **B**ti
tudo est cū imenso desiderio plena relectio.
Ad quē nos pducatur. q̄ viuit ⁊ regnat p̄ eter
na secula iesus xp̄s. Amen.

C Oratio deuotissima. **C** Capitulū. xiiij.

o **D**eus me⁹. **D** amor me⁹. **D**
lux delectabilis. **D** suauissima irradi
atio. **D** iocūditissima p̄replatio. **D** nutrimentū

deficiū. pabulū suauissimū. sapidissima degu-
 statio. idicibilis relectio. **D** mellifluū oscu-
 lū z āplex⁹ felicissim⁹. **D** idissolubil' coniunctio
 cordialis diffusio. medullaris trāformatio.
D accessio amatissima. inflāmatio icētūa. ebrī-
 atio sobriūssima z liq̄tio solidissima. **D** spōh-
 se me⁹. **D** de⁹ me⁹. **D** amor me⁹. **D** cordis
 iubilus. **D** mētis ardor. **D** amoris incēdiū
D dulcissimū solatiū. **D** verissimū gaudiū.
 Irradiā fulgoribz aiām meā dulcissime cal-
 citatis tue trāssixā iaculo. z amoris facibus
 inflāmatā sapidissimis affectiōibz tuis z amo-
 re languētibz desiderijs refice dulcoratam.
 Amen. ¶ Quedā notabilia. ¶ Caplm. xv.

Tenim aliquis

princeps iuitasset aliquē pauperē z vi-
 lissimū hoīem ad viniū habūdās z delicatū
 i q̄ oīs sufficiētia z suauitas reperiri posset: q̄
 repire posset i aliq̄ creatura. et ille vilissim⁹
 hō nausearet sup illo nobilissimo viniū. et ad
 stercoza poti⁹ ibiaret. deberet stultissim⁹ reh-
 putari. sic imo sū ppatōe mag⁹ stult⁹ reputari
 debet q̄libet hō. z p̄cipue sacerdos q̄ celestibz
 alimētis vescit. si cor suū istis corruptibilibz
 applicat. Et sicut sapiēs z deliciosus homo

fetidissimā sanie nō solū nō appeteret. s; nec
etiā videret vl' noīare vl' audire noīari ab
horret. sic oīs vir pfect⁹ et sacerdos p̄cipue
abhorreere deberet q̄cqd̄ illas iternas deli-
cias modo aliq̄ ip̄ediret aut illud xp̄i habi-
taculū modo aliq̄ macularet. Unde oī custo-
dia deberet custodire cor suū. **O** mira ceci-
tas oīm ip̄ioꝝ q̄ magis eliq̄ūt p̄cio aīe sue a
diabolo emere vnā fetidissimā p̄solationē z
vilissimā q̄ sūmā z excellētissimā p̄solationē
a deo gratis habere. Quis enī nō putaret
stultū illū q̄ potius veller ab vno tabernario
vinū corruptū z fetidissimū emere p̄cio oīm
bonoꝝ suoꝝ et se totaliter oī bono pro tam
vilissimo potu expoliare. q̄ ab vno alio duli-
cissima vina gratis habere et ex h̄ oīb; bonis
repleri. Hāc stultitiā et mlto maiorē adīplet
p̄ctōz. Sicut enī stult⁹ reputari deberet et
nūq̄ ad opulētiā pueniret ille mercator q̄ in
cateruo mercantiū: loca z tēpora z modum
mercādī notaret. z hec etiā referret alijs et
in seipso sepi⁹ hec repeteret. z nūq̄ tñ mer-
cationē bonā vl' vtilē faceret. sic q̄ tota die ex
regno celoꝝ scripta multiplicat z ipsi svacat
z alijs etiā p̄dicatiōe denūtiat. z tamē nūq̄
aggreditur aliq̄e operationem bonā. **Quid**

prodesto stultissimi mercatores fludere et p̄dicare: et opere nō implere. Sicut spōsa delicata et nobilis q̄ haberet nobilissimū sponsum et pulcherrimū et sapiētissimū. et optimū non inclinaret ad efficiendū circa aliquē fetidissimū leprosum. sic ḡ multo magis affect⁹ viri p̄fecti nullo modo nō solū separari. s; nec etiā retardari: deberet ab amore dei sui propter amorē alicui⁹ creati nec vllomodo put potest deberet affici circa aliquē creaturā. s; potius deberet abhorrere et abhōiari: sicut supradicta spōsa p̄dictū leprosum. Dd nobis ccedat rē. Quedā alia notabilia. ¶ Capitulū. xvi.

Ic pie iuste et caste
 debet viuere vnusquisq; ac si sciret p̄pe
 et p̄ certo se eadē die vel statim migraturū vel
 moriturū. Unde nō est p̄fectiōis vt credo q̄
 communiter dicūt mlti. Si scirē me moriturū
 īfra breue tēpus. ita bene me prepararē et tā
 sancte viuerē. Debet enī p̄fecti⁹ dicere nō sic
 sed sic. Si mille milia ānoꝝ viuerē. et hoc sci
 rē p̄ certo ita studiosē et tā iuste et sancte ac sol
 licite volo deo meo fuire ac si hodie deberē
 de hoc mundo transire. Et in hoc filius: nō
 mercenari⁹ vl seruus appareret. Sicut enī

diligō deū et ipsi fuio ppter se. cū eque bō//
nus sit si multū vixero sicut si parū. ita debeo
ei seruire ⁊ eū diligere si multū vixero sicut
si parū. ¶ Qualiter se debet habere sacerdos
cū ad corpus xp̄i venit. ¶ Capitulū. xvij.

Dmissam celebrādam
sex cōsidero attendenda. ¶ Primū est
ratiōis discretio respectu veritat̄ vt scz sci//
at qd quis recipere debet. Quid qz vez deū
qui fecit celū et terrā. et vez hoīem qui pro
nobis pependit in ligno. Quis qz homo nō
bestia nisi per peccatū. Unde pre ceteris re//
pellat a se sacerdos bestialitatē pct̄i. ¶ Se
cundū est mētis deuotio aut eleuatio respec//
tu ei⁹ sanctitat̄. Debet enī sacerdos cōside//
rare qd quē receptur⁹ est sanct⁹ sanctorū oīm
est et oīs sanctitat̄ origo. Et ideo quantum
potest sancte et deuote accedet ad ipsū. a se
expellens oēm amaritudinē peccati p lacri//
maz punctionē et oēm ariditatē per deuo
tionis orationē et dulcedinē. ¶ Tertiu est
anīmi reuerentiā respectu sanctitatis et ma
iestatis vt scilicet ad tam excellentem do//
minum vereatur accedere tam vilissima cre//
atura. Si enim ante imperatorem nō esset

dign^o stare homo infectus putredine. quā
 to magis dominum recipere in sacramento
 altaris. indignus est homo miser. cuius oēs
 iusticie sunt sicut pānis menstruate. Et si
 iusticie sunt tales qualia sunt peccata. Et
 quidem indignissimus est ad hoc omnis ho
 mo. Consideret tamen q̄ maior est dignatio
 diuina q̄ in dignitas nostra: benignitas sua
 q̄ miseria nostra. ¶ Quantum est amor et
 desiderium cordis respectu sue bonitatis et
 benignitatis. Unde multum cauere debet
 homo ne cum tedio aut cordis tepore ad il
 lud sacramentum accedat in quo continetur
 summa bonitas et infinita iocunditas.

¶ Unde mirum videtur quomodo in ista
 receptione homo non liquefcit amoris calo
 re et quomodo non absorbetur suauitatis
 dulcore. Consideret ibi sui domini passio
 nem si vult ad eius amorem accendi. et illi
 us nobilissimi corporis et sanguinis cibati
 onem. si vult desiderium prouocari. et tan
 dem refici prouocatum. ¶ Quintū est pro
 se et pro alijs affectuosa et humilis deprecatio
 in sermone respectu sue clementie. Ab ipso
 enī secure potest petere q̄ dicit petite et acci
 pietis. q̄rite et inuenietis. Et ad hoc credo istud

sacramentū maxime esse institutū. vt postulet
venia ⁊ gratia ipetret in oblatiōe illi⁹ excel/
lētissimi holocausti. ¶ Sextū est toti⁹ hoīo
sūma diligētia respectu sue imēse nobilitatis
siue nobilissime imensitatis. Si enī cū di/
ligētia magna seruit alicui p̄cipi seculari
quāto maiori diligētia debet sacerdos dño
suo ministrare et cū omnī vigilātia p̄tractare
illud altissimū et dignissimū sacramentū ac
si nichil aliud esset aut nūq̄ aliud facere de/
beret. Debet esse ibi tūc intētio tota. platio
sufficiēs ⁊ distincta vt nichil ibi sit p̄sum
vel diminutū. Debet esse nichilominus ibi
p̄tractatio p̄uida et discreta ac omni hone/
state ornata vt sint oīa ibi honesta et sic oīa
cū sūma diligētia ibi opere sacerdos. ¶ Ad
hoc p̄sulo cuiuslibet sacerdoti vt p̄re ceteris
hoīo se oī tēpore ab his oīo q̄ aliquo modo
cor suū habitaculū sūmi regis sui polluere
possunt siue parū siue multū tā occasionali/
ter q̄ actualiter elonget se q̄tū potest. Tūc
autē p̄cipue cū ad missā celebrandā vadit a
cūctis se abstinēat quantū potest et se totum
recolligat in seipso nec sensus nec cogitatio
ad aliud diffundant. suā p̄sciētā discutiat
diligēter. ⁊ qd̄ iuenerit lauādū lauet habū

dentia lacrimarum vadat ad professorē suū et ex
 tra cuomat oīa venenata et immediate pacta
 penitētia si tūc facere poterit recolligat se //
 metipsū . ad diuinā maiestātē eleuet mentē
 suā . diuinā consideret magnificētā et ad p //
 priā miserā se pvertat . vt sic videat q̄ ma //
 gnus est dñs et q̄ paruus seru⁹ . imo q̄ van⁹
 et inutilis suus . Intret q̄tū potest in deū . et
 in seipso quantū potest ad nichilū redigat .
 Et cū fuerit alterat⁹ et diuin⁹ effect⁹ vt quasi
 nichil audiat . nichil videat . nichilq; sentiat
 aliud nisi deū et ppter deū oīa reputet vani //
 tatē . Tunc cogitet q̄lis fuit erga nos dile //
 ctio dei nrī . q̄ sic p vili re imo p tā detestabili
 voluit vilis et vermīs reputari et sic vilē sibi
 vnire natura et in ea vilissimis et abhōiabi
 lissimis tā seua et xp̄ia voluit sustinere . Tūc
 ruminet illā magnificētā caritatē et illo iesti
 mabili ardore q̄tū valerī flāmet . Et cū igni //
 tus fuerit caritate circa dilectū adaperiat
 viscera pietatē et sic p se vilificato afflicto et
 letaliter vulnerato cōpatiat̄ intra se oīa illa
 vulnera in se trāsformet ac si ipsemet iā esset
 letaliter vulnerat⁹ . Et vt magis vlnera xp̄i
 ei⁹ aīo imprimant̄ discurrat p singula vulnera
 et nūc q̄tū . in illo vulnere passus sit meditef

nūc quantū in isto et quantū in illo. Tunc
quāta et q̄lia fuerit ista obprobria/nūc etiā
quāta et nūc q̄lia et quāta fuerint illa flagella
existimet diligēter. Et cū sic in ista medita-
tione fuerit cū xp̄o crucifixus qz hoc maxi-
me in isto exigit sacramēto. tūc cogitet q̄ illā
tā nobile carnē in crucis ara imolatā p nob
dignat⁹ est donare in cibū. et sanguinē eius
effusū p redēptione humani generis de la-
tere suo in potū. Et nūqz credas q̄ sanguis
ille quē recipim⁹ in altari sit extra corp⁹ ei⁹.
Sed tamē vt effusū pro nobis in passione
recipere debem⁹. id est sub illa intētionē vt
tūc ei⁹ dilectionē erga nos mēs nostra rumi-
net et cōsideret illi⁹ magnificentiā sacramēti
et (hoc itelligo) quantū potest. qz vix poterit
aliquātiū investigare scintillā tā imensū amoris
dñi n̄ri iesu xp̄i: in hoc magnifico sacramēto
Et cū bene ruminauerit illud magnificū sa-
cramentū saluatoris. et iā quedā celesti dul-
cedine ibutus fuerit humiliter et reuerēter
ad hoc sacramentū accedat et cū omni dili-
gentiā missā psequat. ad habitis alijs circū-
stantijs quas in hui⁹ principio capituli per-
tractauit. Cū autē recipē debuerit. aliqua po-
terit pmeditari si placet vt pote dicat in cor

de suo. Ad istud tã nobile sacramentũ susci-
 piendũ nõ sufficeret mille añi ad preparati-
 onẽ condignã. Quãto magis ego miser idi-
 gnus sũ. qui cotidie pecco ã corrigibilis ple-
 uero z ã preparatº accedo. Quare dñe me fe-
 cisti vt tibi tã execrandã iuriã facerẽ. q̃ re-
 pono in latrinã pctõz aĩe mee. Etenĩ rõ est
 cloaca tã ferida: sicut peccatrix aĩa mea. Uti-
 nã saltẽ p̃ hãc imũdã aĩam meã aliq̃lis p̃pũ-
 ctiois fluiº p̃transisset: vel decurrisset: vt ibi
 nõ fuisset tãta pctõz sanies p̃gregata. Dñe
 iesu qđ est hoc. Nunqđ ibi te ponere debeos.
 Sed in infinitũ maior est tua miã. q̃ mea
 miseria. Et ideo de tua benignitate solũ p̃si-
 dens te z p̃sumo sumere. Sic infirmus ac-
 cedã ad te medicũ dulcissimũ vt sic tua me-
 dicina liberet. Quanto enĩ plus infirmº sũ
 tanto plus te indigeo deº meº. z in liberatiõe
 mea magis apparebit tue imensitas pietat̃.
 Accedã ergo ad deũ meũ p̃fidẽter qz infini-
 te sunt misericordie eius. z secum fruar de-
 licijs beatorum. Ingrediar ergo sponsa ad
 sponsum secũg volo inseparabiliter cõmo-
 rari. Nolo amplius alteri adherere. vt cum
 ipso solo gaudium habeam sine fine. Nec
 et alie qui dicere voluerit corde dicat. non

ore. qz nō credo expedire illic pferre alia q̄
illa q̄ i canone p̄tinet. ¶ Et nota q̄ scd̄z meū
iudiciū hec duo ad istud sacramentū effica-
citer recipiēdū valēt scilicet cōpassio mort̄
xp̄i. z vilificatio z ānichilatio sui. vt scilicet
quantū potest vll̄s fiat z indign⁹ in oculis
suis. qui recipere debet. Cū autē sacramētū
expletū fuerit cogitet in corde suo et dicat
Post tā nobilē cibū nolo stercoza degustare
Et cū ipse sit sūma iocūditas nolo de cetero
affici circa aliquā creaturā. Si autē nullam
affectionē seu refectionē spiritalē ibi habu-
erit. recogitet signū esse infirmitatis vl̄ mort̄
Ignē enī posuit i sinu z calorē nō sentit: mel
posuit in ore. z dulcedinē nō p̄sensit. Et deo
talīs suā miserā recognoscat z mutet in me-
lius vitā suā. Si vero refectionē spiritalē
ibi receperit nō sibi attribuat. s̄ infinite bo-
nitati maiestatis diuine. q̄ se ipsā ad bonos
et ad malos extēdit. et dicat in corde suo. In
me dñs de⁹ mirabilia operā ad detestatio-
nē miserie mee ad p̄uertendū me ipsū. et ad
quincendū beneficijs int̄q̄tatē meā magnā.
Nā me mortuū sentire fecit z vermē vilissi-
mū celestia degustare. Si michi pctōri talis
fecit dñs. qd̄ faciet si correpero vitā meā. et

cū toto conamine voluero me in meli⁹ pro
 mouere ⁊ celestib⁹ meditationib⁹ dedicare
 vel occupari. et de cetero sibi soli adherere.
 Qd̄ tamē facere recogitet auxilio dñi. non
 ppria virtute. Et sicut cogitat. sic opere ad
 impleat. Qd̄ nobis pcedat q̄ est benedict⁹ in
 sc̄la sc̄loz. Amen. ¶ Petitiō ad excitandū
 cor in amorē d̄cissimi iesu. ¶ Caplin. xvij.

Domine deus

me⁹ q̄modo ausus sum te alloq̄ vi
 lissima creatura. Nā fetidissim⁹ ⁊
 horribilissim⁹ sū. ⁊ vile ster⁹. ꝑmissq̄ neq̄ssi
 mus et vanissim⁹ homo. Tu autē es de⁹ d̄oz
 rex regū. dñs dominatū. om̄e bonū. omne
 honestū ⁊ pulcrū. oīs vtilitas oīs amenitas
 oīs suauitas. fons splendoris. fons odoris.
 fons amoris. fons dulcoris ⁊ itim⁹ dilecti
 onis āplex⁹. Et tamē me rogas. ⁊ ego fugio
 de me es sollicit⁹. et de te nō curo: michi sp̄
 suis. ⁊ ego te semp offēdo. te michi tribuis
 et ego te sp̄ p̄tēno. me q̄ vanitatē ⁊ nichil di
 ligis: et ego te infinitū et inarrabile donū
 sperno. fetorē. horrozē. mortalē dolorē. tibi
 o brissime. benignissime amantissime sponse
 prepono. plus me allicit creatura q̄ creator

vanitas q̄ eternitas . detestabilissima mi-
seria: q̄ suma felicitas . Plus me inclinante
sordes: q̄ eleuet pulcritudo / seruit⁹ q̄ ma-
gnitudo / amaritudo q̄ dulcedo . Nā et me-
liora sunt vulnera diligētis q̄ fraudulatis
oscula . Et tamē plus approbo z affecto frau-
dulanti vulnera . q̄ diligētis oscula . S; ne
reminiscaris dñe delicta mea vel parentū
meoz . sed pietatē tue viscera et dolores vul-
nerū tuoz . Non qđ ego sed tu fecisti . in me
respice . Nō qđ ego: s; qđ tu pro me sustinuiti
p̄sidera: Si me vt ostendis diligis . cur me
relinqs . cur me vagari pmittis? De ergo
amatissimo tene timore . restrige amore . q̄ta
dulcore . Dulcissime spōse . nescio . neq̄ . nolo
tibi seruire . tibi adherere . te toto corde . imo
vix vna particula cordis amare . Et h̄ in me
operari potes . tu scis . Hoc de me tu vis et
a me exigis . Quid q̄ deficiā in beneplacito
meo . vel tu in tuo . Obsecro vt nō p̄ualeat hō
sed de⁹ . Nolo in hac p̄trarietate deficere:
sed me reficere . nō succūbere sed succurrere
festināter . Viuēdo luxuriose me vides . z me
nimis imo me z tuas creaturas lasciue ama-
do . totā meā substantiā dissipauī . Nūc reco-
gnosce ti penuriam z miseriam suā et famelicō

appetitu ad paterne mē viscera redeūti sue
 curre miserēdo. z me oculis tue pietatis agno
 sce. z dignare michi radijs tue gratie leta //
 būdus occurrere. z cū āplexibz pacis z q̄et
 oscula largiaris michi. Certe recognosco q̄
 incelū. id est totā curiā celestē z ecclesiā ro //
 manā. imo ī oēm creaturā tuā z corā te. p̄tē //
 nēdo peccavi. imo etiā tibi soli peccavi z ma //
 lū corā te feci. z certe nō sū dign^o vocari fi //
 lius tu^o. imo nec mercenari^o v^l etiā suus tu^o
 aut aliqua vilissima creatura tua. Sed mi //
 serere mei et dele iniquitatē meā. vt iustifi //
 ceris in sermonibz tuis. et vincas cū iudica
 ris. qz dicūt aīe mee inimici mei. nō est sal^o
 ipsi in deo eius. Obsecro iube vt det michi
 prima caritatis stola. fidei feruētis anulus z
 calciamētis eleuātis z cōfirmātis spei. prote
 gantur pedes id est affect^o. sanguine verivi
 tūli occisi. īpinguetur effectus z reficiatur
 affectus. Aperias cor meū bone iesu ad tuā
 vulnera: vt quantū me diligas recognosc //
 vt sic ebrūis tuo sanguine totus ī te resola
 uar amore. Intret dolor tuus ī inīrīma mea
 z expiet omnē amorē meū alienū. Sim tecū
 crucifixus mūdo. vt sim mortuus z vita mea
 abscondita sit solum tecum ī deo. **O** vita

vera. vita btā. vita felix. q̄ abscondita est ipsi
mūdo. ⁊ associata ipsi xp̄o. in deo centro suo
q̄etā. Unū est michi necessariū vnū solū q̄ro
Abscedat ḡ a me fantasmatū multitudo q̄
vn̄ est dilect̄ mē. vn̄ est sp̄s mē. vnus
est amor mē dñs mē iesus xp̄s dē meus.
Nichil ḡ michi sapiat. nichil ḡ delectet. ni
chil me alliciat nisi dñs iesus xp̄s. Tot̄ sit
mē ⁊ tot̄ sim suus. et fiat cor meū vnū cum
ipso xp̄o. nichil me iudicās scire. nichil ama
re. nichil affectare. nisi dñm nostrū iesū xp̄m
et hūc crucifixū. Ergo bone dñe iesu recol
lige me visceribz. refice vberibz. iēbria vul
neribz. Eui gila ḡ aīa mea ad viscera ⁊ passi
onū. quibz plorauit sup hiensalē. sup lazary
⁊ in cruce. imo in illis sup te. Et egrediebat̄
flui⁹ de loco voluptatis ad irrigandū para
disū q̄ est in q̄tuor capita diuisus. Si enim
flui⁹ lacrimaz egrediebat̄ de loco voluptat̄
⁊ oīm delitiaz. quāto magis debet egredi de
loco oīm spurciaz. Ergo bone iesu pro me
sūmis delicijs plen̄ plorasti. Eui gila etiam
aīa mea ad v̄ba iſtructionū exhortationū. et
p̄missionū q̄ habes de v̄bo vite eterne. Eui
gila etiā ad verba exprobratiōis. illusiōis ⁊
occisionis. ad dolores scz passionis ⁊ com

passionis. Attēdite inq̄d z videte. si est do/
 lor sicut dolor me⁹. imo dñe attendā z videbo
 si est amor sicut amor tuus. imo et si est amor
 nisi amor tuus. Et ideo nichil nisi te vl' ppter
 te volo amare. Tu dñe iesu me iniquum et
 pessimū p̄tēptorē tuū. vilissimū fctorē ster//
 coz et horrozē vermū. tantū amasti: vt tāta
 p̄me sustinere et pati dignareris. et ego te
 infinitū bonū. patrē pijsimū. sponsum dul//
 cissimū. oīs pulcritudinis suauitat̄ et s̄cti//
 tatis fontale p̄cipiū nō tātū diligāv̄ saltē
 pro te moriar mūdo. Immo moriar z michi
 vt tot⁹ tecū affixus ligno nichil sentiam nisi
 te vt et viua ego. iā nō ego: viuat autē in me
 x̄pa. Quid ergo retribuā dño p oībz q̄ retri
 buit michi. Calicē salutaris accipiā: z nomē
 dñi iuocabo. Sit ḡ hic calix passionis cō//
 tinu⁹ in corpore. salus sup habūdāt̄ gratie
 radicez in corde: melos diuine laudis diffū
 dat̄ q̄si in desinēter in ore. Laudabo enī deū
 meū in vita mea. psallā deo meo q̄ diu fuero
 Jocūdū sit ei eloquiū meū: ego vero relecta
 bor in dño. Eleuabor et ostendā ei faciem
 mentis. et in auribz ei⁹ ab ore meo resonabit
 immensa gratiaz actio et magnificentie sue
 laus. Recedant ergo de cetero omīa vetera

ore meo. et de animo meo. quia de^o scienti-
az dñs est: et ipsi preparantur cogitatio-
nes et voces. Arcū fortiū superabo. z indu-
ar virtute exaltabo. Gaudens gaudebo solū
in dño: et replebitur os meū iubilō z omnia
ossa mea exultabūt in deo meo. quia me totū
offeram saluatori meo. Quiescet cor meum
in dulcedine bonitatis immense. laudabo
excellētiā glorię summe et sequar vesti-
giā passiōis acerbe. Corpus conculcetur.
cor eleuetur. laude vero repleatur os meum
vt die ac nocte cotidie dei mei magnitudi-
ne loquatur vel cantet. Omnia abijciens. to-
tus intēsiens. nichil preter te sentiens. te
soluar in te. et in te centraliter quiescam.
Abscedat vanitas. accedat deitas. trans-
formet caritas. et fiam totus diuinus. Ape-
riatur cor meum. aperiantur cordis vulne-
ra. iungatur intima. et sim vnum cum chri-
sto. Amen.

Explicit secunda

pars hui⁹ libri q̄ specialiter tractat de his q̄
ad p̄replationē dī spositiua z i ductiua sūt. z
de p̄fectu p̄replationis.

¶ Sequitur tertia pars.

Incipit tertia pars

huius libri quae specialiter tractat de contemplationis quiete. et de his quae ad dictam quietem peruenire volentibus per utilia et necessaria sunt.

Et primo quae sunt quae inducunt hominem ad contemplationis quietem. **Capitulum primum.**

Ad contemplationis quietem volueris peruenire in te tria studeas radicare.

Primum est. ut quantum tuum conditorum offenderis et a te et ab alijs cotidie offendas recognoscas. et de tuis sceleribus intime dolens. alijsque tam tibi propatens. habundanter si potes cotidie lacrimeris et haec cogitans magis tristari desideres quam gaudere. cernens quod non sumus in statu leticie sed meroris. Magna enim si deum nostrum sic grauiter offensum in nostris delictis possumus toto tempore vite nostre plorando placare. Et hanc consolationem debemus eligere in presenti. pro posse semper nostras et proximorum miseras et nequicias deplorare. et ipse benignissimus dominus aie sic fideliter in amaritudine existenti post lacrimas

marū fletū exultationē infundet. Et sicut aq̄
in vite putrefacta cū solis calore decocta in
vinū puerit. sic lacrimae ip̄fecte. p̄trito fer-
uore caritatis decoctae: in vinū leticie puer-
tunt. Nec enī decet dñm tam nobile in aliq̄
domo habitā nisi mūdissimā inuenit. et cū
omni diligētia lacrimis expiata. ¶ Scdm̄
est vt nitaris quantū potes xp̄i p̄pati passiōi
et vbiq; eum tecū circūferre in corde. Nisi
enī cōpatiēdo nouerim⁹ pati secū: secum nō
poterim⁹ iocūdari. Si enī bene passiōē fue-
ris meditat⁹ et multū itraueris lat⁹ ei⁹: cito
uenies ad cor ei⁹. O felix cor qd̄ sic cordi
xp̄i dulciter colligat. cui⁹ leua sub capite ei⁹
et dextera illud aplexat: qz tūc recte cū sp̄sa
sp̄sus collocat et colligat in cubiculo. Sed
optimū cor: michi narra obsecro dulcedinē
quā tu sentis. quib; affluis delicijs nō occultas.
S; vt bene video nō audis: qz cor tuū
absorptū est p̄re dulcore. Jā tu it̄pretj tui
existētis in carcere oblit⁹ es. Lerno enī sic te
amenitate nimia esse captū. vt iā nō sint apli
us neq; vox neq; sensus. Quicūq; enī ad cō-
tēplatiōis q̄etē et dulcedinē nisi p̄ istud ostiū
uoluerit intrare. furē se reputet et latronem.
¶ Tertū est. vt possidere nō cupias nisi teū

2 qd nisi deū habueris . aut oblatū fue-
 rit . vl' videris . aut nominare audieris . debes
 tanq̄ te tot folijs nō curare . s; in deo solo sta-
 bilias mentē tuā . 2 solus soli sibi iungaris .
 Tūc in aurib; tuis melos sue eloquētie re-
 sonabit . thezauros sue sapientie reuelabit .
 melliflua oscula exhibebit . teq; pre delicijs
 nō poteris sustinere . 2 suis te sustētans sāple-
 ribus nimia dulcedine absorberis . **O** felix
 aīa . quo abisti . q̄ nos in tanta amaritudine
 reliq̄sti **N**ūctia nobis obsecro si tibi sufficit
 istud bonū . aut si vis q̄ de nostris obsequijs
 tibi trāsmittam⁹ . **S**ed vt puto vl' credo . nō
 reputas nos exēnijs sed stercoreib; habūda-
 re . **Q**uid tibi offendim⁹ . o aīa mea iocū dita-
 te repleta . q̄ etiā maxima nostra aspicere nō
 dignaris . **Q**uare q̄ sic diligim⁹ tu p̄tēnis .
Sed vt video nobis nō loq̄ris : qz rapta es
 a dilecto . **D**amor ineffabilis q̄ sic cor cōglu-
 tinat suo fini . **O**mira benignitas saluatoris
 qui se singulariter diligentes tam dono vi-
 sitat excellenti .
Quam gloriosum sit et qualiter possit ho-
 mo mutari in deum .

Capitulum . iij .

M . i .

Mirabilis mu

tatio tertete excelsi. Sic enī apō
hoīes tēporalia diligētes vlt amā
tes mirabile esset. si q̄s vnū fetidissimū ster
cus pmutaret in oēs delicias ⁊ honores mū
di hui⁹. scz vt p vno fetidissimo stercore ha
beret hui⁹ mūdi plenā dñationē. ⁊ quātū ad
tēporalia ad modū īperatoris. ⁊ quantū ad
spūalia ad modū pape ⁊ nullā resistentiā ha
bere posset. ⁊ insup maligni spūs obtēpera
rēt ei. ⁊ nō solū terra sed etiā celi ⁊ sydera ad
suū regerētur nutū. mortificare etiā posset.
⁊ mortuos suscitare. ⁊ īfirmos curare. ⁊ etiā
posset cursū nature in oīb; mutare. ⁊ habe
ret oēs diuitias: ⁊ delicias quas citra deum
posset excozitare. imo q̄s de⁹ posset facere dū
tamē in deū nō ducerēt. sic imo sine ppara
tiōe mltomagis est admirabilis laudabilis
⁊ amabilis illa pmutatio quādo q̄s pmutat
se in deū. Nā maior est sine pparatiōe distā
tia īter hoīem ⁊ deū. q̄ īter q̄cūq; vilissimā
creaturā ⁊ oīa q̄ citra se deus facere posset.
Tūc autē homo seipsū pmutat in deū. quāto
eligit ⁊ diligit se odiri. ⁊ solū deū diligere. ⁊
circa nichil aliud vlt affici nisi solū circa deū

et ille solus in suo iacet affectu et de nichilo curat
 nisi de ipso deo. et totaliter sinit quicquid pro se vel pro
 alios honorificet dominus deus suus. **D**emutatio
 desiderabilis. Nam certe iste vulnera peccatorum in
 christi vulnera commutauit et mentis feriditate in dei
 bonitate. suam uilitatem in dei maiestatem. suam nequiciam
 in dei clementiam. amaritudinem cordis in dulcedinem
 creatoris. Nam totus est deus uel dei et nihil
 aliud nisi deum requirit. **L**ocus suus plenus est ipso deo
 se exiit et deum induit. zelo dei sibi met guerram
 facit tanquam crudelissimo hosti. **S**i ergo talis est
 commutatio ista. cur sue nequam. infidele macipium
 uilis creatura habet adimplere retardas. **C**ave
 etiam ne habet adimplere studeas cum torpore uel tempo
 re operis. grauiamie cordis. anxietate pectoris
 in sensibilitate mentis. sed potius cum animi aueritate
 feruoris. inextinguibile amoris in mensitate. maxime cum
 nichil sit uilius homini. nichil delectabilius. nichil
 nobilius. **S**i ergo te ipsum exueris et per hunc modum in
 deum intraueris. caue ne ex ipso possis aliquo modo in
 ueniri. **E**t si aliquo mentis infirmitate uel negligenti
 a te exire contigerit. illic statim recurrere cum fle
 tu. et deprecare suppliciter ut tibi indulgeat. et di
 gnet te fugitiuum seruum recipere. **E**t tunc pro
 nas firmiter in corde tuo. quod amplius inde
 non exeat. **N**on tamen dico ut tale propositum

facias quod ad nouam culpam te obliget quia fragiles sumus et incostantes. Et si millesies ab eo exieris. toties ad ipsum recurras. ¶ Regula istius capituli bona est. Quod nullus cum deo potest bene perfecte uniri vel esse. quod alicui creaturae affectum suum ligatum siue inclinatum habet. ¶ Quod mirabile est gustantem semel deum posse ab eo apostatice separari. ¶ Capitulum. iij.

Multum mirari

debemus. imo nos non miremur. quomodo homo semel deum degustans et eius dulcedinem potest ab eo apostatice aliquatenus separari. et quomodo non obliuiscit omnia ex ebrietate nimia. et comedere. et bibere ac dormire. et si quod aliud ante ipsum ponat quomodo potest ibi aliud quam suum deum benignissimum intueri. et in eo summa dulcedine delectari. cum ipsum in omnibus sciat esse et in omnibus illi inuenire possit ac in omnibus requiescat. ¶ Quod bonum israel deus: his qui recto sunt corde. ¶ Quod dulcis et suavis est spiritus eius in eis. ¶ Quanta amaritudine. quanta tristitia. quanta anxietate repleti deberet aliquis. qui etiam ad momentum illa sequestraretur dulcedine. ¶ Quod homo in breui potest esse perfectus.

¶ Capitulum quartum.

Uicunqz per cō

tēplationē ad sūmitatē mōtis dei vult
 puenire. oportet q̄ nūq̄ q̄scaat dū vigilat.
 sed semp̄ per mēt̄is eleuationē ascēdat. Nā
 in isto ascēsu nō q̄scere est q̄scere. 2 q̄ q̄sce
 re vult fatigat. nec postea sic potest bene ascē
 dere imo attingit aliquādo q̄ cū q̄scere vult
 in tantū fatigat vt āpl̄ nullomodo ascēde
 re possit. In ascēsu em̄ mōtis materialis. qz
 caro i firma est. quietē interpositā req̄rit. In
 ascēsu autē mōtis spūalis. qz spūs p̄optus
 est: contrariū requirit. vt scz non q̄scaat spūs:
 sed dū fatigat: tūc ascēdere debet velocius
 currere fortius 2 recētior fiet 2 audīoz erit
 ad maiora. 2 sibi leuī⁹ apparebit 2. delecta
 bili⁹ et suauī⁹ et dulci⁹ gradie. nō quiescere
 eligēs. p̄ q̄ete. Et iteo stulti sūt: 2 qd̄ sit cō
 platio i n̄ expti. q̄ causa resumēdi vires req̄e
 scunt. Tūc habeāt p̄ certo qz in illa q̄ete vi
 res minime resumūt: sed poti⁹ disperdunt.
 Unde si fortiter currit anim⁹ cōtēplātis: tūc
 suauē est ei si plane incedat incipit fatigari
 si quiescit vires disperdit. Et ideo non est
 aliud nisi cū vir ḡine ascendere in montana
 cū festinatione: Si quis hoc capere nō pot

test. sed vult quiescere. et tamē ascensū in deli-
sidentio habet. hoc restat remediū. quōuis non
valeat his que dicta sunt ad equari. scilicet
vt saltē modū ascendentiū materialiter non
deserat. Nā qui materialiter in montē ascē-
dunt. et in medio fatigati quiescere volunt
non descendunt ad quiescendū in valle: quā
sic ad sūmitatē nūquā venire possent et stultis-
simi reputarētur ab oībus hoībus. Sic sūt
stulti reputandi et nūquā ad cacumen concē-
plationis perueniēt. qui hodie per contēpla-
tionē modicū vel multū ascendūt. et affectū
redio ad locū vnde veniūt siue ad statū vnde
recesserant redeūt ad quiescendū. et in pec-
catoꝝ siue vnitatū vallibus seu īperfectio-
nis planicie credūt ad ascensū effici fortio-
res: ignorantes quod vix poterūt ad locū siue
statū ad quē peruenerant peruenire. Et ista
est ratio. sicut credo. quare sic pauci homines
contēplatiui attingūt superciliū mōtis. Unde
si homo ascēderet quātū posset et ibi quiesce-
ret. nō inde recedens aliquo modo. et cras
eleuaretur altius. et ibi etiā figeret pedem
cordis. et post modum sic ascēderet sic fa-
ciendo semp: dico vobis. quod iste plus profici-
ceret in vno mense. quā alius in quadraginta

unis. qui retrocederet ad quiescendū. ⁊ sēp
 ad idē rediret. Et credo q̄ iste ī breui p̄sūma
 reur in statu. et esset gloriofus corā deo. ⁊ a
 tota celesti curia predilectus. Si autem in
 mōte timueris aliquid. curras ad cauernas
 lateris xpi. Si vero non potes abstinere a
 valle quia ibi nutritus es. nec vis adīplere
 que dixi: hoc saltē facyt ad vallē tue miserie
 ⁊ totius humani generis condescendas per
 humilitatē tuī et cōpassionē proximi. tam de
 tuis q̄ de alienis dolēdo peccatis ⁊ pro eis
 veniā postulando a deo. Quā ipse concedat
 qui est benedictus in secula. Amen.

Unde hec breuis regula hec oīa in breui
 p̄prehēdit. Qui voluerit p̄ rēplationē ad
 sumitātē mōtis dñi puenire nō quiescat nec
 retro cedat donec assēcut⁹ fuerit qđ intēdit
 nisi forte descendere velit ad suos et aliorū
 tristitiā peccatorū. **Q**uomodo aīa inebria
 tur in contemplatione a creatore suo.

Capitulum quintum.

Silitudo diuī

riarū sapiētie et scientie dei q̄ in
 comprehensibilia sunt iudicia eius ⁊ inuestigab

gabiles vie ei? Quis ascēdet in montē dñi
aut quis stabit in loco sancto ei? Sed si q̄s
ascēdere voluerit per quā viā. cū iuesti gabili
les sint vie ei? Audi dilectū tuū aīa dile
cta. z gaude cū cūcta q̄ dicta sūt cū omni di
ligētia studueris adimplere z sic deo appropi
quaueris vt nichil p̄ter ipsū valeas cogita
re. z cetera p̄ter ipsū tibi sint in nimia ama
ritudine et q̄si libētū velles aīam a corpore
separari. q̄s aīam tuā separare a cōtinua cogi
tatione dei tui vel q̄si cōtinua. Et q̄si videret
tibi q̄ te ipsū nō ames nisi te p̄pter ipsū ama
ueris. Quid tibi de dilecto tuo cōtingat au
sculta amore repleta. imo in amore pueria.
Iste dilect⁹ tuus o dilecta a quo nō potes ali
liquaten⁹ separari seipsū a cogitatu tuo cōti
nuo paulisp̄ subtrahet. ita vt cor tuum circa
a'iq̄d aliud incipiet euagari. z tu vidēs eū quē
fortiter diligis abscessisse. nimis auaritate
repleta q̄ res vndiq̄ q̄modo possis quē sic for
titer diligis iuenire oībusq̄ creaturis bre
uiter nūciabis vt dicāt vl' indicēt tibi. vbi
est dilect⁹ tuus: q̄z lāguida efficeris p̄ amo
re. Quāto tūc fletu. quāta lamētatione pfū
daris. q̄ta arietate post dilectū tuū discurs
ras: tibi nescio enarrare. Sed o mirabilis

iebriatio amoris. Hoc ipso q̄ in ipsū tēdis
 cū ipso es: et ignoras. Sed q̄d faciet dilec-
 ctus tuus omni amore repleta? Nūquid po-
 terit se āpli⁹ occultare? Sed dilectissim⁹ spō-
 sus tu⁹ q̄stoci⁹ p̄sentabit. et tu illū vidēs quē
 cū tāta auīditate q̄sieras nimio amore āple-
 xaberis eū sp̄ tamē cū oī reuerētia et timore.
 Sed quāta ad hec assit tibi solatio: tūc si
 sapiēs fueris. poteris experiri. Sed audi o-
 amātiſſima dñi. cū te securā reddideris. ite-
 rū se absētabit. Et tūc maiorē ardorē q̄ pri⁹
 ipsū requirēdo habebis. Quid tibi dicā?
 Itēz se absentabit et itēz atq; itēz. et breui-
 ter toties a te se absentabit. donec sis solli-
 cita custodire eū. vt te securā nō audeas red-
 dere. et oīa habeas iā suspecta. S3o felix aīa
 audī q̄d faciet tibi dilect⁹ tuus. Cū secū īci-
 pīs delectari vl' q̄tari. vino dulcissimō in-
 cīpiet te potare. et tu ei⁹ alecta dulcedine.
 āpli⁹ eū īcipīs affectare. et ipse largissim⁹
 āpli⁹ tibi dabit et q̄sto pl⁹ dabit āpli⁹ postu-
 labis: et ipse benignissim⁹ āpli⁹ tibi ministra-
 bit. Quid dicā? Satiari nō poteris. donec
 iebriata fueris et vino iā vndiq; p̄fusa. Utz
 autē post frequentē et nimīā iebriationē. sa-
 porē aut raptū p̄sequis: sicut dñs tibi con-

cesserit poteris experiri. Largissim^o est enim
et p^{ro} sine p^{ro}paratioe q^uo^o credi valeat. elargit.
Hoc tamē debes sēp habere in corde tuo
q^uo^o tu sis vilissim^o z q^uo^o nullo modo ad hoc ap^{ro}
sis imo per maximū tibi debet videri. si ip^{se}
delet peccata tua etiā cū quāta cūq^{ue} penar^{um}
afflictioe in hoc mūdo. qui est laudabilis et
gloriosus in secula. Amen.

Quod homo ante raptum diuersimode
inebriatur. **C**apitulū sextū.

Quoniam in plurib^{us}
locis supradictorū capitulorū diximus
homine diuina influentia inebriari posse. vt
mēs tua aplius eleuetur. volo vt ebrietatem
illarū influentiarū diuinarū nō ignores. De
bes enī itelligere q^uo^o vir p^{ro}teplatiuus. q^uis
multas cōsolationes habeat spirituales. an
teq^{ue} ad soporē et raptū pueniat ad q^uo^o pauci
attingūt. valet duplicē experiri ebrietatem
Prima est quedā habūdātia iocūditatis
in corde. et vehemēs iubilatio mētis q^uo^o post
mutū fletū aut considerationē passionis xpi
aut per magnū feruorē amoris singularis
in deū venit ex quadā noua influentia z di
uina irradiatione in mentem. Et illa leticia

tantū habundat in corde vt etiā in mēbra
 corporis redundet et illa faciet diuine cle//
 mentie arridere. z pre exultatione nimia ad
 modū ebriū precipitanter graditur: quietem
 non sustinens z creaturas quas inuenit sui
 creatoris amoris magnitudine āplexatur.
 Et bene potes credere q̄ cor suū non multū
 applicat ad terrena. sed si aliquid occurrit.
 oīa reputat esse vana ¶ Est alia dulcedo siue
 ebrietas que nimia dulcedine replet cor ex
 diuino consortio. hec venit per contēplatio//
 nis quietē z in tantū habundat hec dulcedo
 in corde vt redundet ad oīa mēbra habū de
 adeo vt totus sibi tam interius q̄z exterius
 mellifluus videatur. Et sicut prima ebrietas
 pre hylaritate quietem non sustinebat sic z
 ista pre nimia dulcedine quiescere facit. Et
 hec in tantū incendat vt soporem generet.
 non auferet totaliter particularium sensuū
 actus. sed ad modum ebriū esse liberos non
 permittit. et tūc quasi quicquid viderit re//
 putabit quedam diuina dulcedine habun//
 dare. Et quāuis prima sit in intentione le//
 ticie. et ista in intentione dulcedinis. tamē
 non oportet dubitare quin illa sentiat dul//
 cedinem. et ista leticia non priuetur. Et

quibus non sit necesse timere de prima. sed potius
sit gaudendum. tamen de secunda. quae consistit in quadam ad
mirabili ducedine cordis. semper secum est du-
bitare. quia diabolus transfiguratur se in angelum
lucis. et consuevit aliquando similia procurare.
Vellet enim quod homo superbiat. et se aliquid reputa-
ret ut talibus deliciis frueretur et ibidem quiesceret
ut sic auerteretur a deo. Et bene permitteret
dominus euenire. quia aliquid contemplatiui aliquando de
se nimis presumunt. aliosque contemnunt et credunt se
deo esse primos. cum tamen sint per superbiam ab eo
nimis elogati. Et ideo diabolus pater superbie
hanc potestatem in eos accipit. ut talibus deliciis
illos recipere possit. Et ideo cum summa diu-
gencia attendendum est ut quando cumque acciderit
talis delectatio anime mentis in deum dirigas
nec ab ipso cor tuum discedat. Et si delectari
oporteat. solum delecteris in deum. Tunc si a deo
deberet priuari: aut saltem remitti. Quod si deus
in hoc te voluerit aliquando consolari. ut qui
per tuis aliorumque peccatis amaritudine repletis
aliquando deliciis perfruaris: regratiari sibi de-
bes ut potes et adhuc tamen timere ne presump-
tionem incurras. Potes enim cogitare ad humil-
itudinem cor tuum sub hac dulcedine quod dominus pro

paruo aliquo bono qđ facis in p̄senti. qđ tu
 reputas esse magnū fortasse vult tibi p̄ p̄mio
 dare illud. qz te p̄mijs eternis reputat esse
 indignū. Potes enī timere ne istud diuicissi
 mū vinū tibi adhuc spūaliter febricitā. i pe//
 riculū mortis i ducat. id est occasionaliter te
 faciat subire. Ideo pleno corde dū sumus in
 hac valle miserie p̄stituti. debem⁹ magis ap//
 petere cū xp̄o crucifixo affligi. q̄ periculosis
 delictijs affluī. Et sicut cotidie peccam⁹. imo
 q̄si continue. sic debem⁹ p̄ eisdē pct̄is velle pe//
 nā continuā sustinere. Et sicut sum⁹ vilissimi
 serui dei. sic debet nobis placere. imo debe//
 mus appetere. ab oīb; vilissimi reputari. Et
 sicut ad honorē dei facti sum⁹. sic illud solū
 deberet in me z in alijs placere michi qđ ad
 suū tendit honorē z illud solū displicere qđ
 in contrariū vergit. Dei differētib; aut nullo//
 modo debem⁹ curare. nisi qz oīa debemus ad
 laudē dei referre. Qđ nobis ccedat. zc.

Qđ cōtēplatiuus debet gaudere de bonis
 proximi quod si nō fecerit tria mala p̄mitteret

¶ Capitulū. viij.

b **Et omnia etiam**
 appetere debes o cōtēplatiue cuiuslibet

homini et debes p̄ quilibet hoīe sollicitē orare. Et quādo vides aliqd̄ bonū in proximo mirabiliter gaudere debes. etiā si illud nō videas in te. Qd̄ si nō feceris. sed potius dolueris. tria maxima mala in hoc pctō mitti. ¶ Prīmū est q̄ honorē dei: q̄ in bonis illi resultat odire videris. ¶ Scdm̄ est q̄ passionē xp̄i q̄ ad hoc est passus vt vnusquisq̄ habūdet virtutibz stēnis. ¶ Tertiuū est q̄ caritatē qua p̄ximū sicut reipsū diligere debes. et ei⁹ bonū affectare sicut tuū. laceras ⁊ diuidis. Multū ḡ bonū proximi diligas ⁊ p̄cures. ⁊ maxime spūale. et etiā cū necessitas se obtulerit tēporale. ⁊ sēp spūalia tibi dñs exhibebit. et tandē ad celestia te vocabit. Ad q̄ nos p̄ducit. qui p̄ nobis voluit crucis obprobria sustinere. Amen.

Qd̄ cōtēplatiuus nō iudicet alios p̄pter reos fecer⁹ in ip̄is apparētes. ¶ Capitulu. viij.

Fabulus in malicia antiquar⁹ viros cōtēplationis cernēs in celestibz quersari. vnde p̄pter superbā est eiect⁹. nitiz modo aliquo eos ad se attrahere. Et qz videt eos nō posse vincere in aperto: conat saltē decipere eos in occulto.

Sed quis diuersa mala diuersis tēporibz
 suggerat. tamē ad hoc nitit̄. vt cōplatiu^o de
 se p̄sumat. et alios iudicet viciosos. aposto//
 lice inherēs sentēcie. oīa iudicat spūali s: z
 ipse a nemine iudicat̄. Sed o pestis atq; mors
 grauissima et occulta. Hec deū fugat. p̄sūp//
 tionē pessimā inducit et abhorrendā. hec ve//
 scētē in croceis facit stercoza āplexari: hec
 spūali plenū leticia ad accidiā ducit. hec
 oīa ad honorē dei referenda facit diaboli ce
 fraudari. Sed o homo nūquid in altū cō//
 tēplationis ascendisti. vt sic faciens aliosq;
 iudicans debeas magis precipitiū iustine//
 re. Pone ergo te nouissimo loco in conside//
 ratione tui ipsius / et cadere non valebis. et
 dei cōmendans opera omnia cōmendabis.
 Attende ergo o homo in cōtēplatione cō//
 stitutus et cognosce qualiter deus propter
 suū honorem faciens creaturā. diuersis di//
 uersa voluit munera largiri. vt non vno mo//
 do sed multiformiter honoretur. atq; sui
 thesauri manifestari sic queant. et commen//
 dandi suam magnificentiam materiam mul//
 tipliciter habeamus. Debes ergo cogitare
 primo q; de^o sicut bon^o paterfamilias ordi//
 nans domum suam pensat filiorum sapien//

tiā potētā z bonitatē. z scđm qđ viderit di-
uersa cōmittit officia z tribuit dignitates.
Logita g̃ p̃mo tu q̃ p̃tēplacioni vacas. q̃ dē
pater tuus benignissim⁹. sciēs te ad oīa iū-
cile. noluit te in periculosis et difficilibz ac
īplicat̃z operibz ministrare. sed sua clemētia
tanq̃ īfirmū p̃tēplatiōis quietē te voluit
p̃solari. Alios autē cernēs in caritate feruē-
tes z fortiter radicatos voluit sup̃ periculo-
sa z difficilia ordinare. sibi nichilomin⁹ q̃tē
tribuēs post laborē. z p̃solationē nō modicā
in labore. Si g̃ videris te spūalibz inherere
ceteros autē circa alia laborare. nō eos iudi-
ces: sed sapiētā z bonitatē dei in eis īspice.
Te autē īfirmū agnosce: aliosq̃ p̃stera esse
fortes. Quomodo enī fortē te reputare po-
tes. q̃ p̃pter nimā tui īfirmitatē. lecti molli-
ciē. id est p̃tēplationis dulcedinē sustinere
nō vales. s; ad modū arūdis oī ṽeto moueri
ris. Quid g̃ faceres. si te oporteret vna ma-
nu edificare. et alia hostes gladio effugare.
Nēpe solo pauore deficerēs. Lauda g̃ dñm
deū tuū qui potētes in arduis posuit z ad-
uersis prudētes cautos fecit studijs. clemē-
tes bonoz tēporaliū fecit distributorēs. Te
autē ne deficerēs voluit q̃escere per p̃tēplac-

tionis quietē ne errares. noluit te in btilia z
 curiosa iuestigare. vt simplicitatē haberes.
 ne malus dispensator esses. voluit te oīa ab
 negare vt paup̄ esses. Nō ḡte de istis exal//
 tes. z alios iudices. sed exaltes. nec ab eis
 excludas eos q̄s videris ociosos. Debes
 enī cogitare q̄ tanq̄ sapiētes z p̄bi thesaur̄
 acquisitū abscondūt : laborātes in occulto et
 i publico quiescētēs. Aut certe cogita q̄ ille
 q̄ reditvētis pōdus pmittit eos in istis mi//
 nimis z manifestis deficere. ne de maximis
 q̄ sibi cōcedit in supbiā eleuent. Et q̄uis sic
 facere debeas de oīb; supradictis. tamē qz
 vides eos in periculo esse. debes tu q̄ in q̄ere
 es pro eis orare. vt sic possis eos allicere ad
 quietē. Debes sc̄do oīa ad laudē creatoris
 reducere. Qd̄ facere poteris per hūc modū
 et etiā meli⁹ si dñs dignabit̄ tibi iudicare.
 Lū etiā videris aliquos in p̄latiōe tēporali
 vel spūali. siue in dignitate aliqua p̄stitutos
 h̄ esse factū ad p̄mēdandū magnificētiā z po//
 tētiā dei cogitabis. z eū laudabis. Lū autē
 aliq̄s iūstētēs sciētiē videris et nō solū etiā
 creatoris. s; etiā creaturaz occultissima in//
 q̄rētēs z quēlibet p̄ficulū curiosissime obser//
 nātes te ordinātes h̄ esse ad manifestādū dei

sapientiã non ignores ⁊ in eis diuinã sapi-
entiã commendabis. Cũ autẽ videris aliquos
temporalibus negocijs insistentes. in ipsis lau-
dabis dei providentiã. per tales quiescentibus
promidentẽ. Si videris aliquos insistere
operibus pietatis. in ipsis laudabis diuinã
bonitatẽ. se ad oĩa diffudentẽ. Si videas
aliquos ceteros iudicare. dñi iudiciũ time.
Si videas penã inferentes. diuinã recogita
iusticiã. Si rígidos diuine iusticie expau-
sce rigore. Si reprehensores causarũ disculsi-
onis futuri iudiciũ recordare. Si calozẽ ha-
bueris. recogita dei patris erga nos nimiam
caritatẽ qua suũ filiũ voluit in carnari. ⁊ pro
nobis oĩbus crucifigi. Si videris prelatos
circa punitionẽ remissos. in eis diuinã mis-
ericordiã comendabis. Si frigus habueris
ab omni estu miserie ad refrigeriũ abelabis
Et sic oĩa potes reducere ad laudẽ condito-
ris. Non enĩ debet esse creatura. in qua tuũ
honorífices creatorẽ. Hoc ipso enim omnis
creatura digna est omni laude. q̃a deo con-
dita est. ⁊ ab eo cõseruatur in esse et hoc ipso
q̃ datur esse scilicet dei eius. et suũ mirabi-
liter commendat auctozẽ. Hec pauca exempla
posui. vt habeas mentẽ ⁊ viã ad maiora. Et

istud est diuinū iudiciū ad quod te voluit
 apostolus inuitare in auctoritate predicta
 quā tu pessime assumebas. Non enim vult
 apostolus inuere q̄ spiritalis homo ceteros
 debeat contēnere vel iudicare. cū alibi ipse
 dicat. Nolite ante tēpus iudicare. Et alibi
 Tu quies qui alienū seruū iudicas? Sed
 tu dices q̄ hec secreta diuine sapientie non
 percipit homo carnalis sed spiritali mēte
 peditus vt dixi q̄ melius in creatura qua //
 libet iudicabit. id est discernet. Judica ḡ et
 tu omnia id ē diuinā sapiētā et bonitatē in
 omni creatura discerne. vivez oīm honorifi
 ces ꝓditore. Si autē aliquē certitudinalit̄
 et ꝓbabilr nouerz ꝓctōrē caue diligenter ne
 ꝓꝓt̄ h̄ ipm ꝓdānes nec etiā ipsū ꝓmēdes. s̄
 viciū tibi displiceat ꝓꝓatlaris in q̄tū ꝓ
 teris ꝓsone. Laudabis etiā dñm deū tuū q̄
 nō ꝓmisiť ipiū graui⁹ cadere. nec te illud vi //
 ciū perpetrare. Nullo modo enī dubites q̄
 si te non custodiret a malo. grauissima ꝓ tur
 pissima deduceres ad effectū. Deum etiā
 suppliciter exorabis. vt ipsum et quemlibet
 peccatorem releuet a peccato. et te custodi //
 at ab omni malo. Nisi enim noueris cōpati
 peccatis ꝓximorū ad bonum indurābitur

8
cor tuū. et forte in malū cornes sine freno.
Qui enī fideliter oratione v'l exhortatiōe bo-
nū prīmī nō pcurat cū facere potest. nō du-
bito q' ab ipso dño elōgat. Sed q' tomagis
credis ab his dñm elōgari. qui erridēdo re-
tractoribz ac ceteris pctōribz applaudendo
eos in sua malicia fauent et audaciā tribuit
itez similia faciēdi. Si ḡ oportunitas se ob-
tulerit malū argue aut si nō expedierit saltē
tristitiā p'tēde faciet. vt aliquāliter p'fundat
peccator. Nec attēdas magnitudinē alicui⁹
q' illū reputa esse magnū. q' appropiāmat teo
et tanto meliorē v'l maiorē. quāto āpli⁹ appro-
ximabit. Que enī pueritas facit seruū dia-
boli timere et magnū reputare. et filiū dei
adoptiuū p'tēnere iā arrā patrie possidentē
Uesania est nimis magna. a qua nos custodi-
at xps. qui est benedict⁹ deus in secula secu-
lor. Amen. ¶ Qd' p'tēplatiuus nō reputet
alios ipares sibi. ¶ Capitulū nonū.

n **On cessans an-**
tiquus hostis cū nō potest virū p'tē-
platiuū in hoc decipere. vt velit alios iudica-
re. saltē nitit' eos ad hoc deducere vt q' vi-
dent se in multis operibz que ipsi faciūt p'

ficere alios imperfectos esse iudicet. qz ei stem
 nō vacāt laboribz aut certe qz eadē qua ipsi
 sollicitudine z q̄ete siue vigilia z abstinētia
 nō vtunt sed pot̄ eos vidēt sc̄dm suū iudi
 cū ociosos vl̄ cernūt eos circa tēporalia im//
 plicatos. in quibz ipsi qui sic mūdo pficiunt
 aliquādo offendūt. Sed o error pessime et
 occulte. qui sc̄dm exteriorē conuersationē vult
 de interiori hoīe iudicare. Nō enī requirit in
 laborē corporis: quantū laborē cordis edi//
 ficiū spūale. imo apud deū primū sine sc̄do
 nō valeat sc̄dm autē sic sine primo z q̄d vni
 est nociuū. aliq̄ quādoqz putile erit. Et sicut
 facies hoīm sunt diuerse: sic z modi viuēdi
 et in bono pficiēdi. Et ideo quādo te vides
 laudabilibz operibz fulgere. et alios vides
 circa alia intētos z negligētes. cogitare de//
 bes q̄ licet ista sint in ap̄to. in occulto tamē
 vel saltē in cordis cubiculo laborant opera
 delicata. Et qz de illos p̄ cordis sanctitatē
 diligit specialiter forte nō curat eos exte-
 rioribz laboribz aggrauare. vt ne tā interioribz
 exteri⁹ laborātes sustinere nō possēt. ¶ De//
 bes ergo ad istā tēptationē expellendā pri//
 mo in corde tuo cogitare q̄ non est consuetu
 do q̄ filij regum cotidie ad lucrandū panē

suū manualibꝫ operibꝫ se affligāt: sed vt delicatē z sine labore magno de regalibꝫ delicijs nutriant. Nā sic est ad litterā. q̄ oportebit multotiēs vnū fratrem ad habendā vnā deuotionē aut aliquāteriorē ordinationē multū laborare. z illud idē vel meliꝰ habebit aliꝰ in sola mētis p̄uersione ad deū.

¶ Scdo cogitare debes. q̄ illud qd̄ habere laboras. z modo de nouo incipis degustare. sit iā in alijs iūteratū. z firmiter radicātū. Et fortassis ista est ratio vna. quare affici sicut tu exteriꝰ circa bona spūalia nō vident. q̄ dulcedo spūalis de nouo veniēs. mutationē iūducit. sed nō sic vt credo. illū qui iā diu est mutatꝰ iūmutat. sed p̄ficit z p̄seruat. Et quāto vides te quodāmodo liq̄ fieri p̄re amore. alios vero minime. cogitare debes. q̄ ad calozē solis iusticie ad similitudinē solis materialis aliqui liq̄fiūt p̄re amoris feruore a deo vt sua mēbra valeāt iustinare. Alij hō desiccant nō solū ab aquositate peccati sed etiā ab humiditate reliquiaz peccati z in bono ita p̄solū dant ꝑtra malū. vt nichil a caritate dei valeat eos separare. Aliqui vero maturescunt ita quod sibi tam interius q̄ exteriꝫ dulcissimi videantur et abolita iam omni men-

nis acerbitate iam potius in patria q̄ in via
 habitare cernatur. Aliqui vero crescēdo ad
 modū arborū. quīs tales dulcedines nō de/
 gustēt. crescētes tamē de die in diē fiūt ap̄
 deū maiores. Alij autē putrescunt vt mali
 Lū ergo aliquos istoz effectū recipis debes
 credere q̄ ille idē affect⁹ vel maior sit in fra
 tre tuo. Et quīs nō sic cito liquiat pre amo/
 re sicut tu. fortassis consolidatur vel matu/
 rescit vel crescit in bono. ⁊ huiusmodi sunt
 forsan meliores effectus. Et certe cū credis
 te lique fieri tu marcescis ⁊ ideo alios nō mi
 nus te propter talia perfectos. indices: sed
 potius time ne sibi tu valeas cōparari. Nā
 si cera cū liquescit ad solē. ceteris creaturis
 diceret. nullum beneficium solis aut nō ita
 magnum percipitis sicut ego. stultum esset
 quis et si non liquefiant ad solem sicut ipsa.
 tamen arbores potiora fructus percipiunt
 beneficia. Potes et a te adhuc totaliter
 predictam temptationem effugare. Debes
 nāq; cogitare q̄ sicut h̄t ad bona tempo/
 ralia bonitatem dei percipiamus omnes
 ita tamen q̄ secundum aliam rationem iste
 et ille et quot homines immo quot creature
 sunt tot participandi dei bonitatem

differētes rationes recipiūt: ita simi limoto
credendū est quantū ad spūalia in rationali-
bilibz creaturis. Nā gratia naturā perficit
Et hanc diuersitatē in spiritualibz inuit apo-
stolus ad corinth. Cū dixisset. Volo autē oēs
hoīes esse sicut mei psū: cū statim subdit. sed
vnusquisqz ppriū donū ex deo habet. aliū
quidē sic. aliū vero sic. Et ex alijs diuersis
locis hanc veritatē habere potes. Si g̃ ita
est. q̃modo nō aliter spiritualiter viuet et ser-
uiet iste q̃ tu. Aliq̃ enī tendūt ad deū per
quietē: aliq̃ p̃ laborē. aliq̃ sic aliq̃ vero sic. Et
multoties est melior: qui vilior reputat. Nō
ergo aliquē impfectorē te iudices si nō sa-
cit oīs q̃ tu facis. ¶ Cū etiā vides fratrem tuū
cū aliq̃ vl' cū aliquibz amozari et tu solitari-
es tūc cogitare debes q̃ iste p̃fect⁹ est in cari-
tate et p̃p̃t magnā dei dilectionē ubiqz sit
cū eo siue cū fratribz sit siue solus. Et qz tu
in dilectiōe dei es impfector⁹ vix te potes ad pro-
ximū p̃uere qui offendas. vix autē aut nū-
q̃ ad deū p̃tes bene te p̃uere. qui oportet
te a primo seq̃strari s̃z. H̃ certe impfectoris
est. Nā āgeli q̃ sūt in caritate p̃fecti. ita bene
mouent in deū cū sunt nobiscū. aut cū nobis
ministrant. sicut cū sunt in celo ep̃ireo. Hoc

tamē nō dico qz credā sic totaliter posse in
 via fieri. siue dū viatores sum⁹ sed aliq̄liter
 possum⁹ eos sequi. ¶ Adhuc etiā potes co
 gitare q̄ sūt ab istis exteriorib⁹ retracti. et
 soli deovacāt. et ita feruēter mouent̄ in ipsū
 q̄ pp̄t nimiā intētionē mentis corp⁹ dissolui
 videat̄ z ad nimiā redigat̄ debilitatē. Et ideo
 vt vires resumāt. ne penit⁹ deficiāt. z ne etiā
 sua sanctitas ab alijs aduertat̄. se offerūt vt
 suos solatio primoz. sp̄ tamē oīa ad honorē
 dei faciētes. Et ideo stultū est frat̄r suū iu
 dicare p̄ q̄libet trufa. v̄l imp̄fectū reputare.
 Sūt enī hodie multi honestissimi exteri⁹. q̄
 parū pficiūt interi⁹. Et multi sūt dissoluti i
 gestib⁹. q̄ sunt in corde sanctissimi aut ami
 cissimi dei. Aut qd̄ pei⁹ est aliq̄ sunt odorife
 ri hoībz z corā deo sunt feridissimi. z sue ex
 terioris sanctitatis iā suā receperūt mercedē
 Et aliq̄ apparēt hoībz peccatores et eoz cō
 uersatio interi⁹ est in celis. Nō dico tamen
 quī multoties uersatio exterior correspō
 deat interi⁹. Et qz h̄ v̄l etiā contrariū discer
 nere nō valem⁹ oēs esse dei filios iudicem⁹
 z nos inferiores oībz nisi tamē manifeste cō
 trariū videam⁹. Nā de bonis z de sua eminē
 tia sanctitatis icerti sum⁹. sed de n̄ra multi

plūci malicia sum⁹ certi. Magna est enī pre-
lūptio velle circa primū meū limitare influ-
entiā diuine bonitatis qz michi oēs mores
sui nō placēt. Et qd in san⁹ qz diuinā influē-
tiā vel ꝓplacētiā velle scdm meā ꝓplacētiā
regulare. Hoc aut tūc facio. cū illud qd non
michi placet suspicor nō placere deo. Cum
etiā vides aliquos circa exteriora ꝓplicari
tūc cogitare debes q illa ad laudē sui crea-
toris referant. z magis in illis circa deum
afficiant qz tu. cū te recte ꝓuertis ad deum.
Fortasse enī qz sic deū diligūt vehementer
studēt ipsū q̄rere in oīb; creaturis. qz ipsū
in omīb; nimis laudabilē z desiderabilē esse
credūt et cognoscūt. Et hoc est magnū gau-
diū z leticia eoz. cū vidēt etiā in rebus vili-
lissimis summā dei potētā bonitatē z sapi-
entiā mirabiliter ꝓmēdandā. Et ideo illa vi-
lia forte sic libēter ꝓtractant ne assimilentur
nobis. quib; oīa sunt nociua. Sed forte quā-
credis eos ociosos esse inenarrabili tūc leti-
ticia spiritali ꝓfundūtur interi⁹ qz uis hoc
dissimilēt vt sapiētēs. Aut forte qz se repu-
tāt ita viles nō ꝓsumūt se diuine faciei ꝓ-
nue ꝓsentare. sed se vilib; adiū gētes nitunt⁹
reueri ipsi in corde ita tamē qz ipsū in veri

tate aliquando p̄tēplānt. Et hec potest esse ratio quare sic semp̄ cū alijs iocundant. quia or̄is eis leticia q̄ sic viles hoīes sicut se esse existimāt possint cū eis quos filios dei reputant p̄solari. Et si dicitis p̄pter aliq̄s. q̄ debet cū melioribz p̄uersari Dico q̄ forte illos meliores reputant. qui minorē simulāt sanctitatē. Aut forte esse cū illis nō reputāt se dignos. qz nimis p̄uersationi illoz est dissimilis vita sua. Et ideo sufficere eis videt̄. si valēt esse cū illis dei filijs quos possunt alij qualiter imitari. Sciūt enī. q̄ in habētibz symbolū faciliōz est trāsīt⁹ Aut forte nolūt ēē cū magnis vl' nimis p̄fectis ne sua bona ī tētio coḡscaūt. Potes etiā cogitare q̄ forte h̄ p̄cessit eis dñs vt circa ista extrīseca īplicēt̄ z cū fratribz p̄uersant̄ qz sic est deū difficili⁹ possidere q̄ si solitarij p̄manerēt z q̄to cū maiori pugna z labore deū obtinēt. tanto est eis laudabili⁹. Quis dubitat q̄ si homo īplici⁹ h̄ vite actiue negocijs atq̄o p̄fecte possidet deū. sicut ille q̄ morat̄ solitarie. qui ei laudabili⁹ esset. Et certe vbi est maior resistētia ibi aliquādo ītēdit̄ vis amoris z p̄ multiplicē intēsiōnē act⁹ siue feruoris auget̄ substantia caritac̄. z inde maius sp̄m̄iū assequūtur. Cum

ergo eos credis p̄tere ipsi lucrant. et cū eos
existimabis īfirmos iuenire patria super te
iuenies exaltatos si tamē ibi fueris. Multū
enī timendū. ne sicut humilitas ipsos exal-
tat. ita nostra supbia qui oēs alios volumus
iudicare. nos reijciat in īfernū. Aut cogita
de eis q̄ ipsi approbāt posse se deo s̄uire per-
fecte in his ad q̄ se iueniunt paratos. magis
q̄ accedere ad ardua. et deficere sicut facis.
Multū enī reputāt vel reputare debēt in-
cōgruū aliqd̄ tanto dño agere īp̄fecte. Aut
forte tā magna in occulto q̄ parua in publico
tā terrena q̄ celestia attēptant facere vt in
oibz his īnīmic⁹ humani generis īpugnetur
et īp̄i in oibz mereant. Et q̄uis sic īp̄fecti tibi
videant forte plus in vno interiori motu
mouent q̄ tu in multis. Immo forte plus q̄ tu
in oibz et hoc ignorās mīores te nō iudices
alios. sed lauda dñm q̄ dignat⁹ est te eis sol-
ciare. quoz forte meritis spūaliter viuis et
si nō viuis p̄ eos forsītā viues. Nec aut̄ diri-
ad repumendū ī diabolicā tēptationē. Et q̄
uis sit sic aliquādo: aut sic esse possit et sic de
proximo sit credendū tamē simplicit̄er mi-
chi magis placet. et credo q̄ magis placet
deo vita contemplatiua q̄ actiua et vita sol-

litaria q̄s domestica. et michi magis placet
 honestas q̄s dissolutio et hec credo magis
 esse eligenda q̄s illa quia et si illa posset or//
 dinari in deum et in sapientibus ordinetur
 tamē semper quod est propinquius fini ma//
 gis est eligendum. et magis ipse finis q̄s qd̄
 est ad finem. Et ideo licet ita se habeant ista
 tamen non est dubium q̄ persone ista haben//
 tes se habent vt excedentia et excessa. Nā
 aliqui actiui maiori sunt caritatis et meriti
 q̄s aliqui contemplatiui et econuerso et ali//
 qui domestici q̄s aliqui solitarij et econuerso
 Quicquid tamen habeamus dummodo deo
 placeamus magnum erit. quia in tanta mul//
 titudine hominum pauci sunt deo grati.

Quis rei causa et pro nobis et pro ipsis
 debemus cotidie lacrimari non modicum
 et deprecari vt dignetur nos facere sibi gra//
 tos aut si sumus. vsq; in finem in gratia nos
 conseruet. Quod ipse nobis concedat: qui
 propter hoc voluit incarnari et letaliter vul//
 nerari. Amen.

Contra superbos et de se presu//
 mentes.

Capitulum. x.

o | **Superbe. Q**u

ciferi imitator imunde: nunquid te cogitas dñm esse: an oia esse a deo ignoras? Si ergo te aliquid protestaris: certe deum te esse fateris. Sed apius vide vt tua infamia repmat. Nōne de alienis stultū est gliari. Lū ergo cūcta sint a deo si de aliq̄ gloriari te cōprobas esse stultū. Si autē hec ignoras: te cōprobas esse cecū. Audi ergo ī sane. Si gloriari vis z stult⁹ apparere nō vis. excludē de que non sunt tua z dereliquis gloriaris. Sed certe si oia non tua excluderis in nichilū redigeris. Ergo de nichilo gloriare. si nō vis icurrere vanitatē. Sed specialius ad dona gratū faciētia descēdam⁹. De illis gloriari nō potes. qz hec te habere ignoras imo si gloriaris nō habes. Sed etiā q̄ habes supponam⁹. qualiter ea possideas videamus. Tibi proditori z infideli seruo dñi iusticiā quā habes noster benignissimus dñs tanq̄ pannū albissimū dedit. z tu eā stillare nō cessas sanguine mēstruato. Sed ove salutaris plene. vtinā saltē frontē mulieris meretricis haberes. Que so q̄ sit meretrix sic coarupta q̄ de mēstruo gloriē. imo quasi nullam

iuenies meretricē q̄ de hoc nō intime ꝓfun/
 datur. nec etiam audeat hoc ipsa amantissimo
 spōso reuelare. Quid ergo o stulte in malicia
 gloriaris? Si tm̄ in mēse semel ad modum
 mulieris deficeres. haberes forte causā glo/
 riandi. Sed erubescere et dolo. q̄ ꝓtinuus vel
 quasi ꝓtinuus est fluxus tuus. Si ḡ a te sol/
 lū est malū. et a deo tantū est bonū: nō in te sed
 in dño gloriaris. et de tua turpitudine corā
 oculis diuine maiestatis cōtinue erubescas
 sicut deficere nō desistis. Sed dicis. in me
 nolo decetero gloriari: sed tamen cupio ab
 oibz ꝓmēdari. Sed o ipie latro audi. Nōne
 stultū est largissimo dño qui oīa tribuit ha/
 būdāter furari qđ sibi carissimū est. maxime
 vt videat et sibi displiceat et sustinere nō val/
 leat? Sic ē stult⁹ qui ab hoībz laudē querit
 Ideoq̄ cū vniuersa ꝓpter semetipsū opera/
 tus sit de⁹. oēs laudes omīa q̄ laude digna
 ad honorē referas dei tui et in teipso cogita
 diligenter q̄ ad hoc creatus es et redēptus
 vt non tu. sed deus in tuis operibz cōmen/
 detur. Tu ergo domini voluntatē fideliter
 exequaris vt laudari adhorreas. deum au/
 tem gaudeas ad omībus exaltari. Et quāto
 magis ab aliquo ꝓmendatur tanto in maius

gaudiū eleueris ⁊ studeas quantum potes
mente lingua et opere deū tuū omni tēpore
adorare sempꝛ actu solā suā laudē intēdas
Si enī bene diligeres dñm deū tuū. eiusqꝫ
honorē appeteres vt deberes. malle amari
rissimis qbuscūqꝫ sēp pasci et ab oībꝫ stultis
reputari. imo tanqꝫ stercꝫ abhorrerī qꝫ qbus
cūqꝫ delīcijs habūdare et q̄tūcūqꝫ ab oībꝫ
eleuari. aut quātacūqꝫ corporali p̄frui solipi
tate. si deꝫ tuꝫ in te apliꝫ nō laudaret. Et etiā
posito qꝫ par esset p̄miū vtrobiqꝫ. hoc debe
ret gratissimū esse nobꝫ qꝫ altissimꝫ deꝫ noster
a nobis ⁊ de nobꝫ aliquod laudis munusculū
recipere dignaret. Sed p̄pter nostras mi
serias in contrariū nitimur tota die. **O** mira
ineffabilis amabilisqꝫ clemētia saluatoris. qꝫ
tā benignissime nostris ⁊ descēdit miserijs.
Quis illā poterit nūciare. **O** homo totali
ter te inuolue in sua mīa et mirare. ⁊ tā dulci
dño gratias agere nō desistas. **O** mī dñe qđ
tibi cōtulī qꝫ tā dulciter me sup̄bū atqꝫ ar
rogantē per tractas ⁊ foues. **Q**ue est ista gra
tia quā inueni. **Q**uāte te me sustines ad mo
mentū. **L**erte hoc nō merui. sed potiꝫ cū fe
ris habitare. imo bone iesu nec etiā creatu
ra tua mercoꝝ noīari. qđ tibi p̄ his faciamꝫ

Dīmensitas bonitatꝝ qđ p̄ hīs tātis bene/
 ficijꝝ potero tibi exhibere? ego nescio tibi
 satisfacere p̄ delictꝝ nec etiā p̄ beneficijꝝ la/
 borare. nec tibi valeo aliqđ dare nisi tuum.
 Scio qđ faciā. Me tibi totaliter exhibebo
 z me ipsū in te totū proijciā z sp̄ timore z ve/
 recūdiā plen⁹ tibi quantū potero. reuerentiā
 exhibebo. z si dignaberis tibi fideliter p̄tinue
 ministrabo. z si h̄ paz sit qz qđ potui feci nō
 dubito p̄probabis. Sꝫ hoc maximū michi
 est. si dignaberis me tecū in azea cōmorari.
 D̄ qđ dulcē tūc michi esset tua p̄sentia sūme
 bona. Accedā cū silētio z discooperiā pedes
 tuos. vt me digneris aduenā in matrimo/
 nio copulare. Nō q̄scā certe donec tuis ā/
 p̄plexibꝝ gaudeā. z ienarrabili dulcedine p̄sol/
 pitus in tuis brachijs q̄scā. Tūc delicijs
 affluā z mirabiꝝ z dilatabiꝝ cor meū: z mira
 suauitate poti⁹ nichil nisi te potero cogitare
 Attamē obsecro amabilis dñe vt me ore //
 gimini nullo tēpore me dimittas. quia sum
 anime mee lacerator et lapidator impius.
 Omnia que michi volueris elargiri sicut
 illa tribuis tu conserua et tibi soli sit honoz
 z gloria. zc. **¶** De paucitate bene obedi/
 entium. **¶** Capitulū. xi

D i s

9 Mis dabit capi

ti meo aqua. et oculis meis ymbrem
lacrimarum. ut plorare valeam perfectorum statum. quasi
ad nichilum iam redactum. Nam terra culta diuisis
consiliis christi exemplis. spinas et tribulos germinat
pro frumeto. Certe quanto res perditata est
nobilior. tanto debet esse intensior dolor. Sicut
ut de multis aliquid videam de obediencia tamquam
de religionis fundamentum pertractem. **N**on
curre et discurre utrum possis in sua perfectione
in aliquibus eam inuenire. et credo quod vix aut nunquam
inuenies eam latitantem. Sicut mirari potes. quod cum
religiones et religiosi multiplicentur. quomodo
obediencie perfectio sic in paucis imo quasi in
nullis valeat reperiri. Certe si multiplicata
est generis non est tamen magnificata leticia spiritualis
intense. Quis vult michi dicas. quis est ille
le qui velit habere prelatum ad precipiendum. nonne
potius ad seruiendum. Jam volumus prelatorum voluntatibus
assentire. Certe non. Sed volumus ut
voluntates nostras debeant in omnibus adimpleri.
Et si aliquid deest. iam plus de ipsis quam de scutiferis
suis murmuramus. ipsis gladio lingue non
parcimus. et quod per nos est quod nobis ab alio esset
gratum. hoc ipso quod fit a prelatibus est nobis odiosum

Jā nō cogitam⁹ q̄modo possim⁹ eoz' volūtātē
 plen⁹ adimplere. ac nostrā volūtātē p̄fectius
 abnegare sed q̄modo possim⁹ eis in oībz re//
 sistere. et ad faciendū qd̄ cupim⁹ eos coar//
 tare aut ad renuēdū qd̄ nobis iniūgunt ex//
 cūsare. et aliq̄ palliare aut diligēter s̄nesti//
 gam⁹ q̄modo nō teneamur sibi in hoc vel in
 illo aliq̄ten⁹ obedire. S; heu luciferi imi//
 tator. q̄ p̄esse voluit poti⁹ q̄ subesse. Timco
 ne secū habitaculū habeam⁹ et ad p̄fusionē
 nostrā appareat xp̄s passus q̄ p̄ nobis patri
 vsq; ad mortē voluit obedire nichil sibi re//
 tines q̄ pp̄ria volūtās i oībz appetere p̄suevit
 Se enī exinanivit ad plenū. Hunc imitati
 sūt patres nostri. q̄ cū p̄lati essent. se subdi//
 tos subditis faciebāt. Hoc sibi dulce. hoc de
 lectabile. h̄ sibi erat p̄amabile. in his q̄ ma//
 gis sue volūtati p̄traria existebāt. in his q̄
 ad exterioris hoīs p̄fusionē. afflictionē ⁊ exi
 nanitionē spectabāt: sibi i s̄imis obedire. Nō
 enī curiose librabāt. an h̄ meli⁹ illo hoc secu
 rius h̄ laudabili⁹ esset sicut qd̄ faciūt causa
 fuge. sed cuncta que non essent contra deum
 quantū cūq; ardua et vilia. dū cernerēt esse
 secundū beneplacitum p̄latorū. adimple//
 bant auiditate maxima. Tanta enī in eis

erat obediētie dilectio vt ad implendā nō ti
merēt discurrere sup aquas. nec ire ad ca
piendas leenas. cū iniūgeretur eis ⁊ multa
alia q̄ nō suff. cio enarrare faciebāt. Nec em̄
iudicauit esse ifructuosū. q̄ abbatī obediēs
q̄si iportabiliter voluit p̄ annū lignū aridū
adaq̄re. Ibi apperuit obediētie celsitudo. q̄
qd̄ mortuū ⁊ aridū fuerat per obediētie me
ritū fructū fecit. ¶ Quid ḡ de obediētia glo
riamur. cur nō poti⁹ de n̄ra supbia p̄fūdīmur
Nunq̄d viri p̄tēplatiui possum⁹ noiari. Li
meo q̄ nec etiā christiani. S̄z poti⁹ imitato
res luciferi. possum⁹ ⁊ demoniaci appellari.
Quomodo enī xp̄ian⁹ dici potest. qui xp̄o cō
traria nitīf̄ adimplere. Nunq̄d xp̄s p̄sidera
uit q̄ ipse erat d̄⁹ ⁊ sc̄dm̄ humanitatē omni
gratia ⁊ sciētia plen⁹ imo quantū ad aīam iā
beat⁹. q̄ beate virgīni ⁊ ioseph erat subdit⁹.
In soluēdo etiā dīd̄ragma suis demonū vo
luit obedire. Nos vero sum⁹ sepulcra deal
bata ypocrisi. plena ossib⁹ mortuoz. hoībus
exteri⁹ mortui apparentes. et interi⁹ timore
supbie vegetamur. Iā obedire renuētes. di
cim⁹ q̄ nō sum⁹ vocati in seruitutē sed poti⁹
in libertatē. Ignoram⁹ enī q̄ obedire vl̄ ser
uire deo in hac obediētie fuit iure regnare est.

Quāto enī magis nosmetipsos subiicimus
 tāto maiori honore efficimur digniores. Nō
 solū enī ipsa obediētia reges constituet in fu-
 turo. sed et nūc si in sua pfectōe existat facit
 creaturis oīb; dñari. Ad statū reducit p-
 stinū. z nichil pstrariū. nisi ad pfectū aīe fue-
 rit. molestare pmittit. Aduersa facit psp̄era
 et hōiem adhuc ī mortali corpore facit age-
 lice se habere. Nec nō et sui dñi honore ap-
 petere. cū seruoze z oīb; postpositū laudē dei
 facit q̄rere cū magna auīditate in q̄libet cre-
 atura. nec momentū pmittit p̄trāsire a serui-
 cio dei. **Q** virt⁹ mirabilis. q̄ sui facit hōiem
 obliuisci. et in suū semp tēdere redēptorē. z
 in terris ābulantē facit in celestib; habitār
Quid ḡ murmurās de obediētia o sup̄be. Cū
 enī dicit apostolus q̄ in seruitutē nō sumus
 vocati. inuit q̄ nō debem⁹ nec deo nec p̄lati
 obedire timore seruilī ad modū seruoꝝ sed
 timore filiali et liberali. ad modū filioꝝ ac
 si voluerit dicere. q̄ de cetero volūtātē no-
 strā p̄p̄riā nō faciam⁹. Cū enī dñs iesus xp̄s
 dicit q̄ vult venire post me nō adiūxit bene-
 placitū suū sequat. s; abneget inq̄t semetip-
 sum. et tollat crucē suā et sequat me. Et tota
 sacra scriptura tā vet⁹ q̄ noua obediētia lau-

dat. Si enī bonā supbiā haberes nō rēnter
res deo tā in se q̄ in alio q̄cūq; p̄latoviliſſimo
obedire. sed poti⁹ dedignareris aīam tuā
tā nobile subicere alicui alij creature vilissi
me. Niz ē aut q̄ dedignat̄ hō deo fūire in p̄h
lato. z nō dedignat̄ fūire vni libero aut alicui
alij creature vilissime. sed totū tps suū nitē
expēdere circa nichil. Itēq; pang solitari⁹
si cerneret q̄ plus q̄ ali⁹ offenderit. z cōtra
dñm supbe egerit. suā volūtātē in vindictā
dei z sui nitereſt in oīb; abnegare et seipsum
abhorreſvellet ab oīb; ꝛculcari. semp tamē
ad honorē dei sui oīa referēs. Qd̄ facere ipe
ꝛcedat nobis qui volēs patri obedire cru
cifixus est pro nobis redimendis. Amen.

Qd̄ tēptatōes sūt vtilēs suis di. Ca. xij

o **R**ire benignita
tis altissime q̄ nos tēptari pmittis nō
vt capiamur. s; vt timētes ad te portū tutissi
mū fugiamus. More bone matris facis o
dñe q̄ filiū suū a se elōgatū videre desiderās
z āplexari p̄ terribile aliqd̄ timorē iuducit z
expandēs brachia filiū recipit fugientē cū
gaudio. sibi arridet z oscula dulcia elargit̄
z ne alias a se recedat hortat̄. vt nō accidat

sibi malū & solas ad se stringēs: & temū vbe-
 re subministrat. **D** felix tēptatio q̄ ad diuī
 nos āplexus fugere nos p̄pellit. **D** dulcis
 dñe. qui nos permittis vndiq̄ effugari. & te
 semp̄ tribuis refugiū salutare. vt tecū omni
 tēpore p̄moremur. **N**ō ergo te tēptationes
 habere mireris o homo. sed ad deū fugias
 expauescēs. i. biq̄ si tēptari nolueris. reside-
 bis: sin autē capi poteris & dānari. **S**i autē
 deo tuo nimīū te elongatū repereris. nec po-
 tes ad eū recurrere pleno corde. ad xpm̄ tibi
 proximū accelerabis. et in sui lateris puteo
 p̄ano superposito absconderis. **E**t ne time-
 as q̄ te iueniat inimic⁹. **H**oc semper pro
 regula generali habeas q̄ quādocūq̄ deum
 volueris ad te profunde inclinare: in corde
 tuo vulnera christi porta. et eius conspersus
 sanguine te patri quasi vnigenitū presenta-
 bit. et ipse tanq̄ pater dulcissimus tibi ple-
 narie prouidebit. **A**ccede ergo ad christum
 et eum sup̄līciter deprecēris vt ex quo non
 decet ipsum denuo vulnerari. dignetur in
 tuo corpore suavulnera renouare. teq̄ tota-
 liter rubricare. **E**t sic indutus purpura po-
 teris regis palacium introire. **D** tem-
 ptate vulnera hec meditare. et hec semper

tibi erūt refrigeriū ⁊ solamē. Ne dubites
q̄ si ea in corde tuo īpresseris. nulli addit̄
tēptationi patebit. Quis vidēs dñm glo-
rie nostris sceleribz sic grauit̄ vulneratū
auteret itēz scelera p̄petrare? Et sic p̄ ipsorū
vulnez reuerētia atq; cōpassione nō deliste-
ret a pctō. saltē qz videret q̄ sine p̄paratiōe
grauior pena deberet pctōri in oibz q̄ īno-
centia pctō deberet timere ⁊ etiā abstinere
Si autē cōtra te etiā p̄pt̄ tuas neq̄cias ipsū
videris īdignatū. ad sp̄e pctōz cōfugiā ma-
trē suā. ⁊ ipsū tanq; mat̄ri dei reuerētia exhibi-
bebis ac fuis lacrimis ei⁹ auxiliū postulab.
Et si pseueraueris nō quiescēs. nō dubites
q̄ ab ea qđ volueris īpetrabis. Secū enim
creuit miseratio ⁊ sibi p̄ miseris satisfacere
ex officio est p̄missū. Et cū magna diligētia
hoc exerceas qz qđ cōmuniter exercet erga
oēs. tibi nō poterit denegare. Qđ ⁊ si nullo
modo te videris cōsolari. noscas deū te di-
ligere. ⁊ h̄ facit vt pctōz tuoz pfunditates
agnoscas. et tuā miserā nō ignores. Et hoc
maximū dei donū est. Nō enim sibi placet
p̄sumptio aliquoz q̄ se iustos reputāt. et ad
ipsū altissimū tanq; ad familiāre amicū acce-
dūt. Vult enī vt quantūcumq; quis sit ma-

gnus se miser et quasi nichil reputas ad ipsum
 veniat cum peccatorum suorum confusione et magna re//
 uerentia et timore. et magnam in omnia maxima re//
 putet quantumcumque magnam. si ipsum inmensus deus
 noster dignatur saltem a longe intueri. Ideoque ple//
 no corde dei magnitudinem et suam parvitatem
 confiteatur. et dicat. Domine non solum non sum dignus
 ut intres sub tectum meum. sed nec ut tibi appro//
 pinquare valeam villo modo. Sufficit enim mi//
 hi ut tue pietatis oculis me digneris re//
 spicere a remotis dico quod si in hoc pseuerave//
 ris non quiesces. non solum te videbit sed ad sua
 secretissima te introducet. Quod ipse facere
 dignetur. quod est benedictus in secula seculorum. Amen
 Quod temptatio de predestinatione re//
 pimi debet. Capitulum. xiiij.

De predestina

tionis aut prescientia dei aliqua cogitatio tibi
 surrepat. sic responde diabolo talis propinanti.
 Quicquid enim sit de me te certum est esse danatum.
 sed si ego prescitero sum et deum non debeam habere
 post hanc vitam. totis tamen viribus laborabo ut
 ipsum saltem habeam in presenti et ipsum possideam
 quantum possim. ne in utroque statu caream tanto
 bono. Momentum ergo temporis de cetero non di//

mittā quin scdm meū posse fruar ipsor semp
in ipso sūma locūditate delecter. ex qua eter
nā miserā assequē debeo in futuro. Nōne mi
chi sūma vesania esset si certū est me eterna
liby ignibz cruciandū me inimico meo trate
re in p̄senti z ex nūc icipere cū diabolo puer
sari. Nō sufficit illa miseria nisi me nūc mi
serū faciā atē tēpus. Immo certe pl⁹ p̄testi
nāti me deo meo put potero taliter exhibebo
vt nichil sit in me nec cor nec lingua nec cel
tera mēbra quin p̄tinue sint in seruitio dei
mei. vt saltē dū possū et quantū possū habeā
summū bonū. Sicut enī seculares. qui in
q̄dragesimanō debēt comedere carnes vol
lunt in carnī sp̄uio carnibz habundare. sic
de deo facere deberet q̄ de sua p̄scientia esset
cert⁹. Et h̄ p̄cipue faceret qui quā suavis est
dñs degustaret. cetera vero delicata absintū
reputaret. Sed quantūcūqz me de⁹ p̄sciue
rit sciētia. p̄stat michi z scio q̄ se ipsū negare
nō potest. Lū ergo totis visceribz āplexabor
z ipsū stringēs fortiter etiā si aurora appa
ruerit nō michi benedixerit nō ipsū dimittā
q̄ si benedixerit michi nec etiā tūc dimittā.
z sine me recedere nō valebit. Licitū est enī
michi īferre sibi violētia in hac parte cū ipse

imēdet illos q̄ regnū celoz rapiūt violēter
 Aut certe scio q̄d faciā. In cauernis vlnēz
 suoz m̄ abscondā ibiqz quiet⁹ latitabo. nec
 extra se me īuenire poterit et etiā expellere
 nō decebit q̄ dicit. Eū q̄ venit ad me nō eiciā
 foras. Et sic me dānare nō poterit. nisi seipz
 iudicare voluerit. Aut ad matris sue pedes
 puolūt⁹ stabo et q̄ ppter pctōres mater dei
 facta sit allegabo. z vt michi veniā impetret
 iplozabo. Nec repullā ab ea pati potero qz
 fons pietatis ab oībz p̄dicat. Ipsa enī nō mi
 seri ignorat z miseris non satisfacere nunq̄
 sciuit. Nō credo q̄ ppter me nouā velit ad
 discere lectionē. Itēqz ex cōpassione maria
 ate filiū suū mecū (si dici potest) misera ap̄
 parebit et michi ad indulgentiā suū vnicū
 filiū iclinabit. Et sic triplex refugiū habeo
 qd̄ q̄si triplex fluscul⁹ difficile cōfringetur.
 Qd̄ si p̄destinat⁹ sū z eternā patriā debeā cum
 āgelis possidere. certe debeo ex nūc vitā āge
 licā ducere nō humanā. Totū me illi debeo
 q̄ se michi in p̄miū p̄parauit z hac portione
 p̄tēt⁹ nichil aliud āmōdo debeo affectare. Ju
 stus est enī et si aliud q̄ ipsum quererē cōtra
 me posset rationabiliter indignari et quem
 visurus sum beniuolū. viderē statim iratum

cōtra me sententiā inferentē. Igit̄ in fine dīa
bulo sic p̄cludē. Quicquid de me futurū ^{si r.}
seruicio dei nō desistā. et v̄ tibi q̄ non potes
tāto dño ministrare. z ei⁹ dulcīa p̄sentia io//
cūdari. zc. ¶ Questio carnis ad deū patrē
de xp̄o. ¶ Capitulū. xiiij.

Sirnem contra
spiritū per p̄teplatiōnē eleuatū. imo
cōtra xp̄m aīam eleuantē auscultā. Inq̄t caro
Tibi deo patri iusto ac miē īfinite de tuo fili
lio cōqueroz vt tua iusticia cōsideret violen
tiā michi factā z miā tua mee miserie p̄descē//
dat. Ille tuus fili⁹ plen⁹ sciētia z virtute. me
sua sapiētia circūuenit z sua virtute violen
tiā michi fecit. Ille tuus fili⁹ sua sapiētia se
sb carne michi simili occultauit z ad me hūi
litate nimia z benignitate īenarrabilī calite
sb intrauit. Oībz fuit humilioz oībz despecti
oz oīm necessitates assūpsit oīm īfirmītes
portauit p̄ oībz crudelissime voluit crucifigi
tā p̄ passione q̄ grauiissima passiōe voluit af
fligi. cordis amorē per apertionē lateris sui
voluit demōstrare. indeq̄ voluit in remediū
emanare sacramēta. Quid plura? Suā car
nē cōstituit in cibū suū sanguinē in potū et

seipsum pmissit in p̄miū. tua p̄cepta facien-
 tes. matrē fratresq; vocabat. Demū nō solū
 in via. sed etiā in patria p̄mittebat q̄ se //suc-
 cingeret. et eis ad mēsam tuā comedētibus
 trāsiens ministraret. His oīby et alijs q̄ nec
 scio nec valeo enarrare aīam michi deputatā
 allexit nimis. sed etiā int̄ intrās sua attra-
 xit p̄tute. in tm̄ z sic sibi ipsā suis blādicijs
 p̄iūgerit vt iā de me nō curet. sed poti⁹ af-
 fligat deijciat et cōculcet. et ad nichilū re-
 digat. et qd̄ graui⁹ videt̄ h̄ michi i ferētes di-
 ligat et p̄ eovl̄ eis orationē specialē faciat z
 si nō inferant̄. i ferri appetat. Sicq; mortū //
 ficor z nō curat. in limo iaceor z exultat. Sz
 qd̄. Dolorē dolori addit: z vt int̄ se doleam
 cupit. Nec sua gl̄ia videt̄ esse michi inferre
 iuriā. z tumeliā. z q̄cqd̄ vilissimū credi po-
 test. Sicq; me desolatā afflictāq; relinquit
 z ipsa semp vult tuo filio cōmorari. semp sua
 carne cibari. suo sāguine iebriari. z vbi cūq;
 fuerit vult semp secū cōmorari. Nunc autē
 secū apparet in p̄sep̄io parua. nūc secū bra-
 chij̄s v̄ginis āplexat̄ v̄ginis brachij̄s depor-
 tat̄: lacte v̄ginis fouet̄. Nūc secū fame scit
 nūc secū sitit. nūc secū p̄spuit̄. nūc secū v̄ne-
 rat̄. nūc secū i cruce tristat̄. nūc secū in celis

apud te letat̄ solat̄ q̄cūq; prexerit. secū va
dit. sine ipso esse nō req̄rit. Ad nichil potest
se vertere sine ipso. Quid tibi dicā pater te
filiū tuo. q̄ aīam michi deditā sic suo iebria
uit amore sic aut alienauit a me. Si rapi
nam p̄misit iubeas restitui. Nec enī michi
parū videt̄. sic rape vnā mentē. Cur enī mi
chi aīa deputata solū filiū tuū diligit. cur
me sic odit. cur cetera derelinq̄t tui filiū amo
re absorpta. Gra dit̄ sine sensu. Jā nichil aliud
audit nichil aliud cogitat vel gustat. nichil
aliud odorat. et sēp vult iter sua brachia cō
morari. Ibi ocūdat̄ ibi letat̄ ibi delicijs ha
būdat. ibi nimio amore iebriata cubat. Nec
mirū. si hec aīa mea tantū cū filiū tuo adhe
sit. Qz nisi esset lapide durior et ferro insen
sibilior ex q̄ sibi tāta filiū tuū fecit. aliter fa
cere nō deberet. imo aliter stultissima appare
ret. Et vbi est iste durus lapis. qui tāti amo
ris ardore nō scinderet̄. imo liq̄fieret sicut
cera. si sibi fieret̄ oīa supradicta. Et ideo nō
cōquero de ea tibi benignissime pater. quia
fecit qd̄ debuit. sed de tuo filiū qui eā ni
mis allexit beneficijs. ac me in tanta miseri
ria derelinquit. ¶ Responsio patris ad
carnem. ¶ Capitulum. xv.

Attende et audi

a quid respondeat pater clemētissim⁹
 carni. Quia creaturam eam es tibi iusticiā cū
 miā exhibebo. Nā cū acilla aīe esses. semp
 tamē dñari voluisti. ac sēp iordīnate egisti.
 tibi nō michi eā seruire fecisti ipsā ad omīa
 mala pñā reddidisti: z qđ pei⁹ est eā ad yma/
 ginē meā factā diaboli ce fututi subdidisti
 Eā bestijs peiorē fecisti. eā fetidā z abhoīa/
 bilē exhibuisti. eā sup oēm caliginē denigra/
 sti. z in tm̄ eā alterasti. vt creaturā tā nobile
 cognoscere non valerē. Oportuit ergo (quia
 eā que in carne erat nimis diligebā) meū fi/
 liū icarnari. vt eā alliceret ad suū meūq; a/
 morē. z qz tibi carni aīa adherendo mortua
 erat. vt uiuificaret meū volui filiū icarnatū
 pro ea occidi. Nec fuit filij mei hic aliq̄ cir/
 cūctio vl̄ deceptio. s; mea suaq; ineffabilis
 dignatio. Et qz tu caro a tue infusionis p̄i/
 cipio sp̄ male egisti. me⁹ vero fili⁹ cr̄ca eā ni/
 mio exarsit amore. z se totū sibi exhibuit. iō
 iusticiā mea ml̄ra exigit. vt eā totā et totalit̄
 sibi dimittrā. z ipa te plusq; sterc⁹ abhorreat
 z ab oībz abhorrerī cupiat. Sed qz nō solū
 iusticiā sed z miām iplozasti. volo vt aliquā//

do etiã in p̄senti. dulcedine q̄s in meo sentit
filio pfundaris. z insup in futuro nobilissi/
me ac p̄fectissime te dorabo. z si bene siē obe/
dieris. ex nūc nō solū a pena eterna. sed z a
pur gatorio te absoluo qui uiuo in eternum.
¶ **Medita° sup. Aue maria.** ¶ **Calin. xvi.**

a **De maria gra**
tia plena. dñs tecū. Tibi dñe deus
gratias ago. q̄s possū ex itimis p̄cordijs me
is. q̄p nobis idignis dignat° es nostrā assu/
mere naturā z virginali vtero baiulari. z ex
ea virgine nascēs. lacte nutrirī. eius foueri
gremio. z ei° subijci i perio. q̄ oīa p̄seruas et
regis z me fetidissimā sanie et turpitudine
detestabilē z abhoiātionē plenū. z omnivita
imo essentia indignū dignat° es tantū illu/
strare: vt scia te matrē habere. z hoc michi in
dignissimo p̄cesisti. vt ipsā possim z audeā sa/
lutare. Nō enī fecisti taliter omni nationi.
z hoc summū beneficiū nō manifestasti eis.
¶ **Ubi est dñe peculiaris ille popul° quē in ma**
nu potētī z brachio extēso de terra egypti p̄
desertū in terrā p̄missiōis eduxisti tot signis
z pdigijs magnificētie tue. Nōne dñe iste
est popul° cui h̄ beneficiū p̄missisti? **Luz igit**

nō sibi tui cultoribꝫ sed nobis ydolatriis et
 infidelibꝫ. hoc tuū summū et maximū bene
 ficiū reseruasti. Quare nob paucis cū multū
 et q̄si īfiniti populi hoc ignorēt. Nōne dñe
 vniuersoz es creator z oēs ad ymaginē tuā
 fecisti. Nōne dñe secreta psueuerūt pandi
 amicis. Cur nūc dñe inimicis z maxime mi
 chi: qui a vertice capitis vsqꝫ ad plantā pedis
 infect⁹ sū. z tot⁹ tendo ad ea. q̄ tue sunt con
 traria volūtati. Cur dñe tā nobile donū. tā
 excellentē thezauꝫ tuo infidelissimo et ne
 quissimo suo dedisti. Nōne dñe tibi videt
 q̄ nō honorē sed derideā matrē tuā. qm̄ supꝫ
 humilē. imo humilimā supꝫbissim⁹ castissimā
 imūdiſsim⁹. celestissimā imo diuinissimā va
 niſsim⁹ et terrenissim⁹. sanctissimā ip̄ssim⁹
 matrē dei. fili⁹ diaboli salutare p̄sumo. Ubi
 est bone dñe nūc reuerētia matris tue. Cur
 tales eā salutare pmittis. Sed o piſsime
 iesu propter tuā erga nos nimiam caritatē nō
 sufficit te omni derisui z p̄teptui p̄pter nos
 subiacere. sed matrē tuā iā ad dexterā tuam
 sedentē pmittis pollutis labijs tractari. vt
 possis corda nostra tuo z ei⁹ amore īflāmare
 Nec dubiū est q̄ in dignissimi sum⁹ z credo
 firmiter q̄ null⁹ sit celestis angel⁹ q̄ eā vt di
 P. i.

gna est. valeat salutare. q̄tomagis ego imū
dissima creatura. **M**iz videt. q̄modo miser
homo nō tremet z expauescit tantā dominā
salutare. Sed illud detestabile nimū est.
ipsā noīare ore z corde vana z iutilia. imo ue
phāda tractare. ipsāq̄ alloq̄ter gōso. Cū oī
enī reuerētia honore z deuotione est x̄go bea
tissima salutāda. z ipsa tales q̄rit q̄ ad eā de
uote z reuerēter accedāt. Nos enim diligit
hos nutrit. hos in filios suos suscipit. **D**e
us qui de tā nobili matre letat. ipsam corde
āplectit. opere imitat. **O** felix qui matri dei
scdm posse suū nitit̄ z formari. Hic est certe
qui omni creatura p̄tepta. soli deo singulari
amore inheret. z crucifix̄ cū x̄po salutē aīoz
sicit. **O** miz vere. q̄modo nō capit̄ exulta
tione cor talē virginē salutātis. **M**atrem dei
alloquit̄ deū ex ipsa factū hoīem p̄teplatur
Hic videt yma sūmis. z sūma ymis p̄ se va
nitate p̄iūgi. **Q**uomodo q̄so nō liq̄scit ī hac
salutatione mēs nostra. vbi deū nos tantum
dilexisse videm̄ vt ex x̄ginali vtero dignat̄
sit fieri frater noster. **D**us enī nostrū et caro
nostra est. **O** mira z ineffabilis diffusio boni
tatis diuine. **Q**uāta q̄so erga talē virginem
deberet cor nostrū deuotione diffundi p̄quā

talē ad nos meruim⁹ diffusionē diuinā p̄ quā
 certe meruim⁹ deo esse fratres et coheredes
 in regno. Mira deberet dulcedine os no-
 strū habū dare. cū tā dulcē dñam ⁊ benignā
 salutam⁹ ⁊ ei⁹ benedixim⁹ fructū. Suauissi-
 mus enī ⁊ dulcissim⁹ est fruct⁹ eius. ⁊ in ore
 et in corde sapiētis dulcescit. **Q**uā mira est
 hui⁹ virginis fecūditas. que dū salutā de-
 uote ad cor salutāris suauissimū fructū ema-
 nat. Quāto autē in ei⁹ fructu q̄s āpli⁹ iocū
 datur. tanto ab ea āpli⁹ īpetrat et nisi dicat
 sufficit nūq̄ cessabit. **O** mira dñā mir⁹ videt
 q̄modo nō tm̄ delectamur in te salutādo! q̄
 vel p̄pter te et fructū tuū cetera ignoremus
 Quomodo q̄so nō est ad te tm̄ intent⁹ homo
 p̄pter tuā suauitatē nimīā. vt etiā semetipsū
 a se abstractus ignoret. **R**aptrix cordiū: o
 absorptrix mentiū. **C**ur nos dñā īgrauidas
 tuo affectu. **C**ur nos deo nostro impregnas
Cur luto imples celos et vanissimos facis
 diuinos. **C**ur nos obsecro filiū tuū inebrias
 amore cum nec sibi aliquid impendere va-
 leamus: **Q**uid tibi prodest animarum ama-
 trix. q̄ te et filiū tuū nimio diligamus a-
 more. **N**onne tibi celestia sufficiunt? **C**ur
 terrena corda requiris. cū tamen sint feti-

dissimulet terrena? accipe aiaz venatrix et
refoue in sinu gratie tue. Quis enim potest
aiaz venatrix effugere? claritatis tue fulgorē
re. z tue radios pietatis? Nec enī est q̄ a cal-
lore abscondere se possit. qz beneficijs tuis
pleni sunt celli z terra. Quocūqz enī p̄gam?
occurrit nob̄ diffusio vteri viginalis. Ecce
ḡ vndiqz nos tuis beneficijs irretisti. z sēp
et vbiqz tue benignitatis laq̄os extēdisti vt
a te matre dulcissima fugere rationabiliter
nequeam? sed sēp in tue dulcedinis gremio
q̄escam?. Currite ergo carissimi vndiqz. z tā
nobilē z suauē virginē salutem? Aue. ¶ Pa-
tientiā habet dñā q̄ āgelicā salutationē. p̄mo
z āgelice nō vno. sed poti? diabolice. Horū
rēdus sū z te salutare p̄sumo. Cōfido certe
dulcissima de nimia bonitate tua z tuo inflā-
mar? amore te q̄uis idign? nimium nō vereor
salutare Aue. Quid michi dñā dulci? tuo
aue? Omnia aue qd̄ quadā celesti dulcedine
inebriat cor deuorū. Certe iā dicere potest
deuote salutās. Liq̄facta est aīa mea vt salu-
taui dñam meā. Deficit cor meū z caro mea
dū alloquor dñam meā. Quis in te nō defi-
ciet virgo sacra dum cernit hac salutatione
p̄uis. te filio dei ip̄regnata? Quis homo nō

deficit. dū cernit dei filiū tuo vtero bairari
 tuo lacte nutrirī. Quid g̃ libētī⁹ audis o dñā
 q̃ salutationē qua recognosceris mater dei⁹
 Sic in te vis hoīes iocūdari vt sēp in eum
 cui⁹ mater es refūdat affect⁹. Nō enī puto
 vt velis aliter nisi vt mater dei saluari. nec
 etiā cognosci. Porta es cristallina. 7 p̃ te vis
 tuo filio nos p̃iungi. Sed aue et vere aue.
 Nā cor nostrū aperuit tuū aue. D mirabile
 7 sup̃admirabile aue. ad qđ demones effu//
 gant. pctōres liberant. filij delectant. āge//
 lus gratulat. verbū icarnat. virgo grauidat
 Lerte aue. cui⁹ fructu creature renouant. ho
 mines redimūtur. āgeli reparant. Ergo tibi
 aue vniuersa creatura sine fine p̃mat. D dul
 cissimū 7 suauissimū aue. quo terrestria letāt
 celestia iocūdant. D aue qđ intellectū irradi
 at. affectū satiat: mentē ad celestia leuat quo
 anim⁹ illustrat. pect⁹ dulcorat. caromacerat
 Igit̃ aue. D cathenale aue. qđ cor p̃stringis
 cū virgine et separas a terrenis. cū miseri//
 cordissima miser cū dñā seruū. cū matre fi//
 liū firmissime ligas: D amabile aue. Acce//
 dat vt saluet q̃ vult cathenari amore. 7 cum
 salutauerit ex corde. āpli⁹ fortiusq; p̃stringet.
 Et q̃to p̃stringet fortī⁹. libētius salutabit.

Sicq; amor z aue mutuo se au gebūt. donec
cor salutātis deficiat p̄ dulcore. o p̄ginis a/
mor. diuinū reddis amantē p̄ginēū facis iā
ml̄ta sorde pollutū. Ergo aue dñā mea. ma/
ter mea imo cor meū z aīa mea virgo maria
z maria mea aue. O nomē suauissimū. nomen
iocūdissimū. nomē dulcissimū. nomen marie
Quid feci. qd̄ p̄sūpsi. q̄ modo excessi q̄ noīa/
re te auro. Quis vnq; talia audiuit. vt pdi
tionis fili⁹ pctōz saccul⁹. demonū famul⁹ te
noīare p̄sumat. O amor mei nomen matris
dei: reuereri nescit amor. michi parce dñā. q̄
me amare dicā te. Etenī si nō sū dignus. nō
es indigna amari. Quis o dñā te amare de/
sistet. cui⁹ beneficijs gratiā z gloriā īpetra/
mus. Per te dñā frangunt vīcula. soluūtur
teb̄ita. vīcunt vicia. solidant̄ p̄fracta. repa/
rant̄ pdita. renouātur vetera. roborant̄ infir
mi. magnificant̄ mīnima. exaltant̄ īfima. in/
cepta p̄mouent̄. īp̄fecta p̄ficiunt̄. p̄fecta con
sūmant̄. cor purgat̄. refulget mēs. anim⁹ illā
matur. liq̄scit pecc⁹: dulcescit gust⁹ decorat̄
aspect⁹. des̄pōsat̄ peregrina. traducit̄ sp̄ōsa. z
resoluit̄ aīa. Oīa hec p̄ te virgo maria. ḡ aue
maria. Vere maria. stella maris. amay mare
z dñā. Stella maris. mūdo totaliter in ama

nitudine posito. lucis eterne radiū emittēdo
 Amaz mare. cor tuū in passione filij tui in
 cruce p nobis pēdētis totaliter trāformā/
 do. dñā. sup oēs āgeloz choros ad filij dexte
 rā ascendēdo. Et stella maris es nos dirigē
 do amaz mare cōpatiēdo. et dñā protegēdo.
 Stella maris es honestate. amaz mare pie/
 tate. s; dñā potestate. **O** dñe de^s. qd tibi re
 tribuem⁹ p oib; q dediti nobis. Quid tibi
 faciem⁹ aut facere possum⁹ q nobis in ama/
 ricatiōe amaritudinis positis. tenebris vn/
 dig; circūseptis. a portu salut; nimū elōga/
 tis. turbīnib; z pcellis ad naufragiū agita/
 tis imo tēpestate nimia. pene s;mersis. tā no/
 bile solatiū. tā dulce pfortiū. tā efficac; auxi/
 liū. tā piū subsidiū. vīrginē mariā irradiatē
 stellā dediti. **O** certe beata nox. z felix tene/
 bra z glorioza caligo: q tali stellamēnit irra
 diari. Certe hec nox illuminatio mea in deli
 cijs meis. **O** glorioza p;gosi est stella maris.
 sēp volo ī hac vita esse ī mari: vt sis sēp mea
 stella. sēp in mari sim pfecte amaritudinis te
 ptis meis gemēdo xpo crucifixo itime ppa
 tiēdo primoz miserijs z vicijs pvolēdo. Sēp
 volo ī h; triplici pelago nauigare. vt habeā hu
 ius stelle ducatū. Ne ill' q sūt ī delicijs z no;

lūc in hoc mare irrazere. qz hac dulcissima stel
la carebūt. Currat vndiqz tribulationes et
sepiat amaritudinibz in auditis: nō timebo.
qm tu mecū es. imo tūc vere michi refulges
cū vallat⁹ agustijs. cū omni humano auxilio
destitut⁹. cū irraueat aq vsqz ad aiām meā
cū abiect⁹ fuero z reprobat⁹ ab oībz creatu
ris. Ne pctōrē neq̄ssimū et omni malo di
gnissimū ipugnet z stimulet obsecro totamū
di machina. vt mecū sit hec stella maris ma
ria. **D** felix cū fuero ab oībz exprobratus z
pculcat⁹ z ab hac stella suscept⁹. Stella est
maris. z in amaritudine positā ipsa relucet
D qz dulce et delectabile oculis videre hanc
lucē. **D** qz bona et amabilis pmutatio oēm
mūdi p̄solationē abhorzere. et lōge a se irze
cuperabiliter eijcere p refulgētia stella ma
ris. Plus enī valet vna sola illustratio illi⁹
stelle. qz oīm mūdanoz. **Q**uis ḡ oīs amari
tudinīs z p̄passiōis z passiōis mare nō gaudē
ter irzet. vbi refulget hec stella. **N**ec paucat
cor pfectū. qz ipossibile ē naufragiū fieri. hac
stella radiāte. nec potest nubes aliq̄ iterpol
ni nisi volēti. **D** dñā mea. tu in hoc mari es
nobis nauis sustētans et portās āchora sta
bilēs z firmās. gubernaculū dirigēs z re

etificās. velū deducēs et obūbrās stella re-
 fulgēs. et salutis portū demōstrans. immo
 ipetrās et pseruās. Quis ḡ nō libenter hoc
 mare p̄p̄tionis cōpassionis et passionis in-
 trabit. vbi tu nobis in oīb; subuenis et mī-
 nistras. Immo vt plus audeā dicere. tu es
 maria. amaz mare facta. pp̄t filij tui passio-
 nē. et iniq̄tatū nostraz cōpassionē. Nō q̄ mo-
 do aliqd̄ tristabile patiaris: s; p̄sidero mētē
 tuā. scdm̄ q̄ in hac vita iuxta crucē viuebas
 Hoc ḡ duplex intrem⁹ mare scz tuo filio cru-
 cifixo: et tuo cordi sibi ifixo p̄patiēdo. et de
 nostris iniq̄tatib; q̄ tante fuerūt necis occa-
 sio itime p̄tristādosi volum⁹ cor tuū intrare.
 qd̄ factū est mare magnū et spaciosū nimis.
 Quis ḡ nō libēter intrabit hoc mare vt possit
 cor virginis itroire? Lerte hū bene intrant
 cor tuū. et sūt p̄tinue ī corde tuo. q̄ filij tui cō-
 tinue rumināt passionē. Impossibile est enī
 mater p̄ssima filij tui intrare vulnera et nō
 intrare cor tuū. qz illa vulnera sūt in corde
 tuo p̄petuo collocata. Sicut enī illa stigma-
 ta semp̄ erūt in filij tui corpore sic semp̄ in
 matris mētē. Quis ḡ āpli⁹ tardabit et pigri-
 tabit h̄ nauigū itroire. Dulce est te te audi-
 re. sed dulcius te te cogitare. et dulcissimū et

suauiſſimū per xp̄i vulnera cor tuū intrare
Nō ergo recedat homo a xp̄i paſſione cōu-
melia ⁊ vulnere. ſi nō vult in corde tuo exire
Ibi fit homo tot⁹ virgine⁹. tot⁹ ſanctiſſim⁹
tot⁹ diuin⁹. Ibi obliuiſcit homo ſui. recogitans
que ſunt matris ⁊ filij. Qd nobis con-
cedat ille q̄ benedict⁹ viuit ⁊ regnat in ſecu-
la ſeculor. Amē. ¶ Meditatio humilis ac
expoſitio ſup orationā dñicā. ¶ Capl̄. xvij.

p **ſ**ter noſter qui
eſ in celis. ⁊c. Dīmēſa clemētia. D-
ieffabilis benignitas. D- mira dignatio. D-
lōgitudo latitudo ſublimitas. ⁊ pfundū ca-
ritatis diuine. Uiliſſimū lutū deteſtabilis
ſanies. neq̄ſſima creatura. ſe dei filiū nūcu-
pat. ⁊ dñs dñor. rex regū ⁊ dñs dominatū:
ſe meū patrē dicit. Cū oratis inq̄t dicite. pa-
ter noſter q̄ eſ. ⁊c. Et q̄ h̄ dicit veritas. vel-
riſſimū eſt. Et ſcio q̄ plus ſine cōparatione
me diligit. q̄ pater carnalis vel mater imo
q̄ me ego ipſe. De tāto q̄ patre eleuabit cor
meū vt aq̄la. ⁊ iā heres celi oīa inferiora tē-
nā. Quid michi vltra de terrenis honorib⁹ q̄
ſū fili⁹ dei? Mai⁹ detec⁹ eſſet michi appetere
quantūcūq̄ honorē terrenū q̄ filio imperato-

ris latrine officium. Quid ultra michi de ter-
 renis diuitijs q̄ regni eterni sū heres Igno-
 miniosus esset michi de quantūcūq; magnis
 diuitijs terrenis curare q̄ primogenitū ipe-
 ratoris de fimo equoz. Quid ultra de delicijs
 carnalibus ⁊ eternis quantūcūq; magnis
 Detestabili⁹ michi esset filio i peratoris sū
 mi. affici in quantūcūq; allectiua creatura.
 q̄ filiū regis in sanie fetidissima. Quid bo-
 nūqd pulcrū. qd vtile. qd desiderabile me
 allicere potest. q̄ heres sū oīs boni. fontis oīs
 pulcri ⁊ boni. Dīa enī respectu illi⁹ nō sunt
 nisi quedā similitudo ⁊ umbra. Accedā ḡ ad
 patrē meū qz nichil aliud vult nisi vt habeā
 ipsū. Nūqd ḡ negligēs ero? Nūqd ḡ pau-
 sabo? Nūqd alijs intēt⁹ ero? Terre cū i petu
 oībo postposit⁹: curā ad eū. Sufficit mi chi
 si habeā patrē meū. Et iteo toto corde tēdā ad
 eū. Nō aliū aspiciā nec aliū videbo nisi dñm
 teū meū qz oculis mēt⁹ tot⁹ tēdo ad eū. qz ni-
 mis allexit animū meū. Pz nr. zc. Mel ⁊ fa-
 uū i ore meo cū te deū meū. p̄zi iuoco meū
 dlceto idicibil. Diocūditas iestabil. Diu-
 bila⁹ iestabil cū audeā te p̄zi meū vocare. D
 extra⁹. D admira⁹. D medular⁹ modula⁹ qz
 p̄zi me⁹ es tu Quid ultra pcedā. qd ultra dica

quid vltra petā? **P**ater me⁹ es tu. Sed
vbi es tu pater mi vbi es? **S**i vbiq; es imo
q; vbiq; es. q̄modo sedes est tibi celū. **S**z
ideo benignissime vis vt dicam⁹ pater n̄r q̄
es in celis. vt nos a terrenis ad celestia ele-
ues. vbi maxime tua potētia. tua sapiētia et
bonitas eluceat. vt i bi mi pater sit sēp tecū
p̄uersatio n̄ra: vt a te celestia nō terrestria vlt
terrena q̄ram⁹ z petam⁹. aut certe vt nos spi-
rituales celi facti in nob sit habitatio tua.
Quid ḡ nos retardabit. qd nos retrahet. qd
īpedimēta p̄stabit. quī celestē vitā nō terrea
ducam⁹ vt ī nob sit habitatio tua. **D**igna
admiratio mira dignatio z digna xpi habi-
tatio in nob. Ego fetidissim⁹ sim⁹ z abho-
minabilis pctōz latrina valeo esse ex imēsa
clemētia dei mei tabernaculū eius. z qui sum
plenus sanie et fetore. ero sanctum dei tem-
plum. sapientie sedes et habitaculum spi-
ritus sancti. **O** felix dies. o beata hora: cum
talem hospitem possidebo. **T**enebo eum nec
dimittam donec introducam eum. imo ipse
introducatur me in domum illius que sursum
est hierusalem matris mee et in cubiculum
genitricis mee scilicet in intima contempla-
tionis quiete: vbi cubant vbi quiescunt an i

me delicate. ¶ Pater noster qui es in celis
sanctificetur nomen tuum. D q̄ bene sequi //
tur q̄ bene p̄tinuatur. p̄elegantissime or //
dinatur petitio ad predicta scilicet sancti //
ficetur nomen tuum ad pater noster qui es
in celis. quia filialis deuotio. celestis con //
templatio. totum animum reuerentis filiij
conuertit in patrem celestem vt clamet et
dicat sanctificetur nomen tuum. Quasi di //
cat. Non terrenas diuitias. delicias et ho //
nares peto. sed vt sim in te totus conuer //
sus et totus diuinus. Sanctificetur ergo
nomen tuum. vt scilicet mea vis rationalis
tua sapientia illustrata et omni errore ambi
guitate et tenebrositate propulsa purgat in
habeam conscientiam: id est purissimam no //
ticiam tui. ¶ Adueniat regnum tuum. vt
mea vis irascibilis. tua potentia roborata:
ad arduitate regni tui conscendat. ¶ Fiat
voluntas tua vt mea vis concupiscibilis.
tua bonitate dulcorata. immo tua caritate
p̄fecta. plenissime tuo b̄nplacito acquiescat
vt ex vera dilectionis amicitia sit idē velle
idē nolle. ¶ Vel sanctificetur nomē tuum.
quantum ad puram noticiam intellectus.
¶ Adueniat regnum tuum quantum ad

feruens desiderium affectus. fiat voluntas
tua sicut in celo et in terra. quantum ad per
fectum obsequium effectus. Sanctificetur
ergo nomen tuum in nobis domine quod ab
eterno sanctissimum est in se: vt quicquid vi
demus quicquid audimus quicquid intelli
gimus et sentimus totum ad sanctissimi no
minis tui noticiam ordinemus. vt sit in no
bis nomen tuum sanctum. id est sine terra. et
purum. vt excisi ab omni curiositate et vani
tate et omni utili fantasia. te solum in om
nibus cognoscamus semper piissime et san
ctissime pater. mentis nostre oculus ad te lu
men eternum incessabiliter dirigatur. semp
te qui in omnibus es et a quo omnia sunt. in
omnibus te intuear in omnibus te cognosca.
D q̄ dulce lumen et delectabile oculis. a te
sole iusticie nunq̄ mentis intuitum amouere
D q̄ dulcis et amabilis. q̄ admirabilis o
culis nostris. tuorum claritas radior. Sancti
ficetur ergo nomen tuum. ¶ Adueniat re
gnum tuum. ¶ Nunc regnum huius mundi
occupauit totam animam meam. immo totam
dissipauit animam meam. totam lacerauit. totam
fedauit. totam denigrauit sponfam tuam dilectam
animam meam. Totum cor meum. totum animam meum

vanitas. imo feditas huius mundi allexit.
 Ideo non que mundi sunt sentio: que carnis
 sunt appeto. que terrena sunt cogito ⁊ affecto
 factus sū ciuis huius mundi. ⁊ sub hui⁹ mū
 di principe sollicitate studeo militare. Sed
 tu dñe nonne creatura tua sū? Ergo adue
 niat regnū tuum. vt princeps huius mundi
 eijciatur foras. Tu solus in me regnes tu so
 lus in habites mentē meā totū me occupet
 regnū tuū. totū sibi vendicet desiderū meū
 solus reficias affectū meū. Quid quero. qđ
 desidero. quid volo. quo vago. quo discut
 ro. quo distrahor. Sufficit michi dñe re
 gnū tuū. sit tibi habitatio mea. sit tibi rese
 ctio mea. sit tibi tota conseruatio mea. Tu
 solus bonus. tu solus pulcher. tu solus ama
 bilis. tu solus desiderabilis animarū amatoꝝ
 Tu solus me regas. tu solus me dirigas. tu
 solus me alitias. tu solus cor meū tecū ha
 bras aīaz zelatoꝝ. In te solū q̄scaat cor meū
 ⁊ pectus meū. In te solū dulcoꝝretur cor meū
 tu solus repleas animū meū. Quā ipetu ascē
 dam ad te centrum meum et regnum meum
 animarum redemptoꝝ. Ergo adueniat re
 gnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in
 celo et in terra. Hoc volo: hoc desidero.

hoc totis animi visceribus cupisco. vt in me
z de me ac p me. nō mea. sed tua fiat voluntas
Totus sim. Totus in tuū solū plaudā honorē
ad hoc factus sū. ad hoc natus sū. vt tuū solū ho
norē requirā. Jā nō flectar ad meū appetitū
iā nō requirā propriū cōmodū. Jā nō desidel
rē amicorū affectū sed solū nitatur tuū solū in
oībus beneplacitū adimplere. Nō cogitā quid
amāz. qd dulce. qd onerosū vel leue. qd aspe
rū vel suauē. sed cū īpetu z desiderio feruētī
et cū anxietate curē pficere q̄ tue sunt bene
placita voluntati. Hoc solū michi sit iocūdū
hoc michi sit suauē. hoc solū michi sit leue.
hoc delectabile z amabile in quantūcūq; a
speris vilibus difficilibus effusis z amaris tuā
requirere pficereq; voluntatē. O gaudiū z iocū
cūditas. z exultatio medullaris. totū z totū
taliter semp z vbiq; exponere me ad oēm tuū
honorē. quē posse modo aliq̄ effectui mācipal
re. O vtinā solus possem oīa tua misteria mi
dñe adimplere. Magis gaudio magis appro
bo. āplius totis artibus z visceribus cupisco
me totū exponere z īpedere tuo honorī. me
de me tue satisfacere voluntati pro te. q̄ etiam
q̄stūcūq; celestibus et diuinis delicijs iocū
dari. Si enim propter te mi dñe laceraret

et passiones et mortes quascunq; ad tui hono-
 rez recipere. eas magis approbare. magis
 diligere et de his magis gaudere. qm de qua-
 cunq; delectatione. qua etiam in patria possem
 habere. nisi forte illa delectatio tantum aut
 plus cederet ad tui honorem. et hoc etiam ratioe
 delectationis sed ratioe tui honoris optare.
 Non enim factus sum ad meam vanitatem consolanda:
 sed ad tuam magnificentiam honorandam.
¶ Quid michi maius. qd michi dulcius. qd mi-
 chi amabilius qm me totum in tuum honorem resolu-
 i. **¶** O gaudium domini. o tripudium o michi omne
 iubilare solatium. qd possim aliquid quacumq; diffi-
 cultate facere ad tuum honorem. Hoc angelorum
 est gaudium. celeste desiderium posse te totaliter
 obsequi. totaliter te frui. tue voluntati plenarie
 conformari. et tuum honorem et magnificentiam ad-
 mirari. Non dubito. imo certus sum. qd plus gau-
 det angelus et anime sancte de magnificentia hono-
 ris tui qm de magnificentia glorie sue. Et ideo
 fiat voluntas tua sicut in celo. id est in celestibus
 spiritibus. et in terra id est in nobis hominibus
 Et tue voluntati a deo libenter et ferventer ac vo-
 luntarie obsequimur et ipsi secundum possibilitatem
 nostre virtutis totaliter conformemur. **¶** Pa-
 nem nostrum cotidianum da nobis. hodie. **¶** **¶**

q̄ bene ordinat q̄ elegāter iūgit hec v̄ba
p̄missis . Et q̄uis de pane materiali et etiā
spūali possit exponi: de sacramēti tamē pa-
ne maxime exponam⁹ ad p̄sens . Et vt dixi:
in verbis dñi est egregius ordo . Quis enī
adeo dign⁹ . Quis adeo est habilis ad su-
sceptionē hui⁹ sacramēti ad offerendū filiū
deo patri . vt ille qui vt supradictū est se to-
taliter in deū ordinavit et quantū ad intel-
lectū affectū ⁊ effectū . qui se totū deo obtu-
lit . totū se sacrificio p̄servavit . q̄ in se anul-
latus est et in deū tot⁹ illatus est qui nō que-
sua sunt q̄rit sed q̄ iesu xp̄i . Ille enī in hoc
sacrificio potest iesū xp̄m recipere . iesū xp̄m
deo patri pro se ⁊ alijs offerre . et ideo peti-
tioni istī magister ver⁹ preposuit . Sanctifi-
cetur nomē tuū . et optime cōiungit ad illud
verbū . Panē nostrū cotidianū da nobis ho-
die . Qui enī egyptū pctōz exiit . In san-
ctificet nomē tuū . et mare rubrū tēptationū
inūdātū submersis egyptijs sicco pede trā-
sivit . In adueniat regnū tuū . ⁊ in deserto cō-
tēplatiōis soli deo itēdit . ⁊ se te totū deo dedi-
cauit . In fiat volūtas tua . In h̄ testo esu-
riēs . māna id est panē celestē a celesti patre
req̄rit . In panē nostrū cotidianū da nob ho-

die. Qui enī ī egypto aliquādo sup ollas car
 niū sedit. nūc illīs spretj. solū panē vinū qui
 de celo descēdit: exq̄rit postulat ⁊ acq̄rit. **D**
 admirāda xp̄i dignatio. mira iubilatiō mētj
 de me^o sp̄sū me^o amor me^o. fact^o est cibus
 me^o. **S**ctōz p̄miū. gaudiū āgeloz. dei p̄s
 sbū ē nutrimētū meū. **L**ux mūdi sol celi. sa
 piētia dei. est refectio animi mei. **P**roles vir
 ginea. redēptio humana. celiq̄ gl̄ia. facta est
 cibatio mea. **Q**uid vltra affecto. q̄d vltra me
 p̄t allūcere? **A**bsit a me dñe vt ex q̄ cor meū
 hylā nobilē cibū q̄ circa aliq̄d q̄d est in toto
 mūdo afficiat. **Q**uomō obsecro post tā nobilis
 simū cibū sufficiētissimū suauissimū. ⁊ dlcissi
 mū. potest cor meū circavans turpia ⁊ imūda
 delectari? **E**t si sp̄ nō possit ipsū sacramētali
 sumere. saltē cor meū ipsū sp̄ualit̄ nō desinat
 nūminare. **I**n veritate miz ⁊ pl^o q̄ miz vitet
 q̄modo pre dulcore ⁊ nimio amoris feruore
 cor nō deficit in h̄ cibo. **T**u sol^o bone iesu sis
 cibus me^o ⁊ refectio mea. te solū esuriā. te solū
 auido ⁊ i satiabili appetitu comedā ⁊ sp̄ sim
 famelic^o tui. **Q**uid te dulci^o. q̄d suavi^o q̄d a/
 mabili^o bōe iesu. **T**e solū volo comedere. te so/
 lū cupio masticare. **T**u michi sp̄ dlesciscis in
 corde. **S**i sol^o odor tu^o deberet sufficere toti

mūdo q̄toma gis cibatio tua. Si in p̄bo q̄d
te ore tuo p̄cedit reficimur ⁊ viuim⁹. q̄d est
te verbū eternū ore recipere. et cordis den-
tibus masticare. Quomodo in te cordis pene-
tralia nō liq̄sunt. Quomodo nō sic cor meū
delectat in te vt obliuiscat oīa p̄ter te. Si
aliq̄d terrenū. imo aliqua similitudo terreni
tantū cor meū occupat aliquādo vt obliui-
scatur tui. q̄modo tua verissima p̄sentia non
nūc tantū reficit ⁊ iebriat vt oīs mūdi obli-
uiscat et etiā mei. Hūc ḡ pater celestis pa-
nē nostrū cotidianū da nobis hodie. Da no-
bis hūc panē. vt semp in p̄senti et semp pre-
sentialiter eū habeam⁹. Sit semp p̄sens sp̄s
ritualiter hic cibo ⁊ nūq̄ sciat p̄teritū vl fu-
turū. sed hodie dices bone iesu vt dicamus.
Cur q̄so tantū festinas esse nobiscū. Qua-
renō differis vsq̄ cras. Quid enī in nobis
vides. Quid in nobis sentis. Quid in no-
bis agnoscis. q̄ in tantū nostro es iebriat⁹
amore. Quid nobiscū lucraris. q̄d in nobis
reperis. quē fructū de nobis habebis. q̄ ne-
scis tardare. Sed sic amor nostri te vrget.
vt differre neq̄as. quī statī velis esse nobiscū
cū q̄bo nullū habes lucrū. Nos aut̄ q̄ sim⁹
fetidissima sanies. ⁊ idigni etiā tua creatura

quantūcūq; vilissima noierit. q̄modo differi//
 mus ex quo tantū desideras nos esse tecum
 quin te summū bonū. speculum sine macula
 impetrem⁹? Tu ḡ bone dñe differre nō vis
 vt ostēdis nec nos differre volum⁹ āpli⁹. ho
 die ḡ te repetim⁹ vt habeam⁹. Nō enī tarda ē
 ista. qđ eēt si peterem⁹. ⁊ n̄ ipetrarē⁹. Quḡ
 te statī petim⁹ ⁊ desideram⁹ ⁊ h̄ ipsū tu cupis.
 accede ad cor nostrū. qz ad te ascēdit cor no//
 strū. En inebriat⁹ es nostri. et nos tui amore
 Te ḡ ad nos et nos ad te. cū impetu iungit
 pondus amoris ⁊ iā omni mora sublata mu
 tuus fit āplexus et inter brachia tua defi//
 cit aīa mea absorpta amoris feruore. Cum
 enī sensi āplexū tuū. excitasti animū meum.
 post cibasti. deinde iebriasti tandē tuis āple
 xib; et osculis separasti aīam meā et in tuis
 brachijs q̄scit. nō eā q̄uis indignā abicis.
 nō eā refugis sed ad te stringēs clamas ⁊ di
 cis. Adiuro vos filie hierusalē. ne euigilet;⁹
 neq; suscitare faciatis dilectā. donec ipsave
 lit. S; adiuro clementiā tuā bone iesu. q̄re
 dixisti cotidianū? Nōne p̄tinuevis esse ci//
 bus noster. Nōne sufficit si p̄ vnā diē in nob
 habitas et moraris nobiscū? Quid fecim⁹
 tibi. Quid ḡ dicā de beniuolētia tua. Nescio

qz in illis thesauris clemētie tue deficit ani-
mus me⁹: ita vt nō possit parua cōsiderare scī-
tillā. tanta est abissus ei⁹. Et ideo aliud ne-
scio dicere. nisi ex quouis semp esse nobiscū
nō omni tēpore sim⁹ tecū. z nunq̄ a te spōso
benignissimo specioso. cibo. suauissimo rece-
damus. Ita enī dñe tuo amore et deuotiōe
nos cōglutines. tecū: vt nō possim⁹ a te rece-
dere nec velim⁹. Si ḡ panē nostrū cotidia-
nū da nobis hodie. ¶ Et dimitte nobis de-
bita nostra: sicut et nos dimittim⁹ debitori-
bus nostris. ¶ Hoc sic ordina et piūge pre-
dictis. O bone iesu. nobilissimū celū. nobis
īdignis fruulis tuis benignissime z īstātissi-
me obtulisti. Sed qd? Timeo ad cōuiuuium
hēster vt amom iuitari. Et si illa bone iesu
nō sit intētio tua. tamē timeo de īiusticia mea
qz agnosco pctā mea. Quid ḡ? Cōuiuuiū opu-
lētissimū paratū est. nūcij id est āgeli. sancti
ministrāt. esuries me excitat z cōpellit. tamē
accedere nō p̄sumo. qz peccaui. Quid ḡ faciā
Angustie sūt michi vndiqz. Sed certe qd
eli gā scio. Ibo enī ad patrē meū celestē de q̄
supradictū est: Pater noster. z c. z dicam ei
Pater peccaui in celū et corā te. Jā nō sum
dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹ fac me sicut vnū de mēr

cenarijs tuis id est dimitte nobis debita
 nra. Sed o felix cognitio culpe: q̄ p̄mere
 tur patris aplex^o. forte amoris feruore iter
 aplexus ei^o resoluatur. et mutabor in viz alte
 ru^m z aliquatulu^m audebo comedere de vitulo
 saginato. Dimitte ḡ nobis debita nra. O
 mira dei nri dignatio erga nos. ipsu^m p̄tēphi //
 mus z p̄vilissima sanie p̄mutauim^o z tamen
 nobis suadet vt veniā petam^o. q̄modo vult
 nob veniā dimittere cū offēsis. Hānt nō vult
 āgelis clargiri. Quomō q̄so bone dñe potes
 nos āpli^o aspicere. q̄ ita turpiter a nob abij
 cim^o te. Ergo ex quo tu ipse suades. Dimit //
 te nobis debita nra dimitte nob. quis iam
 pro nobis ipse debitū soluisti. iā teipsū pro
 nobis in sacrificio obtulisti. Tu es q̄ nos do
 ces vt dicam^o. dimitte nob. zc. Hoc facere
 potes. Nōne pax iā factā est. Nōne iā pacis
 p̄uiniū celebratū est aut cotidie celebratur.
 Dimitte ergo nob debita nostra sicut z nos
 dimittimus debitoribus nostris. O beatū
 proximi tibi tū. O felix offensa quā allegare
 corā deo possumus in remissionē debiti nri
 Non ergo carissimi fratres contristemur si
 nos offendūt homines: si nobis iūriantur. si
 nos affligunt. rapiunt et accipiūt nostra sed

in his quantū est p nobis exultem⁹ ⁊ gaudeamus. imo affectem⁹ ⁊ cupiam⁹. qz dimittēdo ea primis. allegare poterim⁹. dimissionē debiti nostri. Nō ē dubiū q magne virtutis magneq; efficacie est allegatio ista quā sūm⁹ aduocat⁹ et iudex noster nos docet. Ergo dimitte et dimietes vobis. Dimitte ḡ nobis debita nra. sicut et nos dimittim⁹ debitori b nostris. Et ne nos inducas in tēptationē.

Quid enī dñe pdest baptisari vlt lauari a mortuo. si itez tango mortuū. Non sufficit michi dñe. vt pctā omnia dimittas. nisi etiā me dñe a culpis et a pctis iminētibus custodias. Nā poptissim⁹ sū ad peccatū. et nisi me custodias. sine freno irruā in pctō Quid dñe pfuit aman. q a rege assuero sup oēs pncipes fuit elat⁹ cū post ea in flat⁹ supbia fuit suspēsus in ligno. Quid enī michi prodest qd in pmissis petiit vobis nisi me cōtra tēptationes pserues in bono. Ergo ⁊ ne nos inducas in tēptationē. Uis bone iesu vt sic petam⁹. qz mltociēs pmittis nos tēptationibus stimulari. vt ad te recurrām. Dēm mōdū et viā qua possis nos ad te trahere exercices. qz tecū nos cupis habere. Tēptatus ḡ ad āplexus paternos fugiam. vt recipiat me

fugientē et timidū. et dicam ei. Et ne nos in
 ducas in tēptationē: Hoc vult. hoc deside-
 rat. hoc expectat meus pater. vt ad refugiū
 currā et auxiliū et sinū ei⁹. vt tota liter de me
 diffidēs solū de ipso p̄fidā. Ergo. et ne nos
 iducas in tēptationē. ¶ Sed libera nos a
 malo Amen. ¶ Clerū est dñe. qz sum⁹ digni
 oī malo. qz p̄tēpsim⁹ omne bonū. sed vide cle-
 mētissime pater infinitā mīaz tuā. et oīno de-
 testabilē nequiciā nostrā. et releua a nob̄ par-
 uulis. nobis īfimis īportabile onus et ama-
 lo opprimēte destruēte. et retardante a bono
 libera famulos tuos. vt libere possim⁹ dñā/
 tui tuo fuisse et vacare. et maxime ab illo ter-
 ribili et horribili malo eterno nos libera. ne
 tua desiderabili visione priuemur. qd̄ hor-
 rent oīa ossa nostra. Quid enī michi p̄desset
 tuā creaturā fuisse. nisi te habeā. et totus in
 te ferar et totaliter in vita eterna. Quā nob̄
 p̄cedat ille q̄ est benedict⁹ in sc̄la sc̄loꝝ amē.
 ¶ Sequunt̄ alie due breues expositiones
 sup̄ orationē dñicā. ¶ Capitulu. xvij.

Sunt autem
 p̄ supradicta aliter explicari sic. vt pa-
 ter noster p̄mittat. vt p̄fidēter ad xpm̄ acce-

damus. Qui es in celis vt q̄ sursum sunt q̄
ram⁹. nō que sup terrā. Sanctificet nomē tuū.
quantū ad fidei illustrationē. Adueniat regnū
tuū: quantū ad spei firmitatē. fiat volū
tās tua. quantū ad caritatis cōformitatē
et p̄fectionē. Panē nostrū cotidianū. quātū
ad nutrimentū ⁊ fulcimentū tēperantīe. qd̄
maxime exhibet in pane eucharistie. Et di
mitte nobis debita nostra. ⁊c. quātū ad cor
respōdentia ⁊ meritū iusticie. p̄ hoc qd̄ sub
ditur. sicut ⁊ nos dimittim⁹. ⁊c. Et ne nos
īducas. ⁊c. quantū ad actū prudētīe. que est
in p̄cauēdis insidijs. Sed libera nos a ma
lo. quantū ad actū fortitudinis. q̄ est intol
leradis aduersis. Amē. **¶** Alia expositio.
¶ Possum⁹ autē supradictas petitiones ex
ponere p̄ his q̄ habituri sumus in patria. vt
sanctificet nomē tuū. referat ad apertā visi
nē. q̄ si diceret qd̄ nūc p̄ speculū ⁊ i enigmate
videm⁹ tūc. pure ⁊ sine terra ⁊ sine aliq̄ me
dio videam⁹. Adueniat regnū tuū. quantū
ad firmā tētionē vt in eternū regnem⁹. fiat
volūtas tua. quantū ad p̄sumatā dilectionē
q̄ plene amantē in amatū trāsformat. Et tūc
exponendū est. Sicut in celo et in terra. id
est sicut in āgelis et hoīb⁹ fiat. Panē nostrū

cotidianū da. zc. quantū ad suauissimā frui-
 tionē. Et exponendū est cotidianū. id est cō-
 tinuū. quia semper ibi est dies Et exponendū
 est hodie pro p̄sentia q̄ nō habet p̄teritū z fu-
 turū. sed est rota simul. qđ melius per p̄sens
 notat. Et dimitte nobis. zc. In quo petitur
 aduent⁹ anni iubilēi in quo oīs debita dimit-
 tūtur veris iudeis id est penitētibz et p̄fessis
 z homo homini et de⁹ hoībz talibz vniuersa
 delicta dimittet. Et ne nos inducas. zc. In
 qua petit illa pacis pulcritudo de qua dicit.
 Sedebit popul⁹ me⁹ in pulcritudine pacis
 vbi nō est ap̄lius sathā nec malus occurus
 Sed libera nos a malo. quasi diceret. Duc
 nos ad illū statū. qui est oīm bonoz aggre-
 gatione p̄fect⁹. z i p̄riuatione oīm maloz iol-
 cundus. Ubi vere liberati erimus a malo.
 Nec autem exposito vltima multam admira-
 tionem et miram vel nimiam deuotionem.
 medularem exultationem. plenam laudis
 per solutionem requirit. et in ea satis sunt
 miri et inenarrabiles contemplationis the-
 zauri sed non sufficio. nec sum dignus eos
 dispensare: nec ponere in os meuz inmu-
 dum maxime cum regis assueri aulam in-
 gredi non valeam non vocatus. et ideo simh

plicitati nostre sufficiat q̄ supra dixim⁹ fol-
ris inatrio existētes. Ipse autē xp̄s ad nos
in clementie signū virgā aureā extendat. vt
possim⁹ secure ad ipsū itroire secū in eternū
regnare: q̄ est benedict⁹ in sc̄la sc̄loꝝ. Amē.

¶ Meditatio sup̄ salue regīa. ¶ Capl̄z. xij

D salutandum

beatā virgīnē mariā. Primo debet ei⁹
magnitudinē cōsiderare. Nec enī circa filiū
ei⁹ potuit āplī⁹ eleuari. q̄ vt mater dei voca-
ret. Exultās q̄ z admirās magnitudinē ma-
tris nostre deuote z reuerēter ad ipsū accel-
dēs dicitō salue. Hoc dicto statī in tuā resi-
lias paruitatē z magnificētīā matris dei: et
dic. Paciet̄ iā habē in me dñā. q̄ ego vilissi-
mus hoīm audeo assistere tate dñe. z saluta-
re p̄sumo reginā celoꝝ. dñam ā gloꝝ z matrē
dei mei. ¶ Sed de tua benignitate humili
z humilitate benigna p̄fido q̄ me ī dignissi-
mū sustinebis. Et q̄uis sis archa veteris te-
stamētī. z ego multo ignobilior tamē cū te re-
tigero corde. z salutauero ore nō credo p̄cuti
s̄ tuo amore potius inflāmari. z tua pietate
largissima in omībz exaudiri. ¶ Ergo salue
regina. Sub tuo regimine dñā volo te cel-

tero militare et me totaliter tue dñationi cō
 mitto. vt me plenarie regas z gubernes. Nō
 michi me relinquas: qz sū michi ipsi p̄trari⁹
 nimis. Quicquid ḡ michi dū miseris. noueris
 miserrime defuendū. Sed cū plen⁹ sum mi
 seria z a plāta pedis vsqz ad verticē putrefa
 ctus. gerē horrore fetoris. q̄modo me regel
 re dignaberis tā nobilissima creatura? Cer
 te: qz tu es regina mīe. Et qui mīe subditi
 sunt nisi miseris? Sed regina mīe es et ego
 miserrim⁹ pctōz subditoz maxim⁹. Quomō
 ḡ dñā nō exercebis in memetipsū tue mi
 serationis effectū. Vere dñā regina es mīe.
 qz nō est in hac vita sic desperat⁹ sic miser
 cui nō ipetres mīaz salutarē. si ad tuū decli
 nauerit regimē. Certe dñā cū te aspicio. ni
 chil nisi mīaz cerno. Nā pro miseris mater
 dei facta es. mīaz insup genuisti. z demū tibi
 miserēdi est officiū p̄missū. Undiqz sollicita
 de miseris vndiqz mīa uallaris: solū misereri
 tu uideris appetere. Multū sollicita es mise
 ris. hos ī tuos filios adoptasti. hos regere
 dñā uoluisti. z ideo regina mīe tu uocaris.
 Quid ḡ de cetero formidam⁹. qd̄ timem⁹? Et
 q̄a te qd̄ petierit nō habebit. certe null⁹:
 nisi q̄ se miserz nō recognoscit. qz non subest

tuo regimini nisi miser. Aut quis etiam si se cog-
noscat miser. de tua misericordia non confidit. Illi ergo pa-
ueat soli. qui se existimat esse iustos et superbi-
presumptuosi. qui tuo regimini non subsistunt. et illi
miseri qui tua misericordia non requirunt. Nos ergo miseri
tecum de cetero consoloremur tecum a modo domina
habitemus: demum totis visceribus amplectamur
quod tu es vita. Vita vere quam mortem superbie vi-
cisti. quam nobis vitam gratie impetrasti. vitam glorie
genuisti. Et non est dubium: quod vitam nature multis
reddidisti. In omnibus enim te vitam morti opposis
O vita mirabilis quam mortuos viuificare cona-
ris. Per te o domina a priuatione est homo re-
gressus ad habitum. O vita mortem non timens
mortem expelles. mortales immortales constitu-
ens. O certe vita amabilis vita desiderabilis
vita delectabilis. O vita non senescens. sed po-
tius senes ad iuuentutem reducens. o vita. car-
nales vitas ad nichilum rediges et abhorrens
o vita. quam nutris celestibus alimentis. o vita. cer-
te contraria vite mundi. Qui enim vult te habere
se affligat. delicias respuat. delicata queque con-
tenat. et quam plus mortificatus fuerit: amplius te
possidebit. O vita diuina fortificans pote-
state scilicet imperatione diuina. diuina sapientia
regulas et diuina vegetans tonitate. Si vita

mea es cur nō sēp in me es. cur nō sēp ve-
 getas aīam meā? Quis michi tribuat. vt sēp
 gaudeā beneficio hui⁹ vite? Dulcedo. Vera
 dulcedo. que amaritudinē peccati veniā īpe-
 trādo expellis. q̄ nobis dulcedinē gratie et
 vite acq̄ris. q̄ ad suaues celestis patrie p̄tēpla-
 tiones introducis. **O** dulcis dñā. cui⁹ sola
 memoria affectū dulcorat: cui⁹ meditatio
 magnificētie mentē eleuat. cui⁹ pulcritudo
 oculū interiorē exhyllarat. cui⁹ amenitatis
 imensitas cor meditātis inebriat. **O** dñā q̄
 rapis corda dulcedine. Nōne cor meū dñā
 rapuisti. ⁊ vbi q̄so posuisti illud. vt ipsū va-
 leā iuenire? Nūquid in sinu tuo ne inueniā
 collocasti? Nūquid inter vbera tua posuisti
 illud? Fortasse ibi posuisti illud cor meū: vt
 qđ frigerat tibi calefiat. **O** raptrix cordiū
 quando michi restitues cor meū. Quare sic
 corda simpliciū rapis? Quare violētā facis
 tuis amicis? Nūquid semp̄ vis ipsū tenere
 Lūid a te postulo michi arrides. ⁊ statī tua
 dulcedine sopit⁹ quiesco. ⁊ in me reuersus
 cū iter postulo. me āplexaris dulcissima. et
 statī inebrior tui amore. ⁊ tūc cor meū nō di-
 scerno. nec aliquid scio petere nisi tuum.
Sed ex quo sic est cor meū tuo dulcore in-

ebriatū. guberna illud cū tuo. et in sanguine
agni pserna. et in latere filij colloca. Tunc
assequar qđ intēdo tūc possidebo qđ spero:
qz tu es spes nostra. Nōne dñā tu es regi-
na. nōne tu es nostri mater p̄mij scz xpi qui
est p̄miū bonoz z beatoz. Nōne tu es q̄ tm̄
nos exaltare desideras. Nōne plus sine cō-
paratione nos diligis ac bonū nostrū pecu-
ras āplius q̄ mater carnalis. Si ḡ nos vis
facere gloriosos. imo qz vix q̄s poterit te p̄-
hibere. Sperēt in te qui nouerūt nomē tuū
qm̄ nō derelinqs querētes te dñam. Lerte
qui sperāt in te: mutabunt fortitudinē assu-
mēt pēnas. vtaquile volabūt. z nō deficiēt.
currēt nō z laborabūt. Quis enī nō sperabit
in te: que etiā adiuuas desperātes. Et quis
nō sperabit in te. per quā exaudite sūt patrū
p̄ces et eoz adīpleta sūt p̄missa. Quid po-
tuerūt patriarche et p̄phete desiderare. qđ
p te dñā nō fuerint affecuti. Si ātīqui hec
oīa habuerūt per te: q̄modo nos. qui sumus
vnici filij tui sanguine redēpti. nō habebi-
mus qđ voluerim⁹ postulare. Nō dubito q
si ad te venerim⁹ habebim⁹ qđ voluerimus.
In te ḡ speret. q̄ desperat. q̄ deficit ad te re-
currat p̄fidēter. ad te pueniat. q̄ vult aliqd

ipetrare dicēdo. **Salve.** Quid ḡ de cetero
 a tui salutatione poterit nos phibere. ex quo
 es vita dulcedo ⁊ spes nostra. Quid ḡ a tua
 reuerētia ex quo es regina. nos poterit ipeh
 dire. Et qđ est salutationē replicare: nisi ti
 bi sine fine reuerētia exhibere. Quid est sa
 lutare ⁊ itez salutare. nisi salutē ⁊ salutis p
 fectū ad te dñā postulare. Quid salutam⁹ et
 itez salutam⁹ nisi vt tā interi⁹ q̄ exteri⁹ per
 te dñā salubriter custodiamur. Quid salu
 to nisi q̄ vtrūq; hoīem tue reuerētie expono
 Quare te salutauī. nisi vt te haberē. Quare
 iterū te salutauī. nisi vt p te filiū tuū posside
 rē. Quare te salutauī. nisi vt redderē te at
 tentā ad vota mea. Et iterū quare te soluto.
 nisi vt bene suscipias et perficias ipsa vota
 mea. Aut certe priom te volum⁹ salutare. vt
 te cōmedem⁹. scđ vt post hāc miserā filij tui
 gloria gaudeam⁹. Primo es dñā salutata.
 vt p te gratia ipetret. Scđo. vtp te ad glo
 riā pueniat. Ad te. Ad te vere: qz tu sola do
 minū genuisti. tu sola interemisti vniuersam
 hereticā prauitatē. Tu sola es dñā regni. tu
 sola es gubernatio pmū. Ad te matrē mīe:
 matrē certe. q̄ lauas nos a fecib; pctōz. que
 nos psolaris icunabulis vagiētes. paruulos

R. i.

esuriētes lactas . cui⁹ brachij^s sustētamur de
ficiētes . Tu vere solidas vulneratos . ad
solutē pducis egrotos : Et nō solū mater . s;
etiā medicina facta es miserorū . que es[!] dñā
ā zeloz . Ad te certe . que nō derelinquis te
linquētes . que nō respuis fugiētes . que blā
dimētis nos allícis . delicijs nos foues et
nutris . Ad te clamam⁹ q̄modo nō clamare
mus qui vulnera sustinem⁹ plagas sentim⁹ .
qz inimicis vndiqz circūdamur ? Clamam⁹
ā gustiati . miserijs infinitis oppressi . clama
mus cordis ārietate . stomachi vacuitate . do
loris acerbitate . Aut forte erga te amoris
āmesitate clamam⁹ : ne somnolētia tibi erga
nos inducat . Quare enim obdormis dñā ?
Surge et adiuua nos . Clamam⁹ etiā vt no
strā tibi manifestem⁹ miserā qz clamare ne
cessitas nos p̄pellit . Et etiā ad te clamam⁹ .
vt te ad p̄passionē āpli⁹ moueam⁹ . Propter
hūc clamorem : rauce facte sunt fauces mee .
Quid ḡ āpli⁹ moraris . Quid affligi nos p̄
mittis ? Si ḡ ml̄cū tardaueris ⁊ vocē clamā
do amifero . ad te āpli⁹ clamare neq̄bo Et heu
michi . qd tūc faciā . cū nec exaudire me pote
ris nec audire ? Quid faciā dñā[!] : cū a te fue
ropenit⁹ restitit⁹ cū tua ybera nō poteris mi⁹

nistrare? Cito dñs subuenias clamāti: ne in
manibz sbijciar īmīci. Curre festina dñs et
tuū neq̄sīmū suū ac īfidelissimū ad te cla//
mātē p̄cedo adiuua z eripe de manibz īnīmīci
z periclis tui hostis. Si aliud o dñs te ali//
cere nō deberet. nisi qz tu⁹ hostis audet tuos
suos fraudulentē īuadere. deberes ad nos q̄to
ci⁹ festinare. Curre z libera nos dñs: p̄pter
suā supbiā p̄rimendā. Curre ne īnīmīci tui
dominent in nob̄ cliētulis: curre ne dicant.
vbi est de⁹ eoz. de cui⁹ clemētia p̄fidebāt Nec
mizeris dñs si clamam⁹ qz sumus a te nīmīū
elōgati in regionē lōgīnquā: dissipauim⁹ par
tē nostrā q̄si diceret. Si p̄pe essem⁹ planius
possem⁹ loqui. z ideo qz lōge sum⁹. clamam⁹
exules. Exules a p̄ria. exules a visiōe diuīa
Et utinā nō exules a grā. exules a p̄solatiōe
materna. Quā cur nō es potius separata a
corpore. q̄ a tua dñs exulata es a x̄po capite
Et q̄modo potes miser sine capite ābulare?
Nōne āblare sine capite mōstruosū ē? Heu
michi cur in tā lōgū exiliū relegat⁹ sū? Quo
modo vl' quāto vixero deū saluatore meū. aut
quāto potero saltē dñam meā ītueri. Nō du
bito dñs. qz si ad te tanq̄ exules clamaueri//
mus corde te z tuū filiū plene possidebimus

Cur ergo volum⁹ hic quiescere. Cur ad patriā
nō abelam⁹. Cur nō affectam⁹ matrē dulcissi
mā amplexari. Quare nō desideram⁹ secū cum
filio suo cōmorari. **D**ñā dū hic sum⁹ exu//
les cōstituas nos: neciā tanq̄ in patriā cō//
fidentes. querere te ⁊ filiū tuū desistamus.
Sic tamē cōstituas exules in corpore. vt hic
tecū sum⁹ ciues in mēte. filij eue. Vere filij
eue. qz supbi ⁊ p̄sumptuosi. vere filij eue: qz
ābitiosi et auari. saltē sciētis. ⁊ vtinā non re
aliēna. gulosi carnales ⁊ inobediētes. ⁊ bre//
uiter in oīb; ipsā euā sequētes: et prōptisimū
ad malū difficīles qz ad bonū. Et si cōtin//
gat aliquē filiū bonoz opeꝝ generare. cum
quadā cordis tristitia ⁊ dolore parturimus
sed malū cū gaudio perpetram⁹. Nec nob̄
sufficiūt mala nostra. sed sicut eua/ adam. ita
nos alios maculam⁹ ad malū. Et etiā sicut
ipsa excusabat se. ita et nos in defectib; no
stris excusam⁹. aut saltē si possum⁹. in alios
retorquem⁹. **T**edet nos vesci ligno vite: et
in cruce dñm cōtemplari ⁊ man⁹ ad lignū pro//
hibitū applicam⁹. **N**ō curam⁹ p̄ cōtemplatio//
nē paradisi delicijs cōsolari: sed poti⁹ volum⁹
in pctōꝝ fecib; habitare. **P**lus enim placet
nobis in multo labore et sudore. vilia agere

& acquirere: q̄ dñm glorie degustare. Nisi
 enī dñs nos adiuuisses: fortasse tā ad inferni
 pfundissima venissem⁹. Nec enī est qđ nos
 possit excusare. qz nō te sed euā in oīb; imi/
 tamur: ac ppter hoc dñs. Ad te suspiramus
 Suspiram⁹ autē de tā bone matris absētia
 venire ad te dñs cupiētes. suspiram⁹ ad te.
 tuū filiū affectātes. Suspiram⁹ ad te tanq̄
 paruulū. ad tua vbera anhelātes. suspiramus
 ad te desiderio. suspiramus et amore nostro.
 Nullus enī nisi tuus amor quo erga te sum⁹
 dñs inebriatī ītrīnsec⁹ cogit nos ad te dñs
 suspirare. Quis enī nō te diligit reparatri/
 cē oīm amoris caminū pulciorē sole. dulcio
 rē melle. bonitatis thesaurū. honestatis spe/
 culū. oīs sanctitatis exēplū. Dīb; es amabi/
 lis. oīb; ineffabilis. oīb; delectabilis. Sel/
 des es sapiētie. fluui⁹ clemētie. radi⁹ deitatē
 nec est qui se abscondat a calore tuo. Quis ḡ
 ad te nō suspirabit? Amore etiā suspiram⁹ &
 dolore. vndiq; nāq; nos āgustie p̄mūt. Quo
 modo ḡ. nūc nō suspiramus ad te que sola/
 tiū es miserorū. refugiū expulsoꝝ. liberatio
 captiuoꝝ. medicina infirmoꝝ. mater paruu/
 loꝝ. sponsa adultoꝝ. regina bellatoꝝ. dñs
 vniuersoꝝ & etiā inimicoꝝ nec est qui tue vo/

luntati valeat obuiare. Sic afflicti. sic mi-
seri ad te talē dominā suspiram⁹. gemētes
et flentes in hac lacrimaz valle. Tu dñā nō
ne vides quomodo z qualiter sum⁹ amaritu-
dine pleni. Intus sum⁹ gemētes et exterius
flentes: in loco lacrimoso iacentes. Onerati
peccatis gemim⁹. aggrauati molestis flem⁹:
habūdātes miserijs in valle lacrimaz sum⁹
Gemim⁹ saucitati: flem⁹ spoliati in valle la-
crimaz sumus destituti. Gemimus solē iu-
sticie nō videntes. flemus inimicis nostris
seruientes in valle lacrimaz sumus tuū au-
xiliū implozantes. Hec est certe vallīs lacri-
maz ad quā omnia lacrimabilia fluūt. geme-
bunda decurrunt. flebilis ruunt. Ad hanc
vallē fluxerunt demones infernoz. peccatū
prothoplaustoz. miserie antiquoz. Quid au-
tem āplius dicā? Non sufficio nec sciohui⁹
vallis detestabilis enarrare. Eya ergo ad-
uocata nostra. illos tuos misericordes ocul-
los ad nos cōuerte. O laudabilis clemen-
tia creatoris: qui sic afflicti. tā nobile z lau-
dabile sbsidiū dignatus elargiri. O certe
dei nostri mira benignitas. qui suis reis te
dominā tribuit aduocatā. vt a filio tuo inter
nos z ipsū iudicē constituta. quod volueris

pro nobis valeas impetrare. Nec enim dubium
 est quod nostra culpa iuste dānabat quos cōser//
 uat tue aduocatio pietatis. **O** mirabilis er
 ga nos misericordia dei nostri. qui ne alias
 fugerem⁹ pro sententia. non solū dignatus
 est ꝓmunicare se nobis in iudicē. vt esset de⁹
 ⁊ homo iesus xp̄s a quo debet sentētia pro//
 mulgari. sed voluit ipse sua viscera mīe ma//
 trē suā dominā gratie nostrā instituerē aduo
 catā. Et ideo nō timēdū est quin miseraris
 miseris ⁊ ad illā partē inclinēs sentētia quā
 defendis ⁊ nobis exhibeas gloriā quā cau//
 saris. **S**cio bene quod post sentētia nō est ap pel
 latio ad maiore. qz ⁊ si iudex sit homo tu⁹ fili⁹
 est tñ ⁊ de⁹ fili⁹ dei patris. **N**ō enī video dñā
 q̄modo aliqd tibi valeat denegare. ⁊ qui ꝓ te
 celestē patriā habeam⁹. **H**oc est enī qd cupit
 de⁹ nr̄s est qd desiderat hoc est ꝓ quo te matrē
 ꝓstituit aduocatā **N**on ergo restat dñā. nisi
 vt illos tuos misericordes oculos ad nos cōh
 uertas. **E**ys ḡ aduocata nr̄a illos tuos mi//
 sericordes oculos ad nos ꝓuerte. **N**ō enim
 dubito quod si nr̄as aspexeris miserias nō pote
 rit tua miseratio suū retardare officiū. **M**ir
 rabiles nec nō ⁊ amabiles tuoz radij oclor.
 q̄b⁹ nos allūcis ad amorē ⁊ ad plenā dominā

salutē venenatos oculos erunt basilici. **D**
eue oculi venenati. cur nō offertis vos oculi
lis virginis. si vultis pfectā recipere medi
cinā. **N**ā suoz claritas oculoꝝ vmbꝝ ex
pellit: effugat catenas demonū. purgat vi
tia mentiū. corda cōgelata succēdit. demum
ad celestia trahit. **D** dñā q̄z beati sunt quos
viderint oculi tui. hos ergo oculos ad nos
puerte. z iesū benedictū fructū ventris tui
nobis post hoc exiliū ostende. **D** venter mi
rabilis qui potuit capere creatorē. **D** venter
laudabilis: qui meruit recipere redēptorem
D venter desiderabilis qui emanauit deside
riū mentiū. gratiaz flumiū. glorie premiū. **D**
venter non venter sed celū empireū. In hoc
ventre fuit p̄ciū perditoz: felicitas beatorū.
de^o angeloz. **D** beat^o venter. o beata visce
ra. o beata vbera. **D** dñā nostra. o fons pie
tatis loc^o sanctitatis. flumē bonitatis. venter
tuus dñā. **D** felix venter. qui solē genuisti.
mundū reparasti. patriā recuperasti. **D** q̄z
p̄ciosus venter. qui portauit medicinā infir
mīs. vitam mortuis et paradisum iustis. **D**
venter eburneus et sedes sapiētie. **D** venter
ornatilis. et celsitudo glorie. **D** venter ama
bilis. et dulcedo siē. **D** elenatio mētū. in e

briatio cordiū. suauitas pctōz. fruct⁹ tuus
 dñs. **D** hic est vere fructus beatus a prin //
 cipio iui orz. hic est iesus filius dei viui. hic
 ē saluator n̄r dñs de⁹ n̄r. Hūc iesū bñdictū
 fructū vētris tui nob post hoc exiliū ostēde be
 nignū. vt ipsum vidento ipsū habeam⁹. ipsū
 habendo ipso perfruamur. **D** clemens in //
 digentibus. **D** pia exorantibus. **D** dulcis
 diligentibus. **D** clemens penitentibus. **D**
 pia proficientibus. **D** dulcis contēplanti //
 bus. **D** clemens laborando. **D** pia largien
 do. **D** dulcis te donando. **D** clemens con //
 solando. **D** pia blandiēdo. **D** dulcis oscu //
 lando o clemens in effectu o pia in affectu o
 dulcis in affatu. **D** clemens in cōceptu. pia
 in aspectu. dulcis in āplexu. dulcis in amore
 rectis clemens in subiectis. pia in correptis
 ⁊ dulcis in dilectis. **D** clemens. **D** pia. **D**
 dulcis maria. Amen.

Capitulū finale de statu beatorū in celesti
 hierusalem. **C**apitulū. xx.

D contemplan
 dū vel ad quietē oīm de celesti hie //
 rusalē aliquid balbutiendo prorumpā. Nā
 locus est altissim⁹ splendidiſsimus latissim⁹

z firmissim⁹. Societas ē nobilissima specio
sissima benignissima purissima incessabilissima
id est nūq̄ cessabit nec remittet. Ibi habebi
mus dñm potētissimū. excellētissimū. iustissi
mū z liberalissimū. patrē nobilissimū. ditissi
mū. puidētissimū z p̄ssimū. fratrē similitimū
curialissimū sapientissimū z optimū. Spō/
sum pulcherrimū. singularit̄ summū. suauissi
mū z amore fruētissimū. Quātū ad nos erit
ibi apta visio. firma tētio. sūmata dilectio.
st̄nua laudatio. reuerētia pfundissima. ad
miratio altissima. exltatio sc̄tissima z deuotio
itima. Et in corpore erit agilitas. claritas
subtilitas z īpassibilitas. Exp̄dictis oībus
psurget fruitio pfectissima. sacietas sufficie
tissima. sobrietas sobriūssima. voluptas pu
dicissima. cordialis diffusio. iocūditissima ā/
plexio seu pplexio. medullaris trāformatio
cētralis q̄eratio. oīs amenitas. oīs suauitas
oīs securitas z oīs libertas: qz liberi erim⁹
ab oī iūria. violentia culpa z miseria. Et sic
absterget. x^o oēm lacrimā ab oculis sc̄tōz suo
rū z mors vltra nō erit. neqz luct⁹ neqz cla/
mor neqz dolor erit vltra. qz p̄ma trāsierūt.
vt veritas in apocalipsi testat̄. felices lacri
me. quas man⁹ p̄ditoris absterget. Et ideo

veritas p̄ ysaya dicit. Ad vltra portabim̄
 z sup̄ genua blandient̄ vob̄. Quomō si mater
 blandiat̄ filio. ego p̄solabor vos. z in iherlm̄
 p̄solabimini. Et qm̄ tm̄ gaudebim̄ de bono
 alteri. quātū diligim̄ eū zibi vere dilige/
 mus oēs alios sicut z nos. z deū p̄fectissime.
 plus q̄ nosmetipsos. Ideo mlt̄plicabit̄ gau/
 diū nostrū scdm̄ iestimabile numer̄ āgeloz
 z sc̄toz. de quoz gaudīo gaudebim̄. sicut de
 n̄ro. Et pl̄ sine p̄paratiōe gaudebim̄ de ī mēsi
 ta te diuine potētie sapiētie z bonitat̄ q̄ de
 felicitate n̄ra. Et qz istud est excessiuū. sic ab
 sorbebimur gaudīo de felicitate diuina z in/
 trabim̄ in gaudīū dñi it̄ z foris. vndiq̄ ab
 sorpti z circūdati gaudīo excessiuo. Nec mi
 rū. qz pl̄ sine p̄paratione nos diligit de q̄
 nosipsi nos. z ideo sine p̄paratiōe plus dabit
 nob̄ gaudij z letitie. q̄ sc̄rem̄ aut possemus
 petere v̄l appetere. Sic ḡ habū dabim̄ z sup̄
 abū dabim̄ gaudīo. qz dilīgētes z qz dilecti
 qz nec ocul̄ vidit nec auris audiuit. nec in
 cor hoīs ascēdit. q̄ p̄parasti te dilīgētib̄. im
 mo nō solū cor hoīs viatoris. sed nec etiā cō
 prehēsozis. aut alicui āgeli potest aut pote/
 rit illud bonum infinitum et gaudium no/
 bis paratum et oblatum comprehendere.

Sic ergo intrabimus in gaudiū dñi nostri
Gaudens ergo gaudebo in dño semper ⁊ ei
de tātis beneficijs gratias exhibebo. Gau
debunt labia mea cū cantauero sibi ⁊ anima
mea quā sic nobiliter seipso redemit. Lauda
ergo hierusalē dñm lauda deū tuum syon.
īmo laudentē celi et terra mare et omnia
que in eis sunt. Jā super omnes vicos hie/
rusalē alleluja dicamus. Lauda ergo anima
mea dominū lauda bo deū meū in vita mea
et illū mecū laudet omnis creatura. Amen.

Explicit feliciter

liber qui dicitur Stimulus diuini amoris
domini Bonauenture. Cardinalis deuoti.
⁊ seraphici sacre theologie professoris exi/
mij laudabiliter correctus. Et parisijs im/
pressus Impensisq; Georgij Mittelhus
Anno dominice incarnationis Millesimo
LLL. xiiij. Mensis Aprilis. Die. iij.



Inc. 414

